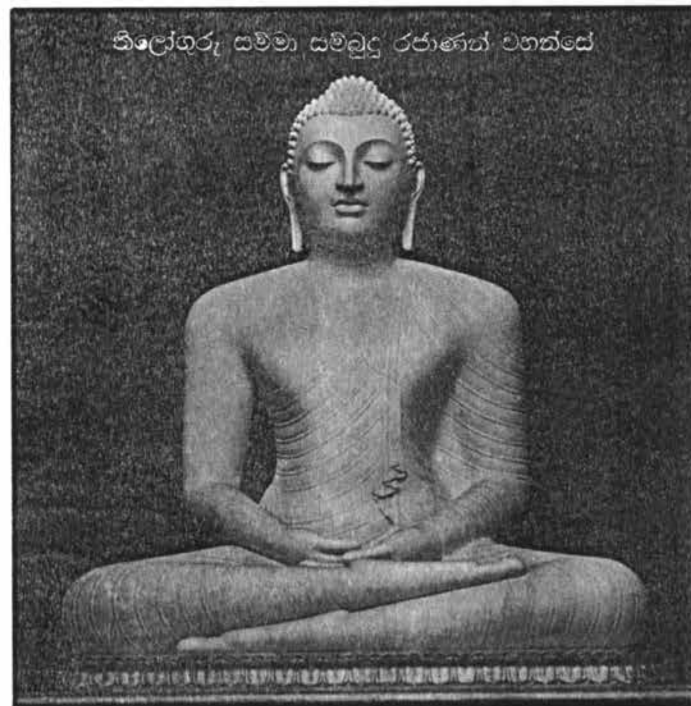
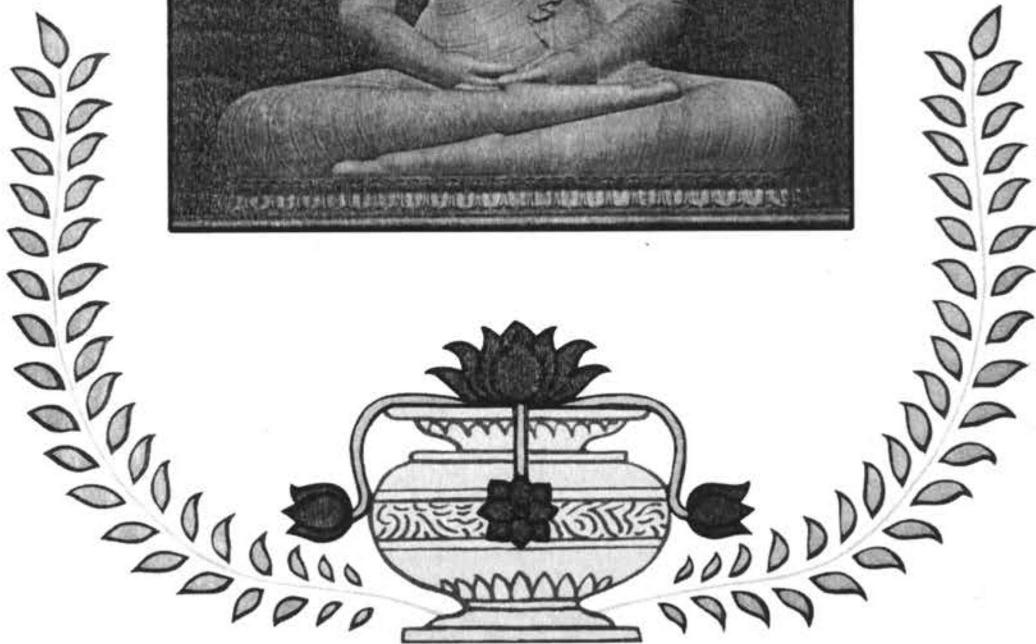
NAMO SAKYAMUNI BUDDHA

සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වෙවා!

"සීල සමාධි ප්‍රඥාවන්ගෙන් දෙවියන්, මරුන්, බඹුන්, සහ මිනිසුන් ඉක්මවූ තථාගත යාණන් වහන්සේගේ සත්‍යයෙන්ද, අර්ථයෙන්ද, පරමෝත්කෘෂ්ඨ බුද්ධ වචනය මගින් කෙරෙන ආශිර්වාදය පිරිතයි. දේශක තෙමේ සිල්වත්ව, ගුණවත්ව හිඳිමින් ශ්‍රද්ධා, ශීල .ගුණ යුක්ත ශ්‍රාවකයාගේ දර්ශන, ශ්‍රවණ, කෘත්‍ය ප්‍රධාන පඤ්චකෘතියෙන් පිරිතෙ බලය අධ්‍යාත්ම ගතකොට ඔහුගේ ලෙඩ දුක් කරදර පීඩා දුරුකොට ආරක්ෂාවත් අභිවෘද්ධියත් උදාකර දෙයි. පිරිතේ බලය. එක් චන්ද්‍ර සූර්ය යුග්මයකින් ආලෝකමත් වන එක් චක්‍රවාටයකට පමණක් නොව අනන්ත චක්‍රවාටයන්ටම පතුරවා ලිය හැකිය".

පිරිවාණා පොත් වහන්සේ අටවන විශේෂ මුද්‍රණය

2004 දෙසැම්බර් මස 26 වන දින ශ්‍රී ලංකාවේ මුහුද ගොඩ ගැලීමෙන් නිවාස අහිමිව අවතැන්වූ ජනතාව වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමාපදනම විසින් නිවාස දහසක් ගොඩ නැගීම. { තායිවාන් සමාධිගම} ව්‍යාපෘතියේ පළමුවන අදියරවන නිවාස 300 යේ ව්‍යාපෘතිය. වැඩ අවසන්කර එම නිවාස සුනාමියෙන් අවතැන්වූවන්ට පරිත්‍යාග කිරිම 2005 සැප්තැම්බර් මස 10 දින හම්බන්තොට නෝනගම උහපිටගොඩ දී පැවැත්වේ. එම නිවාස පරිත්‍යාග කිරිමෙ උත්සවය නිමිත්තෙන් මෙම පිරුවානා පාත්වහන්සේ සත්වන වරටත් පිටපත් දසදහසක් මුද්‍රණය කරවා ශ්‍රී ලංකාවාසි ජනතාවට පරිත්‍යාග කරණ ලදි.

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක
ත්‍රිපිටකවේදී බෝදාගම චන්දිම නාහිමි.
තායිපේ
තායිවාන්.
2005 සැප්තැම්බර් මස 15 වන දින දී.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනම
විදාගම
බණ්ඩාරගම

තායිවානයේ තායිපේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ ප්‍රධාන අනුශාසක, තායිවානයේ තායිපේ ශ්‍රී රතනජෝති ථේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානාධිපති, තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාමවාසී, බණ්ඩාරගම වීදාගම ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ සහ ලියෙන් සිං ළදරු පාසලේ නිර්මාතෘ, ධර්ම කීර්ති ශ්‍රී ආචාර්ය බෝදාගම චන්දිම නාහිමියන්ගේ අනුශාසනා පරිදි මෙම දහම් පොත තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම මගින් මුද්‍රණය කරවා ශ්‍රී ලංකාවට පරිත්‍යාග කරන ලදී.

නොමිලයේ

බෙදාදීම පිණිසයි.

සම්පාදක

ආචාර්ය බෝදාගම චන්දිම නාහිමි

ප්‍රණාම

ලෝකවාසී බෞද්ධයෝ දුකේදීත් සැපේදීත් තෙරුවන්ගේ පිහිට පැතීමට කවදත් හුරු පුරුදු වී සිටිති. තිසරණ සරණ මිස ඔහුට අන් සරණක් නැත. සියලු දුක්, සියලු රෝග, සියලු බිය දුරුකොට සියලු සම්පත් ලඟාකර ගැනීමේ ශක්තියෙන් යුත් පිරිත නිරන්තරව භාවිතා කිරීමට බෞද්ධයෝ ප්‍රිය කරති. මේ නිසා පිරිත පිළිබඳ අසීමිත භක්තියක් හා විශ්වාසයක් ඔවුන් තුළ ගොඩනැඟී ඇත.

බෞද්ධයින් තුළ ඇති දෙලොව යහපත පිණිස හේතුවන මෙම උනන්දුව ආරක්ෂා කර ගැනීමට අනුබල දීමත් තවදුරටත් වර්ධනය වීමට පහසුව සලසා දීමත් කාලෝචිත මහා පුණ්‍ය කර්මයක් ලෙස මට හැඟිනි. මේ සඳහා කළ හැකි උපකාරයක් ලෙසින් පිරුවානා පොත් වහන්සේ අංග සම්පූර්ණ ලෙස දර්ශනීය ලෙස, කාටත් කියවීමට පහසු ලෙස මුද්‍රණය කොට නොමිලයේ බෙදාදීමට මා තුළ බලවත් කැමැත්තක් ඇතිවිණ. සෑම නිවසකටම සෑම විහාරස්ථානයකටම මෙම උතුම් පිරුවානා පොත් වහන්සේ ලබාදීමට ලැබෙනොත් එය මාගේ අභිලාශයයි. මෙම උතුම් කාර්‍ය සඵල කර ගැනීම සඳහා මාගේ අනුශාසකත්වයෙන් යුත් තායිවානයේ තායිපේ සන්චොං නගරයේ ශ්‍රී රතනජෝති ථේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයේ දායික දායිකාවන්ගේ ධන පරිත්‍යාගයෙන් ලෝකයේ සුප්‍රකට වියත් ග්‍රන්ථ කර්තෘවරුන්ගේ ධර්ම ග්‍රන්ථ මෙන්ම මෙම මහා පිරුවානා පොත් වහන්සේත් මුද්‍රණය කොට නොමිලයේ බෙදාහැරීම සඳහා කටයුතු කොට ඇත.

මේ උදාර ධර්මදානය තුළින් ජනිතවන මහා කුසල සම්භාරය මෙම කෘතිය මනාකොට මුද්‍රණය කිරීම සඳහා මූලිකව ක්‍රියා කළ තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම ඇතුලු සහාය වූ සැමටත්, පොත සැකසීමේ සම්බන්ධීකරණ කටයුතු කළ ශ්‍රී ලංකා ධම්මචක්‍ර ළමා පදනමේ ලේකම් ආචාර්ය පල්ලේවෙල සාරද හිමිටත්, ධම්මචක්‍ර ළමා නිවාසයේ පාලන අධ්‍යක්ෂක ශාස්ත්‍රවේදී කුඹුක්වැවේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමියන්ටත්, ශ්‍රී ලංකා ධම්මචක්‍ර ළමා පදනමේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ ජගත් සුමතිපාල මැතිතුමා ප්‍රධාන පදනමේ සියළු දෙනාටත්, අපවත් වී වදාල මාගේ ගුරු දේවයාණන් වහන්සේලා වන මාලිම්බඩ ඕගස්පේ ගංගාරාම පුරාණ විහාරාධිපති පූජ්‍යපාද අකුරුගොඩ රතනපාල නාහිමිපාණන් වහන්සේ, විගමුව ගිරි අබා රජමහා විහාරාධිපති ගිරුවාපත්තුව දොලොස් දහස් රට ප්‍රධාන සංඝනායක දොඩම්පහල ශ්‍රී රතනජෝති නාහිමිපාණන් වහන්සේ ඇතුලු පරලෝ සැපත් මාගේ පියාණන්ටත්, ජීවත්ව වෙසෙන මෑණියන්ටත් සියළු සැපද, කෙළවර අමා මහ නිවන් සැපද ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ සහ
තායිපේ එක්සත් සමාධි පදනමේ අනුශාසක වූ
තායිවානයේ තායිපේ සන්චොං නගරයෙහි ශ්‍රී රතනජෝති ථේරවාදී බෞද්ධ
මධ්‍යස්ථානාධිපති තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක
රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම විහාරවාසී ආචාර්ය බෝදාගම චන්දිම නාහිමි.
2004 වෙසක් මස 04 වන දින.

පූර්විකාව

සුමට වූ සුමිහිරි වූ වදන් තුළින් සහනදායී සාමකාමී වටපිටාවක් ගොඩනගා ගත හැකිය. ගැඹුරු වූ මානසික භක්තිය තුළින් ගොඩනැගෙන සත්‍යවූත් හරවත් වූත් වාග් මාලාවකට ඇත්තේ එයටත් වඩා අපරිමිත වූ බලයකි. පිරිත නමින් හැඳින්වෙනුයේ ද සත්‍ය වූ ගුණ සමුදායක් දැඩි අධිෂ්ඨානයකින් මෙනෙහිකිරීම තුළින් කරනු ලබන ආශිර්වාද දේශනයකි. මේ නිසා පිරිත තුළ ඇත්තේ අසීමිත බලයකි. ශක්තියකි.

'පිරිත' යන සිංහල වචනය පාලි 'පරිත්ත' ශබ්දයෙන් ප්‍රභවය වී ඇත. පාලි පරිත්ත ශබ්දය සංස්කෘත පරිත්‍ර ශබ්දයේ විකාශනයකි. එයද පරි ත්‍ර (ඬ) පාලනේ යන ශබ්දයේ භාවයෙන් සකස් වූවකි. හාත්පසින්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ආරක්‍ෂාව සලසා දීම යනු මෙහි අර්ථය වේ.

ඉන්දු ආර්ය වර්ගයාගේ ආදිතම යුගයේ සිට දෙවි දේවතාවුන්ගෙන් ආශිර්වාද ලබා ගනු පිණිස මනඃකල්පිත වූ එම දෙවියන් අබියස භක්තියෙන් අවනතව ගීතිකාවන් ගයනු ලැබූහ. භාරතයේ ඍග්වේදය ආදී වේදග්‍රන්ථතුළත් භගවත් ගීතාව වැනි ආගමික සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථතුළත් මෙම දර්ශනය අන්තර්ගත වේ. සතුරු උවදුරුවලින් ආරක්‍ෂාව, සතුරන් ජයගැනීම, නිරෝගී බව, සම්පත් වර්ධනය, දරුඵල ලැබීම, අව්ව, වැස්ස ආදී බොහෝ දේ පතා එදා භාරත සමාජය තුළ මෙම ගායන ක්‍රම භාවිත කෙරිණි.

'පරිත්‍රාණා සාධුනං - විනාශයච දුෂ්කෘතම්' යනුවෙන් භගවත් ගීතිකාවේද මෙබඳු ආරක්‍ෂක දර්ශනයක් පරිත්ත ශබ්දයෙන් ගම්‍ය වූ අතර ම එම අර්ථයම පරිත්ත යන්නෙන් අදහස් කළ බැව් චුල්ලවග්ගපාලිය වැනි ත්‍රිපිඨක ග්‍රන්ථවල ඇතුළත් 'පරිත්ත' ශබ්දයෙන් ගම්‍ය වෙයි.

අර්ථ හා වචන වශයෙන් එබඳු සාම්‍යත්වයක් දක්නට ලැබෙතුදු පෙළ පොත් හි පරිත්ත වචනය, අරමුණු වශයෙන් වෙනසක් දක්නට ලැබේ. වේද සාහිත්‍යයේ සඳහන් වන පරිදි පරිත්ත යනු හුදු යාඥා ගීතිකා විශේෂයක් වූවද බුදු සමයේ එම අදහස අභිභවා යන සත්‍ය ක්‍රියාවක් මෙන් ම මනෝ විද්‍යාත්මක ප්‍රතිකාර ක්‍රමයක් ලෙස ද භාවිතයට ගැනේ.

බෞද්ධයින්ට භෞතික වස්තූන්ගේ පිහිට පැතීම හෝ යාඥාව වෙනුවට සද්ධාවෙන් භක්තියෙන්, විශ්වාසයෙන් තෙරුවන් සරණ යාම බුදුන්වහන්සේ අනුමත කළ ක්‍රමයයි. මෙහිදී යාඥාව හෝ ආඥාව දෙකම බැහැර කරනු ලබයි. ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් ගොඩනැගෙන චිත්ත පාරිශුද්ධිය පදනම් කරගත් ගුණ සමුදායෙන් - බියට, විපතට පත් වූවන්ට ආරක්‍ෂාව, සෙත ළඟාකර ගත හැකිය. එසේ අභ්‍යන්තර ගුණ සමුදායෙන් බැඳී, වෙලී, ගැටී දේශනා කළ සූත්‍ර, පිරිත් සූත්‍ර නමින් හැඳින්වේ.

බොහෝ පිරිත් සූත්‍ර මුල් අවධියේ දේශනා කළේ සත්‍ය ක්‍රියා වශයෙනි. අංගුලිමාල සූත්‍රය රතනසූත්‍රය වැනි සූත්‍රවල එම ලක්‍ෂණය දක්නට ලැබේ. මෙසේ ගොඩනැගුණු සූත්‍ර, 'සතර බණවර' නමින් පිරිත් පොතට ඇතුළත්ව ඇත. පිරිත් පොතෙහි ඇති ප්‍රධාන අන්තර්ගතය මෙම සතර බණවරයි. ඒ සතර බණවර නම්,

01 සරණාගමනය, දස සික්ඛා, සාමණේර පඤ්හ, ද්වත්තිංසාකාර, පච්චවෙක්ඛනා, දසධම්ම මංගල, රතන, කරණීයමෙත්ත, මිත්තානිසංස, ඛන්ධ, මෙත්ත, මෝර, චන්ද, සූරිය සහ ධජග්ග යන සූත්‍ර පලමු බණවරයි.

02 බොජ්ඣංග සූත්‍ර, ගිරිමානන්ද හා ඉසිගිලි යන සූත්‍ර කොටස දෙවන බණවරයි.

03, 04 තුන්වන හතරවන බණවර දෙක ම ආටානාටිය සූත්‍රයෙන් සම්පූර්ණ වෙයි.

මේ බණවර සතරට අතිරේක වශයෙන් ධම්මචක්ක පවත්තන සූත්‍රය, මහාසමය, ආලවක කසීභාරද්වාජ, පරාභව, අග්ගික භාරද්වාජ, සච්ච, විභංග යන සූත්‍ර හත ද පිරිත් පොතට ඇතුළත්ව ඇති අතර ඒවා සූත්‍ර දේශනා වශයෙන් ද නම් කෙරේ. මේ සියලු ම පිරිත් සූත්‍ර, සූත්‍ර පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථයන්ගෙන් ම ගන්නා ලදි. මෙහිදී සරණාගමනය, දස සික්ඛාපද, සාමණේර පඤ්හ, ද්වත්තිංසාකර සහ මංගල, රතන, කරණීයමෙත්ත, පරාභව, ආලවක, වසල, කසීභාරද්වාජ සූත්‍රයෝ ඛුද්දක නිකායෙන් ද පච්චවෙක්ඛනා, දස ධම්ම, ඛන්ධ, මෙත්තානිසංස, ගිරිමානන්ද සූත්‍ර, අංගුත්තර නිකායෙන් ද මිත්තානිසංස මෝරපරිත්ත, ජාතක පාලියෙන් ද චන්දපරිත්ත, සූරියපරිත්ත, ධජග්ග, හොජ්ඣංග, ධම්මචක්කපවත්තන සූත්‍රයන් සංයුක්ත නිකායෙන් ද ඉසිගිලිය, සච්ච, විභංග සූත්‍ර, මජ්ඣිම නිකායෙන් සහ මහා සමය, ආටානාටිය සූත්‍ර දීඝ නිකායෙන් ද ගන්නා ලදි. මේ නිසා චතුභාණවාර ග්‍රන්ථයක් ලෙස ද සලකා එය චතුභාණවාර පාලි නමින්ද හැඳින්වින.

කල්යත්ම පිරුවාණා පොත සතර බණවරට පමණක් සීමා නොවීය. මහ ජනතාවගේ දෛනික අවශ්‍යතාවයන් පදනම් කර ගනිමින් එය තවදුරටත් සංවර්ධනය විය. එනිසාම නව මුහුණුවරකින් යුත් පිරිත්, පිරුවානා පොත් වහන්සේට අගින් එකතු විය ජය පිරිත, ගිනි පිරිත, චක්ක පිරිත, ජ්වර පිරිත, සීවලී පිරිත ඇණවුම් පිරිත ආදිය එයින් කිහිපයකි. මෙයින් සමහර සූත්‍ර මහායානිකයින්ගේ ධාරණී මන්ත්‍ර වැනිය. පිරිත් පොතට ඇතුළත්ව ඇති ජලනන්දන පිරිතද පාලි වචන වෙනුවට වජ්‍රයාන සංස්කෘත වචන ඇතුළත්ව ඇත.

මෙම සූත්‍රවල අදහස් හා භාෂාව කෙසේ වෙතුදු මේ සූත්‍රවලින් විශාල පිහිටක් ශාන්තියක් ලැබෙන බැවින් මෙම සූත්‍රයන් අතිශය සම්භාවනාවට පත්ව ඇත.

පිරිත් පොතත් ජාතක පොතත් සාමාන්‍ය ජනතාව අතර අතිශයින් ම ජනප්‍රිය පොත් දෙකකි. එම නිසාම මෙම පොත් හැඳින්වීමේ දී 'වහන්සේ' යන ගෞරව නාමයෙන් ම හැඳින්වීමට පුරුදුව ඇත. මහජනතාවගේ කුඩු මහත් කටයුතු විෂයෙහි වූ අනවරත සම්බන්ධය හේතුවෙන් පිරිත් පොත 'පිරුවානා පොත් වහන්සේ' යන ගෞරවණීය ජීවමාන අර්ථයකින් හඳුන්වන්නේ ඒ නිසාය. පිරිත් පොත පිළිබඳව දක්නට ඇති සැලකිල්ල හේතුවෙන් ම එයට සම්බන්ධ පරිවාර සාහිත්‍යයක් මෙන් ම පරිවාර චාරිත්‍ර සමුදායක්ද ගොඩනැගී ඇත. දඹදෙණියේ රජ කරවූ දෙවන පැරකුම්බා රජ දවස අනවමදර්ශී සංඝරාජයාණන් වහන්සේගේ ආරාධනයෙන් ආනන්ද වනරතන හිමියන්ගේ ශිෂ්‍යයෙකු විසින් සතර බණවර අටුවාවද කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජතුමා දවස අසරණ සරණ සරණංකර සංඝරාජයාණන් වහන්සේ විසින් සතර බණවර සන්නයද මෙසේ ලියැවුණු ග්‍රන්ථයෝය. අනෙක් අතට පිරිත් නිසා ගොඩනැගී ඇති චාරිත්‍ර සමුදාය චිරාගතව පැවතෙන අතරම ඒවා පිරිත පිළිබඳ ගෞරවය හා ශ්‍රද්ධාව දියුණු කිරීමටත් පිරිතේ ආනිසංසයන් වර්ධනය වීමටත් හේතු වී ඇත.

පිරිත් දේශනාවේ ආනුභාවය පිළිබඳව විවිධ විස්තර දක්නට ලැබේ. පිරිත් සූත්‍ර දේශනා අතරින් සූත්‍ර පහක් කෙළ ලක්‍ෂයක් සක්වල ආනුභාවය පවත්වන්නේ යැයි සඳහන් වේ. ඒ සූත්‍ර නම් රතන සූත්‍රය, චන්ද පරිත්ත, ධජග්ග පරිත්ත, මෝරපරිත්ත හා ආටානාටිය පරිත්ත යන සූත්‍ර පහයි. පිරිත් සූත්‍රයන්ගේ ආනිසංස දක්වන මිලින්ද ප්‍රශ්නයේ දී...

'කරන ලද පිරිත් ආරක්‍ෂාව ඇති පුරුෂයා නාගයා දෂ්ඨ නොකරන්නේය. මුඛය පියා ගන්නේය. සොරුන් විසින් තලන්නට ගත් මුගුරු පවා නොපැමිණේය. ඒ සොරු මුගුරු දමා ළඟට අවුත් ප්‍රියවන්නේය. කුපිත වූ හස්ති, නාග තෙම ළඟට දිව අවුත් වළකින්නේය. දිලිසෙන මහා අග්නිස්ඛන්ධය ළඟට පැමිණ නිවෙන්නේය. නොදැන අනුභව කළ විෂය පවා අමෘත බෙහෙත් වන්නේය. නසනු කැමැත්තා වූ වරදකරුවෝ ළඟට අවුත් දාසව පැමිණෙති. පසින් මඬින ලද පාසය නොඇසිරෙන්නේය.'

යනුවෙන් සඳහන් කොට ඇත්තේද එහි ආනිසන්සයන්හි විපුල බව දැක්වීම සඳහාය. පිරිත නිසා පොදුවේ දුක් භය රෝග පීඩාවන් සමනය කරගත හැකිවාක් මෙන් ම සාමය සෞභාග්‍යයද උදා කර ගත හැකි වන්නේය. පිරිත වනාහි උභයාර්ථ සාධනය පිණිසම වන්නේය.

පිරිතේ ආනුභාවය හා ආරක්‍ෂාව සාකල්‍යයෙන්ම ඉටුකර ගැනීම පිණිස පිරිත් පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් ලබා ගත යුතුය. පිරිත හුදු දේශනාවක් පමණක් ම නොවේ. එහි අරමුණු සාධනය උදෙසා පිරිතේ ජීවමානත්වය ගොඩනගා ගත යුතුය. මේ සඳහා පිරිත් සූත්‍රයන්ගේ අර්ථය, එහි පරමාර්ථය, ඒ සඳහා දක්වන මානසික සම්බන්ධය, දේශනා මාධ්‍ය හා පිරිත් දේශනයේ අක්‍ෂර, පද ආදී සෑම තන්හි ම අවදිව සිහියෙන් යුතුව සැබෑ සත්‍ය ක්‍රියාවක ස්වරූපය ගොඩනගා ගත යුතුය. දේශකයා පමණක් නොව ශ්‍රාවකයාද තෙරුවන් පිළිබඳ සැබෑ සැදැහයෙන්, සීලයෙන් විශ්වාසයෙන් යුතුව තමා වෙත පිරිතේ ජීවය ග්‍රහණය කළ යුතුය. සම්මා සතිය දේශක ශ්‍රාවක දෙපක්‍ෂය විසින් ම මනාව සුරැකිය යුතුය. මේ නිසා පිරිත යනු අරි අටගිමග සපුරන්නක් වන අතරම අනික් අතින් එය මනෝ විද්‍යාත්මක පදනමක් සහිත ආශිර්වාදයක්ද වන්නේය.

අකුසල කර්මාවරණයෙන්ද රාගාදී වූ ක්ලේශාවරණයෙන්ද නොඇදහීමෙන්ද යන තුන් කරුණින් යුත් පුද්ගලයාට පිරිතෙන් අනුසස් ලද නොහැකි බව මිලින්ද ප්‍රශ්නයේදී සඳහන් කොට ඇත. මේ අනුව අසංවේදී, අවිචාරශීලී දේශක හා ශ්‍රාවකයින්ට පිරිතේ ප්‍රතිඵල ලද නොහැකිය.

සිංහල බෞද්ධයින් තුළ පිරිත පිළිබඳ ඇත්තේ අසීමිත වූ ගෞරවයකි. විශ්වාසයකි. පිරිතේ ආශිර්වාදයෙන් ඇරඹි ලොව එකම ජාතිය සිංහල ජාතියයි. විජයාවතරණය ප්‍රවෘත්තියෙන් පිරිත් නූලෙන් ලද ආශිර්වාදය කියැවෙයි. මහරහතන් වහන්සේලා වැඩසිටි අවධියේදී හෙළ මහ රජදරුවන් පිරිත ජාතියටම ආශිර්වාදයක් කරගනු ලැබීය. රුවන්වැලි මහා සෑයේ ධාතු නිදානෝත්සව අවස්ථාවේ දී මහා සඟරුවන මුළු රෑ පිරිත් ධර්මය දේශනා කරන ලදහ. භාතිය රජතුමා දවස රුවන්වැලි සෑය තුළ මහරහතන් වහන්සේලා වත් පිරිත් වශයෙන් පිරිත් ධර්මය දේශනා කරන බැව් අසන ලද බවද සඳහන් වේ. උපතිස්ස නම් රජ දවස සිදුවූ මහා දුර්භික්‍ෂ අවස්ථාවේදී රජතුමා ප්‍රධාන රටවැසියා සිල් සමාදන් කරවා නගරය සරසා මංපෙත් ඔස්සේ රතනසූත්‍ර දේශනාව පවත්වමින් දුර්භික්‍ෂය සමනය කළහ. පිරිතෙන් ලද අනුහස් හේතුවෙන් පිරිත් දෙසුම පැවැත්වීමට රාජ ආඥාවක් කළ බැව්ද මහා වංශයේ සඳහන් කරයි.

පිරිත ඝණ සජ්ඣායනා වශයෙන් පිරිසක් එක්ව දේශනා කළ හැකි අතර ම පුද්ගල දේශනා වශයෙන් තනි තනිව වුවද දෙසීමට බාධාවක් නොමැත. සෙත්පිරිත් දෙසුමේ දී ලලිත වෘත්ත - තරංග වෘත්ත දෙක ඇති කොට ද පිරිත් දේශනය කිරීම පෞරාණික චාරිත්‍රයකි. පිරිත් දේශනයේ දී වෘත්තය ශබ්ද උච්චාරණ විභේදයෙන් ගායනා නොකළ යුතුය. 'අනුජානාමි භික්ඛවේ සරභඤ්ඤං' යනුවෙන් ස්වරභණස ස්වරයෙන් ධර්මය ගායනා කිරීම අනුදත් බැවින් මධුර ස්වරයෙන් ධර්මය දේශනා කිරීමට බාධාවක් නොමැත. සරභඤ්ඤ ස්වරය නම් ගීත ස්වරයෙන් තොරවූ මාධූර්ය ස්වරයයි. එය අධ්‍යාත්මික ආශ්වාදයට හේතුවන්නකි. සංගීත ශාස්ත්‍රයේ ස. රි. ග. ම. ප. ධ. නි. යන සප්ත ස්වරය පිරිත් ගාථාවල ප්‍රස්ථාර කළ නොහැකිය. මේ සප්ත ස්වරයෙන් පිරිත් ගාථා ප්‍රස්ථාර කළ හැක්කේ ස. රි. ග. ම. ප. යන ස්වර පහ පමණි. ඒ නිසා සංගීත ශාස්ත්‍රයෙහි ආරෝහණ, අවරෝහණ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් පිරිතෙහි නැත. මේ අනුව පිරිත් දේශනය යනු අධ්‍යාත්මික ශාන්තිය දනවන ස්වරයෙන් ම දෙසිය යුතුය. පිරිත් දෙසුමේ දී අධ්‍යාත්මික බාහිර පාරිශුද්ධිය සේම අර්ථ ගෞරවයත් ශබ්ද ගෞරවයත් ආරක්‍ෂා කරගත යුතුය.

දෛනික ජීවිතයේ ජීවන දර්ශනයක් ලෙසත් භාවනා මාර්ගයක් ලෙසත් පිරිත භාවිතයෙන් පුද්ගලයන්ට නව ජීවයක් ලබා දෙයි. පිරිත් දේශනය යනු හුදු පිං වැඩෙන අචේතනික දෙසුම් විලාසයක් සේ නොසලකා ජීවමාන සත්‍යක්‍රියා පිළිවෙතක් ලෙස යොදා ගන්නේ නම්, අසහනයෙන් බියෙන් විපතෙන් තොර සාමකාමී අධ්‍යාත්මික ආශිර්වාදයක් කරගත හැකිය. බුදු දහම ජීවන දර්ශනයක් කරගැනීමේ ක්‍රියාවලියේ දී පිරිත හා සම්බන්ධයෙන් එය වඩාත් අර්ථවත් කරගත හැකිය. එබැවින් පිරිත පිළිබඳ වඩ වඩාත් පර්යේෂණ ශීලීව කටයුතු කිරීම දෙලොව යහපතට ම හේතුවනු ඇත.

නිට්ටඹුව සාරිපුත්ත ජාතික අධ්‍යාපන විද්‍යාපීඨයේ
පීඨාධිපති,
ශ්‍රී ලංකා ධර්මචක්‍ර ළමා පදනමේ ලේකම්,
ආචාර්ය පල්ලේවෙල සාරද හිමි,
ශ්‍රී විද්‍යාවිජයාරාමය,
පාගොඩපාර,
නුගේගොඩ.
2004.06.08

මෛත්‍රිය වැඩීම

බුදුරදුන්ගෙන් පිහිට ලද විවිධ පුද්ගලයෝ

පටුන

පඨමක භාණවරං

දුතියක භාණවාරං

අතිරේකානි සුත්ත සුත්තානි

තතියක භාණවාරං

චතුත්ථක භාණවාරං

උපග්‍රන්ථය 1

උපග්‍රන්ථය 2

උපග්‍රන්ථය 3

උපග්‍රන්ථය 4

සිංහල අනුවාදය - පළමුවන බණවර

දෙවන බණවර

අතිරේක සූත්‍ර හත ඇතුළත් බණවර

තුන්වන බණවර

සතරවන බණවර

පිරිත් ගාථාවලින් කළ හැකි හාස්කම්

බණ පිරිත් කතිකාවත

පඨමක භාණවාරං

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස

(1)

සරණාගමනං

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
සඞ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි

දුතියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
දුතියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
දුතියම්පි සඞ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි

තතියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
තතියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
තතියම්පි සඞ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි

2
දස සික්ඛාපදනි

1. පාණාතිපාතා වේරමණී සික්ඛාපදං.

2. අදින්නාදානා වේරමණී සික්ඛාපදං.

3. අබ්‍රහ්මචරියා වේරමණී සික්ඛාපදං

4. මුසාවාදා වේරමණී සික්ඛාපදං.

5. සුරාමේරය මජ්ජපමාදට්ඨානා වේරමණී සික්ඛාපදං.

6. විකාලභෝජනා වේරමණී සික්ඛාපදං.

7. නච්ච ගීත වාදිත විසූකදස්සනා වේරමණී සික්ඛාපදං.

8. මාලා ගන්ධවිලේපන ධාරණ මණ්ඩන විභූසනට්ඨානා වේරමණී සික්ඛාපදං.

9. උච්චාසයන-මහාසයනා වේරමණී සික්ඛාපදං.

10. ජාතරූප-රජත පටිග්ගහණා වේරමණී සික්ඛාපදං.

3

සාමණේර පඤ්හෝ

1. ඒක නාම කිං? සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා.
2. ද්වේනාම කිං? නාමඤ්ච රූපඤ්ච?
3. තීණි නාම කිං? තිස්සෝ වේදනා.
4. චත්තාරි නාම කිං? චත්තාරි අරියසච්චානි.
5. පඤ්ච නාම කිං? පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා.
6. ඡ නාම කිං? ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි.
7. සත්ත නාම කිං? සත්ත බොජ්ඣඞ්ගා.
8. අට්ඨ නාම කිං? අරියෝ අට්ඨඞ්ගිකෝ මග්ගෝ.
9. නව නාම කිං? නව සත්තාවාසා.
10. දස නාම කිං? දසහඞ්ගේහි සමන්නාගතෝ
 අරහාති වුච්චතීති.

4

ද්වත්තිංසාකාරෝ

අත්ථි ඉමස්මිං කායේ කේසා, ලෝමා, නඛා, දන්තා, තචෝ, මංසං නහාරූ, අට්ඨී, අට්ඨිමිඤ්ජං, වක්කං, හදයං යකනං, කිලෝමකං, පිහකං, පප්ඵාසං, අන්තං, අන්තගුණං, උදරියං, කරීසං, පිත්තං, සෙම්හං, පුබ්බෝ' ලෝහිතං, සේදෝ, මේදෝ, අස්සු, වසා, ඛෙලෝ, සිඞ්ඝාතිකා, ලසිකා, මුත්තං, මත්ථකේ මත්ථලුඞ්ගන්ති.

5

පච්චවෙක්ඛණා

1. පටිසඞ්ඛායෝනිසෝ චීවරං පටිසේවාමි, යාවදේව සීතස්ස පටිඝාතාය, උණ්හස්ස පටිඝාතාය, ඩංස-මකස- වාතාතප- සිරිංසපසම්ඵස්සානං පටිඝාතාය, යාවදේව හිරිකෝපීන පටිච්ඡාදනත්ථං.

2. පටිසඞ්ඛායෝනිසෝ පිණ්ඩපාතං පටිසේවාමි, නේවදවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය යාවදේව ඉමස්ස කායස්ස ඨිතියා යාපනාය විහිංසූපරතියා, බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහාය ඉති පුරාණඤ්ච වේදනං පටිහඞ්ඛාමි නවඤ්ච වේදනං න උප්පාදෙස්සාමි.යාත්‍රා ච මේ භවිස්සති අනවජ්ජතා ච ඵාසුවිහාරෝචාති.

3. පටිසඞ්ඛායෝනිසෝ සේනාසනං පටිසේවාමි, යාවදේව සීතස්ස පටිඝාතාය, උණ්හස්ස පටිඝාතාය, ඩංස-මකස වාතාතපසිරිංසපසම්ඵස්සානං පටිඝාතාය,යාවදේව උතුපරිස්සය විනෝදනං පටිසල්ලානාරාමත්ථං.

4. පටිසඞ්ඛායෝනිසෝ ගිලානපච්චයභේසජ්ජපරික්ඛාරං පටිසේවාමි, යාවදේව උප්පන්නානං වෙය්‍යාබාධිකානං වේදනානං පටිඝාතාය, අබ්‍යාපජ්ඣපරමතායාති.

6

දසධම්මසුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර බෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝති, භදන්තේති තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං: භගවා ඒතදවෝච.

දස ඉමේ භික්ඛවේ ධම්මා පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. කතමේ දස?

1. වේවණ්ණියම්හි අජ්ඣූපගතෝති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.
2. පරපටිබද්ධා මේ ජීවිකාති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.
3. අඤ්ඤෝ මේ ආකප්පෝ කරණීයෝති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.
4. කච්චිනු බෝ මේ අත්තා සීලතෝ න උපවදතීති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.
5. කච්චි නු බෝ මං අනුවිච්ච විඤ්ඤූ සබ්‍රහ්මචාරී සීලතෝ න උපවදන්තීති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.
6. සබ්බේහි මේ පියේහි මනාපේහි නානාභාවෝ විනාභාවෝති, පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්ච වෙක්ඛිතබ්බං.
7. කම්මස්සකෝම්හි කම්මදායාදෝ කම්මයෝනි කම්මබන්ධු කම්මපටිසරණෝ යං කම්මං කරිස්සාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා තස්ස දායාදෝ භවිස්සාමීති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

8. කථම් භූතස්ස මේ රත්තිංදිවා වීතිපතන්තීති
පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

9. කච්චි නු බෝහං සුඤ්ඤාගාරේ අභිරමාමීති
පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

10.අත්ථි නුබෝ මේ උත්තරි මනුස්සධම්මා
අලමරියඤාණ දස්සනවිසේසෝ අධිගතෝ, සෝහං
පච්ඡිමේ කාලේ සබ්‍රහ්මචාරීහි පුට්ඨෝ න මඞ්කු
භවිස්සාමීති පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

ඉමේ බෝ භික්ඛවේ දසධම්මා පබ්බජිතේන අභිණ්හං පච්චවෙක්ඛිතබ්බාති. ඉදමවෝච භගවා, අත්තමනා තේ භික්ඛූ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

7

මහාමඞ්ගල සූත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ බෝ අඤ්ඤතරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ජේතවනං ඕභාසෙත්වා, යේන භගවා තේනුපසඞ්කමි' උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ඨිතා බෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි:-

1. බහූදේවා මනුස්සා ච - මඞ්ගලානි අචින්තයුං
ආකඞ්ඛමානා සොත්ථානං - බ්‍රෑහි මඞ්ගලමුත්තමං.

2. අසේවනා ච බාලානං - පණ්ඩිතානඤ්ච සේවනා
පූජා ච පූජනීයානං - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං
3. පතිරූපදේසවාසෝ ච - පුබ්බේ ච කතපුඤ්ඤතා
අත්තසම්මාපණිධි ච - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං

4. බාහුසච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච - විනයෝච සුසික්ඛිතෝ
සුභාසිතා ච යා වචා - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

5. මාතාපිතු උපට්ඨානං - පුත්තදාරස්ස සඞ්ගහෝ
අනාකුලා ච කම්මන්තා - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

6. දානඤ්ච ධම්මචරියා ච - ඤාතකානඤ්ච සඞ්ගහෝ
අනවජ්ජානි කම්මානි - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

7. ආරති විරති පාපා - මජ්ජපානා ච සඤ්ඤමෝ
අප්පමාදෝ ච ධම්මේසු - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

8. ගාරවෝ ච නිවාතෝ ච - සන්තුට්ඨී ච කතඤ්ඤුතා
කාලේන ධම්මසවණං - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

9. ඛන්තී ච සෝවචස්සතා - සමණානඤ්ච දස්සනං
කාලේන ධම්මසාකච්ඡා - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

10. තපෝ ච බ්‍රහ්මචරියං ච - අරියසච්චානදස්සනං
නිබ්බාණසච්ඡිකිරියා ච - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

11. ඵුට්ඨස්ස ලෝකධම්මේහි - චිත්තං යස්ස න කම්පති
අසෝකං විරජං ඛේමං - ඒතං මඞ්ගලමුත්තමං.

12. ඒතාදිසානි කත්වාන - සබ්බත්ථමපරාජිතා
සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති තං - තේසං මඞ්ගලමුත්තමන්ති.

8

රතනසුත්තං

1. යානීධ භූතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
සබ්බේව භූතා සුමනා භවන්තු
අථෝපි සක්කච්ච සුණන්තු භාසිතං

2. තස්මා හි භූතා නිසාමේථ සබ්බේ
මෙත්තං කරෝථ මානුසියා පජාය
දිවා ච රත්තෝච හරන්ති යේ බලිං
තස්මා හි නේ රක්ඛථ අප්පමත්තා.

3. යං කිඤ්චි විත්තං ඉධ වා හුරංවා
සග්ගේසු වා යං රතනං පණීතං
න නෝ සමං අත්ථි තථාගතේන
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

4. ඛයං විරාගං අමතං පණීතං
යදජ්ඣගා සක්‍යමුනී සමාහිතෝ
න තේන ධම්මේන සමත්ථි කිඤ්චි
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

5. යං බුද්ධසෙට්ඨෝ පරිවණ්ණයී සුචිං
සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු

සමාධිනා තේන සමෝ න විජ්ජති
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

6. යේ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා
චත්තාරි ඒතානි යුගානි හොන්ති
තේ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා
ඒතේසු දින්නානි මහප්ඵලානි
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

7. යේ සුප්පයුත්තා මනසා දළ්හේන
නික්කාමිනෝ ගෝතමසාසනම්හි
තේ පත්තිපත්තා අමතං විගය්හ
ලද්ධා මුධා නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

8. යථින්දඛීලෝ පඨවිංසිතෝසියා
චතුබ්භි වාතේහි අසම්පකම්පියෝ
තථූපමං සප්පුරිසං වදාමි
යෝ අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

9. යේ අරිය සච්චානි විභාවයන්ති
ගම්භීරපඤ්ඤේන සුදේසිතානි
කිඤ්චාපි තේ හොන්ති භුසප්පමත්තා
න තේ භවං අට්ඨමං ආදියන්ති
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

10. සහාවස්ස දස්සනසම්පදාය
තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති
සක්කායදිට්ඨී විචිකිච්ඡිතඤ්ච
සීලබ්බතංවාපි යදත්ථි කිඤ්චි
චතූහපායේහි ච විප්පමුත්තෝ
ඡචාභි ඨානානි අභබ්බෝකාතුං
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

11. කිඤ්චාපි සෝ කම්මං කරෝති පාපකං
කායේන වාචා උද චේතසා වා
අභබ්බෝ සෝ තස්ස පටිච්ඡාදාය
අභබ්බතා දිට්ඨපදස්ස වුත්තා
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

12. වනප්පගුම්බේ යථාඵුස්සිතග්ගේ
ගිම්හානමාසේ පඨමස්මිංගිම්හේ
තථූපමං ධම්මවරං අදේසයී
නිබ්බාණගාමිං පරමං හිතාය
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

13. වරෝ වරඤ්ඤූ වරදෝ වරාහරෝ
අනුත්තරෝ ධම්මවරං අදේසයී
ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

14. ඛීණං පුරාණං නවං නත්ථි සම්භවං
විරත්තචිත්තා ආයතිකේ භවස්මිං
තේ ඛීණබීජා අවිරූළ්හිච්ඡන්දා
නිබ්බන්ති ධීරා යථායම්පදීපෝ
ඉදම්පි සඞ්ඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

15. යානීධ භූතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පූජිතං
බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු.

16. යානීධ භූතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පූජිතං
ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු.

17. යානීධ භූතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පූජිතං
සඞ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු.

9

කරණීය මෙත්ත සුත්තං

1. කරණීයමත්ථ කුසලේන
යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච
සක්කෝ උජූ ච සූජූ ච
සුවචෝ චස්ස මුදු අනතිමානී.

2. සන්තුස්සකෝ ච සුභරෝ ච
අප්පකිච්චෝ ච සල්ලහුකවුත්ති
සන්තින්ද්‍රියෝ ච නිපකෝ ච
අප්පගබ්භෝ කුලේසු අනනුගිද්ධෝ.

3. න ච ඛුද්දං සමාචරේ කිඤ්චි
යේන විඤ්ඤූ පරේ උපවදෙය්‍යුං
සුඛිනෝ වා ඛෙමිනෝ හොන්තු
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා.

4. යේ කේචි පාණභූතත්ථි
තසා වා ථාවරා වා අනවසේසා
දීඝා වා යේ මහන්තා වා
මජ්ඣිමා රස්සකාණුකථූලා.

5. දිට්ඨා වා යේව අද්දිට්ඨා
යේ ච දූරේ වසන්ති අවිදූරේ
භූතා වා සම්භවේසීවා
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා.

6. න පරෝ පරං නිකුබ්බේථ
නාතිමඤ්ඤේථ කත්ථචි නං කඤ්චි
බ්‍යාරෝසනා පටිඝසඤ්ඤා
නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍ය.

7. මාතා යථා නියංපුත්තං
ආයුසා ඒකපුත්තමනුරක්ඛේ
ඒවම්පි සබ්බභූතේසු
මානසං භාවයේ අපරිමාණං

8. මෙත්තං ච සබ්බලෝකස්මිං
මානසං භාවයේ අපරිමාණං
උද්ධං අධෝ ච තිරියඤ්ච
අසම්බාධං අවේරං අසපත්තං.

9. තිට්ඨං චරං නිසින්නෝ වා
සයානෝ වා යාවතස්ස විගතමිද්ධෝ
ඒතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍ය
බ්‍රහ්මමේතං විහාරං ඉධමාහු.

10. දිට්ඨිඤ්ච අනුපගම්ම සීලවා
දස්සනේන සම්පන්නෝ
කාමේසු විනෙය්‍ය ගේධං
නහි ජාතු ගබ්භසෙය්‍යං පුනරේතීති.

10

ඛන්ධපරිත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු අහිනා දට්ඨෝ කාලකතෝ හෝති.

2. අථ ඛෝ සම්බහුලා භික්ඛූ යේන භගවා තේනුපසඞ්කමිංසු උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා ඛෝ තේ භික්ඛූ භගවන්තං ඒතදවෝචුං.

3. ඉධ භන්තේ සාවත්ථියං අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු අහිනාදට්ඨෝ කාලකතෝති. නහ නූන සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු චත්තාරි අහිරාජකුලානි මෙත්තේනචිත්තේනඵරි. සචේ හි සො භික්ඛවේ භික්ඛු චත්තාරි අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරෙය්‍ය, නහි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු අහිනා දට්ඨෝ කාලංකරෙය්‍ය.

4. කතමානි චත්තාරි අහිරාජකුලානි? විරූපක්ඛං අහිරාජකුලං, ඒරාපථං අහිරාජකුලං' ඡබ්‍යා පුත්තං අහිරාජකුලං' කණ්හා ගෝතමකං අහිරාජකුලං.

5. නහ නූන සෝ භික්ඛවේ භික්ඛූ ඉමානි චත්තාරි අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරි. සචේ හි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛූ ඉමානි චත්තාරි

අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරෙය්‍ය
න හිසෝ භික්ඛවේ භික්ඛු අහිනා දට්ඨෝ කාලං කරෙය්‍ය.

6. අනුජානාමි භිකඛවේ භික්ඛු ඉමානි චත්තාරි
අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරිතුං,
අත්තගුත්තියා අත්තරක්ඛාය අත්තපරිත්තායාති.

7. ඉදමවෝච භගවා, ඉදං වත්වා සුගතෝ
අථාපරං ඒතදවෝච සත්ථා:-

8. විරූපක්ඛේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඒරාපථේහි මේ,
ඡබ්‍යාපුත්තේහි මේ මෙත්තං -මෙත්තං කණ්හාගෝතමකේහි ච.

9. අපාදකේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං දිපාදකේහි මේ,
චතුප්පදේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං බහුප්පදේහි මේ.

10. මා මං අපාදකෝ හිංසි - මා මං හිංසි දිපාදකෝ,
මා මං චතුප්පදෝ හිංසි - මා මං හිංසි බහුප්පදෝ.

11. සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා - සබ්බේ භූතා ච කේවලා,
සබ්බේ භද්‍රානි පස්සන්තු - මා කඤ්චි පාපමාගමා.

12. අප්පමාණෝ බුද්ධෝ' අප්පමාණෝ ධම්මෝ' අප්පමාණෝ
සඞ්ඝෝ, පමාණවන්තානි සිරිංසපානි අහිවිච්ඡිකා සතපදී'
උණ්ණානාභි' සරබූ මූසිකා, කතා මේ රක්ඛා කතා මේ
පරිත්තා, පටික්කමන්තු භූතානි, සෝහං නමෝ භගවතෝ
නමෝ සත්තන්නං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති.

11
මෙත්තානිසංස සුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝති. භදන්තේති තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං' භගවා ඒතදවෝච.

2. මෙත්තාය භික්ඛවේ චේතෝ විමුත්තියා ආසේවිතාය භාවිතාය බහුලීකතාය. යානීකතාය වත්ථු කතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය, ඒකාදසානිසංසා පාටිකඞ්ඛා, කතමේ ඒකාදස?

3. 1. සුඛං සුපති, 2. සුඛං පටිබුජ්ඣති, 3. න පාපකං සුපිනං පස්සති, 4. මනුස්සානං පියෝ හෝති, 5. අමනුස්සානං පියෝ හෝති, 6.දේවාතා රක්ඛන්ති, 7. නාස්ස අග්ගි වා විසංවා සත්ථං වා කමති, 8. තුවටං චිත්තං සමාධියති, 9. මුඛවණ්ණෝ විප්පසීදති, 10. අසම්මූළ්හෝ කාලං කරෝති, 11. උත්තරිං අප්පටිවිජ්ඣන්තෝ බ්‍රහ්මලෝකූපගෝ හෝති.

4. මෙත්තාය භික්ඛවේ චේතෝ විමුත්තියා, ආසේවිතාය භාවිතාය බහුලීකාතාය, යානීකතාය වත්ථුකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය, ඉමේ ඒකාදසානිසංසා පාටිකඞ්ඛාති,

5. ඉදමවෝච භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛූ භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

12

මිත්තානිසංස සුත්තං

1. පහූතභක්ඛෝ භවති - විප්පවුත්ථෝ සකාසරා,
බහූනං උපජීවන්ති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

2. යං යං ජනපදං යාති - නිගමේ රාජධානියෝ,
සබ්බත්ථ පූජිතෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

3. නාස්ස චෝරා පසහන්ති - නාතිමඤ්ඤෙති ඛත්තියෝ,
සබ්බේ අමිත්තේ තරති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

4. අක්කුද්ධෝ සඝරං ඒති - සභාය පටිනන්දිතෝ,
ඤාතීනං උත්තමෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

5. සක්කත්වා සක්කතෝ හෝති - ගරු හෝති සගාරවෝ,
වණ්ණකිත්තිභතෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

6. පූජකෝ ලභතේ පූජං - වන්දකෝ පටිවන්දනං,
යසෝ කිත්තිඤ්ච පප්පෝති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

7. අග්ගි යථා පජ්ජලති - දේවතාව විරෝචති,
සිරියා අජහිතෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

8. ගාවෝ තස්ස පජායන්ති - ඛෙත්තේ වුත්තං විරූහති,
පුත්තානං ඵලමස්නාති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

9. දරිතෝ පබ්බතාතෝ වා - රුක්ඛාතෝ පතිතෝ නරෝ,
චුතෝ පතිට්ඨං ලභති - යෝ මිත්තානං න දූභති.

10. විරූළ්හමූලසන්තානං - නිග්‍රෝධමිව මාලුතෝ,
අමිත්තා නප්පසහන්ති - යෝ මිත්තානං න දූභතීති.

13

මෝරපරිත්තං

1. උදේතයං චක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පභාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පභාසං
තයජ්ජ ගුත්තා විහරේමු දිවසං.

2. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගූ සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේච මං පාලයන්තු
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා
නමෝ විමුත්තානං නමෝ විමුත්තියා.
ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ චරති ඒසනා

3. අපේතයං චක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පභාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පභාසං
තයජ්ජ ගුත්තා විහරේමු රත්තිං

4. යේ බ්‍රහ්මණා වේදගූ සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
නමෝ විමුත්තානං නමෝ විමුත්තියා
ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ වාසමකප්පයීති.

14

චන්ද පරිත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන, චන්දිමා දේවපුත්තෝ රාහුනා අසුරින්දේන ගහිතෝ හෝති. අථ ඛෝ චන්දිමා දේවපුත්තෝ භගවන්තං අනුස්සරමානෝ, තායං වේලායං ඉමං ගාථං අභාසි.

2. නමෝ තේ බුද්ධවීරත්ථු - විප්පමුත්තෝසි සබ්බධි
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවාති.

3. අථ ඛෝ භගවා චන්දිමං දේවපුත්තං ආරබ්භ
රාහුං අසුරින්දං ගාථාය අජ්ඣභාසි.

4. තථාගතං අරහන්තං චන්දිමා සරණං ගතෝ
රාහු චන්දං පමුඤ්චස්සු - බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති.

5. අථ බෝ රාහු අසුරින්දෝ චන්දිමං දේවපුත්තං මුඤ්චිත්වා තරමානරූපෝ යේන වේපචිත්ති අසුරින්දෝ තේනුපසඞ්කමි, උපසඞ්කමිත්වා සංවිග්ගෝ ලෝම හට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ඨිතං බෝ රාහුං අසුරින්දං වේපචිත්ති අසුරින්දෝ ගාථාය අජ්ඣභාසි:-

6. කින්නුසන්තරමානෝ ව - රාහු චන්දං පමුඤ්චසි,
සංවිග්ගරූපෝ ආගම්ම - කින්නුභීතෝව තිට්ඨසීති.

7. සත්තධා මේ ඵලේ මුද්ධා - ජීවන්තෝ න සුඛං ලභේ,
බුද්ධගාථාභිගීතෝම්හි - නෝ චේ මුඤ්චෙය්‍ය චන්දිමන්ති.

15
සූරිය පරිත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා, සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ තේන බෝ පන සමයේන සූරියෝ දේවපුත්තෝ රාහුනා අසුරින්දේන ගහිතෝ හෝති, අථ බෝ සූරියෝ දේවපුත්තෝ භගවන්තං අනුස්සරමානෝ තායං වේලායං ඉමං ගාථං අභාසි.

2. නමෝ තේ බුද්ධවීරත්ථු - විප්පමුත්තෝසි සබ්බධි,
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවාති.

3. අථ බෝ භගවා සූරියං දේව පුත්තං ආරබ්භ
රාහුං අසුරින්දං ගාථාහි අජ්ඣභාසි.

4. තථාගතං අරහන්තං - සූරියෝ සරණං ගතෝ
රාහු සූරියං පමුඤ්චස්සු - බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති.

5. යෝ අන්ධකාරේ තමසී පභංකරෝ
වේරෝචනෝ මණ්ඩලී උග්ගතේජෝ
මා රාහු ගිලී චරං අන්තලික්ඛෙ
පජං මම රාහු පමුඤ්ච සූරියන්ති.

6. අථ ඛෝ රාහු අසුරින්දෝ සූරියං දේවපුත්තං
මුඤ්චිත්වා තරමානරූපෝ යේන වේපචිත්ති
අසුරින්දෝ තේනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා
සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං
අට්ඨාසි ඒකමන්තං ඨිතං ඛෝ රාහුං අසුරින්දං
වේපචිත්ති අසුරින්දෝ ගාථාය අජ්ඣභාසි.

7. කින්නු සන්තරමානෝව - රාහු සූරියං පමුඤ්චසි
සංවිග්ගරූපෝ ආගම්ම - කින්නු භීතෝව තිට්ඨසීති.

8. සත්තධා මේ ඵලේ මුද්ධා - ජීවන්තෝ න සුඛං ලභේ
බුද්ධගාථාභිගීතෝම්හි - නෝ චේ මුඤ්චෙය්‍ය සූරියන්ති.

16
ධජග්ගපරිත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා, සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝ'ති. භදන්තේ'ති තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

2. භූතපුබ්බං භික්ඛවේ දේවාසුරසඞ්ගාමෝ සමුපබ්බූළ්හෝ අහෝසි. අථඛෝ භික්ඛවේ සක්කෝ දේවානමින්දෝ දේවේ තාවතිංසේ ආමන්තේසි. සචේ මාරිසා දේවානං සඞ්ගාමගතානං උප්පජ්ජෙය්‍ය භයං වා ඡම්භිතත්තංවා ලෝමහංසෝ වා මමේව තස්මිං සමයේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, මමං හි වෝ ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

3. නෝ චේ මේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, පජාපතිස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං' යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

4. නෝ චේ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ' අථ වරුණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ , වරුණස්සහිවෝ දේවරාජසස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති භයංවා ඡම්භිතත්තං වා ලොමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

5. නෝ චේ වරුණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ ඊසානස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, ඊසානස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

6. තං ඛෝ පන භික්ඛවේ සක්කස්ස වා දේවානමින්දස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, වරුණස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, ඊසානස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයේථා'පි නෝ'පි පහීයේථ, තං කිස්ස

හේතු?

7. සක්කෝ භික්ඛවේ දේවාන මින්දෝ අවීතරාගෝ අවීතදෝසෝ අවීතමෝහෝ භීරුච්ඡම්භි උත්‍රාසි පලායී'ති.

8. අහංච බෝ භික්ඛවේ ඒවං වදමි. සචේ තුම්හාකං භික්ඛවේ අරඤ්ඤගතානං වා රුක්ඛමූලගතානං වා සුඤ්ඤාගාරගතානං වා උප්පජ්ජෙය්‍ය භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේව තස්මිං සමයේ අනුස්සරෙය්‍යාථ.

9. ඉතිපි සෝ භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදූ අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවා'ති.

10. මමංහි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං. යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

11. නෝ චේ මං අනුස්සරෙය්‍යාථ. අථ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

12. ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤූහීති. ධම්මං හි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

13. නෝ චේ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ. අථ සඞ්ඝං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

14. සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසඞ්ඝෝ, උජුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසඞ්ඝෝ, ඤායපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසඞ්ඝෝ, සාමීචිපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සඞ්ඝෝ' යදිදං චත්තාරිපුරිසයුගානි අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඒස භගවතෝ සාවකසඞ්ඝෝ, ආහුනෙය්‍යෝ පාහුනෙය්‍යෝ දක්ඛිණෙය්‍යෝ අඤ්ජලික-රණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලෝකස්සාති.

15. සඞ්ඝං හි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති, තං කිස්සහේතු?

16. තථාගතෝ භික්ඛවේ අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ වීතරාගෝ වීතදෝසෝ වීතමෝහෝ අභීරු අච්ඡම්භී අනුත්‍රාසී අපලායීති.

17. ඉදමවෝච භගවා, ඉදං වත්වා සුගතෝ අථාපරං ඒතදවෝච සත්ථා.

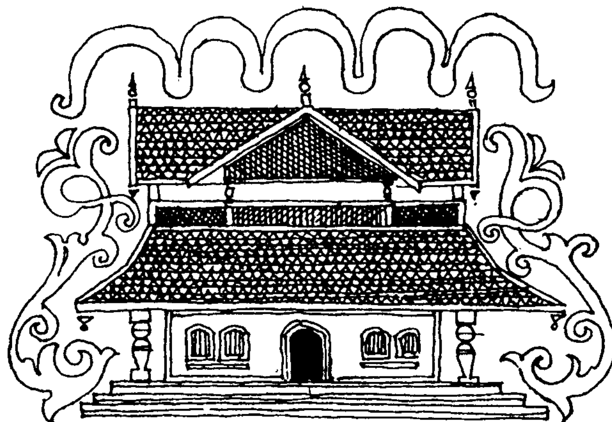
18. අරඤ්ඤේ රුක්ඛමූලේ වා සුඤ්ඤාගාරේව භික්ඛවෝ අනුස්සරේථ සම්බුද්ධං - භයං තුම්හාක නෝ සියා.

19. නෝ චේ බුද්ධං සරෙය්‍යාථ - ලෝකජෙට්ඨං නරාසභං
අථ ධම්මං සරෙය්‍යාථ - නීයා ණිකං සුදේසිතං

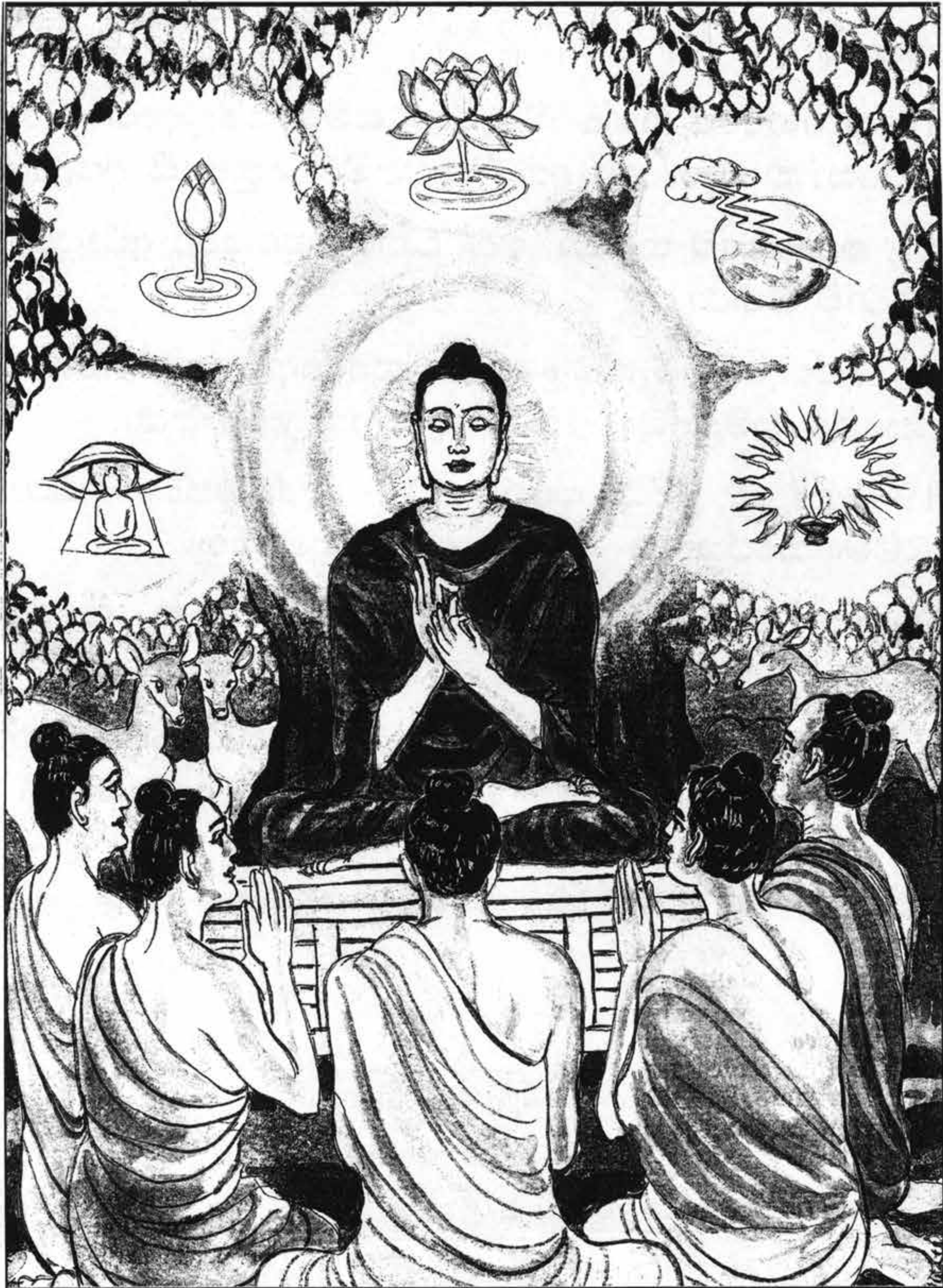
20. නෝ වෙ ධම්මං සරෙය්‍යාථ - නියා ණිකං සුදේසිතං
අථ සඞ්ඝං සරෙය්‍යාථ - පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං

21. ඒවං බුද්ධං සරන්තානං - ධම්මං සඞ්ඝඤ්ච භික්ඛවෝ
භයං වා ඡම්භිතත්තං වා - ලෝමහංසෝ න හෙස්සතී'ති.

පඨමකභාණවාරං නිට්ඨිතං

දුක්ඛ-සමුදය-නිරෝධ-මාර්ග හෙවත් චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය

දුතියක භාණවාරං

දුතියක භාණවාරං

17

මහාකස්සපත්ථේර බොජ්ඣඞ්ග පරිත්තං.

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළුවනේ කාලන්දකනිවාපේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා මහා කස්සපෝ පිප්ඵලිගුහායං විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ.

2. අථ ඛෝ භගවා සායණ්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාකස්සපෝ තේනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛෝ භගවා ආයස්මන්තං මහාකස්සපං ඒතදවෝච.

3. කච්චි? තේ කස්සප ඛමනීයං: කච්චි? යාපනීයං: කච්චි දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති: පටික්ක මෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

4. න මේ භන්තේ ඛමනීයං න යාපනීයං: බාළ්හා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති: අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

5. සත්තිමේ කස්සප බොජ්ඣඞ්ගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති' කතමේ සත්ත?

6. සති සම්බෝජ්ඣඞ්ගෝ ඛෝ කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

7. ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ කස්සප' මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

8. විරිය සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

9. පීති සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

10. පස්සද්ධි සම්බොඣඞ්ගෝ බෝ කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

11. සමාධි සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

12. උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ කස්සප මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

13. ඉමෙ බෝ කස්සප සත්ත බොජ්ඣඞ්ගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති.

14. තශ්ස භගව බොජ්ඣඞ්ගා'තශ්ස සුගත බොජ්ඣඞ්ගාති.

15. ඉදමවෝච භගවා. අත්තමනෝ ආයස්මා මහාකස්සපෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දි.

16. උට්ඨාහිචායස්මා මහා කස්සපෝ තම්හා ආබාධා. තථා පහීනෝ චායස්මතෝ මහාකස්සපස්ස සෝ ආබාධෝ අහෝසීති.

18

මහාමොග්ගල්ලානත්ථේර බොජ්ඣඞ්ග පරිත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළුවනේ කලන්දකනිවාපේ. තේන ඛෝපන සමයේන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ ගිජ්ඣකූටේ පබ්බතේ විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ.

2. අථ ඛෝ භගවා සායණ්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහා මොග්ගල්ලානෝ තේනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛෝ භගවා ආයස්මන්තං මහා මොග්ගල්ලානං ඒතදවෝච.

3. කච්චි? තේ මොග්ගල්ලාන ඛමනීයං. කච්චි? යාපනීයං. කච්චි? දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති. පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

4. න මේ භන්තේ ඛමනීයං. න යාපනීයං. බාළ්හා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති' අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

5. සත්තිමේ මොග්ගල්ලාන' බොජ්ඣඞ්ගා' මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති. කතමේ සත්ත?

6. සති සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලාන' මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

7. ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලානඃ මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

8. විරිය සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලානඃ මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

9. පීති සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලානඃ මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

10. පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

11. සමාධි සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලාන, මයා සම්ම දක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බණාය සංවත්තති.

12. උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ ඛො මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බණාය සංවත්තති.

13. ඉමේ ඛෝ මොග්ගල්ලාන: සත්ත බොජ්ඣඞ්ගා' මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා' අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති.

14. තග්ඝ භගව බොජ්ඣඞ්ගා, තග්ඝ සුගත බොජ්ඣඞ්ගාති.

15. ඉදමවෝච භගවා, අත්තමනෝ ආයස්මා මහා මොග්ගල්ලානෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දි.

16. වුට්ඨාහිචායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තම්හා ආබාධා. තථා පහීනෝ චායස්මතෝ මහාමොග්ගල්ලානස්ස සෝ ආබධෝ අහෝසී'ති.

19

මහා චුන්දත්ථේරබොජ්ඣඞ්ගපරිත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළුවනේ කලන්දකනිවාපේ. තේන ඛෝ පන සමයේන භගවා ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්හ ගිලානෝ.

2. අථ ඛෝ ආයස්මා මහාචුන්දෝ සායණ්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන භගවා තේනුපසඞ්කම්. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නං ඛෝ ආයස්මන්තං මහාචුන්දං භගවා ඒතදවෝච. පටිභන්තු තං චුන්ද බොජ්ඣඞ්ගාති.

3. සත්තිමේ භන්තේ බොජ්ඣඞ්ගා භගවතා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා' අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති. කතමේ සත්ත?

4. සති සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ'හන්තේ: භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ' අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

5. ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ හන්තේ: භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ' අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

6. විරිය සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ හන්තේ: භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ' අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

7. පීති සම්බෝජ්ඣඞ්ගෝ බෝ හන්තේ භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ' අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

8. පස්සද්ධි සම්බෝජ්ඣඞ්ගෝ බෝ හන්තේ: භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ: අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

9. සමාධි සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ හන්තේ භගවතා සම්ම දක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

10. උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣඞ්ගෝ බෝ හන්තේ භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

11. ඉමේ බෝ හන්තේ සත්ත බොජ්ඣඞ්ගා භගවතා සම්මදක්ඛතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තන්ති.

12. තශ්ස චුන්ද බොජ්ඣඞ්ගා, තශ්ස චුන්ද බොජ්ඣඞ්ගාති.

13. ඉදමවෝචායස්මා මහාචුන්දෝ සමනුඤ්ඤො සත්ථා අහෝසි. වුට්ඨාහි ච භගවා තම්හා අබාධා. තථා පහීනෝ ච භගවතෝ සෝ අබාධෝ අහෝසීති.

20
ගිරිමානන්ද සූත්තං

1. ඒවං මේ සුතං,ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා ගිරිමානන්දෝ ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ.

2. අථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:

3. ආයස්මා භන්තේ ගිරිමානන්දෝ ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ. සාධු භන්තේ භගවා යේනායස්මා ගිරිමානන්දෝ තේනුපසඞ්කමතු අනුකම්පං උපාදායාති.

4. සචේ ඛෝ ත්වං ආනන්ද ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ උපසඞ්කමිත්වා දස සඤ්ඤා භාසෙය්‍යාසි, ඨානං ඛෝ පනේතං විජ්ජති යං ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ දසසඤ්ඤාසුත්වා සෝ අබාධෝ ඨානසෝ පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. කතමා දස?

5. අනිච්චසඤ්ඤා, අනත්තසඤ්ඤා, අසුභසඤ්ඤා, ආදීනවසඤ්ඤා, පහානසඤ්ඤා' විරාග සඤ්ඤා, නිරෝධසඤ්ඤා, සබ්බලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා, සබ්බ සඞ්ඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා, ආනාපානසති.

6. කතමාචා'නන්ද අනිච්චසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූල ගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපටිසංචික්ඛති. රූපං අනිච්චං වේදනා අනිච්චා, සඤ්ඤා අනිච්චා, සඞ්ඛාරා අනිච්චා, විඤ්ඤාණං අනිච්චන්ති. ඉති ඉමේසු පඤ්චසු පාදනක්ඛන්ධේසු අනිච්චානුපස්සී විහරති.

අයං වුච්චතා'නන්ද අනිච්චසඤ්ඤා.

7. කතමා චා'නන්ද අනත්ත සඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූල ගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපටිසංචික්ඛති. චක්ඛුං අනත්තා, රූපං අනත්තා, සෝතං අනත්තා, සද්ද අනත්තා, ඝාණං අනත්තා, ගන්ධා අනත්තා, ජිව්හා අනත්තා, රසා අනත්තා, කායෝ අනත්තා, ඵොට්ඨබ්බා අනත්තා, මනෝ අනත්තා, ධම්මා අනත්තා'ති.

ඉති ඉමේසු ඡසු අජ්ඣත්තික බාහිරේසු ආයතනේසු අනත්තානු පස්සී විහරති. අයං වුච්චතානන්ද අනත්තසඤ්ඤා.

8. කතමා චානන්ද අසුභසඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු ඉමමේව කායං උද්ධං පාදතලා අධෝකේසමත්ථකා තචපරියන්තං පූරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනෝ පච්චවෙක්ඛති.

අත්ථි ඉමස්මිං කායේ කේසා, ලෝමා, නඛා, දන්තා, තචෝ, මංසං, නහාරු, අට්ඨී, අට්ඨිමිඤ්ජා, වක්කං, හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පප්ඵාසං. අන්තං, අන්තගුණං, උදරියං, කරීසං,පිත්තං, සෙම්හං, පුබ්බෝ, ලෝහිතං, සේදෝ, මේදෝ,අස්සු වසා, ඛෙලෝ, සිංඝානිකා, ලසිකා, මුත්තන්ති.

ඉති ඉමස්මිං කායේ අසුභානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතානන්ද අසුභසඤ්ඤා.

9. කතමා චා'නන්ද ආදීනවසඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාර ගතෝ වා ඉතිපටිසංචික්ඛති. බහු දුක්ඛෝ ඛෝ අයංකායෝ, බහු ආදීනවෝ, ඉති ඉමස්මිං කායේ විවිධා ආබාධා උප්පජ්ජන්ති, සෙය්‍යථීදං. චක්ඛුරෝගෝ, සෝතරොගෝ, ඝාණරෝගෝ, ජිව්හාරෝගෝ, කායරෝගෝ, සීසරෝගෝ කණ්ණරෝගෝ, මුඛ රෝගෝ, දන්තරෝගෝ, කාසෝ, සාසෝ, පිනාසෝ, ඩහෝ, ජරෝ, කුච්ඡිරෝගෝ, මුච්ඡා, පක්ඛන්දිකා, සූලා, විසූචිකා, කුට්ඨං, ගණ්ඩෝ, කිලාසෝ, සෝසෝ, අපමාරෝ, දද්දු ,කණ්ඩු, කච්ඡු, රඛසා, විතච්ඡිකා, ලෝහිතපිත්තං, මධුමේහෝ, අංසා පිළකා, භගන්දලා.

පිත්තසමුට්ඨානා ආබාධා, සෙම්හ සමුට්ඨානා ආබාධා, වාතසමුට්ඨානා ආබාධා, සන්නිපාතිකා ආබාධා, උතුපරිනාමජා ආබාධා, ඕපක්කමිකා ආබාධා, කම්ම විපාකජා ආබාධා, සීතං උණ්හං ජිඝච්ඡා, පිපාසා, උච්චාරෝ, පස්සාවෝ'ති. ඉති ඉමස්මිං කායේ ආදීනවානුපස්සී විහරති.

අයං වුච්චතානන්ද ආදීනවසඤ්ඤා?

10. කතමා චා'නන්ද පහානසඤ්ඤා? ඉධානන්ද භික්ඛු උප්පන්නං කාම විතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තීකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්නං ව්‍යාපාද විතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තීකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්නං විහිංසා විතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තීකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්නුප්පන්නේ පාපකේ අකුසලේ ධම්මේ නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තීකරෝති අනභාවං ගමේති.

අයං වුච්චතා'නන්ද පහාන සඤ්ඤා.

11. කතමා චානන්ද විරාගසඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉති පටිසංචික්ඛති. ඒතං සන්තං ඒතං පණීතං යදිදං සබ්බ සඞ්ඛාරසමථෝ සබ්බූපධිපටිනිස්සග්ගෝ තණ්හක්ඛයෝ විරාගෝ නිබ්බාණන්ති.

අයං වුච්චතා'නන්ද විරාගසඤ්ඤා.

12. කතමා චා'නන්ද නිරෝධසඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉති පටිසංචික්ඛති. ඒතං සන්තං ඒතං පණීතං යදිදං සබ්බසඞ්ඛාරසමථෝ සබ්බූපධිපටිනිස්සග්ගෝ තණ්හක්ඛයෝ නිරෝධෝ නිබ්බාණන්ති.

අයං වුච්චතා'නන්ද නිරෝධසඤ්ඤා.

13. කතමා චා'නන්ද සබ්බලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු යේ ලෝකේ උපායුපාදනා චේතසෝ අධිට්ඨානාභිනිවේසානුසයා තේ පජහන්තෝ විරමති න උපාදියන්තෝ.

අයං වුච්චතා'නන්ද සබ්බලෝකේ අනභිරථ සඤ්ඤා.

14. කතමා චා'නන්ද සබ්බසඞ්ඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා?

ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසඞ්ඛාරේහි අට්ටීයති හරායති ජිගුච්ඡති.

අයං වුච්චතානන්ද සබ්බසඞ්ඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා.

15. කතමා චානන්ද ආනාපානසති?

ඉධානන්ද භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූල ගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා නිසීදති පල්ලඞ්කං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණිධාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා.

සෝ සතෝව අස්සසති, සතෝ පස්සසති. දීඝං වා අස්සසන්තෝ දීඝං අස්සසාමී'ති පජානති, දීඝං වා පස්සසන්තෝ දීඝං පස්සසාමී'ති පජානාති, රස්සං වා අස්සසන්තෝ රස්සං අස්සසාමී'ති පජානාති, රස්සං වා පස්සසන්තෝ රස්සං පස්සසා මී'ති පජානාති, සබ්බකායපටිසංවේදී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, සබ්බකාය පටිසංවේදී පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති, පස්සම්භයං කායසඞ්ඛාරං අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, පස්සම්භයං කාය සඞ්ඛාරං පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති,

පීතිපටිසංවේදී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, පීතිපටිසංවේදී පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, සුඛපටිසංවේදී අස්සසිස්සාමීති සික්ඛති, සුඛපටිසංවේදී පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, චිත්ත සඞ්ඛාර පටිසංවේදී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, චිත්තසඞ්ඛාර පටිසංවේදී පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, පස්සම්භයං චිත්තසඞ්ඛාරං අස්සසිස්සාමීති සික්ඛති පස්සම්භයං චිත්ත සඞ්ඛාරං පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති, චිත්තපටිසංවේදී අස්සසිස්සාමීති සික්ඛති, චිත්තපටිසංවේදී පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, අභිප්පමෝදයං චිත්තං අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති,

අභිප්පමෝදයං චිත්තං පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, සමාදහං චිත්තං අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, සමාදහං චිත්තං පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, විමෝචයං චිත්තං අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, විමෝචයං චිත්තං පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, අනිච්චානුපස්සී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, අනිච්චානුපස්සී පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, විරාගානුපස්සී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, විරාගානුපස්සී පස්සසිස්සාමී' ති සික්ඛති, නිරෝධානුපස්සී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, නිරෝධානුපස්සී පස්සසිස්සාමී'ති
සික්ඛති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සී අස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සී පස්සසිස්සාමී'ති සික්ඛති,

අයං වුච්චතා'නන්ද ආනාපානසති.

16. සචේ බෝ ත්වං ආනන්ද ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ උපසඞ්කමිත්වා ඉමා දසසඤ්ඤා භාසෙය්‍යාසි, ඨානං බෝ පනේතං විජ්ජති, යං ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ඨානසෝ පටිප්පස්සම්භෙය්‍යාති.

17. අථ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවතෝ සන්තිකේ ඉමා දස සඤ්ඤා උග්ගහෙත්වා යේනායස්මා ගිරිමානන්දෝ තේනුපසඞ්කමි, උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස ඉමා දස සඤ්ඤා අභාසි.

18. අථ බෝ ආයස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ඨානසෝ පටිප්පස්සම්භි. වුට්ඨාහි චායස්මා ගිරිමානන්දෝ තම්හා ආබාධා තථා පහීනෝ ච පනායස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස සෝ ආබාධෝ අහෝසී'ති.

21

ඉසිගිලිසුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ. තත්‍ර බෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝති. භදන්තේ'ති තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

2. පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ, ඒතං වේභාරං පබ්බතන්ති? ඒවං භන්තේ. ඒතස්සපි බෝ භික්ඛවේ, වේභාරස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති.

3. පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ ඒතං පණ්ඩවං පබ්බතන්ති? ඒවං භන්තෙ, එතස්ස පි බෝ භික්ඛවේ පණ්ඩවස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති.

4. පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ ඒතං වේපුල්ලං පබ්බතන්ති? ඒවං භන්තේ. ඒතස්සපි බෝ භික්ඛවේ වේපුල්ලස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති.

5. පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ ඒතං ගිජ්ඣකූටං පබ්බතන්ති? ඒවං භන්තේ, ඒතස්සපි බෝ භික්ඛවේ ගිජ්ඣකූටස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති.

6. පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ ඉමං ඉසිගිලිං පබ්බතන්ති? ඒවං භන්තේ. ඉමස්ස පි බෝ භික්ඛවේ ඉසිගිලිස්ස පබ්බතස්ස ඒසාව සමඤ්ඤා අහෝසි ඒසා පඤ්ඤත්ති.

7. භූතපුබ්බං භික්ඛවේ පඤ්චපච්චේකබුද්ධසතානි ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේචිරනිවාසිනෝඅහේසුං. තේ ඉමං පබ්බතං පවිසන්තා දිස්සන්ති පවිට්ඨා න දිස්සන්ති. තමේනං මනුස්සා දිස්වා ඒවමාහංසු. අයං පබ්බතෝ ඉමේ ඉසී ගිලතීති. ඉසිගිලි ඉසිගිලීත්වේව සමඤ්ඤා උදපාදි.

8. ආචික්ඛිස්සාමි භික්ඛවේ පච්චේකබුද්ධානං නාමානි. කිත්තයිස්සාමි භික්ඛවේ පච්චේකබුද්ධානං නාමානි. දේසිස්සාමි භික්ඛවේ පච්චේකබුද්ධානං නාමානි. තං සුණාථ සාධුකං මනසි කරෝථ භාසිස්සාමීති. ඒවං භන්තේ'ති ඛෝ තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

9. අරිට්ඨෝ නාම භික්ඛවෙ පච්චේක සම්බුදධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

10. උපරිට්ඨෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේක සම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

11. තගරසිඛී නාම භික්ඛවේ. පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

12. යසස්සී නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

13. සුදස්සනෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

14. පියදස්සී නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිර නිවාසී අහෝසි.

15. ගන්ධාරෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිර නිවාසී අහෝසි.

16. පිණ්ඩෝලෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

17. උපාසභෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේක සම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

18. නීථෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

19. තථෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

20. සුතවා නාම භික්ඛවේ පච්චේක සම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසි.

21. භාවිතත්තෝ නාම භික්ඛවේ පච්චේක සම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ චිරනිවාසී අහෝසිති.

1. යේ සත්තසාරා අනීඝා නිරාසා
පච්චේකමේවජ්ඣගමුං සුබෝධිං
තේසං විසල්ලානං නරුත්තමානං
නාමානි මෙ කිත්තයතෝ සුණාථ.

2. අරිට්ඨෝ උපරිට්ඨෝ තගරසිඛී යසස්සී
සුදස්සනෝ පියදස්සී ච බුද්ධෝ,
ගන්ධාරෝ පිණ්ඩෝලෝ උපාසභෝ ච
නීථෝ තථෝ සුතවා භාවිතත්තෝ.

3. සුම්භෝ සුභෝ මේථුලෝ අට්ඨමෝ ච
අථස්සු මේඝෝ අනීඝෝ සුදාඨෝ,
පච්චේක බුද්ධා භවනෙත්තිඛීණා
හිංගු ච හිංගෝ ච මහානුභාවා.

4. ද්වේ ජාලිනෝ මුනිනෝ අට්ඨකෝ ච
අථ කෝසලෝ බුද්ධෝ අථෝ සුබාහු
උපනේමිසෝ නෙමිසෝ සන්තචිත්තෝ
සච්චෝ තථෝ විරජෝ පණ්ඩිතෝ ච.

5. කාලූපකාලා විජිතෝ ජිතෝ ච
අඞ්ගෝ ච පඞ්ගෝ ච ගුතිජ්ජිතෝ ච,
පස්සී ජහී උපධිං දුක්ඛමූලං
අපරාජිතෝ මාරබලං අජේසි.

6. සත්ථා පවත්තා සරභඞ්ගෝ ලෝමහංසෝ
උච්චඞ්ගමායෝ අසිතෝ අනාසවෝ,
මනෝමයෝ මානච්ඡිදෝ ච බන්ධුමා
තදධිමුත්තෝ විමලෝ ච කේතුමා.

7. කේතුම්බරාගෝ ච මාතඞ්ගෝ අරියෝ
අථච්චුතෝ අච්චුතගාමබ්‍යාමකෝ
සුමඞ්ගලෝ දබ්බිලෝ සුප්පතිට්ඨිතෝ
අසය්හෝ ඛේමාභිරතෝ ච සෝරතෝ

8. දූරන්නයෝ සඞ්ඝෝ අථෝපි උච්චයෝ
අපරෝ මුනී සය්හෝ අනෝමනික්කමෝ
ආනන්ද නන්දෝ උපනන්දෝ ද්වාද්ස
භාරද්වාජෝ අන්තිමදේහධාරී.

9. බෝධී මහානාමෝ අථෝපි උත්තරෝ
කේසී සිඛී සුන්දරෝ භාරද්වාජෝ,
තිස්සූපතිස්සා භවබන්ධනච්ඡිද
උපසීදරී තණ්හච්ඡිදෝ ච සීදරී.

10. බුද්ධෝ අහූ මඞ්ගලෝ වීතරාගෝ
උසභච්ඡිද ජාලිනිං දුක්ඛමූලං,
සන්තං පදං අජ්ඣගමූපතීතෝ
උපෝසථෝ සුන්දරෝ සච්චනාමෝ.

11. ජේතෝ ජයන්තෝ පදුමෝ උප්පලෝ ච
පදුමුත්තරෝ රක්ඛිතෝ පබ්බතෝ ච,
මානත්ථද්ධෝ සෝභිතෝ වීතරාගෝ
කණ්හෝ ච බුද්ධෝ සුවිමුත්තචිත්තෝ.

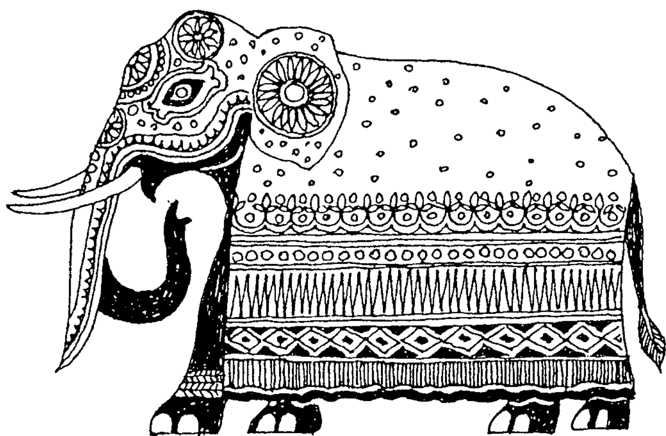
12. ඒතේ ච අඤ්ඤේ ච මහානුභාවා
පච්චේකබුද්ධා භවනෙත්තිඛීණා,
තේ සබ්බසඞ්ගාතිගතේ මහේසී
පරිනිබ්බුතේ වන්දථ අප්පමෙය්‍යේති.

දුතියකභාණවාරං නිට්ඨිතං

අතිරේකානි සුත්ත සුත්තානි

පිටුව

ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය:-

1, සම්මා දිට්ඨි 2. සම්මා සංකප්ප 3, සම්මා වාචා 4. සම්මා කම්මන්ත
5. සම්මා ආජීව 6, සම්මා වායාම 7. සම්මා සති 8. සම්මා සමාධි

22

ධම්මචක්කප්පවත්තන සූත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනේ මිගදයේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා පඤ්චවග්ගියේ භික්ඛූ ආමන්තේසි.

2. ද්වේමේ භික්ඛවේ අන්තා පබ්බජිතේන න සේවිතබ්බා, යෝචායං කාමේසු කාමසුඛල්ලිකානුයෝගෝ හීනෝ ගම්මෝ පොථුජ්ජනිකෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ. යෝ චායං අත්තකිලමථානුයෝගෝ දුක්ඛෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ. ඒතේ තේ භික්ඛවේ උභෝ අන්තේ අනුපගම්ම මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

3. කතමා ච සා භික්ඛවේ මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති? අයමේව අරියෝ අට්ඨඞ්ගිකෝමග්ගෝ, සෙය්‍යථීදං, සම්මාදිට්ඨි සම්මා සඞ්කප්පෝ, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්තෝ, සම්මා ආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ සා භික්ඛවේ මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බාණාය සංවත්තති.

4. ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ දුක්ඛං අරියසච්චං, ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා ව්‍යාධිපි දුක්ඛෝ මරණම්පි දුක්ඛං අප්පියේහි සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ පියේහි විප්පයෝගෝ දුක්ඛෝ යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං සඞ්ඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

5. ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං. යායං තණ්හා පෝනෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍රතත්‍රාභි නන්දිනී. සෙය්‍යථීදං. කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා.

6. ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ දුක්ඛනිරෝධං අරිය සච්චං. යො තස්සායේව තණ්හාය අසේසවිරාගනිරෝධෝ චාගෝ පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයෝ.

7. ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ දුක්ඛ නිරෝධගාමිනීපටිපද අරියසච්චං. අයමේව අරියෝ අට්ඨඞ්ගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසඞ්කප්පෝ. සම්මාවාචා, සම්මා කම්මන්තෝ, සම්මා ආජීවෝ, සම්මා වායාමෝ. සම්මාසති. සම්මාසමාධි.

8. ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි අලෝකෝ උදපාදි . තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤෙය්‍යන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාතන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

9. ඉදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු. චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරිය සච්චං. පහාතබ්බන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි අලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං

දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං, පහීනන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

10. ඉදං දුක්ඛනිරෝධං අරිය සච්චන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡිකාතබ්බන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරිය සච්චං සච්ඡිකතන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

11. ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛ නිරෝධගාමිනීපටිපද අරියසච්චං භාවේතබ්බන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි අලෝකෝ උදපාදි. තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද අරියසච්චං, භාවිතන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

12. යාව කීවඤ්ච මේ භික්ඛවේ ඉමේසු චතූසු අරියසච්චේසු ඒවං තිපරි වට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුවිසුද්ධං අහෝසි, නේව තාවාහං භික්ඛවේ සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මා සම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

13. යතෝ ච ඛෝ මේ භික්ඛවේ ඉමේසු චතූසු අරියසච්චේසු ඒවං තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුවිසුද්ධං අහෝසි. අථාහං භික්ඛවේ සදේවකේ ලොකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං, ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ චේතෝ විමුත්ති අයමන්තිමා ජාති නත්ථිදානි පුනබ්භවෝති.

14. ඉදමවෝච භගවා අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛූ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

15. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤමානේ ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස විරජං වීතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි යං කිඤ්චි සමුදය ධම්මං සබ්බං තං නිරෝධධම්මන්ති.

16. පවත්තිතේ ච පන භගවතා ධම්මචක්කේ භුම්මා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති.

භුම්මානං දේවානං සද්දං සුත්වා චාතුම්මහාරාජිකා දේවා සද්ද මනුස්සාවේසුං, ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුණා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති.

චාතුම්මහාරාජිකානං දේවානං සද්දං සුත්වා තාවතිංසා දේවා සද්ද-මනුස්සාවේසුං, ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති.

තාවතිංසානං දේවානං සද්දං සුත්වා යාමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචිවා ලොකස්මින්ති .

යාමානං දේවානං සද්දං සුත්වා තුසිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ- තුසිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා නිම්මාණරතී දේවා සද්ද මනුස්සාවේසුං:-පෙ-නිම්මාණරතීනං දේවානං සද්දං සුත්වා පරනිම්මිත වසවත්තිනෝ දේවා සද්දමනුස්සා වේසුං. -පෙ- පරනිම්මිතවසවත්තීනං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ-බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපුරෝහිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ- බ්‍රහ්මපුරෝහිතානං දෙවානං සද්දං සුත්වා මහාබ්‍රහ්මා දේවා සද්ද මනුස්සාවේසුං. -පෙ-මහාබ්‍රහ්මානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තාභාදේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ- පරිත්තාභානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණභා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං , -පෙ- අප්පමාණභානං දේවානං සද්දං සුත්වා අභාස්සරා දේවා සද්දමනුස්සා වේසුං. -පෙ-ආභස්සරානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තසුභා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං , -පෙ- පරිත්තසුභානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණසුභා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං -පෙ- අප්පමාණසුභානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුභකිණ්හකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ- සුභකිණ්හකානං දේවානං සද්දං සුත්වා වේහප්ඵලා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ-වෙහප්ඵලානං දේවානං සද්දං සුත්වා අවිහාදේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ- අවිහානං දේවානං සද්දං සුත්වා අතප්පා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. -පෙ- අතප්පානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සා දේවා සද්ද මනුස්සා වේසුං. -පෙ- සුදස්සානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සී දේවා සද්ද මනුස්සාවේසුං -පෙ-

සුදස්සීනං දේවානං සද්දං සුත්වා අකණිට්ඨකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කෙනචි වා ලෝකස්මින්ති.

17. ඉතිහ තේන ඛණේන තේන මුහුත්තේන යාව බ්‍රහ්මලෝකා සද්දෝ අබ්භුග්ගඤ්ඡි. අයඤ්ච දස සහස්සි ලෝකධාතු [සංකම්පි] සම්පකම්පි සම්පවේධි. අප්පමාණෝ ච උළාරෝ ඕභාසෝ ලෝකේ පාතුරහෝසි අතික්කම්ම දේවානං දේවානුභාවන්ති.

18. අථ ඛෝ භගවා උදානං උදානේසි අඤ්ඤාසි වත භෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ අඤ්ඤාසි වත භෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝති. ඉතිහිදං ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤෝ ත්වේව නාමං අහෝසීති.

23

මහාසමය සුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනේ මහතා භික්ඛුසඞ්ඝේන සද්ධිං පඤ්චමත්තේහි භික්ඛු සතේහි සබ්බේහේව අරහන්තේහි. දසහි ච ලෝකධාතූහි දේවතා යේභුයෙන සන්නිපතිතා හොන්ති භගවන්තං දස්සනාය භික්ඛුසඞ්ඝඤ්ච.

2. අථ ඛෝ චතුන්නං සුද්ධාවාසකායිකානං දේවානං ඒතදහෝසි. අයං ඛෝ භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනේ මහතා භික්ඛුසඞ්ඝේන සද්ධිං පඤ්චමත්තේහි භික්ඛුසතේහි සබ්බේහේව අරහන්තේහි, දසහි ච ලෝකධාතුහි දේවතා යේභුයේන සන්නිපතිතා හොන්ති භගවන්තං දස්සනාය භික්ඛු සඞ්ඝඤ්ච, යන්නූන මයම්පි යේන භගවා තේනුපසඞ්කමෙය්‍යාම, උපසඞ්කමිත්වා භගවතෝ සන්තිකේ පච්චේකගාථං භාසෙය්‍යමාති.

3. අථ ඛෝ තා දේවතා සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසෝ සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතංවා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, ඒවමේවං සුද්ධාවාසේසු දේවේසු අන්තරහිතා භගවතෝ පුරතෝ පාතුරහෙසුං.

4. අථ ඛෝ තා දේවතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨංසු, ඒකමන්තං ඨිතා ඛෝ ඒකා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

මහාසමයෝ පවනස්මිං - දේවකායා සමාගතා
ආගතම්හ ඉමං ධම්මසමයං - දක්ඛිතායේ අපරාජිතසඞ්ඝන්ති.

5. අථ ඛෝ අපරා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

තත්‍ර භික්ඛවෝ සමාදහංසු - චිත්තමත්තනෝ උජුකමකංසු
සාරථීව නෙත්තානි ගහෙත්වා - ඉන්ද්‍රියානි රක්ඛන්ති
පණ්ඩිතා'ති.

6. අථ ඛෝ අපරා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

ඡෙත්වා ඛීලං ඡෙත්වා පලිඝං - ඉන්දඛීලං ඌහච්චමනේජා
තේ චරන්ති සුද්ධා විමලා - චක්ඛුමතා සුදන්තා සුසුනාගා'ති.

7. අථ ඛෝ අපරා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි. යේ කෙචි බුද්ධං සරණං ගතාසේ - නතෙ ගමිස්සන්ති අපායං පහාය මානුසං දේහං - දේවකායං පරිපූරෙස්සන්තී'ති.

8. අථ ඛෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි. යේභුය්‍යේන භික්ඛවේ දසසු ලෝකධාතූසු දේවතාසන්නිපතිතා තථාගතං දස්සනාය භික්ඛුසඞ්ඝඤ්ච.

යේපි තේ භික්ඛවේ අහේසුං අතීතමද්ධානං අරහන්තෝ සම්මාසම්බුද්ධා තේසම්පි භගවන්තානං ඒතපරමා යේව දේවතා සන්නිපතිතා අහේසුං සෙය්‍යථාපි මය්හං ඒතරහි.

9. යේපි තේ භික්ඛවේ භවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තෝ සම්මා සම්බුද්ධා තේසම්පි භගවන්තානං ඒතපරමායේව දේවතා සන්නිපතිතා භවිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි මය්හං ඒතරහි. ආචික්ඛිස්සාමි භික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, කිත්තයිස්සාමි භික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, දේසිස්සාමි භික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, තං සුණාථ සාධුකං මනසිකරෝථ භාසිස්සාමීති. ඒවම්භන්තේ'ති ඛෝ තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

10. සිලෝකමනුකස්සාමි - යත්ථ භුම්මා තදස්සිතා
යේ සිතා ගිරිගබ්භාරං - පහිතත්තා සමාහිතා
පුථූසීහාව සල්ලීණා - ලෝමහංසාභිසම්භූනෝ
ඕදාතමනසා සුද්ධා - විප්පසන්නමනාවිලා.

11. භීය්‍යෝ පඤ්චසතේ ඤත්වා - වනේ කාපිලවත්ථවේ
තතෝ ආමන්තයී සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ.

12. දේවකායා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
තේ ච ආතප්පමකරුං - සුත්වා බුද්ධස්ස සාසනං.

13. තේසං පාතුරහු සද්දෝ - අමනුස්සානදස්සනං
අප්පේකේ සතමද්දක්ඛුං - සහස්සං අථ සත්තතිං.

14. සතං ඒකේ සහස්සානං - අමනුස්සානමද්දසුං
අප්පේකේනන්තමද්දක්ඛුං - දිසා සබ්බා ඵුටා අහු.

15. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය - වවක්ඛිත්වාන චක්ඛුමා
තතෝ ආමන්තයී සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ.

16. දේවකායා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
යේ වෝ හං කිත්තයිස්සාමි - ගිරාහි අනුපුබ්බසෝ.

17. සත්තසහස්සා යක්ඛා - භුම්මා කාපිලවත්ථවා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

18. ඡසහස්සා හේමවතා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං

19. සාතාගිරා තිසහස්සා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

20. ඉච්චේතේ සෝළසසහස්සා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

21. වෙස්සාමිත්තා පඤ්චසතා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

22. කුම්භීරෝ රාජගහිකෝ - වේපුල්ලස්ස නිවේසනං
භීයෝා් නං සතසහස්සං - යක්ඛානං පයිරුපාසති
කුම්භීරෝ රාජගහිකො - සෝපාග සමිතිං වනං.

23. පුරිමඤ්ච දිසං රාජා - ධතරට්ඨෝ තං පසාසති
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

24. දක්ඛිණඤ්ච දිසං රාජා - විරූළ්හෝ තං පසාසති
කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

25. පච්ඡිමඤ්ච දිසං රාජා - විරූපක්ඛෝ තං පසාසති
නාගානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

26. උත්තරඤ්ච දිසං රාජා - කුවේරෝ තං පසාසති
යක්ඛානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

27. පුරත්ථිමේන ධතරට්ඨෝ - දක්ඛිණේන විරූළ්හකෝ
පච්ඡිමේන විරූපක්ඛෝ - කුවේරෝ උත්තරං දිසං
චත්තාරෝ තේ මහාරාජා - සමන්තා චතුරෝ දිසා
දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු - වනේ කාපිලවත්ථවේ.

28. තේසං මායාවිනෝ දසා - ආගු වඤ්චනිකා සඨා
මායා කුටෙණ්ඩු වේටෙණ්ඩු - විටුච්ච විටුඩෝ සහ
චන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්නුඝණ්ඩු නිඝණ්ඩු ච.

29. පනාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ච - දේවසූතෝ ච මාතලී
චිත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නළෝ රාජා ජනේසභෝ
ආගු පඤ්චසිඛෝ චේව - තිම්බරූ සූරියවච්චසා.

30. ඒතේ චඤ්ඤේ ච රාජානෝ - ගන්ධබ්බා සහ රාජුභි
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

31. අථාගු නාභසා නාගා - වේසාලා සහ තච්ඡකා
කම්බලස්සතරා ආගු - පායාගා සහ ඤාතිභි
යාමුනා ධතරට්ඨා ච - ආගු නාගා යසස්සිනෝ
ඒරාවණෝ මහානාගෝ - සෝපාග සමිතිං වනං.

32. යේ නාගරාජේ සහසා හරන්ති
දිබ්බා දිජා පක්ඛි විසුද්ධචක්ඛූ
වේහාසයා තේ වනමජ්ඣපත්තා
චිත්‍රා සුපණ්ණා ඉති තේසං නාමානි.

33. අභයං තදා නාගරාජානමාසි
සුපණ්ණතෝ ඛෙමමකාසි බුද්ධෝ
සණ්හාහි වාචාහි උපව්හයන්තා
නාගා සුපණ්ණා සරණමගංසු බුද්ධං

34. ජිතා වජිරහත්ථේන - සමුද්දං අසුරා සිතා
භාතරෝ වාසවස්සේතේ - ඉද්ධිමන්තෝ යසස්සිනෝ
කාලකඤ්ජා මහාභිංසා - අසුරා දනවේඝසා
වේපචිත්ති සුචිත්ති ච - පහාරාදෝ නමුචී සහ.

35. සතඤ්ච බලිපුත්තානං - සබ්බේ වේරෝචනාමකා
සන්නය්හිත්වා බලිං සේනං - රාහුභද්දමුපාගමුං
සමයෝදනි භද්දන්තේ - භික්ඛූනං සමිතිං වනං

36. ආපෝ ච දේවා පඨවී ච - තේජෝ වායෝ තදගමුං
වරුණා වාරුණා දේවා - සෝමෝ ච යසසා සහ
මෙත්තාකරුණාකායිකා - ආගු දේවා යසස්සිනෝ
දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

37. වේණ්හු ච දේවා සහලී ච - අසමා ච දුවේ යමා
චන්දස්සූපනිසා දේවා - චන්දමාගු පුරක්ඛත්වා
සූරියස්සූපනිසා දේවා - සූරියමාගු පුරක්ඛත්වා
නක්ඛත්තානි පුරක්ඛත්වා - ආගු මන්දවලාහකා
වසූනං වාසවෝ සෙට්ඨෝ - සක්කෝපාග පුරින්දදෝ
දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

38. අථාගු සහභූ දේවා - ජලමග්ගිසිඛාරිව
අරිට්ඨකා ච රෝජා ච - උම්මාපුප්ඵනිභාසිනෝ
වරුණා සහධම්මා ච - අච්චුතා ච අනේජකා

සුලෙය්‍යරුචිරා ආගු - ආගු වාසවනේසිනෝ
දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

39. සමානා මහාසමානා - මානුසා මානුසුත්තමා
ඛිඩ්ඩාපදූසිකා ආගු - ආගු මනෝපදූසිකා
අථාගු හරයෝ දේවා - යේ ච ලෝහිතවාසිනෝ
පාරගා මහපාරගා - ආගු දේවා යසස්සිනෝ
දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

40. සුක්කා කරුම්හා අරුණා - ආගු වේඝනසා සහ
ඕදත ගය්හා පාමොක්ඛා - ආගු දේවා විචක්ඛණා
සදමත්තා හාරගජා - මිස්සකා ච යසස්සිනෝ
ථනයං ආග පජ්ජුන්නෝ - යෝ දිසා අභිවස්සති
දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

41. ඛේමියා තුසිතා යාමා - කට්ඨකා ච යසස්සිනෝ
ලම්බීතකා ලාමසේට්ඨා -ජෝතිනාමා ච ආසවා
නිම්මාණරතිනෝ ආගු - අථාගු පරනිම්මිතා
දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

42. සට්ඨේතේ දේවනිකායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
නාමන්වයේන ආගඤ්ජුං - යේ චඤ්ඤේ සදිසා සහ

පවුත්ථජාතිං අඛිලං - ඕඝතිණ්ණමනාසවං
දක්ඛේ මෝඝතරං නාගං - චන්දංව අසිතාතිගං

43. සුබ්‍රහ්මා පරමත්තෝ ච - පුත්තා ඉද්ධිමතෝ සහ
සනංකුමරෝ තිස්සෝ ච - සෝපාග සමිතිං වනං.

44. සහස්සං බ්‍රහ්මලෝකානං - මහාබ්‍රහ්මාභිතිට්ඨති
උපපන්නෝ ජුතීමන්තෝ - භිස්මාකායෝ යසස්සිසෝ.

45. දසෙත්ථ ඉස්සරා ආගු - පච්චේකවසවත්තිනෝ
තේසඤ්ච මජ්ඣතෝ ආග - හාරිතෝ පරිවාරිතෝ.

46. තේ ච සබ්බෙ අභික්කන්තේ - ස ඉන්දේ දේවේ සබ්‍රහ්මකේ
මාරසේනා අභික්කාමි - පස්ස කණ්හස්ස මන්දියං

47. ඒථ ගණ්හථ බන්ධථ - රාගේන බද්ධමත්ථු වෝ
සමන්තා පරිවාරේථ - මා වෝ මුඤ්චිත්ථ කෝචි නං.

48. ඉති තත්ථ මහාසේනෝ - කණ්හසේනං අපේසයි
පාණිනා ථලමාහච්ච - සරං කත්වාන භේරවං.

49. යථා පාවුස්සකෝ මේඝෝ - ථනයන්තෝ සවිප්පුකෝ
තදා සෝ පච්චුදාවත්ති - සංකුද්ධෝ අසයංවසී.

50. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය - වවක්ඛිත්වාන චක්ඛුමා
තතෝ ආමන්තයී සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ.

51. මාරසේනා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
තේ ච ආතප්පමකරුං - සුත්වා බුද්ධස්ස සාසනං
වීතරාගේහ'පක්කාමුං - නේසං ලෝමම්පි ඉඤ්ජයුං

52. සබ්බේ විජිතසඞ්ගාමා - භයාතීතා යසස්සිනෝ
මෝදන්ති සහ භූතේහි - සාවකා තේ ජනේසුතාති.

24

ආලවක සුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනේ. අථ ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං ඒතදවෝච.

2. නික්ඛම සමණාති. සාධාවුසෝ'ති භගවා නික්ඛමි. පවිස සමණා'ති. සාධාවුසෝ'ති භගවා පාවිසි. දුතියම්පි ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතදවෝච නික්ඛම සමණාති. සාධාවුසෝ'ති භගවා නික්ඛමි. පවිස සමණාති. සාධාවුසෝ'ති භගවා පාවිසි. තතියම්පි ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතදවෝච. නික්ඛම සමණා'ති. සාධාවුසෝ'ති භගවා නික්ඛමි. පවිස සමණා'ති. සාධාවුසෝ'ති භගවා පාවිසි.

3. චතුත්ථම්පි ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතදවෝච නික්ඛම සමණා'ති. නඛ්වාහං ආවුසෝ නික්ඛමිස්සාමි, යං තේ කරණීයං තං කරෝහී'ති.

4. පඤ්හං තං සමණ පුච්ඡිස්සාමි, සචේ මේ න බ්‍යාකරිස්සසි, චිත්තං වා තේ ඛිපිස්සාමි, හදයං වා තේ ඵාලෙස්සාමි, පාදේසුවා ගහෙත්වා පාරගඞ්ගායං ඛිපිස්සාමීති.

5. නඛ්වාහන්තං ආවුසෝ පස්සාමි සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය යෝ මේ චිත්තං වා ඛිපෙය්‍ය හදයංවා ඵාලෙය්‍ය පාදේසු වා ගහෙත්වා පාරගඞ්ගාය ඛිපෙය්‍ය, අපි ච ත්වං ආවුසෝ පුච්ඡ යදකඞ්ඛසීති.

6. අථ ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි.

1. කිංසූධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
කිංසු සුචිණ්ණෝ සුඛමාවහාති,
කිංසු හවේ සාධුතරං රසානං
කථං ජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්ති.

2. සද්ධීධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
ධම්මෝ සුචිණ්ණෝ සුඛමාවහාති,
සච්චං හවේ සාධුතරං රසානං
පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්ති.

3. කථංසු තරතී ඕඝං - කථංසු තරති අණ්ණවං,
කථංසු දුක්ඛං අච්චේති - කථංසු පරිසුජ්ඣති.

4. සද්ධාය තරතී ඕඝං - අප්පමාදේන අණ්ණවං,
විරියේන දුක්ඛං අච්චේති - පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති.

5. කථංසු ලභතේ පඤ්ඤං - කථංසු වින්දතේ ධනං,
කථංසු කිත්තිං පප්පෝති - කථං මිත්තානි ගන්ථති,
අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං - කථං පෙච්ච න සෝචති.

6. සද්දහානෝ අරහතං - ධම්මං නිබ්බානපත්තියා,
සුස්සූසා ලභතේ පඤ්ඤං - අප්පමත්තෝ විචක්ඛණෝ.

7. පතිරූපකාරී ධුරවා - උට්ඨාතා වින්දතේ ධනං,
සච්චේන කිත්තිං පප්පෝති - දදං මිත්තානි ගන්ථති.

8. යස්සේතේ චතුරෝ ධම්මා - සද්ධස්ස ඝරමේසිනෝ,
සච්චං ධම්මෝ ධිතී චාගෝ - සවේ පෙච්ච න සෝචති,
අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං - සවේ පෙච්ච න සොචති.

9. ඉඞ්ඝ අඤ්ඤේපි පුච්ඡස්සු - පුථූසමණබ්‍රාහ්මණේ,
යදි සච්චා දමා චාගා - ඛන්ත්‍යා භීයෝ්‍ය න විජ්ජති.

10. කථන්නුදනි පුච්ජෙය්‍යං - පුථූ සමණබ්‍රාහ්මණේ,
සෝහං අජ්ජ පජානාමි - යෝ චත්ථෝ සම්පරායිකෝ

11. අත්ථාය වත මේ බුද්ධෝ - වාසායාලවිමාගමි,
සෝහං අජ්ජ පජානාමි - යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං.

12. සෝ අහං විචරිස්සාමි - ගාමාගාමං පුරාපුරං,
නමස්සමානෝ සම්බුද්ධං, - ධම්මස්ස ච සුධම්මතන්ති.

7. ඒවං වත්වා ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතදවෝච. අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, සෙය්‍යථාපි හෝ ගෝතම නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්නං වා විවරෙය්‍ය, මූළ්හස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛින්තීති, ඒවමේවං හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ, ඒ සාහං භගවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛු සඞ්ඝඤ්ච, උපාසකං මං භවං ගොතමෝ ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපේතං සරණං ගතන්ති.

25

කසීභාරද්වාජ සුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා මගධේසු විහරති දක්ඛිණා ගිරිස්මිං ඒකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන කසීභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ච මත්තානි නඞ්ගලසතානි පයුත්තානි හොන්ති වප්පකාලේ.

2. අථ බෝ භගවා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදය යේන කසී භාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තෝ තේනුපසඞ්කමි. තේන බෝ පන සමයේන කසීභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිවේසනා වත්තති. අථ බෝ භගවා යේන පරිවේසනා තේනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි.

3. අද්දසා බෝ කසීභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං පිණ්ඩාය ඨිතං, දිස්වාන භගවන්තං ඒතදවෝච, අහං බෝ සමණ, කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි, ත්වම්පි සමණ, කසස්සු ච වපස්සු ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජස්සූ'ති. අහම්පි බෝ බ්‍රාහ්මණ කාසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමී'ති.

4. න බෝ පන මයං පස්සාම හෝතෝ ගෝතමස්ස යුගං වා නඞ්ගලං වා ඵාලං වා, පාචනං වා, බලිවද්දේ වා, අථච පන භවං ගෝතමෝ ඒවාමාහ, අහම්පි බෝ බ්‍රාහ්මණ කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමී,ති. අථ බෝ කසීභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි.

5.

1. කස්සකෝ පටිජානාසි - න ච පස්සාම තේ කසිං
කසිං නෝ පුච්ඡිතෝ බ්‍රෑහි - යථා ජානේමු තේ කසිං'ති.

2. සද්ධා බීජං තපෝ වුට්ඨී - පඤ්ඤා මේ යුගනඞ්ගලං
හිරි ඊසා මනෝ යොත්තං - සති මේ ඵාලපාචනං.

3. කායගුත්තෝ වචීගුත් තෝ - ආහාරේ උදරේ යතෝ
සච්චං කරෝමි නිද්දනං - සෝරච්චං මේ පමෝචනං.

4. විරියං මේ ධුරධෝරය්හං - යෝගක්ඛේමාධිවාහනං
ගච්ඡති අනිවත්තන්තං - යත්ථ ගන්ත්වා න සෝචති.

5. ඒවමේසා කසී කට්ඨා - සා හෝති අමතප්ඵලා
ඒතං කසිං කසිත්වාන - සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතී'ති.

අථ ඛෝ කසිභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ මහතියා කංසපාතියා පායාසං වඩ්ඪෙත්වා භගවතෝ උපනාමේසි. භුඤ්ජතු භවං. ගෝතමෝ පායාසං. කස්සකෝ භවං. ගෝතමො යං හි භවං ගෝතමෝ අමතඵලං කසිං කසතී'ති.

6. ගාථාභිගීතං මේ අභෝජනෙය්‍යං
සම්පස්සතං බ්‍රාහ්මණ නේස ධම්මෝ
ගාථාභිගීතං පනුදන්ති බුද්ධා
ධම්මේ සතී බ්‍රාහ්මණ වුත්තිරේසා.

7. අඤ්ඤෙන ච කේවලිනං මහේසිං
ඛීණාසවං කුක්කුච්ච වූපසන්තං
අන්නේන පානේන උපට්ඨහස්සු
ඛෙත්තං හි තං පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස හෝතීති.

6. අථ කස්ස චාහං භෝ ගෝතම ඉමං පායාසං දම්මී'ති. නඛවාහන්තං බ්‍රාහ්මණ පස්සාමි සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය යස්ස සෝ පායාසෝ භුත්තෝ සම්මා පරිණාමං ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාගතස්ස වා තථාගත සාවකස්ස වා. තේන හි ත්වං බ්‍රාහ්මණ තං පායාසං අප්පහරිතේ වා ඡඩ්ඪේහි අප්පාණකේ වා උදකේ ඕපිලාපේහීති.

7. අථ ඛෝ කසීභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ තං පායාසං අප්පාණකේ උදකේ ඕපිලාපෙසි. අථ ඛෝ සෝ පායාසෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ චිච්චිටායති චිටිචිටායති සන්ධූපායති සම්පධූපායති. සෙය්‍යථාපි නාම ඵාලෝ දිවසසන්තත්තෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ

විච්චිටායති චිටිච්චිටායති සන්ධූපයාති සම්පධූපායති. ඒවමේව සෝ පායාසෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිටායති චිටිච්චිටායති සන්ධූපායති සම්පධූපායති.

8. අථ ඛෝ කසීභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ යේන භගවා තේනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවතෝ පාදේසු සිරසා නිපතිත්වා භගවන්තං ඒතදවෝච.

9. අභික්කන්තං භෝ ගෝතම, අභික්කන්තං භෝ ගෝතම, සෙය්‍යථාපි භෝ ගෝතම නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය පටිච්ඡන්නං වා විවරෙය්‍ය, මූළ්හස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේවා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛින්තී'ති. ඒවමේවං භෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ, ඒසාහං භගවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඞ්ඝඤ්ච. ලභෙය්‍යාම' හං භෝතෝ ගෝතමස්ස, සන්තිකේ පබ්බජ්ජං ලභෙය්‍යං උපසම්පදන්ති. අලත්ථ ඛෝ කසීභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවතෝ සන්තිකේ පබ්බජ්ජං අලත්ථ උපසම්පදං

10 අචිරූපසම්පන්නෝ ඛෝ පනායස්මා භාරද්වාජෝ ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආතාපී පහිතත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති,තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරිය පරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. ඛීණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණීයං , නාපරං ඉත්ථත්තායා'ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරෝ ච ඛෝ පනායස්මා භාරද්වාජෝ අරහතං අහෝසී'ති.

26

පරාභව සුත්තං

ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විරහති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, අථ ඛෝ අඤ්ඤතරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්ත වණ්ණා කේවලකප්පං ජේතවනං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසඞ්කමි, උපසඞ්කමිත්වා, භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ඨිතා ඛෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි.

1. පරාභවන්තං පුරිසං - මයං පුච්ඡාම ගෝතමං,
භගවන්තං පුට්ඨුමාගම්ම - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

2. සුවිජානෝ භවං හෝති - සුවිජානෝ පරාභවෝ,
ධම්මකාමෝ භවං හෝති - ධම්මදෙස්සී පරාභවෝ.

3. ඉති හේතං විජානාම - පඨමෝ සෝ පරාභවෝ,
දුතියං භගවා බ්‍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

4. අසන්තස්ස පියා හොන්ති - සන්තේ න කුරුතේ පියං,
අසතං ධම්මං රෝචේති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

5. ඉති හේතං විජානාම - දුතියෝ සෝ පරාභවෝ,
තතියං භගවා බ්‍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

6. නිද්දසීලී සභාසීලී - අනුට්ඨාතා ච යෝ නරෝ,
අලසෝ කෝධපඤ්ඤාණෝ - තං පරාභවතෝ මුඛං.

7. ඉති හේතං විජානාම - තතියෝ සෝ පරාභවෝ,
චතුත්ථං භගවා බ්‍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

8. යෝ මාතරං වා පිතරං වා - ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං,
පහූසන්තෝ න භරති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

9. ඉති හේතං විජානාම - චතුත්ථෝ සෝ පරාභවෝ,
පඤ්චමං භගවා බ෍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

10. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා - අඤ්ඤං වාපි වණිබ්බකං,
මුසාවාදේන වඤ්චේති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

11. ඉති හේතං විජානාම - පංචමො සෝ පරාභවෝ,
ඡට්ඨමං භගවා බ෍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

12. පහූතවිත්තෝ පුරිසෝ - සහිරඤ්ඤෝ සභෝජනෝ,
ඒකෝ භුඤ්ජති සාදූනි - තං පරාභවතෝ මුඛං.

13. ඉති හේතං විජානාම - ඡට්ඨමෝ සෝ පරාභවෝ,
සත්තමං භගවා බ෍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

14. ජාතිත්ථද්ධෝ ධනත්ථද්ධෝ -
ගොත්තත්ථද්ධෝ ච යෝ නරෝ,
සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤේති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

15. ඉති හේතං විජානාම - සත්තමෝ සෝ පරාභවෝ,
අට්ඨමං භගවා බ෍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

16. ඉත්ථිධුත්තෝ සුරාධුත්තෝ - අක්ඛධුත්තෝ ච යෝ නරෝ,
ලද්ධං ලද්ධං විනාසේති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

17. ඉති හේතං විජානාම - අට්ඨමෝ සෝ පරාභවෝ,
නවමං භගවා බ෍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

18. සේහි දාරේහි සන්තුට්ඨෝ - වේසියාසු පදිස්සති,
දිස්සති පරදාරේසු - තං පරාභවතෝ මුඛං.

19. ඉති හේතංවිජානාම - නවමෝ සෝ පරාභවෝ,
දසමං භගවා බ්‍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

20. අතීතයොබ්බනෝ පෝසෝ - ආනේති තිම්බරුත්ථනිං,
තස්සා ඉස්සා න සුපති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

21. ඉති හේතං විජානාම - දසමෝ සෝ පරාභවෝ,
ඒකාදසමං භගවා බ්‍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

22. ඉත්ථිං සොණ්ඩිං විකිරණිං - පුරිසං වාපි තාදිසං,
ඉස්සරියස්මිං ඨපාපේති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

23. ඉති හේතං විජානාම - ඒකාදසමෝ සෝ පරාභවෝ,
ද්වාදසමං භගවා බ්‍රෑහි - කිං පරාභවතෝ මුඛං.

24. අප්පභෝගෝ මහාතණ්හෝ - ඛත්තියේ ජායතේ කුලේ,
සෝ ච රජ්ජං පත්ථයති - තං පරාභවතෝ මුඛං.

25. ඒතේ පරාභවේ ලෝකේ - පණ්ඩිතෝ සමවෙක්ඛිය,
අරියෝ දස්සනසම්පන්නෝ - ස ලෝකං භජතේ සිවන්ති.

27

වසලසුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ භගවා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි.

2. තේන ඛෝ පන සමයේන අග්ගිකභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනේ අග්ගි පජ්ජලිතෝ හෝති, ආහුති පග්ගහිතා.

3. අථ ඛෝ භගවා සාවත්ථියං සපදානං පිණ්ඩාය චරමානෝ යේන අග්ගිකභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනං තේනුපසඞ්කමි. අද්දසා ඛෝ අග්ගිකභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං දූරතෝව ආගච්ඡන්තං, දිස්වාන භගවන්තං ඒතදවෝච.තත්‍රේව මුණ්ඩක, තත්‍රේව සමණක, තත්‍රේව වසලක තිට්ඨාහීති.

4. ඒවං වුත්තේ භගවා අග්ගිකභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං ඒතදවෝච. ජානාසි පන ත්වං බ්‍රාහ්මණ වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේති. නඛ්වාහං භෝ ගෝතම ජානාමි වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ, සාධු මේ භවං ගෝතමෝ තථා ධම්මං දේසේතු, යථාහං ජානෙය්‍යං වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේති.

5. තේන හි බ්‍රාහ්මණ සුණාහි, සාධුකං මනසිකරෝහි, භාසිස්සාමී'ති. ඒවම් භෝති ඛෝ අග්ගිකභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවතෝ පච්චස්සෝසි. භගවා ඒතදවෝච.

1. කෝධනෝ උපනාහීච - පාපමක්ඛී ච යෝ නරෝ
විපන්නදිට්ඨී මායාවී - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

2. ඒකජං වා ද්විජං වාපි - යෝධ පාණානි හිංසති
යස්ස පාණේ දයා නත්ථි - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

3. යෝ හන්ති පරිරුන්ධති - ගාමානි නිගමානි ච
නිග්ගාහකෝ සමඤ්ඤාතෝ - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

4. ගාමේ වා යදි වාරඤ්ඤේ - යං පරේසං මමායිතං
ථෙය්‍යා අදින්නං ආදියති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

5. යෝ හවේ ඉණමාදාය - චුජ්ජමානෝ පලායති
න හි තේ ඉණමත්ථීති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

6. යෝ වේ කිඤ්චික්ඛකම්‍යතා - පන්ථස්මිං වජතං ජනං
හන්ත්වා කිඤ්චික්ඛමාදේති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

7. යෝ අත්තහේතු පරහේතු - ධනහේතු ච යෝ නරෝ
සක්ඛිපුට්ඨෝ මුසා බ්‍රෑති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

8. යෝ ඤාතීනං සඛානං වා - දරේසු පතිදිස්සති
සහසා සම්පියෙන වා - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

9. යෝ මාතරං වා පිතරං වා - ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං
පහූසන්තෝ න හරති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

10. යෝ මාතරං වා පිතරං වා - භාතරං භගිනිං සසුං
හන්ති රෝසේති වාචාය - තං ජඤ්ඤා වසලො ඉති.

11. යෝ අත්ථං පුච්ඡිතෝ සන්තෝ - අනත්ථමනුසාසති
පටිච්ඡන්නේන මන්තේති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

12. යෝ කත්වා පාපකං කම්මං - මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති
යෝ පටිච්ඡන්නකම්මන්තෝ - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

13. යෝ වේ පරකුලං ගන්ත්වා - භුත්වාන සුචිභෝජනං
ආගතං න පටිපූජේති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

14. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා - අඤ්ඤං වාපි වණිබ්බකං
මුසාවාදේන වඤ්චේති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

15. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා - භත්තකාලේ උපට්ඨිතේ
රෝසේති වාචා න ච දේති - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

16. අසතං යෝධ පබ්‍රෑති - මෝහේන පළිගුණ්ඨිතෝ
කිඤ්චික්ඛං නිජිගිංසානෝ - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

17. යෝ චත්තානං සමුක්කංසේ - පරං ච මවජානති
නිහීනෝ සේන මානේන - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

18. රෝසකෝ කදරියෝ ච - පාපිච්ජෝ මච්ජරී සඨෝ
අහිරිකෝ අනොත්තප්පී - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

19. යෝ බුද්ධං පරිභාසති - අථ වා තස්ස සාවකං
පරිබ්බාජං ගහට්ඨං වා - තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති.

20. යෝ වේ අනරහා සන්තෝ - අරහං පටිජානති
චෝරෝ සබ්‍රහ්මකේ ලෝකේ - ඒ ස බෝ වසලාධමෝ.

21. ඒතේ බෝ වසලා වුත්තා - මයා වෝ යේ පකාසිතා
න ජච්චා වසලෝ හෝති - න ජච්චා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ
කම්මනා වසලෝ හෝති - කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ.

22. තදමිනාපි විජානාථ - යථා මේදං නිදස්සනං
චණ්ඩාලපුත්තෝ සෝපාකෝ - මාතඞ්ගෝ ඉති විස්සුතෝ.

23. සෝ යසං පරමං පත්තෝ - මාතඞ්ගෝයං සුදුල්ලභං
ආගඤ්ජුං තස්සුපට්ඨානං - ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහූ.

24. සෝ දේවයානමාරුය්හ - විරජං සෝ මහාපථං
කාමරාගං විරාජෙත්වා - බ්‍රාහ්මලොකූපගෝ අහු.

25. න නං ජාති නිවාරේසි - බ්‍රහ්මලෝකූපපත්තියා
අජ්ඣායකකුලේ ජාතා - බ්‍රාහ්මණා මන්තබන්ධුනෝ.

26. තේ ච පාපේසු කම්මේසු - අභිණ්හමුපදිස්සරේ
දිට්ඨේව ධම්මේ ගාරය්හා - සම්පරායේ ච දුග්ගතිං
න තේ ජාති නිවාරේති - දුග්ගච්චා ගරහාය වා.

27. න ජච්චා වසලෝ හෝති - න ජච්චා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ
කම්මනා වසලෝ හෝති - කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝති.

එවං වුත්තේ අග්ගිකභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං ඒතදවෝච. අභික්කන්තං භෝ ගෝතම අභික්කන්තං භෝ ගෝතම, සෙය්‍යථාපි භෝ ගෝතම නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්නං වා විවරෙය්‍ය, මූළ්හස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛින්තී'ති. ඒවමේවං භෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ, ඒසා'හං භගවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඞ්ඝඤ්ච, උපාසකං මං භවං ගෝතමෝ ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපේතං සරණං ගතන්ති.

28

සච්චවිභඞ්ග සූත්තං

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනේ මිගදායේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝති, භදන්තේති තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

2. තථාගතේන භික්ඛවේ අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මිං යදිදං චතුන්නං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විභජනා උත්තානීකම්මං.

3. කතමේසං චතුන්නං? දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා -පෙ- දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා -පෙ- දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා -පෙ-

4. තථාගතේන භික්ඛවේ අරහතා සම්මාසම්බුද්ධේන බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදයේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මිං. යදිදං ඉමේසං චතුන්නං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා -පෙ-

5. සේවේථ භික්ඛවේ සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානේ,භජථ භික්ඛවේ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානේ. පණ්ඩිතා භික්ඛූ අනුග්ගාහකා බ්‍රහ්මචාරීනං සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ ජනෙත්ති එවං සාරිපුත්තෝ. සෙය්‍යථාපි ජාතස්ස ආපාදේතා ඒවං මොග්ගල්ලානෝ. සාරිපුත්තෝ භික්ඛවේ සෝතාපත්ති ඵලේ විනේති. මොග්ගල්ලානෝ උත්තමත්ථේ විනෙති. සාරිපුත්තෝ භික්ඛවේ පහෝති චත්තාරි අරියසච්චානි විත්ථාරේන ආචික්ඛිතුං දේසේතුං පඤ්ඤපේතුං පට්ඨපේතුං විවරිතුං විභජිතුං උත්තානීකාතුන්ති. ඉදමවෝච භගවා. ඉදං වත්වා සුගතෝ උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

6. තත්‍ර ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ අචිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ භික්ඛූ ආමන්තෙසි ආවුසෝ භික්ඛවෝති. ආවුසෝති ඛෝ තේ භික්ඛූ ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස පච්චස්සෝසුං. ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඒතදවෝච.

7. තථාගතේන ආවුසෝ අරහතා සම්මාසම්බුද්ධේන බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදයේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මිං. යදිදං චතුන්නං

අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විභජනා උත්තනීකම්මං, කතමේසං චතුන්නං? දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා -පෙ- දුක්ඛසමුදයස්ස අරිය සච්චස්ස ආචික්ඛනා-පෙ-දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියච්චස්ස දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විභජනා උත්තානිකම්මං.

8. කතමඤ්චාවුසෝ දුක්ඛං අරිය සච්චං? ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා ව්‍යාධිපි දුක්ඛෝ, මරණම්පි දුක්ඛං, සෝකපරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසාපි දුක්ඛා, සඞ්ඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

9. කතමා චාවුසෝ ජාති? යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හි තම්හි සත්තනිකායේ ජාති සඤ්ජාති ඔක්කන්ති අභිනිබ්බත්ති ඛන්ධානං පාතුභාවෝ ආයතනානං පටිලාභෝ, අයං වුච්චතාවුසෝ ජාති.

10. කතමා චාවුසෝ ජරා? යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හි තම්හි සත්තනිකායේ ජරා ජීරණතා ඛණ්ඩිච්චං පාලිච්චං වලිත්තචතා ආයුනෝ සංහානි ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකෝ. අයං වුච්චතාවුසෝ ජරා.

11. කතමඤ්චාවුසෝ මරණං? යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හා තම්හා සත්තනිකායා චුති චවනතා භේදෝ අන්තරධානං මච්චුමරණං කාලකිරියා ඛන්ධානං භේදෝ කළේබරස්ස නික්ඛේපෝ, ඉදං වුච්චතාවුසෝ මරණං.

12. කතමෝ චාවුසෝ සෝකෝ ? යෝ ඛෝ ආවුසෝ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්නාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන ඵුට්ඨස්ස සෝකෝ සෝචනා සෝචිතත්තං අන්තෝ සෝකෝ අන්තෝපරිසෝකෝ, අයං වුච්චතාවුසෝ සෝකෝ.

13. කතමෝ චාවුසෝ පරිදේවෝ? යෝ බෝ ආවුසෝ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්නාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන ඵුට්ඨස්ස ආදේවෝ පරිදේවෝ ආදේවනා පරිදේවනා ආදේවිතත්තං පරිදේවිතත්තං, අයං වුච්චතාවුසෝ පරිදේවෝ.

14. කතමඤ්චාවුසෝ දුක්ඛං? යං බෝ ආවුසෝ කායිකං දුක්ඛං, කායිකං අසාතං, කායසම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසාතං වේදයිතං, ඉදං වුච්චතාවුසෝ දුක්ඛං.

15. කතමඤ්චාවුසෝ දෝමනස්සං? යං බෝ ආවුසෝ චේතසිකං දුක්ඛං, අසාතං, මනෝ සම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසාතං වේදයිතං, ඉදං වුච්චතාවුසෝ දෝමනස්සං.

16. කතමෝ චාවුසෝ උපායාසෝ? යෝ බෝ ආවුසෝ අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ව්‍යසනේන සමන්නාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන ඵුට්ඨස්ස ආයාසෝ උපායාසෝ ආයාසිතත්තං උපායාසිතත්තං, අයං වුච්චතාවුසෝ උපායාසෝ.

17. කතමඤ්චාවුසෝ යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං? ජාති ධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ ජාති ආගච්ඡෙය්‍යාති, න බෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං.

18. ජරාධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න ජරාධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ ජරා ආගච්ඡෙය්‍යාති. න බෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං.

19. ව්‍යාධිධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න ව්‍යාධිධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ ව්‍යාධි ආගච්ජෙය්‍යාති, න බෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං.

20. මරණ ධම්මානං අවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ් ජති, අහෝ වත මයං න මරණධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ මරණං ආගච්ජෙය්‍යාති, න බෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං.

21. සෝක පරිදේව දුක්ඛදෝමනස්සු පායාසධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති, අහෝ වත මයං න සෝකපරිදේව දුක්ඛදෝමනස්සුපායාසධම්මා අස්සාම න ච වත නෝ සෝක පරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා ආගච්ජෙය්‍යුන්ති,න බෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තබ්බං, ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලභති තම්පි දුක්ඛං.

22. කතමා චාවුසෝ සඞ්ඛිත්තේන පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධා දුක්ඛා? සෙය්‍යථීදං. රූපූපාදනක්ඛන්ධෝ වේදනූපාදනක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤූපාදනක්ඛන්ධෝ සඞ්ඛාරූපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණූපාද නක්ඛන්ධෝ. ඉමේ වුච්චන්තා'වුසෝ සඞ්ඛිත්තේන පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධා දුක්ඛා. ඉදං වුච්චතාවුසෝ දුක්ඛං අරියසච්චං.

23. කතමඤ්චාවුසෝ දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං? යායං තණ්හා පෝනෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍රතත්‍රාභිනන්දිනී, සෙය්‍යථීදං කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා, ඉදං වුච්චතාවුසෝ දුක්ඛ සමුදයං අරියසච්චං.

24. කතමඤ්චාවුසෝ දුක්ඛ නිරෝධං අරියසච්චං? යෝ තස්සා යේව තණ්හාය අසේස විරාග නිරෝධෝ චාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුත්ති අනාලයෝ, ඉදං වුච්චතාවුසෝ දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං.

25. කතමඤ්චාවුසෝ දුක්ඛනිරෝධ ගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං? අයමේව අරියෝ අට්ඨඞ්ගිකෝ මග්ගෝ, සෙය්‍යථීදං?

සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඞ්කප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

26. කතමා චාවුසෝ සම්මාදිට්ඨි? යං ඛෝ ආවුසෝ දුක්ඛෙඤාණං, දුක්ඛසමුදයේඤාණං, දුක්ඛනිරෝධෙඤාණං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං, අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මාදිට්ඨි.

27. කතමෝ චාවුසෝ සම්මා සඞ්කප්පෝ? නෙක්ඛම්මසඞ්කප්පෝ අව්‍යාපාදසඞ්කප්පෝ අවිහිංසාසඞ්කප්පෝ, අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මා සඞ්කප්පෝ.

28. කතමා චාවුසෝ සම්මා වාචා? මුසාවාදා වේරමණී, පිසුනා වාචා වේරමණී, ඵරුසාවාචා වේරමණී, සම්ඵප්පලාපා වේරමණී, අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මාවාචා.

29. කතමෝ චාවුසෝ සම්මාකම්මන්තෝ? පාණාතිපාතා වේරමණී, අදින්නාදානා වේරමණී, කාමේසු මිච්ඡාචාරා වේරමණී, අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මාකම්මන්තෝ.

30 කතමෝ චාවුසෝ සම්මාආජීවෝ? ඉධාවුසෝ අරියසාවකෝ මිච්ඡාආජීවං පහාය සම්මාආජීවේන ජීවිකං කප්පේති. අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මාආජීවෝ.

31. කතමෝ චාවුසෝ සම්මාවායාමෝ? ඉධාවුසෝ භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනේති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනේති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති.

අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනේති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ඨිතියා අසම්මෝසාය භියෝභාවාය වේපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා ඡන්දං ජනේති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති, අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මාවායාමෝ.

32. කතමා චාවුසෝ සම්මාසති? ඉධා'වුසෝ භික්ඛු කායේ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං, වේදනාසු වේදනානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝම නස්සං. චිත්තේ චිත්තානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣා දෝමනස්සං, ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං, අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මා සති.

33 කතමෝ චාවුසෝ සම්මා සමාධි? ඉධාවුසෝ භික්ඛු විවිච්චේව කාමේහි විවිච්ච අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිචාරං විවේකජං පීතිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතක්කවිචාරානං වූපසමා අජ්ඣත්තං සම්පසාදනං චේතසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. පීතියා ච විරාගා උපෙක්ඛකෝ ච විහරති සතෝ ච සම්පජානෝ සුඛං ච කායේ න පටිසංවේදේති, යන්තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපෙක්ඛකෝ සතිමා සුඛවිහාරී'ති තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථඞ්ගමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති,අයං වුච්චතාවුසෝ සම්මා සමාධි ඉදං වුච්චතාවුසෝ දුක්ඛනිරෝධ ගාමිනීපටිපද අරියසච්චං.

34. තථාගතේන ආවුසෝ අරහතා සම්මාසම්බුද්ධේන බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා' බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති, යදිදං ඉමේසං චතුන්නං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනාවිවරණා විභජනා උත්තානීකම්මන්ති.

35. ඉදමවෝචායස්මා සාරිපුත්තෝ, අත්තමනා තේ භික්ඛූ ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

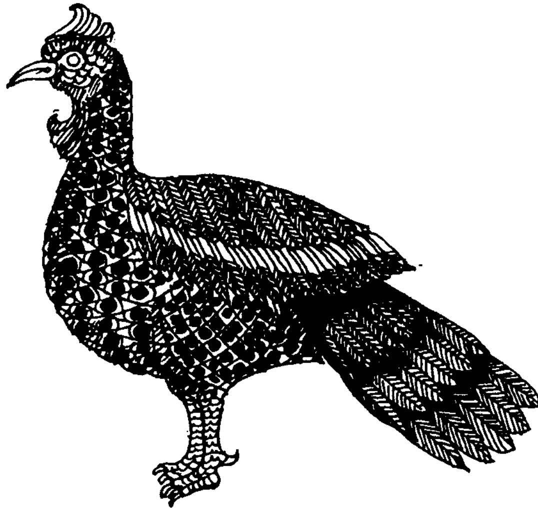
(තිට්ඨීතානි අතිරේකානි සත්ත සුත්තානි)

තතියක භාණවාරං

ධාතු බෙදීම

29

ආටානාටිය සුත්තං

1. ඒවං මේ සුතං ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ගිජ්-
-ඣකූටේ පබ්බතේ.

අථඛෝ චත්තාරෝ මහාරාජා මහතියා ච යක්ඛසේනාය මහතියා ච ගන්ධබ්බසේනාය මහතියා ච කුම්භණ්ඩසේනාය මහාතියාච නාගසේනාය චතුද්දිසං රක්ඛං ඨපෙත්වා චතුද්දිසං ගුම්බං ඨපෙත්වා චතුද්දිසං ඕවරණං ඨපෙත්වා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවල කප්පං ගිජ්ඣකූටං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසඞ්කමිංසු' උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.

2. තෙපි ඛෝ යක්ඛා අප්පේකච්චේ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ භගවතා සද්ධිංසම්මෝදිංසු'

සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ යේන භගවා තේනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හීභූතා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නෝඛෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා භගවන්තං ඒතදවෝච.

3. සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ: උළාරා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ: මජ්ඣිමා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ: මජ්ඣිමා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ: නීචා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ: නීචා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා.

4. යේභුයෙය්න ඛෝ පන භන්තේ: යක්ඛා අප්පසන්නායේව භගවතෝ. තං කිස්සහේතු? භගවා හි භන්තේ: පාණාතිපාතා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. අදින්නාදනා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. කාමේසුමිච්ඡාචාරා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. මුසාවාද වේරමණියා ධම්මං දේසේති. සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වේරමණියා ධම්මං දේසේති.

5. යේභුයෙය්න ඛෝ පන භන්තේ යක්ඛා අප්පටිවිරතා යේව පාණාතිපාතා. අප්පටිවිරතා අදින්නාදනා. අප්පටිවිරතා කාමේසුමිච්ඡාචාරා. අප්පටිවිරතා මුසාවාද. අප්පටිවිරතා සුරාමේරය මජ්ජපමාදට්ඨානා.තේසං තං හෝති අප්පියං අමනාපං.

6. සන්ති හි භන්තේ භගවතෝ සාවකා අරඤ්ඤේ වනපත්ථානි පන්තානි සේනාසනානි පටිසේවන්ති අප්පසද්දනි අප්පනිග්ඝෝසානි විජනවතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. තත්ථ සන්ති උළාරා යක්ඛා නිවාසිනෝ යේ ඉමස්මිං භගවතෝ පාවචනේ අප්පසන්නා. තේසං පසාදය.

7. උග්ගණ්හාතු භන්තේ භගවා ආටානාටියං රක්ඛං භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායා'ති.

8. අධිවාසේසි භගවා තුණ්හීභාවේන. අථ ඛෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා භගවතෝ අධිවාසනං විදිත්වා තායං වේලායං ඉමං අටානාටියං රක්ඛං අභාසි.

9. විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරීමතෝ,
සිඛිස්සපි නමත්ථු - සබ්බභූතානුකම්පිනෝ.
වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නහාතකස්ස තපස්සිනෝ,
නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ.
කෝණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසීමතෝ,
කස්සපස්ස නමත්ථු - විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි.
අඞ්ගීරසස්ස නමත්ථු - සක්‍යපුත්තස්ස සිරීමතෝ,
යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසි - සබ්බදුක්ඛාපනූදනං.

10. යේ චාපි නිබ්බුතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං,
තේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා වීතසාරද.

11. හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං,
විජ්ජාචරණසම්පන්නං - මහන්තං වීතසාරදං.

12. යතෝ උග්ගච්ඡති සූරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා,
යස්ස චුග්ගච්ඡමානස්ස - සංවරීපි නිරුජ්ඣති.
යස්ස චුග්ගතේ සූරියේ - දිවසෝති පවුච්චති,
රහදෝපි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,
ඒවං තං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ.

13. ඉතෝ සා පුරිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සියෝ.
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - ධතරට්ඨෝ ඉති නාමසෝ.
රමති නච්චගීතේහි - ගන්ධබ්බේහි පුරක්ඛතෝ,
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමා'ති මේ සුතං
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා,
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං
දූරතෝ'ව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

14. කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා'පි තං වන්දන්ති සුතං නේතං අභිණ්හසෝ, තස්මා ඒවං වදේමසේ, ජිනං වන්දථ ගෝතමං ජිනං වන්දම ගෝතමං, විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමං

15. යේන පේතා පවුච්චන්ති - පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා,
පාණාතිපාතිනෝ ලුද්ද - චෝරා නේකතිකා ජනා.
ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සියෝ
කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - විරූළ්හෝ ඉති නාමසෝ,
රමති නච්චගීතේහි - කුම්භණ්ඩේහි පුරක්ඛතෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

16. කුසලේන සමෙක්ඛසි. අමනුස්සාපි තං වන්දන්ති සුතං නේතං අභිණ්හසෝ,. තස්මා ඒවං වදේමසේ ජිනං වන්දථ ගෝතමං ජිනං වන්දම ගෝතමං, විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමං,

17. යත්ථ චොග්ගච්ඡතී සූරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා,
යස්ස චොග්ගච්ඡමානස්ස - දිවසෝපි නිරුජ්ඣති.
යස්ස චොග්ගතේ සූරියේ - සංවරීති පවුච්චති,
රහදෝපි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ ස රිතෝදකෝ.
ඒවං තං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,

18. ඉතෝ සා පච්ඡිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
නාගානං ආධිපති - විරූපක්ඛෝ ඉති නාමසෝ,
රමති නච්චගීතේහි - නාගේහි පුරක්ඛතෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං
දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

19. කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සාපි තං වන්දන්ති සුතං තේතං අභිණ්හසෝ, තස්මා ඒවං වදේමසේ, ජිනං වන්දථ ගෝතමං, ජිනං වන්දම ගෝතමං විජ්ජාචරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමන්ති.

20. යේන උත්තරකුරූ රම්මා - මහානේරු සුදස්සනෝ,
මනුස්සා තත්ථජායන්ති - අමමා අපරිග්ගහා.
න තේ බීජං පවපන්ති - නපි නීයන්ති නඞ්ගලා,
අකට්ඨපාකිමං සාලිං - පරිභුඤ්ජන්ති මානුසා.
අකණං අථුසං සුද්ධං - සුගන්ධං තණ්ඩුලප්ඵලං,
තුණ්ඩිකීරේ පචිත්වාන - තතෝ භුඤ්ජන්ති භෝජනං.

21. ගාවිං ඒකඛුරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පසුං ඒකඛුරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
ඉත්ථිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පුරිසවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
කුමාරිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
කුමාරවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.

තේ යානේ අභිරුහිත්වා සබ්බාදිසා අනුපරියන්ති පචාරා තස්ස රාජිනෝ.

22.හත්ථියානං අස්සයානං - දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං,
පාසාද සිවිකා චේව - මහාරාජස්ස යසස්සිනෝ.

23.තස්ස ච නගරා අහු - අන්තලික්ඛෙ සුමාපිතා
ආටානාටා කුසිනාටා - පරකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිතනාටා
උත්තරේන කපීවන්තෝ - ජනෝසමපරේන ච,
නවනවතියෝ අම්බර අම්බරවතියෝ -
ආලකමන්දා නාම රාජධානි

24.කුවේරස්ස ඛෝ පන මාරිස', මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානි, තස්මා කුවේරො මහාරාජා වෙස්සවණෝති පවුච්චති.

25.පච්චේසන්තෝ පකාසෙන්ති තතෝලා තත්තලා තතෝතලා, ඕජසි තේජසි තතොජසි සූරෝ රාජා අරිට්ඨෝ නේමි, රහදෝ'පි තත්ථ ධරණී නාම යතෝ මේඝා පවස්සන්ති වස්සා යතෝ පතායන්ති, සභාපි තත්ථ භගලවතී නාම යත්ථ යක්ඛා පයිරුපාසන්ති.

26.තත්ථ නිච්චඵලා රුක්ඛා - නානාදිජගණායුතා,
මයූරකොඤ්චාභිරුද - කෝකිලාහි හි වග්ගුහි.
ජීවංජීවක සද්දෙත්ථ - අථෝ ඔට්ඨවචිත්තකා,

කුකුත්ථකා කුළීරකා - වනේ පොක්ඛරසාතකා.
සුකසාලිකසද්දෙත්ථ - දණ්ඩමානවකානි ච.
සෝභති සබ්බකාලං සා - කුවේරනලිනී සදා.

27.ඉතෝ සා උත්තරා දිසා - ඉති නං අචික්ඛතී ජනෝ.
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
යක්ඛානං ආධිපති - කුවේරෝ ඉති නාමසෝ.
රමති නච්චගීතේහි - යක්ඛේහි පුරක්ඛතෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං.
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං.
දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං.
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

කුසලේන සමෙක්ඛසි. අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති සුතං නේතං අභිණ්හසෝ. තස්මා ඒවං වදේමසේ. ජිනං වන්දථ ගෝතමං ජිනං වන්දම ගෝතමං. විජ්ජාචරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමන්ති.

28.අයං ඛෝ සා මාරිස. ආටානාටියා රක්ඛා. භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං. ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති.

29.යස්ස කස්සචි මාරිස. භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුණියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකායවා අයං ආටානාටියා රක්ඛා. සුග්ගහීතා භවිස්සති සමත්තා පරියාපුතා. තඤ්චේ අමනුස්සෝ.

30.යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා. යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛ පෝතිකා වා. යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛ පචාරෝ වා.

31.ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බීවා ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බ මහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බපාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා.

32. කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා, කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා කුම්භාණ්ඩ මහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝ වා කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා.

33. නාගෝවා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා නාගමහාමත්තෝ වා නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා.පදුට්ඨචිත්තෝ,

34. ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ඨිතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්නං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය,

න මේ සෝ මාරිස ! අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ගාමේසු වා නිගමේසු වා සක්කාරං වා ගරුකාරං වා.

න මේ සෝ මාරිස ! අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ආළකමන්දය රාජධානියා වත්ථුං වා වාසං වා.

න මේ සෝ මාරිස ! අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය යක්ඛානං සමිතිං ගන්තුං, අපිස්සු නං මාරිස ! අමනුස්සා අනවය්හම්පි නං කරෙය්‍යුං අවිවය්හං.

අපිස්සුනං මාරිස ! අමනුස්සා අත්තාහිපි පරිපුණ්ණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙය්‍යුං.

අපිස්සුනං මාරිස! අමනුස්සා රිත්තම්පි පත්තං සීසේ නික්කුජ්ජෙය්‍යුං.

අපිස්සුනං මාරිස ! අමනුස්සා සත්තධාපිස්ස මුද්ධං ඵාලෙය්‍යුං.

35. සන්ති හි මාරිස! අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්ද රභසා, තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති, න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති, න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති. තේ ඛෝ තේ මාරිස! අමනුස්සා, මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

36. සෙය්‍යථාපි මාරිස! රඤ්ඤෝ මාගධස්ස විජිතේ චොරා, තේ නේව රඤ්ඤෝ මාගධස්ස ආදියන්ති, න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං ආදියන්ති, න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස! මහාචෝරා රඤ්ඤෝ මාගධස්ස අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

37.ඒවමේව ඛෝ මාරිස! සන්ති හි අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්ද රභසා, තේ නේව මහාරාජනං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

38.යෝ හි කොචි මාරිස! අමනුස්සෝ යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා යක්ඛපොතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බ පෝතිකා වා . ගන්ධබ්බ මාහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බපාරිසජ්ජෝවා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා.

39.කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩ පාරිසජ්ජෝ වා කුම්භණ්ඩ පචාරෝ වා,

40.නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා නාග පාරිසජ්ජෝවා නාගපචාරෝ වා.

41.පදුට්ඨචිත්තෝ:- භික්ඛුං වා භික්ඛුණිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ඨිතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්නං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය.

42.ඉමෙසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරවිතබ්බං.

43.අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේඨේති, අයං යක්ඛෝ විහේඨේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති, අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චතීති.

44.කතමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං සේනාපතීනං මහාසේනා පතීනං?

ඉන්දෝ සෝමෝ වරුණෝ ච - භාරද්වාජෝ පජාපතී,
චන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්නුඝණ්ඩු නිඝණ්ඩු ච
පණාදෝ ඕපමඤ්ඤෙදා ච - දේවසූතෝ ච මාතලී,
චිත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නලෝ රාජා ජනේසභෝ.
සාතාගිරෝ හේමවතෝ - පුණ්ණකෝ කරතියෝ ගුලෝ,
සීවකෝ මුචලින්දෝ ච - වෙස්සාමිත්තෝ යුගන්ධරෝ.
ගෝපාලෝ සුප්පගේධෝ ච - හිරිනෙත්තී ච මන්දියෝ,
පඤ්චාලචණ්ඩෝ ආලවකෝ - පජ්ජුන්නෝ සුමනෝ සුමුඛො
දධිමුඛෝ,
මණිමාණිචරෝ දීඝෝ - අථෝ සේරිස්සකෝ සහ,

45.ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරවිතබ්බං, අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේඨේති, අයං යක්ඛෝ විහේඨේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති, අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චතීති.

46. අයං බෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති.

47. හන්ද ච ද නි මයං මාරිස ගච්ඡාම, බහුකිච්චා මයං බහුකරණීයාති. යස්සදනි තුම්හේ මහාරජානෝ කාලං මඤ්ඤථා'ති.

අථ බෝ චත්තාරෝ මහාරාජා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු.

48. තේපි බෝ යක්ඛා උට්ඨායාසනා. අප්පේකච්චේ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු.

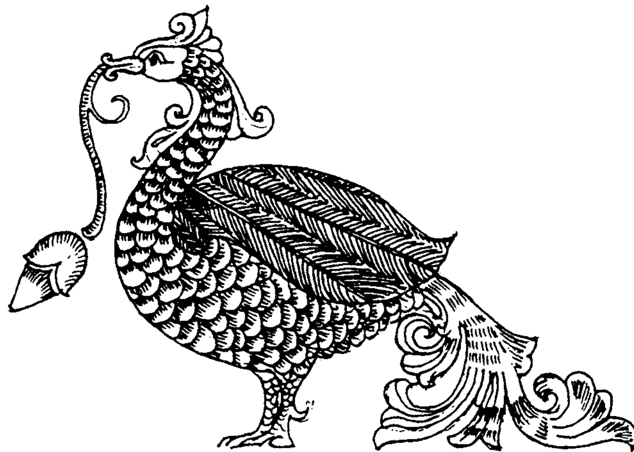
අප්පේකච්චේ භගවතා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු.

අප්පේකච්චේ යේන භගවා, තේනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු.

අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු.

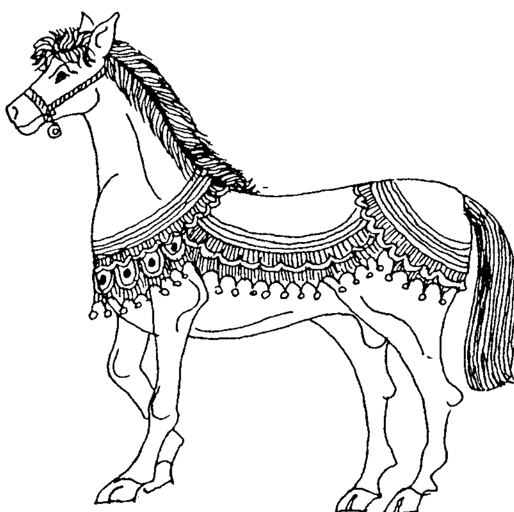
අප්පේකච්චේ තුණ්හීභූතා තත්ථේ' වන්තරධායිංසූති.

තතියකභාණවාරං

චතුත්ථක භාණවාරං

පිටුව

බුදුරජාණන් වහන්සේ බුද්ධත්වයට පත්වූ බුද්ධගයා විහාරය

Buddha Gaya

Buddha Gaya

Buddha Gaya - Ambulatory

Vesali

Ajanta Cave Sculptures

Buddha's foot-print Buddha Gaya

Ancient Kapilavastu

30

ආටානාටිය සුත්තං

දුතියක භාණවාරං

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1. අථ ඛෝ භගවා තස්සා රත්තියා අච්චයේන භික්ඛූ ආමන්තේසි. ඉමං භික්ඛවේ රත්තිං චත්තාරෝ මහාරාජා, මහතියා ච යක්ඛසේනාය, මහතියා ච ගන්ධබ්බසේනාය, මහතියා ච කුම්භණ්ඩසේනාය, මහතියා ච නාගසේනාය, චතුද්දිසං රක්ඛං ඨපෙත්වා චතුද්දිසං ගුම්බං ඨපෙත්වා චතුද්දිසං ඕවරණං ඨපෙත්වා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ගිජ්ඣකූටං ඕභාසෙත්වා යේනා'හං තේනුපසඞ්කමිංසු උපසඞ්කමිත්වා මං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.

2. තේපි ඛෝ භික්ඛවේ, යක්ඛා, අප්පේකච්චේ මං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ මම සද්ධිං සම්මෝදිංසු. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ යේනාහං තේනඤ්ජලිං පනාමෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ නාම ගොත්තං සාවෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හීභූතා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ භික්ඛවේ, වෙස්සවණෝ මහාරාජා මං ඒතදවෝච.

3. සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා, සන්ති හි භන්තේ, උළාරා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා, සන්ති හි භන්තේ මජ්ඣිමා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා, සන්ති හි භන්තේ මජ්ඣිමා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා, සන්ති හි භන්තේ නීචා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා, සන්ති හි භන්තේ නීචා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා.

4. යේභුයෙන්න භෝ පන භන්තේ, යක්ඛා අප්පසන්නායේව භගවතො. තං කිස්ස හේතු භගවාහි භන්තේ පාණාතිපාතා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. අදින්නාදනා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. කාමේසුමිච්ඡාචාරා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. මුසාවාදා වේරමණියා ධම්මං දේසේති. සුරාමේරය මජ්ජ පමාදට්ඨානා වේරමණියා ධම්මං දේසේති.

5
යෙභුයෝන්නබොපනභන්තේ යක්ඛා අප්පටිවිරතායේව පාණාතිපාතා, අප්පටිවිරතා අදින්නාදනා, අප්පටිවිරතා කාමේසු මිච්ඡාචාරා, අප්පටිවිරතා මුසාවාද, අප්පටිවිරතා සුරාමේරය මජ්ජපමාදට්ඨානා, තේසං තං හෝති අප්පියං අමනාපං,

6 සන්ති හි භන්තේ, භගවතෝ සාවකා අරඤ්ඤෙ වනපත්ථානි පන්තානි සේනාසනානි පටිසේවන්ති අප්පසද්දනි අප්පනිග්ඝෝසානි විජන වාතානි මනුස්ස රාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. තත්ථ සන්ති උළාරා යක්ඛා නිවාසිනෝ, යේ ඉමස්මිං භගවතෝ පාවචනේ අප්පසන්නා, තේසං පසාදය,

7 උග්ගණ්හාතු භන්තේ භගවා ආටානාටියං රක්ඛං භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති.

8.අධිවාසේසිං ඛෝ අහං භික්ඛවේ තුණ්හීභාවේන, අථ ඛෝ භික්ඛවේ වෙස්සවණෝ මහාරාජා මං අධිවාසනං විදිත්වා තායං වේලායං ඉමං ආටානාටියං රක්ඛං අභාසි.

9 විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරීමතෝ,
සිඛිස්සපි නමත්ථු - සබ්බභූතානුකම්පිනෝ,
වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නහාතකස්ස තපස්සිනෝ,

නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ.
කෝණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසීමතෝ.
කස්සපස්ස නමත්ථු - විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි.
අඞ්ගීරසස්ස නමත්ථු - සක්‍යපුත්තස්ස සිරීමතෝ.
යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසි - සබ්බදුක්ඛාපනූදනං.

10 යේ චාපි නිබ්බුතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං.
තේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා වීතසාරද.

11 හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං.
විජ්ජාචරණ සම්පන්නං - මහන්තං වීතසාරදං.

12 යතෝ උග්ගච්ඡති සූරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා.
යස්ස චුග්ගච්ඡමානස්ස - සංවරීපි නිරුජ්ඣති.
යස්ස චුග්ගතේ සූරියේ - දිවසෝති පවුච්චති.
රහදෝපි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ.
ඒවං තං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ.

13 ඉතෝ සා පුරිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ.
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - ධතරට්ඨෝ ඉති නාමසෝ.
රමති නච්චගීතේහි - ගන්ධබ්බේහි පුරක්ඛතෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං.
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං.
දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං.
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

14 කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සාපි තං වන්දන්ති සුතං නේතං අභිණ්හසෝ, තස්මා ඒවං වදේමසේ, ජිනං වන්දථ ගෝතමං ජිනං වන්දම ගෝතමං, විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමං

15 .යේන පේතා පවුච්චන්ති - පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා,
පාණාතිපාතිනෝ ලුද්ද - චෝරා නේකතිකා ජනා.
ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මාහාරාජා යසස්සිසෝ.
කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - විරූළ්හෝ ඉති නාමසෝ,
රමති නච්චගීතේහි - කුම්භණ්ඩේහි පුරක්ඛතෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං.
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

16 කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සාපි තං වන්දන්ති සුතං තේතං අභිණ්හසෝ, තස්මා ඒවං වදේමසේ, ජිනං වන්දථ ගෝතමං, ජිනං වන්දම ගෝතමං, විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමං.

17 යත්ථ චොග්ගච්ඡති සූරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා,
යත්ථ චොග්ගච්ඡමානස්ස - දිවසෝපි නිරුජ්ඣති.
යස්ස චොග්ගතේ සූරියේ - සංවරීති පවුච්චති,
රහදෝපි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ.
ඒවං තං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,

18 ඉතෝ සා පච්ඡිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
නාගානං ආධිපති - විරූපක්ඛෝ ඉති නාමසෝ,
රමති නච්චගීතේහි - නාගේහි පුරක්ඛතෝ.
පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,

දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං.
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම

19 .කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සාපි තං වන්දන්ති සුතං නේතං අභිණ්හසෝ, තස්මා ඒවං වදේමසේ, ජිනං වන්දථ ගෝතමං ජිනං වන්දම ගෝතමං, විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමං.

20 .යේන උත්තරකුරූ රම්මා - මහානේරූ සුදස්සනෝ,
මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති - අමමා අපරිග්ගහා.
න තේ බීජං පවපන්ති - නපි නීයන්ති නඞ්ගලා,
අකට්ඨපාකිමං සාලිං - පරිභුඤ්ජන්ති මානුසා.
අකණං අථුසං සුද්ධං - සුගන්ධං තණ්ඩුලප්ඵලං,
තුණ්ඩිකීරේ පචිත්වාන - තතෝ භුඤ්ජන්ති භෝජනං.

21 ගාවිං ඒකඛුරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පසුං ඒකඛුරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
ඉත්ථිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පුරිසවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
කුමාරිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
කුමාරවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
තේ යානේ අභිරූහිත්වා - සබ්බා දිසා
අනුපරියන්ති පචාරා තස්ස රාජිනෝ.

22 .හත්ථියානං අස්සයානං - දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං,
පාසාද සිවිකා චෙව - මහාරාජස්ස යසස්සිනෝ.

23 තස්ස ච නගරා අහු - අන්තලික්ඛෙ සුමාපිතා.
ආටානාටා කුසිනාටා පරකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිතනාටා. උත්තරේන කපීවන්තෝ ජනෝඝමපරේන ච. නවනවතියෝ අම්බර අම්බරවතියෝ ආලකමන්ද නාම රාජධානී. කුවේරස්ස ඛෝ පන මාරිස මාහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානී තස්මා කුවේරෝ මහා

රාජා වෙස්සවණෝති පවුච්චති.

24. පච්චෙසන්තො පකාසෙන්ති තතොලා තත්තලා තතොතලා, ඕජසි තේජසි තතොජසි සූරො රාජා අරිට්ඨො නේමි. රහදොපි තත්ථධරණී නාම, යතො මේඝා පවස්සන්ති වස්සා යතො පතායන්ති, සභාපි තත්ථ භගලවතී නාම යත්ථ යක්ඛා පයිරුපාසන්ති.

25 තත්ථ නිච්චඵලා රුක්ඛා - නානාදිජගණායුතා,
මයූරකොඤ්චාභිරුද - කෝකිලාභි හි වග්ගුහි.
ජීවංජීවකසද්දෙත්ථ - අථො ඔට්ඨවචිත්තකා,
කුකුත්ථකා කුළීරකා - වනේ පොක්ඛරසාතකා.
සුකසාලිකසද්දෙත්ථ - දණ්ඩමානවකානි ච,
සෝභති සබ්බකාලං සා - කුවේරනලිනී සදා.

26. ඉතො සා උත්තරා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනො,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසො.
යක්ඛානං ආධිපති - කුවේරො ඉති නාමසො,
රමති නච්චගීතේහි - යක්ඛේහි පුරක්ඛතො.
පුත්තාපි තස්ස බහවො - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකො ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
තේ චාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දූරතොව නමස්සන්ති - මහන්තං වීතසාරදං,
නමො තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමො තේ පුරිසුත්තම.

27. කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සාපි තං වන්දන්ති සුතං නේතං අභිණ්හසො, තස්මා ඒවං වදේමසේ, ජිනං වන්දථ ගෝතමං ජිනං වන්දම ගෝතමං, විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං වන්දම ගෝතමන්ති.

28.අයං ඛෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායා'ති.

29.යස්ස කස්සචි මාරිස භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුණියා වා, උපාසකස්සවා, උපාසිකාය වා අයං ආටානාටියා රක්ඛා සුග්ගහිතා භවිස්සති සමත්තා පරියාපුතා, තඤ්චේ අමනුස්සෝ.

30.යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා , යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛ පෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝවා යක්ඛ පචාරෝ වා.

31.ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බ මහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බපාරිසජ් ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා.

32. කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩ පෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා.

33.නගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පදුට්ඨචිත්තෝ.

34.ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ඨිතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්නං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය.

35.න මේ සෝ මාරිස! අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ගාමේසු වා නිගමේසු වා සක්කාරං වා ගරු කාරං වා.

36.න මේ සෝ මාරිස! අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ආලකමන්දය රාජධනියා වත්ථුං වා වාසං වා.

37. න මේ සෝ මාරිස! අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය යක්ඛානං සමිතිං ගන්තුං

38. අපිස්සුනං මාරිස! අමනුස්සා අනවය්හම්පි නං කරෙය්‍යුං අවිවය්හං.

39. අපිස්සුනං මාරිස! අමනුස්සා අත්තාහිපි පරිපුණ්ණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙය්‍යුං.

40. අපිස්සුනං මාරිස! අමනුස්සා රිත්තම්පි පත්තං සීසේ නික්කුජ්ජෙය්‍යුං.

41. අපිස්සුනං මාරිස! අමනුස්සා සත්තධා පිස්ස මුද්ධං ඵාලෙය්‍යුං.

42. සන්ති හි මාරිස! අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්ද රභසා, තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති, න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති, න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ බෝ තේ මාරිස! අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

43. සෙය්‍යථාපි මාරිස! රඤ්ඤෝ මාගධස්ස විජිතේ චෝරා, තේ නේව රඤ්ඤෝ මාගධස්ස ආදියන්ති, න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරි සකානං ආදියන්ති න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරි සකානං පුරි සකානං ආදියන්ති, තේ බෝ තේ මාරිස මහාචෝරා රඤ්ඤෝ මාගධස්ස අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

44. ඒවමේව බෝ මාරිස! සන්ති හි අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රභසා, තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති, න මහා රාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති, න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ බෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

45. යෝ හි කොචි මාරිස! අමනුස්සෝ, යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා, යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝවා යක්ඛපාචාරෝ වා.

46.ගන්ධබ්බෝවා ගන්ධබ්බී වා ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බ මහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බපාරිසජ් ජෝවා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා.

47. කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝ වා කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා.

48. නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝවා නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාග පචාරෝ වා,

49.පදුට්ඨචිත්තෝ. භික්ඛුං වා භික්ඛුණිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ඨිතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය. නිසින්නං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය.

50.ඉමේසං යක්ඛානං මහා යක්ඛානං සේනාපතීනං මහාසේනා පතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරවිතබ්බං

51. අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති. අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේඨේති, අයං යක්ඛෝ විහේඨේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති. අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ නමුඤ්චතීති.

කතමේසං යක්ඛානං මහා යක්ඛානං සේනාපතීනං මහා සේනාපතීනං?

52. ඉන්දෝ සෝමෝ වරුණෝ ච - භාරද්වාජෝ පජාපති,
චන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්නුඝණ්ඩු නිඝණ්ඩු ච.
පණාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ච - දේවසූතෝ ච මාතලී,
චිත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නලෝ රාජා ජනේසභෝ.

සාතාගිරෝ හේමවතෝ - පුණ්ණකෝ කරතියෝ ගුලෝ.
සිවකෝ මුචලින්දෝ ච - වෙස්සාමිත්තෝ යුගන්ධරෝ.
ගෝපාලෝ සුප්පගේධෝ ච - හිරිනේත්තී ච මන්දියෝ.
පඤ්චාලචණ්ඩෝ ආලවකෝ - පජ්ජුන්නෝ සුමනෝ
සුමුඛෝ දධිමුඛෝ.
මණිමාණිචරෝ දීඝෝ - අථෝ සේරිස්සකෝ සහ.

53.ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං. සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං. උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරවිතබ්බං.

54.අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති. අයං යක්ඛෝ ආවිසති. අයං යක්ඛෝ හේඨේති. අයං යක්ඛෝ විහේඨේති. අයං යක්ඛෝ හිංසති. අයං යක්ඛෝ විහිංසති. අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චතීති.

55. අයං ඛෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා. භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං. උපාසකානං උපාසිකානං. ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති.

56. හන්ද ච දනි මයං මාරිස! ගච්ඡාම බහුකිච්චා මයං බහුකරණීයාති. යස්සදනි තුම්හේ මහාරාජානෝ කාලං මඤ්ඤථා'ති.

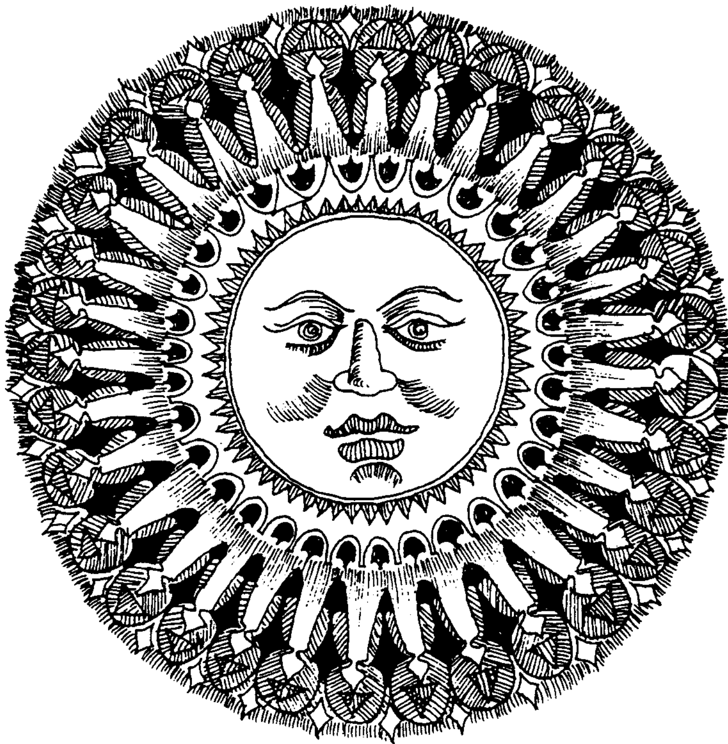
57.අථ ඛෝ භික්ඛවේ චත්තාරෝ මහාරාජා උට්ඨායසනා මං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණංකත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු.

58. තේපි ඛෝ භික්ඛවේ යක්ඛා උට්ඨායාසනා. අප්පේකච්චේ මං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ මම සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ යේනාහං තේනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හීභූතා තත්ථේවන්තරධායිංසූති.

59. උග්ගණ්හාථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, පරියාපුණාථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, ධාරේථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, අත්ථසංහිතාය භික්ඛවේ ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛූනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති.

60.ඉදමවෝච භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛූ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ආටානාටිය සුත්තං නිට්ඨිතං
චතුත්ථභාණවාරං නිට්ඨිතං.

බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගිලානෝපස්ථානය

උපග්‍රන්ථය I

පිටුව

උප ග්‍රන්ථය

1

පිරිත් පේකිරීම

අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා, සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සළායතනං, සළායතනපච්චයා ඵස්සෝ, ඵස්සපච්චයා වේදනා, වේදනා පච්චයා තණ්හා, තණ්හා පච්චයා උපාදානං, උපාදානපච්චයා භවෝ, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං, සෝක පරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සූපායාසා සම්භවන්ති ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

අවිජ්ජායත්වේව අසේසවිරාගනිරෝධා සංඛාරනිරෝධෝ, සංඛාර නිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධෝ, විඤ්ඤාණනිරෝධා නාමරූප නිරෝධෝ, නාමරූප නිරෝධා සළායතන නිරෝධෝ, සළායතන නිරෝධා, ඵස්සනිරෝධා, වේදනානිරෝධෝ, වේදනානිරෝධා, තණ්හානිරෝධෝ තණ්හානිරෝධා, උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ භවනිරෝධා, ජතිනිරෝධෝ ජාතිනිරෝධා ජරාමරණං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සූපායාසා නිරුජ්ඣන්ති, ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

අනේකජාතිසංසාරං සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං
ගහකාරකං ගවේසන්තෝ දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං

ගහකාරක දිට්ඨෝසි පුන ගේහං න කාහසි
සබ්බා තේ ඵාසුකා භග්ගා ගහකූටං විසංඛිතං
විසංඛාරගතං චිත්තං තණ්හානං ඛයමජ්ඣගාති.

ඉතිපි සෝ භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදූ අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවාති, ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤූහීති, සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, උජුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, ඤායපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ සාමීචිපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිස පුග්ගලා ඒස භගවතෝ සාවකසංඝෝ ආහුණෙය්‍යෝ පාහුණෙය්‍යෝ දක්ඛිණෙය්‍යෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලෝකස්සාති.

2

ජයමංගල ගාථා

1. බාහුං සහස්සමභිනිම්මිතසායුධං තං
ගිරිමේඛලං උදිතඝෝරසසේනමාරං,
දානාදිධම්මවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

2. මාරාතිරේකමභියුජ්ඣිතසබ්බරත්තිං
ඝෝරම්පනාලවක මක්ඛමථද්ධයක්ඛං,
ඛන්තිසුදන්තවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

3. නාලාගිරිං ගජවරං අතිමත්තභූතං
දාවග්ගිචක්කමසනීව සුදාරුණං තං,
මෙත්තම්බුසේක විධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

4. උක්ඛිත්තඛග්ගමතිහත්ථ සුදාරුණං තං
ධාවං තියෝජනපථංගුලිමාලවං තං,
ඉද්ධීභිසංඛතමනෝ ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

5. කත්වාන කට්ඨමුදරං ඉව ගබ්භිනීයා
චිඤ්චාය දුට්ඨවචනං ජනකායමජ්ඣෙ,
සන්තේන සෝමවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

6. සච්චං විහාය මතිසච්චකවාදකේතුං
වාදාභිරෝපිතමනං අතිඅන්ධභූතං,
පඤ්ඤාපදීපජලිතෝ ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

7. නන්දෝපනන්දභුජගං විබුධං මහිද්ධිං
පුත්තේන ථේරභුජගේන දමාපයන්තෝ,
ඉද්ධූපදේසවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

8. දුග්ගාහදිට්ඨිභුජගේන සුදට්ඨහත්ථං
බ්‍රහ්මං විසුද්ධිජුතිමිද්ධිබකාභිධානං,
ඤාණාගදේන විධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි.

9. ඒතාපි බුද්ධජයමංගල අට්ඨගාථා
යෝ වාචකෝ දිනදිනේ සරතේ මතන්දි,
හිත්වාන නේකවිවිධානි චුපද්දවානි
මොක්ඛං සුඛං අධිගමෙය්‍ය නරෝ සපඤ්ඤෝ.

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා,
සබ්බබුද්ධානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ.

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා,
සබ්බධම්මානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ.

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා,
සබ්බසඞ්ඝානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ.

යන්දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ්ච
යෝ චාමනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ,
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං
බුද්ධානුභාවේන විනාසමෙන්තු.

යන්දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ්ච
යෝ චාමනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ,
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං
ධම්මානුභාවේන විනාසමෙන්තු.

යන්දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ්ච
යෝ චාමනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ,
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං
සඞ්ඝානුභාවේන විනාසමෙන්තු.

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ.

3

මහා ජය මංගලගාථා

මහාකාරුණිකෝ නාථෝ හිතාය සබ්බපාණිනං,
පූරෙත්වා පාරමී සබ්බා පත්තෝ සම්බෝධිමුත්තමං,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං.

ජයන්තෝ බෝධියා මූලේ සක්‍යානං නන්දිවද්ධනෝ,
එවං තුය්හං ජයෝ හෝතු ජයස්සු ජයමංගලං.

සක්කත්වා බුද්ධරතනං ඕසධං උත්තමං වරං,
හිතං දේවමනුස්සානං බුද්ධතේජේන සොත්ථිනා,
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ දුක්ඛා වූපසමෙන්තු තේ.
සක්කත්වා ධම්මරතනං ඕසධං උත්තමං වරං,
පරිළාවූපසමනං ධම්මතේජේන සොත්ථිනා,
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ භයා වූපසමෙන්තු තේ.

සක්කත්වා සංඝරතනං ඕසධං උත්තමං වරං,
ආහුණෙය්‍යං පාහුණෙය්‍යං. සංඝතේජේන සොත්ථිනා,
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ භයා වූපසමෙන්තු තේ.

යං කිඤ්චි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුථූ,
රතනං බුද්ධසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ.

යං කිඤ්චි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුථූ,
රතනං ධම්මසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ.

යං කිඤ්චි රතනං ලෝකෝ විජ්ජති විවිධා පුථූ,
රතනං සංඝසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ.

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධෝ මේ සරණං වරං,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං.

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං ධම්මෝ මේ සරණං වරං,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං.

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං සංඝෝ මේ සරණං වරං,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං.

සබ්බීතියෝ විවජ්ජන්තු සබ්බරෝගෝ විනස්සතු,
මා තේ භවත්වන්තරායෝ සුඛී දීඝායුකෝ භව.

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා,
සබ්බබුද්ධානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ.

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා,
සබ්බධම්මානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ.

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා,
සබ්බසංඝානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ.

නක්ඛත්තයක්ඛභූතානං පාපග්ගහනිවාරණා,
පරිත්තස්සානුභාවේන හන්තු තේසං උපද්දවේ.

4

ඇණවුම් පිරිත

1. යේ සන්තා සන්තචිත්තා තිසරණසරණා එත්ථ ලෝකන්තරේවා,
භුම්මා භුම්මා ච දේවා ගුණගණගහණබ්‍යාවටා සබ්බකාලං,
ඒතේ ආයන්තු දේවා වරකනසමයේ මේරුරාජේ වසන්තෝ,
සන්තේ සන්තෝ සහේතුං මුනිවරවචනං සෝතුමග්ගං සමග්ගං.

2. සබ්බේසු චක්කවාළේසු යක්ඛා දේවා ච බ්‍රහ්මුණෝ,
යං අම්හේහි කතං පුඤ්ඤං සබ්බසම්පත්තිසාධකං,
සබ්බේ තං අනුමෝදිත්වා සමග්ගා සාසනේ රතා,
පමාදරහිතා හොන්තු ආරක්ඛාසු විසේසතෝ.

3. සාසනස්ස ච ලෝකස්ස වුද්ධී භවතු සබ්බදා,
සාසනම්පි ච ලෝකඤ්ච දේවා රක්ඛන්තු සබ්බදා,
සද්ධිං හොන්තු සුඛී සබ්බේ පරිවාරේහි අත්තනෝ,
අනීඝා සුමනා හොන්තු සහ සබ්බේහි ඤාතිභී.

රාජතෝ වා චෝරතෝ වා මනුස්සතෝ වා අමනුස්සතෝ වා අග්ගිතෝ වා උදකතෝ වා පිසාචතෝ වා ඛාණුකතෝ වා කණ්ටකතෝ වා නක්ඛත්තතෝ වා ජනපදරෝගතෝ වා අසද්ධම්මතෝ වා අසන්දිට්ඨිතෝ වා අසප්පුරිසතෝ වා චණ්ඩ හත්ථිඅස්සමිගගෝණකුක්කුර අහිවිච්ඡිකමණිසප්පදීපි අච්ඡ

තරච්ඡ සූකරමහිසයක්ඛරක්ඛසාදීහි නානාභයතෝ වා නානා රෝගතෝ වා නානා උපද්දවතෝ වා ආරක්ඛං ගණ්හන්තු. පණිධානතෝ පට්ඨාය තථාගතස්ස දසපාරමියෝ දස උපපාරමියෝ දසපරමත්ථපාරමියෝ පඤ්චමහාපරිච්චාගේ තිස්සෝ චරියා පච්ඡිමභවේ ගබ්භාවක්කන්ති ජාතිං අභිනික්ඛමණං පධානචරියං බෝධිපල්ලංකේ මාරවිජයං සබ්බඤ්ඤුතඤාණ පටිවේධං නවලෝකුත්තරධම්මේහි සබ්බෙපිමේ බුද්ධගුණේ ආවජ්ජිත්වා වේසාලියං තීසු පාකාරන්තරේසු තියාමරත්තිං පරිත්තං කරොන්තෝ ආයස්මා ආනන්දත්ථෙරෝ විය කාරුඤ්ඤචිත්තං උපට්ඨපෙත්වා.

5

ජිනපඤ්ජරය

1. ජයාසනගතා වීරා - ජෙත්වා මාරං සවාහිණිං,
   චතුසච්චාමතරසං - යේ පිවිංසු නරාසභා.

2. තණ්හංකරාදයෝ බුද්ධා -අට්ඨවීසති නායකා,
   සබ්බේ පතිට්ඨිතා තුය්හං - මත්ථකේ තේ මුනිස්සරා.

3. සිරේ පතිට්ඨිතා - බුද්ධාධම්මෝ ච තව ලොචනේ,
   සංඝෝ පතිට්ඨිතෝ තුය්හං - උරේ සබ්බගුණාකරෝ.

4. හදයේ අනුරුද්ධෝ ච - සාරිපුත්තෝ ච දක්ඛිණේ,
කොණ්ඩඤ්ඤෝ පිට්ඨිභාගස්මිං -මොග්ගල්ලානෝසි වාමකේ.

5. දක්ඛිණේ සවණේ තුය්හං - ආහුං ආනන්දරාහුලා,
කස්සපෝ ච මහානාමෝ - උභෝසුං වාමසෝතකේ.

6. කේසන්තේ පිට්ඨිභාගස්මිං -සූරියෝ විය පභංකරෝ,
නිසින්නෝ සිරිසම්පන්නෝ - සෝභිතෝ මුනිපුංගවෝ.

7. කුමාරකස්සපෝ නාම - මහේසි චිත්‍රවාදකෝ,
සෝ තුය්හං වදනේ නිච්චං - පතිට්ඨාසි ගුණාකරෝ.

8. පුණ්ණෝ අංගුලිමාලෝ ච -උපාලි නන්දසීවලී,
ථේරා පඤ්ච ඉමේ ජාතා - ලලාටේ තිලකා තව.

9. සේසාසීතිමහාථේරා - විජිතා ජිනසාවකා,
ජලන්තා සීලතේජේන - අංගමංගේසු සණ්ඨිතා.

10. රතනං පුරතෝ ආසි - දක්ඛිණේ මෙත්තසුත්තකං,
ධජග්ගං පච්ඡතෝ ආසි - වාමේ අංගුලිමාලකං.

11. ඛන්ධමොරපරිත්තඤ්ච -ආටානාටියසුත්තකං,
ආකාසච්ඡදනං ආසි - සේසා පාකාරසඤ්ඤිතා.

12. ජිනාණාබල සංයුත්තේ - ධම්මපාකාරලංකතේ,
වසතෝ තේ චතුකිච්චේන - සදා සම්බුද්ධපඤ්ජරේ.

13. වාතපිත්තාදිසඤ්ජතා - බාහිරජ්ඣත්තුපද්දවා,
අසේසා විලයං යන්තු - අනන්තගුණතේජසා.

14. ජිනපඤ්ජරමජ්ඣට්ඨං - විහරන්තං මහීතලේ,
සදා පාලෙන්තු ත්වං සබ්බේ - තේ මහාපුරිසාසභා.

15. ඉච්චේව මච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
ජිනානුභාවේන ජිතූපපද්දවෝ,
බුද්ධානුභාවේන හතාරිසංඝෝ
චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ.

16. ඉච්චේව මච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
ජිනානුභාවේන ජිතූපපද්දවෝ,
ධම්මානුභාවේන හතාරිසංඝෝ
චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ.

17. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
ජිනානුභාවේන ජිතූපපද්දවෝ,
සංඝානුභාවේන හතාරිසංඝෝ
චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ.

18. සද්ධම්මපාකාරපරික්ඛිත්තෝසි
අට්ඨාරියා අට්ඨදිසාසු හොන්ති
එත්ථන්තරේ අට්ඨනාථා භවන්ති
උද්ධං විතානංච ජිනා ඨිතා තේ.

19. භින්දන්තෝ මාරසේනං තව සිරසි ඨිතෝ බෝධිමාරුය්හ සත්ථා,
මොග්ගල්ලානෝසි වාමේ වසති භුජතටේ දක්ඛිණේ සාරිපුත්තෝ,
ධම්මෝ මජ්ඣෙ උරස්මිං විහරති භවතෝ මොක්ඛතෝ මෝරයෝනිං,
සම්පත්තෝ බෝධිසත්තෝ චරණයුගගතෝ භානුලෝකේකනාථෝ.

20. සබ්බාවමංගලමුපද්දවදුන්නිමිත්තං,
සබ්බීති රෝග ගහදෝසමසේසනින්දා,
සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිනං අකන්තං,
බුද්ධානුභාවපවරේන පයාතු නාසං.

21. සබ්බාවමංගලමුපද්දවදුන්නිමිත්තං,
සබ්බීති රෝග ගහදෝසමසේසනින්දා,
සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිනං අකන්තං,
ධම්මානුභාවපවරේන පයාතු නාසං.

22. සබ්බාවමංගලමුපද්දවදුන්නිමිත්තං,
සබ්බීති රෝග ගහදෝසමසේසනින්දා,
සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිනං අකන්තං,
සංඝානුභාවපවරේන පයාතු නාසං.

6

අටවිසි පිරිත

1. තණ්හංකරෝ මහාවීරෝ - මේධංකරෝ මහායසෝ
සරණංකරෝ ලෝකහිතෝ- දීපංකරෝ ජුතින්ධරෝ

2. කොණ්ඩඤ්ඤෝ ජනපාමොක්ඛෝ - මංගලෝ පුරිසාසභෝ
සුමනෝ සුමනෝ ධීරෝ - රේවතෝ රතිවද්ධනෝ.

3. සෝභිතෝ ගුණසම්පන්නෝ අනෝමදස්සී ජනුත්තමෝ,
පදුමෝ ලෝකපජ්ජෝතෝ - නාරදෝ වරසාරථී.

4. පදුමුත්තරෝ සත්තසාරෝ - සුමේධෝ අග්ගපුග්ගලෝ
සුජාතෝ සබ්බලෝකග්ගෝ - පියදස්සී නරාසභෝ

5. අත්ථදස්සී කාරුණිකෝ - ධම්මදස්සී තමෝනුදෝ,
සිද්ධත්ථෝ අසමෝ ලෝකෝ - තිස්සෝ වරදසංවරෝ.

6. ඵුස්සෝ වරදසම්බුද්ධෝ - විපස්සී ච අනූපමෝ,
සිඛී සබ්බහිතෝ සත්ථා - වෙස්සභූ සුඛදායකෝ.

7. කකුසන්ධෝ සත්ථාවාහෝ - කෝණාගමනෝ රණඤ්ජහෝ,
කස්සපෝ සිරිසම්පන්නෝ - ගෝතමෝ සක්‍යපුංගවෝ.

8. තේසං සච්චේන සීලේන - ඛන්තිමෙත්තබලේන ච,
තේපි ත්වං අනුරක්ඛන්තු - ආරෝග්‍යෙන සුඛෙන චාති.

9. යං දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ්ච
යෝ චා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං
බුද්ධානුභාවේන විනාසමෙන්තු.

යං දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ්ච
යෝ චා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං
ධම්මානුභාවේන විනාසමෙන්තු.

යං දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ්ච
යෝ චා මනාපෝ සකුණස්ස සද්දෝ
පාපග්ගහෝ දුස්සුපිනං අකන්තං
සංඝානුභාවේන විනාසමෙන්තු.

1. දුක්ඛප්පත්තා ච නිද්දුක්ඛා - භයප්පත්තා ච නිබ්භයා,
සෝකප්පත්තා ච නිස්සෝකා - හොන්තු සබ්බේපි පාණිනෝ.

2. එත්තාවතා ච අම්හේහි - සම්භතං පුඤ්ඤසම්පදං,
සබ්බේ දේවානුමෝදන්තු - සබ්බසම්පත්තිසිද්ධියා.

3. දානං දදන්තු සද්ධාය - සීලං රක්ඛන්තු සබ්බදා,
භාවනාභිරතා හොන්තු - ගච්ජන්තු දේවතාගතා.

4. සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා - පච්චේකානඤ්ච යං බලං,
අරහන්තානඤ්ච තේජේන - රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ.

5. නක්ඛත්තයක්ඛභූතානං - පාපග්ගහනිවාරණං,
පරිත්තස්සානුභාවේන - හන්තු තේසං උපද්දවේ.

7

අංගුලිමාල පිරිත

පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්නට්ඨානධෝවනං,
උදකම්පි විනාසේති - සබ්බමේව පරිස්සයං,
සොත්ථිනා ගබ්භවුට්ඨානං - යං ච සාධේති තං ඛණේ,
ථේරස්සංගුලිමාලස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං,
කප්පට්ඨායි මහාතේජං - පරිත්තං තං භණාමහේ.

යතෝහං භගිනි අරියාය, ජාතියා ජාතෝ නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං, ජීවිතා වෝරෝපේතා, තේන සච්චේන සොත්ථි තේ හෝතු සොත්ථි ගබ්භස්සාති.

8

බොජ්ඣංග පිරිත

1. සංසාරේ සංසරන්තානං - සබ්බදුක්ඛවිනාසකෙ,
සත්තධම්මෙ ච බොජ්ඣංගේ - මාරසේනාප්පමද්දිනො.

2. බුජ්ඣිත්වා යේපිමේ සත්තා - තිභවාමුත්තා හි උත්තමා,
අජාතිං අජරව්‍යාධිං - අමතං නිබ්භයං ගතා.

3. එවමාදිගුණෝපේතං - අනේකගුණසංගහං,
ඕසධංච ඉමං මන්තං - බොජ්ඣංගං තං භණාමහේ.

4. බොජ්ඣංගො සතිසංඛාතො - ධම්මානං විචයෝ තථා,
වීරියං පීති පස්සද්ධි - බොජ්ඣංගං ච තතොපරේ.

5. සමාධුපෙක්ඛා බොජ්ඣංගා - සත්තේ තේ සබ්බදස්සිනා,
මුනිනා සම්මදක්ඛාතා - භාවිතා බහුලීකතා.

6. සංවත්තන්ති අභිඤ්ඤාය - නිබ්බාණාය ච බෝධියා,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා.

7. ඒකස්මිං සමයේ නාථො - මොග්ගලානඤ්ච කස්සපං,
ගිලානේ දුක්ඛිතේ දිස්වා - බොජ්ඣංගේ සත්ත දේසයි.

8. තේ ච තං අභිනන්දිත්වා - රෝගා මුච්චිංසු තං ඛණේ,
එතේන සච්චවජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා.

9. ඒකදා ධම්මරාජාපි - ගේලඤ්ඤේනාභිපීළිතෝ,
චුන්දත්ථේරේන තං යේව -භණාපෙත්වාන සාදරං

10. සම්මෝදිත්වා ච ආබාධා - තම්හා වුට්ඨාසි ඨානසෝ,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා.

11. පහීනා තේ ච ආබාධා - තිණ්ණන්නම්පි මහේසිනං,
මග්ගාහතකිලේසාව - පත්තානුප්පත්තිධම්මතං,
ඒතේන සච්චවජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා.

9

ජය පිරිත

සිරි ධිති මති තේජෝ ජයසිද්ධි මහිද්ධි මහා ගුණං අපරිමිත පුඤ්ඤාධිකාරස්ස සබ්බන්තරාය නිවාරණ සමත්ථස්ස, භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

ද්වත්තිංස මහා පුරිසලක්ඛණානුභාවේන අසීත්‍යනුව්‍යඤ්ජන ලක්ඛණානුභාවේන අට්ඨුත්තරසතමංගල ලක්ඛණානු

භාවේන, ඡබ්බණ්ණ රංස්‍යානුභාවේන කෙතුමාලානුභාවේන දසපාරමිතානුභාවේන, දසඋපපාරමිතානු භාවේන, දසපරමත්ථපාරමිතානුභාවේන, සීලසමාධිපඤ්ඤානුභාවේන බුද්ධානුභාවේන, ධම්මානුභාවේන, සංඝානුභාවේන, තේජානුභාවේන, ඉද්ධ්‍යානුභාවේන, බලානුභාවේන, ඤෙය්‍යධම්මානුභාවේන, චතුරාසීතිසහස්ස ධම්මක්ඛන්ධානු භාවේන නවලෝකුත්තර ධම්මානුභාවේන අට්ඨංගිකමග්ගානු භාවේන, අට්ඨසමාපත්ත්‍යානු භාවේන, ඡළභිඤ්ඤානුභාවේන, මෙත්තා, කරුණා, මුදිතා, උපේක්ඛානුභාවේන, සබ්බපාරමිතානුභාවේන, රතනත්තය සරණානුභාවේන තුය්හං සබ්බරෝග සෝක උපද්දව දුක්ඛදෝමනස්සූපායාසා විනස්සන්තු. සබ්බසංකප්පා තුය්හං සමිජ්ඣන්තු. දීඝායුකෝ හෝතු සටවස්සජීවේන සමංගිකෝ හෝතු සබ්බදා.

ආකාස පබ්බත වනභූමිතටාකගංගා මහාසමුද්ද ආරක්ඛක දේවතා සදා තුම්හෙ අනුරක්ඛන්තු. සබ්බ බුද්ධානුභාවේන සබ්බ ධම්මානුභාවේන සබ්බ සංඝානුභාවේන බුද්ධරතනං ධම්ම රතනං සංඝරතනං තිත්තං රතනානං ආනුභාවේන චතුරාසීති සහස්ස ධම්මක්ඛනාධානු භාවේන, පිටකත්තයානු භාවේන, ජිනසාවකානුභාවේන, සබ්බේ තේ රෝගා, සබ්බේ තේ භයා, සබ්බේ තේ අන්තරායා, සබ්බේ තේ උප්පද්දවා, සබ්බේ තෙ දුන්නිමිත්තා, සබ්බේ තේ අවමංගලා විනස්සන්තු.

ආයුවඩ්ඪකෝ, ධනවඩ්ඪකෝ, සිරිවඩ්ඪකෝ, යස වඩ්ඪකෝ, බලවඩ්ඪකෝ, බල වඩ්ඪකෝ, වණ්ණවඩ්ඪකෝ, සුඛවඩ්ඪකෝ, හෝතු සබ්බදා.

දුක්ඛරෝගභයාවේරා - සෝකා සබ්බෙ උපද්දවා
අනේකා අන්තරායාපි - විනස්සන්තු ච තේජසා
ජය සිද්ධි ධනං ලාභං - සොත්ථිභාග්‍යං සුඛ බලං
සිරි ආයු ච වණ්ණෝ ච - භෝගං වුද්ධි ච යසවා
සතවස්සා ච ආයූ ච - ජීවසිද්ධිභවන්තු තේ.

මේ පිරිත සියලු රෝගීන්ට ද, යක්ෂයින්ට හා ග්‍රහ දෝෂවලට ද යහපති.

10

ගිනි පිරිත

ජාලෝ මහාජාලෝ - ජාලං මහාජාලං ජාලිතේ, මහාජාලිතේ ජාලිතං මහාජාලිතං, මුඛෙ මුඛෙ සම්පත්තේ මුඛං මුඛං සම්පත්තං, සුතං ගම්ති, මිගයිති, මිගයිති දිට්ධාලා දන්තාලා මණ්ඩාලා රෝකිලා, කරලා - දුබ්බලා රිත්ති, රිත්ති ලිත්ති ලිත්ති, කිත්ති කිත්ති, මිත්ති මිත්ති, චිත්ති චිත්ති, මුත්ති මුත්ති, වුත්ති වුත්ති, ධාරණී ධාරණීති.

භවතු සබ්බ මංගලං - රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ බුද්ධානුභාවේන - සදා සොත්ථි භවන්තු තේ
පඤ්චමාරජිනෝ නාථෝ - පත්තෝ සම්බෝධිමුත්තමං
චතුසච්චං පකාසෙසි - මහාවීරං නමාමහං
එතේන සච්චවජ්ජේන - සබ්බේ මාරා පලායන්තු

තුන් වරක් කියනු. සියලු දේට යහපති.

11

චූල ජිනපඤ්ජර පිරිත

දිසාසු දසභාගේසු - ඨිතා බුද්ධානුභාවතෝ
වේරාපි අන්තරායාපි - විනස්සන්ති අසේසතෝ
එවමාදි ගුණෝපේතං - පරිත්තං තං භණාමහේ
පදුමුත්තරෝ පුරත්ථිමායං - අග්ගිම්හිවේව රේවතෝ
දක්ඛිණෙ කස්සපෝ බුද්ධෝ - නෙරුතේ ච සුමංගලෝ
පච්ඡිමේ ච සිඛී බුද්ධෝ - වායව්‍යා මෙධංකරෝ
උත්තරෝ පියදස්සී ච - ඊසානේ දීපංකරෝ
පඨව්‍යා කකුසන්ධෝ ච - ආකාසේ සරණංකරෝ
අච්චන්තරාය සබ්බේ තේ - සෝක රෝග භයා පි ච
විනස්සන්තු සදා තුය්හං - සබ්බිරියා පථේසු ච
යක්ඛාදි දේවතාහී ච - රාජ චෝරාරි අග්ගිහි
අමනුස්සෙහි සබ්බේහි - තිරච්ඡානගතේහි ච
ජාතා උපද්දවා සබ්බේ - විනස්සන්තු අසේසතෝ

සිරස්මිං තේ බුද්ධ සෙට්ඨෝ - සාරිපුත්තෝ ච දක්ඛිණේ
වාමංසෙ මොග්ගල්ලානෝ තේ - පුරතෝ පිටකත්තයං
පච්ඡිමේ තව ආනන්දෝ - චතුද්දිසා ඛීණාසවා
සමන්තා ලෝකපාලා ච - ඉන්දදේවෝ ච බ්‍රහ්මා ච
එතෙසං ආනුභාවේන - සබ්බුපද්දමුපද්දවා
අනේකා අන්තරායා පි - විනස්සන්තු අසේසතෝ.

12

වට්ටක පිරිත

1. පූරෙන්තං බෝධි සම්භාරේ - නිබ්බත්තං වට්ටක ජාතියං,
යස්ස තේජේන දාවග්ගී - මහාසත්තං විවජ්ජයි.

2. ථේරස්ස සාරිපුත්තස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං,
කප්පට්ඨායි මහතේජං - පරිත්තං තං භණාමහේ.

3. අත්ථි ලෝකේ සීල ගුණෝ - සච්චං සෝචෙය්‍යානුද්දයා,
තේන සච්චේන කාහාමි - සච්චකිරියමනුත්තරං.

4. ආවජ්ජිත්වා ධම්මබලං - සරිත්වා පුබ්බකේ ජිනේ,
සච්චබල මවස්සාය සච්චකිරිය මකාසිහං.

5. සන්තිපක්ඛා අපතනා - සන්තිපාදා අවඤ්චනා
මාතා පිතා ච නික්ඛන්තා ජාතවේද පටික්කම

6. සහසච්චේ කතේ මය්හං - මහාපජ්ජලිතෝ සිඛී
වජ්ජේසි සෝළස කරීසානි - උදකං පත්වා යථා සිඛී
සච්චේන මේ සමෝ නත්ථි - එසා මේ සච්ච පාරමීති

වස විස උපද්‍රවවලට ද, ගිනි බිය ආදියෙන් වැලකීමට හා දැවීමෙන් හටගත් තුවාල ආදියට වතුර, තෙල් මැතිරීමට යහපති.

13

වැසි පිරිත

1. සුභූතෝ ච මහා ථේරෝ - මහා කායෝ මහෝදරෝ
නීලවණ්ණෝ මහාතේජෝ - පවස්සන්තු වලාහකා
අභිත්ථනය පජ්ජුන්න - නිධිං කාකස්ස නාසය
කාකං සෝකාය රන්ධේහි - මං ච සෝකා පමෝචය
ඒතෙන සච්ච වජ්ජේන - සම්මා දේවෝ පවස්සතු

(වැසි ලැබීම සඳහායි)

14

මත්ස්‍ය රාජ පිරිත

1. පූනා පරං යදා හෝමි - මච්ඡරාජා මහා සරේ
උණ්හේ සූරිය සන්තාපේ -සරේ උදක ඛීයථ

2. තතෝ කාකා ච ගිජ්ඣා ච - බකා කුලල සේනකා
භක්ඛන්ති දිවාරත්තිං - මච්ඡේ උපනිසීදිය

3. එවං චින්තේ සහංහත්ථ - සහඤාතීහි පීලිතෝ
කේනනුඛෝ උපායේන - ඤාති දුක්ඛා පමෝචයේ

4. විචින්තයිත්වා ධම්මත්ථං - සච්චං අද්දස පස්සයං
සච්චේ ඨත්වා පමෝචේසිං - ඤාතීනං තං අතික්ඛයං

5. අනුස්සරිත්වා සතං ධම්මං - පරිමත්ථං විචින්තයං
ආකාසි සච්ච කිරියං - ලෝක ධුව සස්සතං

6. යතෝ සරාමි අත්තානං - යතෝ පත්තෝස්මි විඤ්ඤුතං
නාභිජානාමි සංචිච්ච - ඒකපාණම්පි හිංසිතං

7. එතේන සච්ච වජ්ජේන - පජ්ජුන්නෝ අභිවස්සතු
අභිත්ථනය පජ්ජුන්න - නිධිං කාකස්ස නාසය
කාකං සෝකාය රන්ධේහි - මච්ජේ සෝකා පමෝචය

8. සහකතෝ සච්චවරේ - පජ්ජුන්නෝ අභිගජ්ජිය
ථලං නින්නංච පූරෙන්තෝ - ඛණේන අභිවස්සථ

9. ඒවං රූපං සච්චවරං - කත්වාවිරිය මුත්තමං
වස්සාපේසිං මහාමේඝං - සච්චතේජ බලස්සිතෝ
සච්චේන මේ සමෝ නත්ථි - ඒසා මේ සච්ච පාරමී

(වැසි ලැබීම සඳහායි)

15

බොජ්ඣංග පිරිත

1. සංසාරේ සංසරන්තානං - සබ්බ දුක්ඛ විනාසකේ
සත්ත ධම්මේවබොජ්ඣංගේ - මාරසේනාප්පමද්දිනෝ

2. බුජ්ඣිත්වා යේ පිමේ සත්තා - තිභවා මුත්තාහි උත්තමා
අජාතිං අජරව්‍යාධිං - අමතං නිබ්භයං ගතා

3. ඒවමාදි ගුණෝපේතං - අනේක ගුණ සංගහං
ඕසධංව ඉමං මන්තං - බොජ්ඣංගා ච තතෝ පරේ

4. බොජ්ඣංගෝ සතිසංඛාතෝ - ධම්මානං විචයෝ තථා
විරියං පීති පස්සද්ධි - බොජ්ඣංගා ච තතෝ පරේ

5. සමාධුපෙක්ඛා බොජ්ඣංගා - සත්තේ තේ සබ්බදස්සිනා
මුනිනා සම්ම දක්ඛාතා - භාවිතා බහුලීකතා

6. සංවත්තන්ති අභිඤ්ඤාය - නිබ්බාණායච බෝධියා
ඒතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

7. ඒකස්මිං සමයේ නාථෝ - මොග්ගල්ලානඤ්ච කස්සපං
ගිලානේ දුක්ඛිතේ දිස්වා - බොජ්ඣංගේ සත්ත දේසයි

8. තේ ච තං අභිනන්දිත්වා - රෝගා මුච්චිංසු තංඛණේ
ඵතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

9. ඒකදා ධම්මරාජාපි - ගේලඤ්ඤේනාභිපීළිතෝ
චුන්දත්ථේරේන තං යේව - භණාපෙත්වාන සාදරං

10. සම්මෝදිත්වා ච ආබාධා - තම්හා වුට්ඨාසි ඨානසෝ
ඒතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

11. පහීණාතේ ච ආබාධා - තිණ්ණන්නම්පි මහේසිනං
මග්ගාහත කිලේසා ච - පත්තානුප්පත්ති ධම්මතං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන - සොත්ථි තෙ හෝතු සබ්බදා

(රෝග සුවය සඳහා රෝගීන්ට කියන පිරිතකි)

16

චක්ක පිරිත

1. දස සහස්සේසු ජාත ජිතෝ - බුද්ධෝ ලෝකග්ගනායකෝ
මාරසේනං අභික්කන්තා - සමන්තා ද්වාදසයෝජනා

2. ඛන්ති මෙත්තමධිට්ඨානං - වීමංසෙත්වාන චක්ඛුමා
භවාභවේ සරන්තානං - හිතායච සුඛාය ච

3. පරියාපන්න සත්තානං - හිතාය ච සුඛාය ච
බුද්ධං කිච්චං විසෝධේසි -පරිත්තං තං භණාමහේ

ඒවං මේ සුතං ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝති, භදන්තේති තේ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං, භගවා ඒතදවෝච.

යථාහි විමුත්තෝ සත්තෝ අධිගතෝ ඛෝ මයායං ධම්මෝ ඒවං මාරසේනං විද්ධංසෙය්‍යං පලාපෙය්‍යං, අසීචක්ක සදිසං චක්කං ඵවං භික්ඛවේ මයා පාරමියෝ බුද්ධත්තං පත්වා මාරසේනං විද්ධංසෙත්වා ලද්ධධම්මචක්කස්සානුභාවේන.

පුරත්ථිමාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි අසීතිසතසහස්සානි පටික්කමන්තු, අග්ගිනාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි අසීති සතසහස්සානි පටික්කමන්තු, දක්ඛිණාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි අසීතිසතසහස්සානි පටික්මන්තු, පච්ඡිමාය දිසාය-පෙ-පටික්කමන්තු, උත්තරාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි-පෙ-පටික්මන්තු, ඊසාන දිසාය ආගතානි - පෙ - පටික්කමන්තු, උපරිමාය දිසාය ආගතානි-පෙ-පටික්කමන්තු, හෙට්ඨිමාය දිසාය ආගතානි-පෙ-පටික්කමන්තු.

අසීතිචක්ක සදිසං චක්කං, ඒවං භික්ඛවේ මයා පාරමියෝ පූරෙත්වා බුද්ධත්තං පත්වා මාරසේනං විද්ධංසෙත්වා ලද්ධ

ධම්මචක්කස්සානුභාවේන : ඉමස්මිං ඨානේ වා ඉමස්මිං විහාරේ වා ඉමස්මිං ගේහෙ වා භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකෝ වා උපාසිකා වා රාජා වා රාජදේවී වා රාජ පුත්තෝ වා රාජධීතා වා රාජනත්තා වා රාජනෙත්තී වා.

"මය්හං" සීසරෝගෝ, ලලාටරෝගො කණ්ණ රෝගෝ, ඝාණ රෝගෝ, චක්ඛු රෝගෝ, මුඛ රෝගෝ, දන්ත රෝගෝ, ඔට්ඨ රෝගෝ, සකල සරීර රෝගෝ, පඤ්චවීසති භයා ද්වත්තිංසකම්මකරනා සෝළස උපද්දවා දස තණ්හා අට්ඨදෝසා සබ්බේ "මේ" විනස්සන්තු පටික්කමන්තු පලායන්තු, උද්ධං ආකාසේ වා භූමි වා හෙට්ඨා අපාය භූමි වා යක්ඛ භූත පිසාචා වා හොන්තු: භුම්මා දේවා ආකාසදේවා සබ්බේ තේ සපරිවාරා "මං" පාලයන්තු.

තණ්හංකරෝ මේධංකරෝ - මුනින්දෝ සරණංකරෝ
දීපංකරෝ ච කොණ්ඩඤ්ඤො - පඤ්චිමේ ලෝක නායකා
පුරිමස්මිං දිසා ඒව - සන්තිසින්නා සාසවකා

පියදස්සී අත්ථ දස්සී - ධම්ම දස්සී අනුත්තරෝ
සිද්ධත්ථෝ තිස්ස ඵුස්සෝ ච - ජට්ඨමේ ලෝක නායකා
දක්ඛිණස්මිං දිසා ඒව - සන්තිසින්නා සසාවකා

මංගලෝ සමනෝ බුද්ධෝ - රේවතෝ සෝභිතෝ මුනී
අනෝමදස්සී සම්බුද්ධෝ - පඤ්චිමේ ලෝකනායකා
පච්ජිමස්මිං දිසා ඒව - සන්තිසින්නා සසාවකා

පදුමෝ නාරදෝ බුද්ධෝ - පදුමුත්තරෝ ච නායකෝ
සුමංගලෝ සුජාතෝච - පකද්විමේ ලෝකනායකා
උත්තරස්මිං දිසා ඡ්ච - සන්නිසින්නා සසාවකා

බුද්ධෝ විපස්සී සිඛී ච - වෙස්සභූ ච මහා මුනී
කකුසන්ධෝ කෝනාගමනෝ - කස්සපෝ චාපි ගෝතමෝ
ඉමේ අට්ඨජනා හෙට්ඨා - උපරිමේ ච මහා රහා

ජෝතෙන්තා මණිපල්ලංකේ - සන්නිසින්නා සසාවකා
එතේන සන්නිසින්නාහං - මජ්ඣෙ කත්වා දිනේ දිනේ
සක්කච්ච අවිදූරේ "ස්මිං" - තේ "මං" රක්ඛන්තු සබ්බදා

සර්ව ආරක්ෂාවට, තෙල් මැතිරීම, පැන් මතුරා දීමට සුදුසුයි. හඳුන් කිරිපැන් කළයකට මතුරා මූණ සේදීමෙන්, ඇස්වහ කටවහ දුරුවෙයි. අඹ අත්තෙන් මතුරන්න, උණ බසියි, සියලු ලෙඩට බාලග්‍රහ දෝෂවලට ආරක්ෂා යොදන්න. රාජවශියට ද ශුභයි. අනුන්ට කියන විට තුය්හං, ත්වං, යනුවෙන් ද ස්මිං, යනු "සී" යනුවෙන් ද යොදාගන්න.

17

දස මාර පිරිත

1. ඉති තදුභය සේනා ඝට්ටයං අක්ඛදමක්ඛදං
විවිධ විසම වාචං උග්ගිරන්ති රමන්ති
සතත දුරිත වේලා බග්ගරාසී වහන්ති
දූසිත ලලිත චිත්තා යුද්ධ සජ්ජා අහේසුං

2. ඉති මුනි කකුසන්ධෝ දීපමාගම්ම මේතං
බහු විධ ජන සඞ්ඝං නිබ්බුතිං පාපුණිත්වා
තදහනි සසිරි සම්බෝධි සාඛං ච නෙත්වා
තිදහිය ගගනම්හා ජම්බුදීපා අගච්ඡි

3. ඒවංපි කෝණාගමනෝ මුනින්දෝ
දත්වා බහුන්නං ඵලමග්ගදානං
නෙත්වා තතෝදුම්බර බෝධි සාඛං
සෝපගමාසී පුනජම්බුදීපං

4. ඒවම්පි කස්සපජිනෝ වරමණ්ඩදීපං
පත්තෝ ඵලග්ගරතනෝ බහුනෝ ජනස්ස
දත්වාන ආනීත තං වට බෝධි සාඛං
රෝපාපයිත්ව මගමා පුනජම්බුදීපං

5. පාරෝහ දන්තෝ විත කූට කුම්භෝ
අනේක සෝතත්ථ විරාජමානෝ
සෝනිජ්ජරා සාර මදප්පවාහෝ
ධජෝ යථා භාති පුරාධිපස්ස

6. තස්මිං සමන්තනග මුද්ධනි ලෝක නාථෝ
ඡබ්බණ්ණ රංසිනිකරං දිසි පග්ඝරන්තෝ
භික්ඛුහි සෝ පරිවුතෝ සරසාගරන්තෝ
ඕලෝකයං ඨිතමකාසි අනෝම වණ්ණෝ

7. ලංකාවධූ සුමනකූට කිරීට කූට
සප්පේහි තග්ස ජිනරාජ මණිවහන්තෝ
ඉච්ජිත්ථදං සිවපදං පටිමංතිලොකේ
තන්දානි හෝ හජත සේවිත සබ්බකාලං

8. දිවා විහාරං භගවා සසංඝෝ
කත්වාන කස්මිං පන කිස්මිංකාලං
මහීයමානේසු සදේවකේසු
තතෝ ගතෝ රෝහණ අම්බරස්මා

9. තස්මිං සසංඝෝ මුනි දිසවාපියං
ථූපාය ඨානේ පරමාය භූමියං
ගරුංකරොන්තෝ ජනතං මහීතලේ
නිරොධමාපජ්ජ නිසීදි උත්තමො

10. විහංගමානං ගරුඩෝව මජ්ඣෙ
මිගාන මජ්ඣේ පරමෝ ව සීහෝ
මහා යසෝ මාර බලස්ස මජ්ඣේ
විසාරදෝ වීත භයෝ නිසීදි

11. සබ්බත්තමද මෝහේන නාලාගිරිං මහාගජං
වෙස්සන්තරෝ දේවදත්ත මේබලා ගිරිභූසංගජං

12. විවත්ත මද වේගේන නාලාගිරිං කරිස්සරං
මෙත්තා සද්ධානුභාවේන සම්බුද්ධෝ නිම්මදං අකා.

1. අමනුෂ්‍ය උපද්‍රවවලට - 108 වරක් තෙල් මතුරා ගාන්න. 108 වරක් නූල් මතුරා බදින්න.

2. ගෘහ ආරක්‍ෂාවට - මේ පිරිතෙන් වැලි-ගල්-පස්ලෝ නූල්, වතුර මතුරා පිරිත් කොට ගෙයි සතර කොනේත් වත්තේ අට කොනේත් සතුන් හඬන්නට පෙරාතුව වළ දමන්න. සම්පූර්ණ ආරක්‍ෂාව ලැබේ.

3. උණට-නොබසින උණට 108 බැගින් තුන් වරක් තෙල් මතුරන්න. නූල් මතුරා බදින්න.

4. සුව නොවන බඩේ අජීර්ණයට-දෙහි- ඉඟුරු- සුදුලූණු 108 වර බැගින් මතුරා තුන්වරක් කෑමට දෙන්න.

18

ජ්වර පිරිත

1. තණ්හංකරෝ නාම ජිනෝ - පූරෙත්වා දස පාරමී
ජෙත්වා මාරාරි සංගාමං - බුද්ධත්තං සමුපගාමි
එතෙන සච්ච වජ්ජේන - පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

2. මේධංකරෝ නාම ජිනෝ - පූරෙත්වා දසපාරමී
ජෙත්වා මාරාරිසංගාමං - බුද්ධත්තං මුපාගමී
ඒතේන සච්ච වජ්ජේන - පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

3. සරණංකරෝ නාමජිනෝ - පූරෙත්වා දසපාරමී
ජෙත්වා මාරාරිසංගාමං - බුද්ධත්තං මුපාගමී
ඒතේන සච්ච වජ්ජේන - පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

4. දීපංකරෝ නාම ජිනෝ පෙ - පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

5. කොණ්ඩඤ්ඤෝනාම සම්බුද්ධෝ - පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

6. මංගලෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

7. සුමනෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

8. රේවතෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

9. සෝභිතෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

10. අනෝමදස්සී නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

11. පදුමෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

12. නාරදෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

13. පදුමුත්තරෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

14. සුමේධෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

15. සුජාතෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

16. පියදස්සී නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

17. අත්ථදස්සී නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

18. ධම්මදස්සී නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

19. සිද්ධත්ථෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

20. තිස්සෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

21. ඵුස්සෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

22. විපස්සී නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

23. සිඛී නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

24. වෙස්සභූ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

25. කකුසන්ධෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

26. කෝනාගමනෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

27. කස්සපෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

28. ගෝතමෝ නාම සම්බුද්ධෝ-පෙ-පජ්ජරෝ තේ විනස්සතු

මේ පිරිතෙන් උණ රෝගීන්ට නූල් බැඳීමට, කෂාය මතුරා දීමට හා ගුණ ලැබීම සඳහා දිනකට තුන් වරක් පිරිත් කීම ද යහපති.

19

රත් දෙණේගාථා

1. නමෝ තේ කරුණා හාර, නමෝ තේ මතිසාගර
නමෝ තේ අමතාකර, නමෝ තේ අමතණ්ණව,

රංසීමාල නමෝ තුය්හං - නරම්බුරුහමණ්ඩලං
ජලමාල නමෝ තුය්හං - භවාරක්ඛදදවාහල
ඉධානන්ත ගුණාධාර - සද්ධම්ම රතනාකර
පාදේ වන්දාමි තේ නාථ - සද්ධාය තව මුද්ධනා

2. අලීනගා විජ්ජු වරං පභස්සරං -
විමුත්තක්ඛණේ දෝණියුගං පදං වරං
ථෙරස්ස සීසේ ගතේ පතිට්ඨිතං -
අනුත්තරෝ ගෙය්‍ය සතම්හි වණ්ණනා
කරෙය්‍ය මානස්ස ගුණේහි බුද්ධං -
අනුට්ඨිතෝ ගබ්භතාය පාදං
උට්ඨේසි සෝ කස්සප ථේර පාදං -
ඕසානයේ පකද්ච සතේහි භික්ඛු
ඛණේන අග්ගිං ජලමානනාය -
සබ්බම්පි වේ චන්දනදාරුබීයේ
සරීර බීයේ සුගතස්ස ධාතුයෝ -
මුත්තං සුවණ්ණං සුමනංව දිස්සති

3.1 සබ්බ සංඛත ධම්මේසු - ඔත්තප්පාකාර සණ්ඨිතං
කදාණමෝහිත හාරානං - ධම්මසංවේග සන්දිතා

3.2 සස්සිරීකතරෝ නාථෝ - කේතුමාලාය ලංකතෝ
දක්ඛිණාවත්ත කේසෝසි - නීලාමලසිරෝරුහේ

3.3 උණ්හීසසීසෝ රුචිරෝ - පරිපුණ්ණ සිරෝ වරෝ
අනෝලෝකිය මුද්ධාසි - සුගන්ධතර මුද්ධනෝ

3.4 උණ්හීස රුචිරෝදාර - ලලාට තල සෝභිතෝ
මුදුතුලානිභෝදාත - උණ්ණාමණ්ඩල මණ්ඩිතො

3.5 ඉන්දචාපනිභෝ නීල - භූතටාක සුසජ්ජිතො
කණ්වනං කුස සංකාස - තුංග නාසෝ විරෝචති.

3.6 ලෝචන ද්වය මාභාති - පඤ්ච වණ්ණ සමුජ්ජලං
දේහං දේව විමානම්හි - මණිජාලුපමුත්තමං

3.7 රංසිමාල නමෝ තුය්හං - බුද්ධ සේනාධි පඤ්ජරං
ඒවං තං බුද්ධ ජානාථ - බුද්ධං දස විලෝචනං

20

උදේ සවස භාවිතා කළයුතු ආරක්‍ෂා ගාථා

1

බුද්ධං සුද්ධ ගුණාකරං දසබලං - දේවාති දේවංජිනං
ධම්මං තේන සුදේසිතං භවනුදං - දුක්ඛා පහං නිම්මලං
සංඝං චාපි නිරංගනං මුනිසුතං - වන්දාමහං මුද්ධනා
බුද්ධෝ ධම්ම ගණෝ තථාගත වරෝ - පාලෙන්තු තේ "මං" සදා

2

පඨවි බල සුන්දරී - සබ්බඤ්ඤු බෝධි මණ්ඩලං
අසංඛෙය්‍ය මාර සේනං - ජයෝ ජයතු මංගලං
කකුසන්ධෝ කෝණාගමනෝ - කස්සපෝ ගෝතමෝ මුනි
මෙත්තෙය්‍යෝ පඤ්ච බුද්ධා තේ - සීසේ "මේ" සෙන්තු සබ්බදා

එතේසං ආනුභාවේන - යක්ඛා දේව මහිද්ධිකා
තේ සබ්බේ සුඛිතා හොන්තු - "මම" මිත්තා සහායකා

සම්බුද්ධේ අට්ඨ විසංච - ද්වාදසං ච සහස්සකං
පඤ්චසත සහස්සානි - නමාමි සිරසා අහං

තේසං ධම්මඤ්ච සංඝඤ්ච - සබ්බේ පච්චේක සම්බුද්ධේ
බෝධිරාජේ ච සබ්බේසං - සාදරේන නමා මහං

නමක්කාරේනු භාවේන - සබ්බේ භයා උපද්දවා
අනේකා අන්තරායාපි - විනස්සන්තු අසේසතෝ

දුටුගැමුණු රජතුමත් නිතර භාවිත කළ

ආරක්‍ෂා ගාථා

3

බුද්ධෝ තිලෝක සරණෝ, බුද්ධෝ සූරියෝ තමෝනුදෝ
ඒවං තං සරණං ඛේමං, බුද්ධෝ මේ සරණං වරං
ගච්ඡාමි සරණං බුද්ධං නත්ථි මය්හං භයං සදා

ධම්මෝ තිලෝක සරණෝ, ධම්මෝ සූරියෝ තමෝනුදෝ
ඒවං තං සරණං ඛේමං, ධම්මෝ මේ සරණං වරං
ගච්ඡාමි සරණං ධම්මං නත්ථි මය්හං භයං සදා

සංඝෝ තිලෝක සරණෝ, සංඝෝ සූරියෝ තමෝනුදෝ
ඒවං තං සරණං ඛේමං, සංඝෝ මේ සරණං වරං
ගච්ඡාමි සරණං සංඝං නත්ථි මය්හං භයං සදා

ජයෝ මුනින්දස්ස සුබෝධි මූලේ
අහෝසි මාරස්ස පරාජයෝසි
උග්ඝෝසයුං දේව ගණාපසන්නා
ඒතේන සච්චේන ජයස්සු මය්හං

(දුටුගැමුණු රජතුමා විසින් නිතර භාවිතා කළේයැයි ප්‍රසිද්ධ මහානුභාව සම්පන්න ගාථාවක්.)

ජයෝ මුනින්දස්ස සුබෝධි මූලේ
අහෝසි මාරස්ස පරාජයෝහි
උග්ඝෝසයුං දේව ගණා පසන්නා
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

21

රත්නමාලා බන්ධන ගාථා

සං සාර සාරෝස විනීත නීසං
සං නීත සාතං සුවිසාර ධීසං
සං ධීරකං සොණ්ණ තනු පලාසං
සං ලාප දේසිං පණමේහි සාසං

සං සාහිගං කේවල මෝහ නාසං
සං නාහකං මාර රණේ විසේසං
සං සේවිතං දාසි මුදාර හාසං
සං හාර ධම්මං පණමේ සදාසං

සං දාසගං නාසිත පාප නාසං
සං නාපධං සිං හත ඝෝර පාසං
සං පාර ගාමිං සුවිසාර වාසං
සංවාර සංඝං පණමෙ රසාසං

ගාථාවල තේරුම

1. සසර තරණය කොට ලෝ සත්නට සගමොක් සුව ලබාදුන් පිවිතුරු නුවණින් යුත්, රන්වන් සිරුරකින් හෙබියා වූ බුදුරදුන් මම සදා නමදිමි.

2. අවිඳු අඳුර දුරලා මොක් සුව ලංකර දී ලෝ සත්නට සදා සුව සලසන උතුම් වූ ශ්‍රී සද්ධර්මය මම සදා නමදිමි.

3. සසර දුක් දෙන අකුසලයන් නැසූවා වූ සිල් සුවඳින් ගුණ සුවඳින් - සුවඳවත් වූ උතුම් වූ මහා සංඝරත්නය මම සදා නමදිමි.

(මහා බලසම්පන්න ගාථා තුනකි. නිතර කියවීමෙන් විශිෂ්ට ප්‍රතිඵල ලැබේ. ගමනක් පිටත්වීමට පෙරාතුව මෙම ගාථා කියා ගමන ඇරඹීමෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබේ.)

22

නරසීහ ගාථා

1. චක්කවරංකිත රත්තසුපාදෝ
ලක්ඛණ මණ්ඩිත ආයත පණ්හි
චාමර ඡත්ත විභූසිත පාදෝ
ඒසහි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

2. සක්‍ය කුමාර වරෝ සුකුමාලෝ
ලක්ඛණ විත්තිත පුණ්ණ සරීරෝ
ලෝකහිතාය ගතෝ නරවීරෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

3. පුණ්ණ සසංඛ නිභෝමුඛ වණ්ණෝ
දේව නරාන පියෝ නර නාගෝ
මත්ත ගජින්ද විලාසිත ගාමී
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

4. ඛත්තිය සම්භව අග්ග කුලීනෝ
දේව මනුස්ස නමස්සිත පාදෝ
සීලසමාධි පතිට්ඨිත චිත්තෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

5. ආයත යුත්ත සුසණ්ඨිත නාසෝ
ගෝපමුඛෝ අභිනීල සුනෙත්තෝ
ඉන්ද ධනු අභිනීල භමූකෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

6. වට්ට සුමට්ට සුසණ්ඨිත ගීවෝ
සීහහනූ මිග රාජසරීරෝ
කඤ්චන සුච්ඡවි උත්තම වණ්ණෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

7. සිනිද්ධ සුගම්භීර මඤ්ජුසු ඝෝසෝ
හිංගුල බන්ධු සුරත්ත සුජිව්හෝ
වීසති වීසති සේත සුදන්තෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

8. අඤ්ජන වණ්ණසුනීල සුකේසෝ
කඤ්චන පට්ට විසුද්ධ ලලාටෝ
ඔසධී පණ්ඩර සුද්ධසු උණ්ණෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

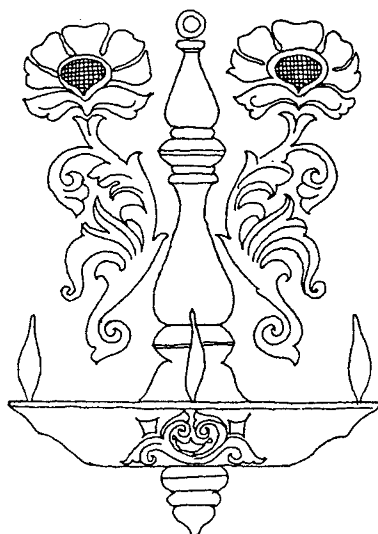
9. ගච්ඡති නීලපථේ විය චන්දෝ
තාරගණා පරිවේඨිත රූපෝ
සාවක මජ්ඣ ගතෝ සමණින්දෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ

මිනිස් සිත මොහොතක් පාසා ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ යන කෙලෙස් වලින් කිළිටි බවට පත් වෙයි. නුවණ ඇති පුද්ගලයා කල්‍යාණමිත්‍ර ආශ්‍රය ද ලබා ගෙන ප්‍රථමයෙන් ස්වකීය බාහිර ජීවන රටාව පිරිසිදු කර ගැනීමට උත්සාහ ගනී.

උපග්‍රන්ථය 2

පිටුව

උපග්‍රන්ථය 02

සතර කමටහන

බුද්ධානුස්සති - 1

1. බුද්ධානුස්සති මෙත්තා ච, අසුභං මරණස්සති
ඉති ඉමා චතුරාරක්ඛා, භික්ඛු භාවෙය්‍ය සීලවා.

2. අනන්තවිත්ථාරගුණං, ගුණතෝනුස්සරං මුනිං
භාවෙය්‍ය බුද්ධිමා භික්ඛු, බුද්ධානුස්සතිමාදිතෝ

3. සවාසනේ කිලේසේසෝ - ඒකෝ සබ්බේ නිඝාතිය
අහු සුසුද්ධ සන්තානෝ - පූජානඤ්ච සදාරහෝ

4. සබ්බකාලගතේ ධම්මේ - සබ්බේ සම්මා සයං මුනි
සබ්බකාරේන බුජ්ඣිත්වා - එකෝ සබ්බඤ්ඤුතං ගතෝ

5. විපස්සානාදි විජ්ජාහි, සීලාදිචරණේහි ච
සුසමිද්ධේහි සම්පන්නෝ - ගගනාභේහි නායකෝ

6. සම්මාගතෝ සුභං ඨානං - අමෝඝ වචනෝ ච සෝ
තිවිධස්සාපි ලෝකස්ස - ඤාතා නිරවසේසතෝ

7. අනේකේහි ගුණෝඝේහි, - සබ්බසත්තුත්තමෝ අහු
අනේකේහි උපායේහි, නරදම්මේ දමේසි ච

8. එකෝ සබ්බස්ස ලෝකස්ස - සබ්බසත්තානුසාසකෝ
භාග්‍යඉස්සරියාදීනං - ගුණානං පරමෝ නිධි

9. පඤ්ඤාස්සසබ්බ ධම්මේසු - කරුණා සබ්බ ජන්තුසු
අත්තත්ථානං පරත්ථානං - සාධිකා ගුණ ජෙට්ඨිකා

10. දයාය පාරමී චිත්වා - පඤ්ඤා 'යත්තාන' මුද්ධරී
උද්ධරී සබ්බ ධම්මේ ච දයායඤ්ඤේ ච උද්ධරී

11. දිස්සමානෝ පිතාවස්ස - රූපකායෝ අචින්තියෝ
අසාධාරණඤාණඩ්ඪේ - ධම්මකායේ කථාවකාති.

මෙත්තානුස්සති - 2

1. අත්තූපමාය සබ්බේසං - සත්තානං සුඛකාමතං
පස්සිත්වා කමතෝ මෙත්තං - සබ්බසත්තේසු භාවයේ

2. සුඛී භවෙය්‍යං නිද්දුක්ඛෝ - අහං නිච්චං අහං විය
හිතා ච මේ සුඛී හොන්තු - මජ්ඣත්තාවථ වේරිනෝ

3. ඉමම්හි ගාමක්ඛෙත්තම්හි - සත්තා හොන්තු සුඛී සදා
තතෝපරඤ්ච රජ්ජේසු - චක්කවාළේසු ජන්තුනෝ

4. සමන්තා චක්කවාලේසු - සත්තානන්තේසු පාණිනෝ
සුඛිනෝ පුග්ගලා භූතා - අත්තභාවගතා සියුං

5. තථා ඉත්ථී පුමා චේව අරියා අනරියාපිච
දේවා නරා අපායට්ඨා - තථා දසදිසාසුවති.

අසුභානුස්සති - 3

1. අවිඥ්ඤාණ සුභනිභං - සවිඥ්ඤාණ සුභං ඉමං
කායං අසුභතෝ පස්සං - අසුභං භාවයේ සති.

2. වණ්ණසණ්ඨාන ගන්ධේහි - ආසයෝ කාසතෝ තථා
පටික්කූලානි කායේ මේ - කුණපාණි ද්විසෝළස

3. පතිතම්හාපි කුණපා - ජේගුච්ඡං කායනිස්සිතං
ආධාරෝහි සුචි තස්ස - කායේ තු කුණපේඨිතං

4. මිල්හේ කිමිව කායෝයං - අසුචිම්හි සමුට්ඨිතෝ
අන්තෝ අසුචි සම්පුණ්ණෝ - පුණ්ණවච්චකුටීවිය

5. අසුචි සන්දතේ නිච්චං - යථා මේදකථාලිකා
නානාකිමි කුලාවාසෝ - පක්කචන්දනිකා විය

6. ගණ්ඩභූතෝ රෝගභූතෝ වණභූතෝ සමුස්සයෝ
අතේකිච්ඡෝති ජේගුච්ඡෝ - පභින්නකුණපූපමෝ

මරණානුස්සති - 4

1. පවාත දීප තුල්‍යාය - සායුසන්තතියාක්ඛයං
පරූපමාය සංපස්සං - භාවයේ මරණස්සති

2. මහාසම්පත්ති සම්පත්තා - යථා සත්තා මතා ඉධ
තථා අහං මරිස්සාමි - මරණං මම හෙස්සති

3. උප්පත්තියා සහේවේදං - මරණං ආගතං සදා
මරණත්ථාය ඕකාසං - වධකෝ විය ඒසති

4. ඊසකං අනිවත්තන්තං - සතතං ගමනුස්සුකං
ජීවිතං උදයා අත්ථං - සූරියෝ විය ධාවති

5. විජ්ජුබුබ්බුල උස්සාව - ජලරාජි පරික්ඛයං
ඝාතකෝව රිපූතස්ස - සබ්බත්ථාපි අවාරියෝ

6. සුයසත්ථාම පුඤ්ඤිද්ධි - බුද්ධි වුද්ධි ජිනද්වයං
ඝාතේසි මරණං ඛිප්පං - කාතුමාදිසකේ කථා

7. පච්චයානඤ්ච වේකල්‍යා - බාහිරජ්ඣත්තුපද්දවා
මරාමෝරං නිමේසාපි - මරමානෝ අනුක්ඛණන්ති

අට්ඨ මහා සංවේගවත්ථු - 5

1. භාවෙත්වා චතුරාරක්ඛා
ආවජ්ජේය්‍ය අනන්තරං
මහාසංවේගවත්ථූනි
අට්ඨ අට්ඨිත වීරියෝ

2. ජාති ජරා ව්‍යාධි චුති අපායා
අතීත අප්පත්තක වට්ට දුක්ඛං
ඉදානි ආහාරගවෙට්ඨි දුක්ඛං
සංවෙගවත්ථූනි ඉමානි අට්ඨ

3. පාතෝ ච සායමපිචේව ඉමං විධිං යො
ආසේවතෝ සතතමත්ත හිතාභිලාසි
පප්පෝති සෝති විපුලං හතපාරිපන්ථෝ
සෙට්ඨං සුඛං මුනිවිසිට්ඨමතං සුඛේන.

මෙත්තා භාවනා ගාථා - 6

1. පුකද්කෙද්නානේත මේ යාවජීවං සබ්බත්ථ සබ්බදා
සුඛී භවෙය්‍යං නිද්දුක්ඛෝ අභ්‍යාපජ්ඣො භවෙය්‍යහං

2. මය්හං හිතා ච, වේරා ච, මජ්ඣත්ථා සබ්බ පාණිනෝ
සුඛී අවේරා නිද්දුක්ඛා, අබ්‍යාපජ්ඣා ච හොන්තු තේ

3. තථා අස්මිං සරාරාමේ ගාමපබ්බත පාදපේ
රජ්ජේසි' මස්ස දීපස්ස, ගාමක්ඛෙත්තවනාදිසු

4. චක්කවාලස්සමස්සාපි, මහාදීපචතුස්වපි
ද්විසහස්සබුද්දදීපේසු - තේසුගාමාදිකේසුපි

5. තථාසමන්තානන්තේසු - චක්කවාලේසු තේසුපි
හෙට්ඨා අවීචිතෝ යාව - භවග්ගා දසදිසාසුපි

6. ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා, සුද්දා චණ්ඩාල පුක්කුසා
මනුස්සා අමනුස්සා ච, සුපණ්ණා ච අසේසකා

7. සබ්බේ අපාදද්විපාදා, චතුප්පාදබහුප්පදා
තේසු භූතේසු සබ්බේසු, පුමා සබ්බාපි ඉත්ථියෝ

8. සබ්බේ ජෙට්ඨා අජෙට්ඨා ච සබ්බේ දීසා ච රස්සකා
සබ්බේ සුඛුමථූලා ච, හීනමජ්ඣිම උත්තමා

9. දූරට්ඨාපි අදූරට්ඨා - සන්තිකට්ඨා ච කේවලා
යේ පඤ්චගතිකාසත්තා - සබ්බේ තේ චතුයෝනිකා

10. යේ සබ්බේ පාණිනෝ ජීවා - භූතා සත්තා ච සබ්බදා
සුඛී අවේරා නිද්දුක්ඛා - අබ්‍යාපජ්ඣා ච හොන්තු තේ

11. නාගා ච සබ්බේ පාතාලේ, අසුරාවාසුරේ පුරේ
නරකේ යමරාජානෝ - නේරයිකා විසාතිනෝ

12. තිරච්ජාන ගතා සබ්බේ - පේතා පෙතභවේසු ච
අසුරකායා ච සත්තා ච - සබ්බේ භූතිස්සිතාපි ච

13. සුඛිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා, අවේරා ච අනාමයා
දීඝායුකා අකද්කදමකද්කදං - පියා පප්පොන්තු නිබ්බුතිං

14. විහාරේසු ච සබ්බේසු - චේතියේ පටිමාඝරේ,
බෝධිරුක්ඛේසු සබ්බේසු - සේසරුක්ඛවනේසු ච

15. පබ්බතේසු ච සබ්බේසු - කන්දරේ තිජ්කධරේ තථා,
නදී ගංගා තටාකේසු - වාපිපොක්ඛරණීසු ච

16. ජලාසයේසු සබ්බේසු සමුද්දේසු ච දේවතා,
සබ්බාපි දේවතා නාගා - සබ්බේ සත්තා ජලාසයා.

17. සුඛිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා - අවේරා ච අනාමයා
දීඝායුකා අකද්කදමකද්කදං - පියාපප්පොන්තු නිබ්බුතිං

18. ථලාසයා ච සබ්බේපි - සබ්බේ සත්තා වනාසයා,
රුක්ඛේසු දේවතා සබ්බ - විමානවන දේවතා.

19. සුඛිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා - අවේරා ච අනාමයා
දීඝායුකා අඤ්ඤමඤ්ඤං - පියාපප්පොන්තු නිබ්බුතිං

20. භුම්මට්ඨා දේවතා සබ්බා, ආකාසට්ඨා ච දේවතා
චාතුම්මහා රාජිකා ච, තාවතිංසා ච දේවතා

21. යාමා ච තුසිතා දේවා - නිම්මාණරතිනෝ පිච
පරෙහි නිම්මිතා සබ්බා - දේවා ච වසවත්තිනෝ

22. සබ්බේ බ්‍රහ්ම පාරිසජ්ජෝ - තථා බ්‍රහ්ම පුරෝහිතා
මහාබ්‍රහ්මා පරිත්තාභෝ - අප්පමාණාභනාමකා

23. ආභස්සරා ච බ්‍රහ්මානෝ - පරිත්තා සුභනාමකා
අප්පමාණාසුභාවේ ච සුභකිණ්ණකනාමකා

24. වේහප්ඵලාසඤ්ඤසත්තා - අවිහාතප්පකාපිච,
සුදස්සා ච සුදස්සී ච - අකණිට්ඨා ච රූපිනෝ.

25. ආකාසානඤ්චායතන - විඤ්ඤාණඤ්චායතනානිච
ආකිඤ්චඤ්ඤායතන - නේවනාසඤ්ඤනෝපිච.

26. සබ්බේපි තේ බහුසත්තා - පාණභූතා ච පුග්ගලා,
සුඛිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා - අවේරා ච අනාමයා.

27. යේහි යා සුඛ සම්පත්ති, අලද්ධා තං ලභන්තු තේ,
චිරා ච හොන්තු ලද්ධාය - සුඛසම්පත්තියා සදා.

28. විජ්ජාසම්පත්ති භෝගෙහි - පවඩ්ඪන්තු යසස්සිනෝ
පරිවාර බලප්පත්තා, භයෝපද්දවවජ්ජිතා

29. සබ්ලා සුභසම්භාසා - අඤ්ඤමඤ්ඤං හිතේසිනෝ,
මොදන්තු සුඛිතා සබ්බේ - මාකඤ්චි පාපමාගාමා.

30. සද්ධාපාමොජ්ජබහුලා - දාන සීල බහුස්සවා,
ගුණභූසිත සත්තානං - ආයුං පාලෙන්තු අනාමයා

31. සම්මාදිට්ඨිං පුරෝධාය - සද්ධම්ම පටිපත්තියා
ආරාධෙන්තු හිතෝපාය - මච්චන්ත සුඛ සාධනං

32. ඉතිනානප්පකාරේන - සත්තේසු හිත මානසං
මාතා ච පිය පුත්තම්හි - පවත්තෙය්‍යං නිරන්තරං

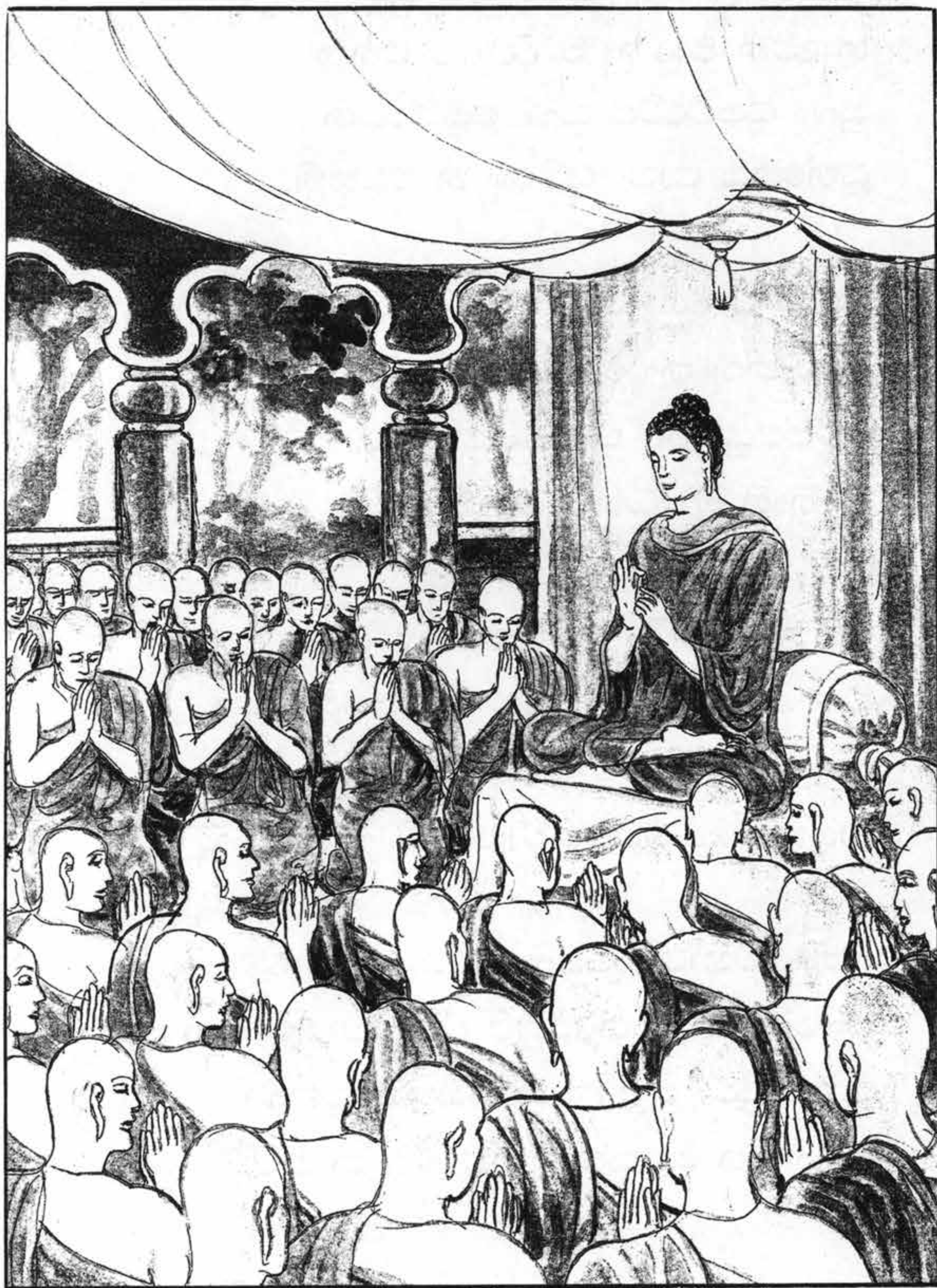
33. භවග්ගුපාදාය අවීචි හෙට්ඨතෝ
එත්ථන්තරේ සත්තකායූපපන්නා
රූපී අරූපී ච අසඤ්ඤී සඤ්ඤිනෝ
දුක්ඛා පමුච්චන්තු ඵුසන්තු නිබ්බුතිං.

34. ඉමංහි මෙත්තං පටිවාසරංයෝ
භාවේති පාතෝ ච දිවා ච රත්තිං
සුඛං සුපච්චේව සුඛං පබුජ්ඣති
සුත්තේසු පාපං සුපිනං න පස්සති.

35. පියෝ ච සො හෝති නරාමරානං
රක්ඛන්ති තං දේවගණාපි නිච්චං
පරප්පයුත්තා ච විසග්ගිසත්ථා
න තංහි බාධෙන්ති මලංකදාපි

36. චිත්තං සමාධිං තුවටකද්ව ගච්ඡති
වණ්ණෝ මුඛෝ චස්ස ච විප්පසීදති,
අමූළ්හකෝ යේව කරෝති කාලං
ආයුක්ඛයේ බ්‍රහ්මනිවාසගාමී.

37. අස්මිං විහාර සරපබ්බත රුක්ඛගාමේ
සබ්බේසු දීපනගරේසුපි චක්කවාළේ
දේවා සුරා ගරුළ රක්ඛසනාගයක්ඛා
රක්ඛන්තු මං සකනුභාව බලේන නිච්චං

උපග්‍රන්ථය 3

පිටුව

උප ග්‍රන්ථය 3

නවගුණ යන්ත්‍රය

1. නවගුණ යන්ත්‍රය

ඉ	ති	ති	වා	පි	ග	සො
ත්ථා	ම්බු	ස	ද්ධො	ථී	වි	භ
ස	පු	ත්තො	රො	සු	ර	භ
දෙ	ම්ප	දූ	ක	ත්න	ජ්ජා	ද්ධො
ම්මා	රි	ලො	වි	ග	සා	ග
ව	ස	අ	තො	නු	ච	බු
ස	ස	ණ	ද	ර	ම්ම	වා
ම	හං	නු	ර	ස්සා	අ	නං

මෙම යන්ත්‍රය මෙහි පෙනෙන ආකාරයට රන් තහඩුවක හෝ රිදී තහඩුවක හෝ තඹ තහඩුවක හෝ පුස් කොළයක ලියා අටවිසි පිරිතෙන් 1000 වරක් ජපකර ළදරුවන්ට සෑදෙන සියලු ග්‍රහදෝෂ, යක්ෂ, ප්‍රේත ආදී දෝෂවලට ද ස්ත්‍රී පුරුෂ සියලු දෙනා ගේ ආරක්ෂාවට ද බඳිනු. කුඩා දරුවන්ගේ වයස අවුරුදු 3 ගතවනතුරු මෙයින් විශේෂ ආරක්ෂාව සැලසෙයි.

2. රතන යන්ත්‍රය

රතන යන්ත්‍රය ක්‍රම කීපයකට ලියනු ලැබේ. කොටු 18ක් වනසේ ඇඳ සූත්‍රයේ මුල් ගාථාව පටන් එක ගාථාවක් එක කොටුවකට එන සේ ගාථා 18 කොටු දහ අටේ ලිවීම සාමාන්‍ය ක්‍රමයයි.

කොටු 16 ට බෙදා ප්‍රස්තාර ක්‍රමයෙන් ලියන ක්‍රමයක් ද වේ. එය යන්ත්‍ර ශාස්ත්‍රය දත්තකු විසින් කළ යුතු වේ. මෙහි දක්වා තිබෙන්නේ ඒ දෙකට ම වෙනස් ක්‍රමයෙකි. මෙහි කොටු 18 කි. මුල ගාථාව පටන් සියලු ගාථාවල අකුර බැගින් එම කොටුවල ලිවීම මෙහි ක්‍රමයයි. මේ සටහනේ යොදා ඇත්තේ මුල් ගාථා දෙක පමණයි. අනිත් ගාථාත් මෙසේම ලිවිය යුතුයි. එක කොටුවක එක ගාථාවක් ලියනුවට වඩා මෙහි ඇති වෙනස නම් හැම ගාථාවක ම අකුරු මාරුවී කොටු දහඅටේ පිරී සිටීම යි. මෙය ද පෙර සිට පවත්නා යන්ත්‍ර සටහනකි.

මුල ගාථාවේ **"යා"** යන්න මුල කොටුවේ ද, **"නී"** යන්න 2 වැනි කොටුවේ ද, යනාදි ක්‍රමය මෙහි පෙනේ. මුල ගාථාව තිමවූ පසු 2 වැනි ගාථාව ද ඊළඟ ගාථා ද ලියන්නේත් මෙසේ මැයි.

මෙම යන්ත්‍රය පිරිසිදුව රන් තහඩුවක හෝ රිදී තහඩුවක හෝ පුස්කොළයක ලියා තමන් පස් පවින් වැළකී

පිරිසිදුව සීලයෙහි පිහිටා සිට රතන සූත්‍රයෙන් 1000 වරක් ජප කර සියලූ අමනුෂ්‍යදෝෂවලට ද, ළදරුවන්ට පැමිණෙන බාලග්‍රහ දෝෂවලට ද, ස්ත්‍රීන්ට පැමිණෙන අමනුෂ්‍ය දෝෂවලට ද, ග්‍රහ දෝෂවලට ද රාත්‍රියට පෙනෙන සීනවලට ද, සියලූ ආරක්ෂාදියට ද බැඳීමට ඉතා යහපති.

රතන යන්ත්‍රය

1 යාඅසස	2 නී න්ත ක්ක	3 ධලී වව මෙ	4 භූ ක්ඛෙ සූත්තං	5 තාසණ ක	6 නි බ්බේ න්තු රො
7 සව භාථ	8 මාභූසිමා	9 ගතා තා නු	10 තාසුතසි	11 නිමස්මා යා	12 භූතාහිප
13 ම්මා භභූ ජා	14 නිවතාය	15 වාන්තුති	16 යා අසා	17 නිඨොමෙ	18 වපි ඵ

3

සීවලී පිරිත

1. පූරේන්තා පාරමී සබ්බේ - සබ්බේ පච්චේකනායකා
සීවලී ගුණතේජේන - පරිත්තං තං භණාමහේ
තජාලීති ති ජාලිතාම් - ආ"ර්"ලා" ආම් ඉ ස්වාහා
බුද්ධසාමි බුද්ධසත්‍යාම්.

2. පදුමුත්තරෝ නාම ජිනෝ - සබ්බ ධම්මේසු චක්ඛුමා
ඉතෝ සතසහස්සම්හි - කප්පේ උප්පජ්ජි නායකෝ

3. සීවලී ච මහාථේරෝ - සෝ රහෝ පච්චයාදිනං
පියෝ දේවමනුස්සානං - පියෝ බ්‍රාහ්මණ මුත්තමෝ
පියෝ නාග සුපණ්ණානං - පිණීන්ද්‍රියං නමාමහං

4. නාසං සිමෝව මේ සීසං - නානාජාලිති සඤ්ජලිං
සදේවමනුස්ස පූජිතං - සබ්බලාභා උපෙන්තු මේ.

5. සත්තාහං ද්වාරමූල්හෝහං - මහාදුක්ඛසමප්පිතෝ
මාතා මේ ඡන්දදානේන - ඒවමාසි සුදුක්ඛිතා

6. කේසේසු ඡිජ්ජමානේසු - අරහත්තමපාපුණි
දේවා නාගා මනුස්සා ච - පච්චයානුපනෙන්ති මං

7. පදුමුත්තරනාමකඤ්ච - විපස්සිංච විනායකං
සංපූජයිං පමුදිතෝ - පච්චයේහි විසේසතෝ

8. තතෝ තේසං විසේසේන - කම්මාන විපුලුත්ත මං,
ලාභං ලභාමි සබ්බත්ථ වනේ ගාමේ ජලේ ථලේ.

9. තදා දේවෝ පණීතේහි - මමත්ථාය මහාමති,
පච්චයේහි මහා වීරෝ - සසංඝෝ ලෝකනායකෝ.

10. උපට්ඨිතෝ මයා බුද්ධෝ - ගන්ත්වා රේවතමද්දස,
තතෝ ජේතවනං ගන්ත්වා - ඒතදග්ගේ ඨපේසි මං.

11. රේවතං දස්සනත්ථාය - යදා යාති විනායකෝ
තිංසභික්ඛුසහස්සේහි - සහ ලෝකග්ගනායකෝ.

12. ලාභීනං සීවලී අග්ගෝ - මම සිස්සේසු භික්ඛවෝ,
සබ්බලෝකහිතෝ සත්ථා - කිත්තයි පරිසාසු මං.

13. කිලේසා ඣාපිතා මය්හං - භවා සබ්බේ සමූහතා,
නාගෝව බන්ධනං ඡේත්වා - විහරාමි අනාසවෝ

14. ස්වාගතං වත මේ ආසි - බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකං
තිස්සෝ විජ්ජා අනුප්පත්තෝ - කතං බුද්ධස්ස සාසනං

15. පටිසම්භිදා චතස්සෝච - විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමෝ,
ඡලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා - කතං බුද්ධස්ස සාසනං

16. බුද්ධපුත්තෝ මහාථෙරෝ - සීවලි ජින සාවකෝ,
උග්ගතේජෝ මහාවීරෝ තේජසා ජිනසාසනං.

17. රක්ඛන්තා සීලතේජේන - ධනවන්තෝ යසස්සිනෝ,
ඒවං තේජානුභාවේන - සදා රක්ඛන්තු සීවලි.

18. කප්පට්ඨායිති බුද්ධස්ස - බෝධිමූලේ නිසීදයි,
මාරසේනප්පමද්දන්තෝ - සදාරක්ඛන්තු සීවලී.

19. දසපාරමිතප්පත්තෝ - පබ්බජි ජිනසාසනේ,
ගෝතමං සක්‍යපුත්තෝසි -ථේරේන මම සීවලි.

20. මහාසාවකා අසීතිංසු - පුණ්ණත්ථෙරෝ යසස්සි සෝ,
භවභෝගේ අග්ගලාභිසු - උත්තමෝ තේන සිවලී.

21. එවං අචින්තියධ බුද්ධා බුද්ධධම්මා අචින්තියා,
අචින්තියේසු පසන්නානං - විපාකෝ හෝති අචින්තියෝ.

22. තේසං සච්චේන සීලේන - ඛන්තිමෙත්තබලේන ච,
තේපි මං අනුරක්ඛන්තු - සබ්බදුක්ඛවිනාසනං.

23. තේසං සච්චේන සීලේන - ඛන්තිමෙත්තබලේන ච,
තේපි මං අනුරක්ඛන්තු - සබ්බභය විනාසනං.

24. තේසං සච්චේන සීලේන - ඛන්තිමෙත්තබලේන ච,
තේපි මං අනුරක්ඛන්තු - සබ්බරෝගවිනාසනං.

(මෙම පිරිත භාවිතා කරන්නවුන්ට වෙළදාම් ආදියෙන් ලාභ, ආහාර පානාදිය ද සුලභ වේ. රජ - සොර සතුරු භය හා තුන්දොස් කිපීමෙන් හටගන්නා භය ද දුරුවේ.)

4. සීවලී යන්ත්‍රය

ඉතිපි	අරහං	සම්මා	විජ්ජා	තස්ස	සුග	සං
ඉතිපි	අරහං	සම්මා	විජ්ජා	සම්ප	සුග	සං
විජ්ජා	සසං	මඩෙ	අරහං	තෙතා	තො	මඩ
අරහං	ගම	රෝපූ	ලෝක	තිසං	ථාන	සසා
විදූ	අධො	මත්ත	සසර	නාග	ධාමි	දෙවිං
නඩෙ	භගවා	අරහං	ධම්මබූ	ධම්මා	විසං	මපි
තණබූ	ගච්ජා	තිමිත	මතමි	සරග	ජේත	සරහ
ඩො	මෙග	රණ	වත්ති	නමො	සරණ	තෙජ

5. සීවලී දැහැණ

නමෝ සිද්ධ සීවලී රාජා පඨවියා සබ්බතෝ මේව ආකාසේ උදකේන තේජී සං සං හස්සං තම්පි සාරේමි සබ්බලෝකං උපෙන්තු මේ.

නමෝ සෝභිසදිස්සති - තේජී පියදස්සති නමඃ
පදුමුත්තරෝ නාම ජිනෝ - සබ්බධම්මේසු චක්ඛුමා
ඉතෝ සතසහස්සම්හි - කප්පේ උප්පජ්ජි නායකෝ
සීලං තස්ස අසංඛෙය්‍යං - සමාධි වජිරූපමා
අසංඛියං කදාණවරං - විමුත්තිකද්ව අනුපමා
මනුජ මරනාගානං - බ්‍රාහ්මණං ච සමාගමේ.

නමාමහං මහාලාභිං සීවලීනාම අරහන්තං තස්ස තේජේන සබ්බලාභා උපෙන්තු මෙ-සීවලී ච මහාථේරෝ සෝ රහෝ පච්චයාදිනං තිලී ජාත සිබෝනාසං මත ආ උ උමනාං ආ සල්ලජනා බහුජනා.

පියෝ දේවමනුස්සානං - පියෝ බ්‍රාහ්මණමුත්තමෝ,
පියෝ නාගසුපණ්ණානං - පීතින්ද්‍රියං නමාමහං
නාසං සීමෝච මෙ සීසං - නානාජාලිති සංජලිං,
සදේවමනුස්ස පූජිතං - සබ්බලාභා උපෙන්තු මේ.

නමෝ ථේරස්සන්ති සෝ නාම කිං මේ සුතං ඒතං සබ්බ තේති සීවලී තේජානං ඒවං සීවලී නමඃ

සමණබ්‍රාහ්මණාකිණ්ණො - ධම්මං දේසේති නායකෝ
සසාවකං මහාලාභිං - පුඤ්ඤවන්තං ජුතින්ධරං
ඨපේසි ඒතදග්ගම්හි - පරිසාසු විසාරදෝ
තදාහං ඛත්තියෝ ආසිං - නගරේ හංසවතිව්හයේ.

නමෝ ජාති ජලාගාර විසදන ආකාස අහන්තිංච
ඒව දා හන්ති යස්ස ථෙරස්ස තේ ජයතේ නමඃ

සුත්වා ජිනස්ස තං වාක්‍යං - සාවකස්ස ගුණං බහු.,
නිමන්තයිත්වාසත්තාහං - භෝජයිත්වා සසාවකං
මහා දානං දදිත්වාන, - තංඨනමභිපත්ථයිං,
තදා මං විනතං පාදේ - දිස්වාන පුරුසා, සභෝ,
සෝ සරේභ, මහාවීරෝ - ඉදං වචනමබ්‍රැවි,
තතෝ ජිනස්ස වචනං - සෝතුකාමා මහාජනා
දේවදානව ගන්ධබ්බා - බ්‍රහ්මාණෝ ච මහිද්ධිකා.

නමෝ තේජං ලෝකේක සෙට්ඨං නරාසභං ඒතං තේජේන
සෙට්ඨං නරාහතිං තේජනංමඃ

සමණබ්‍රාහ්මණා චාපි - නමස්සිංසු කතංජලී,
නමොතේ පුරුසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරුසුත්තම,
ඛත්තියේන මහාදානං - දින්නං සත්තාහකං විභෝ
සෝතුකාමා ඵලන්තස්ස - ව්‍යාකරොහිමහාමුනේ,
නමෝ ශ්‍රී බුද්ධ ජය ජය ඒස්වාහා.

නමෝ ජේරස්ස යතෝ හෝති යස්ස යන්තෝ පියායාති යස්ස යන්ති නමෝ නමඃ

ලාභීනං සීවලී අග්ගෝ - මම සිස්සේසු භික්ඛවෝ,
සබ්බලෝක හිතෝ සත්ථා - කිත්තයි පරිසාසු මං,
රේවතං දස්සනත්ථාය - යදායාති විනායකෝ
තිංසභික්ඛුසහස්සේ හි - සහලෝකග්ග නායකෝ.

නමෝ සර්වාර්ථකාරණාති තේසං භගවතෝ ඉති රාජහංස තේ නමඃ
නමෝ භව භව සර්වසිද්ධි කාරණාය සහස්‍රකෝටි බන්ධනාය නබජ්වලෝභං ඉති සාධනේ නමඃ
හත හත දහනප්‍රසිද්ධ සිද්ධි සාධකාය හුදශ්‍රී සම්බන්ධනාය හග්නමුඛ තේ නමඃ
නමෝ තේ සං ඉති සංඝ ධරණං කෝටිප්‍රකෝටි බන්ධනං ඝටීකංත ප්‍රභවතෝ නමඃ නමෝ කුට කුට පුට පුට යෝග දක්ෂිණ උත්‍ර පුත්‍ර සීවලී තේ නමඃ
නමෝ භොගීන්ද රාම හග්න ජාතහංස භගවතෝ නමෝ නමඃ
නමෝ සීවලී සුයඝ්ඝතාපතී ආ, ර්, ඌ, ඕ, ඓ, න, තේ, බන්ධු ත්‍රිවර්ණ යුගලතේ නමඃ

අභිසම්භිදානේ පිරිත (මන්ත්‍රය) අංක 1

1. නමෝ අභිසම්භිදානේ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

2. නමෝ පච්චේක සම්බුද්ධෙ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

3. නමෝ පච්චේක සම්බුද්ධෙ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

4. නමෝ සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානේ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

5. නමෝ අංගුලිමාල මහා ථේරෝ මහාවීරෝ මහාකායෝ මහා බලෝ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා

6. නමෝ සීවලී මහාථේරෝ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා

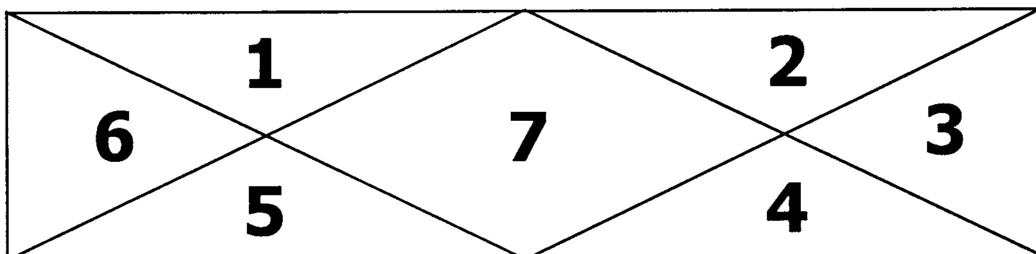
7. නමෝ සත්තතිංස බෝධිපක්ඛියා ධම්මා, චත්තාරෝ සතිපට්ඨානා, චත්තාරෝ ඉද්ධිපාදා, චත්තාරෝ සම්මප්පධානා, චත්තාරි අරියසච්චානි, පඤ්චින්ද්‍රියානි, පඤ්චබලානි, සත්තබොජ්ඣංගානි, අරියෝ අට්ඨංගිකෝ

මග්ගෝ, බුද්ධ මන්තංච මන්තං, ධම්ම මන්තංච මන්තං, සංඝ මන්තංච මන්තං .... නාමස්ස සබ්බ රෝගා, සබ්බ දෝෂා, සබ්බන්තරායා, විනස්සන්තු යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා.

නොයෙක් ආරක්ෂාදිය සඳහා මේ මන්ත්‍රවලින් ජප කිරීම යහපති. පිරිසිදු රත්තැඹිලි තෙල් ජප කොට රත් සූරයක ලා පැළඳීමෙන් ආරක්ෂාව ද, ජයද සැලසේ" බාලගිරිදෝෂයට, නපුරු උණරෝගාදියට නපුරු සිහින දැකීමට විශේෂයෙන් ස්වප්න මෝචනයට ඇස්වහ කටවහ ආදී රෝගවලට තෙල් හෝ ජලය ජපකොට ආරක්ෂා කිරීම යහපති. භූත දෝෂ වැළකීමට මේ මන්ත්‍රවලින් පොල් තෙල් ජපකොට උදේ - සවස පහන් දැල්වීම මැනවි. ආරක්ෂාව ලැබෙයි.

ගෙවතු ආරක්ෂා කිරීමට ගන්නා තිරුවානා ගල් ආදී ද්‍රව්‍ය ජපකොට සතර කොන් වැළලීමද හොඳය. 7 වැනි මන්ත්‍රයේ .... නාමස්ස යන තන්හි තිත් ඇති තැන ආතුරයාගේ නම යෙදිය යුතුය. ස්ත්‍රියක සඳහා නම් "නාමස්ස" යනු "නාමිකාය" කියා යොදා ගත යුතුයි. ඊට මුලින් නම පෙර කී ලෙසට යෙදිය යුතුයි.

7. අභිසම්භිදාන යන්ත්‍ර 1

රත්රන් හෝ තඹ පත්‍රයක් ගෙන මේ සටහන අනුව ඇඳගත යුතුයි. පළල මෙන් තුන්ගුණයක් හෝ 5 ගුණයක් 7 ගුණයක් හෝ දිග විය යුතුයි. කොන් සම වන්නට කවකටුවකට ගත යුතුයි. කොන් විෂමවීම දොස් සහිතයි. ප්‍රස්තාර කිරීමක් මෙබඳු යන්ත්‍රවල නැත. යන්ත්‍රයේ 1 දරණ කොටුවේ 1 දරණ මන්ත්‍රය ලිවිය යුතුයි. අනික් කොටුවලත් එසේයි. නම යෙදීම පෙර සඳහන් කළ පරිද්දෙනි. ලියන විට අකුරු නොවරදවා අකුරකින් අකුරක් නොකපා ලිවිය යුතුයි. බැඳි අකුරු බැඳිව ලිවිය යුතුයි. අඩු තරමින් 108 වරක් වත් ජපකළ යුතුයි. දහස් වාරය දසදහස් වාරය යනාදී ක්‍රමයට ජපකිරීම ඉතා ගුණදායක යි. වාරගණන වැඩි වූ තරමට හොඳය. උදය සවස තෙරුවන් වැඳ පුදා ශීලයක් පිහිටා එක් වේලේ වළඳමින් බ්‍රහ්මචාරීව ජපකළ යුතුයි. ජපය අවසානයේදී ජය පිරිත බොජ්ඣංග පිරිත අටවිසි පිරිත ගිහි පිරිත ජයමංගල ගාථා කියා අවසන් කළ යුතුය.

8. අභිසම්භිදාන පිරිත (යන්ත්‍රය) අංක 2

1. නමෝ අභිසම්භිදානේ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

2. නමෝ සම්මා සම්බුද්ධො යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

3. නමෝ පච්චේක සම්බුද්ධෙ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

4. නමෝ ආනන්ද ථේරෝ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

5. නමෝ කස්සප මහාථේරෝ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

6. නමෝ සීවලී මහාථේරෝ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

7. නමෝ සාරිපුත්ත මොග්ගලානේ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

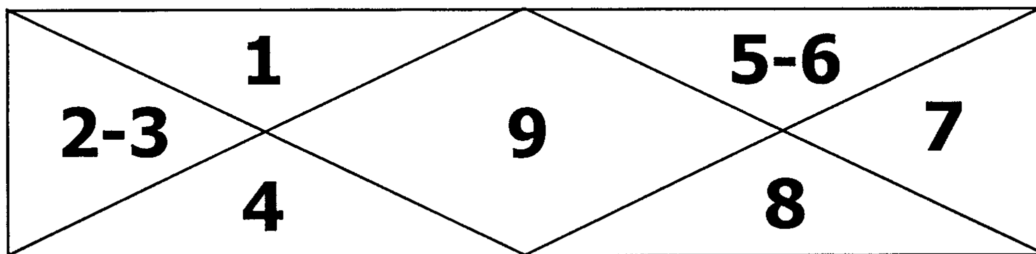
8. නමෝ අංගුලිමාල මහා ථේරෝ යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා

9. නමෝ සත්තතිංස බෝධිපක්ඛියා ධම්මා චත්තාරෝ සතිපට්ඨානා චත්තාරෝ ඉද්ධිපාදා චත්තාරෝ සම්මප්පධානා, චත්තාරි අරියසච්චානි, පඤ්චින්ද්‍රියානි, පඤ්චබලානි, සත්තබොජ්ඣංගානී, අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ බුද්ධ මන්තංච මන්තං ධම්ම මන්තංච මන්තං සංඝ මන්තංච මන්තං .... නාමස්ස සබ්බ රෝගා සබ්බ දෝසා සබ්බන්තරායා විනස්සන්තු යුත්තේ යුත්තේ පජ්ජලති පජ්ජලති තිහුම් තිහුම් ලූහු ලූහු පරමේස්වාහා.

ආදි සෙත් පිරිත් එකකින් හෝ කීපයකින් ජප කළ යුතුයි. වාර ගණන පෙරකී ලෙසිනි. දස දහස්වාරයක යන්ත්‍රය ජප කරනු ලැබේ නම් සෙත් පිරිත් ජපය 500 වර බැගින්වත් විය යුතුයි. යන්ත්‍රවිධි දන්නන්ගෙන් අසා කටයුතු කිරීම හැම අතින්ම යහපති. යන්ත්‍රයේ ඇතුළත පිට නූල් දෙකේ ගැට 14යි. ඒ එක එක ගැටයක සෙත් පිරිත්වලින් යටකී පරිදි සුදුසු වාර ගණනක් ජප කිරීම සුදුසුයි.

කස්තුරි ගෝරෝචන වලින් පලිප්පු කළ යුතුයි. සුදුහඳුන්, රත්හඳුන්, දේවදාර, අගිල්, ගුගුල්, සුවඳකොට්ටම් ජටාමාංස, සැවැන්දරා, විෂ්ණුක්‍රාන්ති, සාම්බ්‍රානි දෙවගය, සඳුන් ලාටු යන ද්‍රව්‍ය එක තරමට ගෙන කුඩු කර ධූපය සාදාගෙන ජප කරන විට ඒ දුම් යන්ත්‍රයට දිය යුතුයි.

9. අභිසම්භදාන යන්ත්‍ර 2

අභිසම්භිදාන පිරිත අංක 2

මේ යන්ත්‍ර සටහනේ කොටු 7ක් නමුත් අංක 9ක් තිබේ. කොටු දෙකක අංක දෙක බැගින් මන්ත්‍ර 9ක් වශයෙන් ගන්නා ක්‍රමයක් ද ඇති හෙයිනි. ඒ අනුව මුල මන්ත්‍ර තුනෙන් 9 වැන්නේ ද වෙනසක් නැත. 4ට "නමෝ ආනන්ද ථේරෝ" යන්න ද 5 වැන්නට "නමෝ කස්සප මහා ථේරෝ" යන්න ද 6ට "නමෝ සීවලී මහා ථේරෝ" යන්න ද 7ට "නමෝ සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානෝ" යන්න ද 8ට "නමෝ අංගුලිමාල මහාථේරෝ" යන්න ද මුල්කොට ගනිති. එබැවින් මේ යන්ත්‍රය ලියන විට 2-3 දරන කොටුවේ 2-3 දරන මන්ත්‍ර දෙක ද 5-6 කොටුවේ 5-6 දරන මන්ත්‍ර දෙකද ලිවිය යුතු වේ. ලිවීම, ජපකිරීම, ආදිය පෙර පරිද්දෙනි. සුදුසු පරිදි ලියා වැඩි වාර ගණනක් විධි නොවරදවා ජප කරගත් අභිසම්භිදානේ යන්ත්‍රයක් බැඳ ගැනීමෙන් පෙර සඳහන් කළ උවදුරු වැළකී සෙත සැලසෙ යි.

(යන්ත්‍ර අඳින විට ඉරි නොකැපෙන සේ වුවහොත් මැනවි)

10. ජලනන්දන පිරිත

1. චතුවීසති බුද්ධොති - යෝ භවිස්සති උත්තමං
පාරමීබල යුත්තේහි - ජලනන්දන මුත්තමං

2. අනෝමාතී ජලත්තීරේ - උත්තමං පත්ත චීවරේ
පාරමී තේ ජලං හෝති - සර්ව බන්ධන ඡේදනං

3. ආනන්දෝති මහාථේරං - උත්තමං ධම්ම භණ්ඩකං
යේන භික්ඛු මහාථේරං - සයනේ බන්ධන විධ්වංසනං

4. ඉති ශ්‍රී ලෝක බුද්ධේහි - යේන ධම්මානුභාවතෝ
යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර හරංකත්වා - විනාසං බුද්ධානු භාවතෝ

5. මුනින්දෝ හෝති නමෝ බුද්ධං - මාරසේනා පභිජ්ජති
දසකෝටි සහස්සානි - සර්ව බන්ධන ඡේදනං

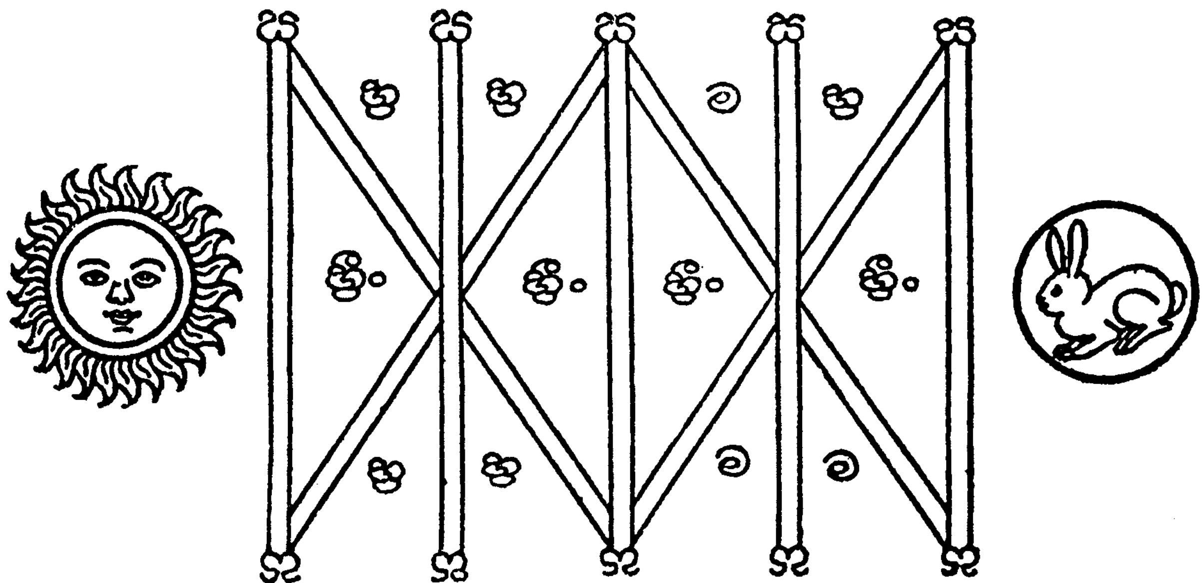
6. පාරමිතා ගුණා හොන්ති - සෝ භවිස්සති උත්තමං
අනේක ජාති සංසාරං - සහස්සං ධම්මානු භාවතෝ

7. සයානෝ වා සහස්සානි - උත්තමං ගුණ පුග්ගලං
අසීතිං යේන සබ්බේපි - සබ්බ සිද්ධි භවන්තු තේ

8. අසීතිං දසතේජේන - සර්ව භය විනාසනං
සර්ව රෝග විනස්සන්තු - සර්ව බන්ධන ඡේදනං

9. යක්ෂ භූත පිශාචාත්ම - ග්‍රහ දෝෂ විනාසනං
නමෝස්තු තේ බුද්ධ රාජ - සර්වදෝස විනාසනං

11. ජලතන්දන යන්ත්‍රය

බැස යන වතුර කඩකින් ගල් කැට 8 ක් ගෙන 108 වරක් මතුරා හිරු උදාවීමට පළමුව මුට්ටි හතරක බහා ගෙයි කොනේ සතරේ වළලනු. සියලු යක්ෂ, ප්‍රේත, පිසාචාදීන්ගෙන් වන භය දුරුවෙයි. ගිතියම් උණට තුන්වරුවක් පිරිත් කරනු. තැඹිලි තෙල් මතුරා නොයෙක් ආරක්ෂාවට සුදුසුයි. ඇස්වහ කටවහ ආදී දෝෂවලට හා බාල රෝගවලට යහපති.

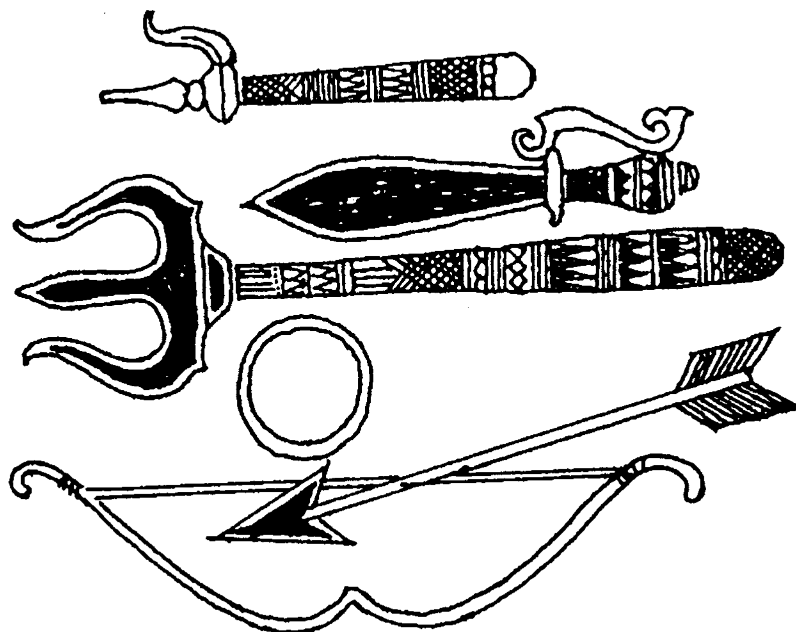
ජලතන්දන යන්ත්‍රය

මෙම යන්ත්‍රය තඹ කොළයක ඇඳ ගෙන අභිසම්භිදාන යන්ත්‍රයට කී පරිද්දෙන් ජපකර ගතයුතුයි. ජපකිරීම ජලතන්දන පිරිතෙති. 108 වරක් හෝ 1000 වරක් හෝ දහසහස් වරක් හෝ ලක්ෂවාරයක් හෝ ජපකර ගැනීම හොඳයි. වාර වැඩි තරමට ප්‍රතිඵල වැඩියි. සුබ කටයුතුවලදී ඉතා

අනගි බලගතු යන්ත්‍රයකි. සුවඳ දුම් සකස් කර ගැනීමද අභිසම්භිදානයට කී අයුරිනි.

ඇදුම, වලිප්පුව, ග්‍රහණිය, මාන්දම් වැනි කුඩා දරුවන්ගේ රෝග වැළැක්වීමට භූත දෝෂ හා ස්වප්න මෝචනය දුරුකිරීම සඳහා ද යන්ත්‍රය සුදුසු ලෙසින් බැඳීම හොඳයි.

රත්තැඹිලි තෙල් මතුරා ආරක්ෂා විධි සපයා ගත හැකියි. අමනුෂ්‍ය උවදුරු දුරුකිරීමට ද ගෙවතු ඉඩම් ආරක්ෂා කිරීමට ද ඉතා හොඳයි. පයට නොපැගෙන තැනකින් ගල්කැට 108ක් ගෙන 108 වරක් මතුරා ගෙයි අටකොනේ පොඩි මුට්ටි 8කට දමා වැළලීමෙන් අමනුෂ්‍ය දෝෂ දුරුවෙයි. අනවින කොඩිවින බන්ධන හංගවී යයි. ආරක්ෂාව සැලසෙයි. ශ්‍රීයාව ගෙන දෙයි.

උපග්‍රන්ථය 4

පිටුව

උපග්‍රන්ථය 5

1. ලිත කීම

ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂයෙන් දෙදහස් තුන්සිය පසක් වූ වෙසක් මස පුර බදාදා පුසේ නැකත තිස් නවයයි. කාල යි. සැටවක පණස් එක යි. මුක්කාල යි. කාලේ අරික්කාල යි.

(ලිත කියන විට එදිනට ගැලපෙන සේ වර්ෂ - මාස - පක්ෂ - දින නැකැත් තිථි යෙදිය යුතුයි.)

2. විහාර අස්න

.... මස .... වක් පිරි .... වක තම් තිථිය ලත් .... බද .... දේවාලයට .... දිසාභාගයෙහි වූ .... විහාරාභ්‍යන්තරයෙහි .... බොහෝ ධාතුවරුන් වහන්සේ වඩා මහා සංඝයා වහන්සේත් රුස් වැ පෙරයම් රාත්‍රියෙහි බණ සමහර කරන තැනට -

සගම පස්ගම අරත්තන මාදන්වල විල්වල කඩදොර මොරපාය දිඹුල පුසුල්පිටිය තියම්ගම්පායස්ථානය.

වල්වාසගොඩ සැලව අරම මැදිලිය දිප්පිටිය බම්පනේ කාරියගම ගල්ලැල්ල අලුත්නුවර පරණනුවර මාවෙල මාකඩවර හිඟුල කප්පාගොඩ.

පදිදොර උතුරාවල අම්බුලුගල දනගිරිගල වාගිරිගල ලෙනගල අලවතුර වතුර මාකුරාව,

කවුඩුගම බිසෝවෙල දැදිගම අරන්දොර දොරවක මඩබඩවිට කොටගෙදර මදුරුපිටිය අත්තනගල්ල ඌරුවෙල ගොඩගෙදර දොරණාගොඩ,

යටවත්ත රාගම මීගමුව දඩගමුව දඹදෙණිය බෙලිගම නවගමුව බමුණුගම වට්ටාරම වතුදෙණිය පුහුරිය ගල්බඩගම කොල්ලූර ඔකඳපොළ උඩපොළ අල්ගම නවකෙළගමුව ඇත්කඳ විහාරය.

කුරුණෑගල කුරුවෙණියාගල ආඳාගල ඉබ්බාගල යක්දෙස්සාගල නාථගම සංවැල්ල කඩිකාව මලගණේ කබල්ලෑලෙන තියදවනේ නාගවිහාරය.

රුස්වේරුව තලන්ගමුව පෙරියකඩුව දේවගිරිවිහාරය. සංගමු විහාරය උතුරුපව් විහාරය බුජස්ලෙන යාන්ලෙන ජයකඩුලෙන සැගැලෙන කුඹුරුලෙන රිදීලෙන රම්බඩගල්ල දෙල්විට විල්ගම අස්ගිරිය රුසිගම ඇම්බැක්ක මිලිලවානය බම්බා විහාරය.

රන්ගිරිදඹුල්ල සීගිරය කලාවැව බලල්ලෑව අනුරාධපුරයෙහි ශ්‍රී මහා බෝධීන්වහන්සේ ය.

ලෝවාමහා ප්‍රාසාදස්ථානය මිරිසවැටි විහාරය අභයගිරි විහාරය දෙනානකය හගිරිනකය රත්නමාලි

චෛත්‍යය ථූපාරාම චෛත්‍යය මිහින්තලේ අටසැටලෙන නීතුපත්පාන සුරුළුමහ මුතියාව මුන්නේස්සරම ඇත්තල මක්කම මන්නාරම මාන්තෝට්ටම පොම්පරිප්පුව මල්විල දෙමළපට්ටනයෙහි නාගකෝවිල කදුරුගොඩ විහාර ය.

තෙලිපොල මල්ලාගම මිනිවත්ගමු විහාරය තන්තිදිවයින අග්නිදිවයින නාගදිවයින පුවගුදිවයින කාරදිවයින මොල්ලියාවල තිරිකුණාමලය විල්ගම්වෙහෙර තිස්ස මහවෙහෙර ඉලන්දගොඩ කදුරුකෝට්ටයෙහි ඇතුබදය ලංකාතිලකය ගඩලාදෙණිය විජයෝත්පාය අභයගිරි විහාරය.

ජේතවන විහාරය කපිල විහාරය ඉසිපතනාරාමය කුසිනාරාමය පූර්වාරාමය දක්ෂිණාරාමය පශ්චිමාරාමය උත්තරාරාමය සිළුමිණිසෑය දෙමළමහසෑය පොලොන්නරු විහාරය.

සුළුන්නරු විහාරය සිතුල්පව් විහාරය ධනඤ්ජය විහාරය කුකුළුවා විහාරය දිඹුලාගල් විහාරය නබාවෙහෙර මියුගුණා වෙහෙර සොරොන්නාතොට බදුලු වෙහෙර, යුදගණාපිටිය රුහුණුබද කතරගම, උග්ගල් අලුත්නුවර, තඹගමුව, මුල්ගිරිය ඕවාගිරි විහාරය.

දෙවිනුවරයෙහි දිව්‍යරාජභවනය ඔත්පිළිමගෙය සිටිපිළිමගෙය ගල්ගණේ වැලිගම අග්‍රබෝධි විහාරය පරගොඩ විහාරය තොටගමුව විහාරය ගලපාත විහාරය බෝධිමලු විහාරය වනවාස විහාරය.

බෙන්වෙහෙර බෙන්තොට කළුතොට සොරණ වීදාගම කොතලාවල රඹුක්කන පානදුරේ දේවාලය.

බෙල්ලන්විල පැපිළියාන නාවින්න විජයාරාමය සුභද්‍රාරාමය ජයවර්ධන කෝට්ටයෙහි පිළිමගෙය පත්මුඛ දේවාලය කිත්සිරිමෙවන් කැලණිය රජමහ විහාරය කැලණිය විභීෂණ දේවාලය,

වැලිවිට බොල්ලෑගල සේවාගම දිසාපති නුගය කඩුදෙවොල බෝමිරිය සංවැල්ල කෙහෙල් බටුවාව අතුරුගිරි විහාරය.

දෙණගමුව දෙල්ගමුව බටුගෙදර දෙණවක සපරගමුව ගිලීමලය සමන්තකූට පර්වතය දිවාගුහාව බල්ලාහෙල සිඳගල කළුගමුව ගංගාතිලක විහාරය.

කුඹල්ඔලුව අලුදෙණිය කොටකේදෙණිය ඉලුපැන්-දෙණිය සේන්දෙණිය නිග්ගම්මන අරත්තන සන්තානාගොඩ වේගිරිය අම්බැක්ක ලංකාතිලකය වටදාගෙය ගඩලාදෙණිය දැලිවෙල ගඟුල්දෙණිය උරුලෑවත්ත කොටබෝගොඩ රත්මුන්ගොඩ දෙල්දෙණිය මැණික්දිවෙල මොණරාගොඩ කොළුගල වල්ගම්පාය දන්තොට වතුර සියඹලාගොඩ,

දොඩම්වෙල දියකෙළිනාවෙල සූරියගොඩ කොබ්බෑකඩුව ගන්නොරුව කුළුගම්මන මාලගම්මන අන්තරගම මැදවෙල ගල්ලෑල්ල දොළපිල්ල අලවතුගොඩ කොහොන තිබ්බටුවාව ඇඹිල්ල විහාරය ආලෝක විහාරය.

කුරුවාබෝගම්බර කඩුවෙල දුනුවිල ඇඹෙල තිත්තවෙල සිරිමල්වත්ත අමුණුගම ගංගාරාම විහාරය.

සෙන්කඩගල අලුත්විහාරය පරණ විහාරය නාගවිමානය උපෝසථාරාමය ශ්‍රී දංෂ්ට්‍රා දළදා මන්දිරය ඇතුළු වූ සියලු විහාර දේවාලවල අධිගෘහිත දෙවිමහරජාණන් තමනුත් තමන් ගේ සහාය පිරිවර දෙවියනුත් සන්දෘෂ්ට - සම්භක්ත දෙවියනුත් උපවෙනෙහි දෙවියනුත්,

නොහැර කැඳවාගෙන මංගලසූත්‍රාදී බණ අසනු පිණිස ඊම, සමඟ මහා සංඝයාවහන්සේට අභිමතදෝ අභිමතදෝ අභිමතදෝ අභිමතයි අභිමතයි අභිමතයි - සමඟ මහා සංඝයාවහන්සේ සඟ වැ වදාළ මෙහෙවර සංඝාණත්තිය නුගුලුවා ඉයැයුතු -

3. දේවාල තල්පත

ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂයෙන් දෙදහස්තුන්සිය පසක් වූ වෙසක් මස පුර සැටවක් පිරි සතවක් නම්තිථිය ලත් බදාදා මෙදවස කටුපුළුල බද සෙන්කඩගල නාථ දේවාලයට දක්ෂිණ දිශාභාගයෙහි වූ පුෂ්පාරාම විහාරාභ්‍යන්තරයෙහි උපෞෂථාගාරයටැ-

බොහෝ ධාතුවරුන් වහන්සේ වඩා මහා සංඝයා

වහන්සේත් රැස්ව පෙරයම් රාත්‍රියෙහි බණ සමහර කරන තැනටැ-

මේ දේවස්ථානයෙහි අධිගෘහිත දෙවිමහරජාණන් තමනුත් තමන් ගේ සහාය පිරිවර දෙවියනුත් සන්දෘෂ්ට -

සම්භක්ත දෙවියනුත් උපවෙනෙහි දෙවියනුත් නො හැර කැඳවා ගෙන මංගල සූත්‍රාදී බණ අසනු පිණිස ඊමැ -

සමග මහා සංඝයා වහන්සේ සඟ වැ වදාළ මෙහෙවර සංඝානත්තිය නුගුළුවා ඉයැයුතු-

(පළමුවන පැත්තේ ටැ යන තුනට තුන්පෙළ තිමවනු දෙවෙනි පැත්තේ ටැ යන්නට කෙළින් තු යන්න ගෙන දෙපෙළ තිමවනු)

අනුශාසකයන් වහන්සේ විසින් දොරකඩ අස්නයට මුලින් ම දේවදූතයාගෙන් අසනු ලබන ප්‍රශ්න මෙසේයි.

(1)

1. විචිත්‍රවර්ණෝපශොභිත වූ මෙම මණ්ඩපද්වාරයෙහි මිනිස්සු ඇත?

2. ප්‍රවරතර සුරේන්ද්‍රාරාධනාවට ගියොත් අවු ද?

3. නෛකශ්‍රීන් විරාජමාන කමලායතනේන්ද්‍ර වෛශ්‍රවණාදී දෙවියෝත් අවු ද?

(2)

1. විශුද්ධ ශ්‍රද්ධාවන්ත සුප්‍රතිෂ්ඨිතොත්තුංග නෛකාලංකාර සර්ජිත ප්‍රවරාතිසුන්දර සුරමන්දර පිරි සත්තිභවර මෙම ධම්මමණ්ඩප ද්වාරයෙහි මිතිස්සු ඇත.

2. විශුද්ධ ප්‍රාතිමෝක්ෂ සීල සංසිද්ධ ප්‍රසිද්ධ ගුණප්‍රශස්ත මහා සංඝයා වහන්සේ සර්ජිත කොට කරවන ලද මෙම ධර්ම මණ්ඩපයට රුස්ව අනලස්ව කළ අස්න ගෙන පේව සිට සතියකින් දේවදූතයා යන නමින් බෝව සහපිරිවරින් දේවතාරාධනාවට ගියෝත් අවුය.

3. නෛකතේජෝබලවික්‍රම ප්‍රතපාලංකෘත පබ්බතට්ඨක ඵලට්ඨක භූමට්ඨකාකාසට්ඨකාද්‍යාල්පේශාක්‍ය මහේශාක්‍යාදීහු දෙසන දම් ශ්‍රවණ කර මෙසැම සුජනන් සැම දුක් දුරුර දමන මෙන් බැහැර කරගෙන යන ලෙස තමන් සපිරිවර දෙවියෝත් අවුය.

4. දොරකඩ අස්න

සෞශීල්‍යාදී අමිතගුණගණාංගයෙන් උපලක්ෂිත වූ, පින්වත් ස්වාමීන් වහන්ස! විචිත්‍ර වර්ණෝපශෝභිත වූ මෙම මණ්ඩපද්වාරයෙහි මිනිස්සු ඇති -

නෛකතේජෝබලපරාක්‍රම ප්‍රතාපාලංකෘත සුරේන්ද්‍රාරාධනාවට ගියා වූ දේවදූතයා වන මම මෙහි අවුත් සිටිනෙමි.

ස්වස්ති ශ්‍රීකර මනෝරම්‍ය කනකගිරි ශෘංගතුංගා-ලංකාර ලංකා පුරප්‍රවරාධීශ්වර වෛවස්වත මනුවංශ ශ්‍රී මහාසම්මත, මහාරාජාධිරාජෝත්තම වරවංශාභිජාත ලක්ෂණ සම්පූර්ණ මහීරක්ෂණ දක්ෂ ස්වර්ණවර සිංහාසනාරූඪ -

අංග වංග කලිංග තෙලිංග බංගාල පරංගි ඕලන්ද කර්ණාට ගුර්ජරාදී පරමණ්ඩලේශ්වර - ගජ තුරග කණක මණිභූෂණ දිව්‍යාම්බර ස්වර්ණ සිවිකාදී, නානාප්‍රකාරා භාගධෙයානීත - රාජබෘන්දනන්දිතොත්තුංග මකරතොරණ මහාද්වාර රාජිත, නිත්‍ය සත්‍ය ධර්ම ප්‍රවර්ධිත -

සුරරාජ සමභෝග කරරාජ ඉවතේජ ගිරිරාජ දෘඪවීර රිපුරාජ ගජහාර, කෘතජීත - මෘගරාජ නිභරාජ කවිභෝජ නරධීර මහරාජ මනුරාජ කුලරාජ යසබීජ, භුවිචාප -

නෘපදීප සරචාප ධරසූර බහුකොප රණචොර ජනතාප සකලාප සිඛිවාහ උපමාන, සසිමාන- සිරිසාර ඝනසාර නරලෝක පුරන්දර, පරරාජ භයංකර වීරරාජ ජයංකර සිරිධාරභුජන්දර, භූලෝක - පුරන්දර - දිනේශ්වර කුලේශ්වර, ගජේශ්වර, රාජ පරමේශ්වර වූ -

සකල ලෝක දශදිශාභ්‍යන්තරයෙහි පතළා වූ, ඝන බහල රිපුතිමිර හරණතිකර විද්වංසනය කිරීමෙන් - අරණ තරුණ කිරණ ප්‍රභාමණ්ඩිත ප්‍රාදුර්භූත, සූර්‍ය්‍යදිව්‍යරාජයා මෙන් -

ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි නානාවිධ ශත්‍රු අන්ධකාර සන්දොහ දූරිභූත කෙරෙමින්, ලෝකසාසනාභිවෘද්ධි වර්ධනය කිරීම සඳහා - ඉන්ද්‍රොපේන්ද්‍ර චන්ද්‍රශේඛර ප්‍රජාපත්‍යාදී, දිව්‍යරාජ සමූහයා විසින් සකල පුණ්‍යසම්භාරයෙන් නිර්මිත කොට, සිතුමිණිරුවනක් මෙන් පහළ කරන ලද්දා වූ -

අපගේ ද්වීපච්චක්‍රවර්ති ස්වාමීන් වහන්සේගේ, අඛිලලෝක පූජිත ප්‍රශස්ත ශශිබිම්බ ප්‍රතිබද්ධ, රශ්මිමාලා ස්වරූපානුලක්ෂණ ආඥාචක්‍රය පැවැත්තා වූ - මහීවරමධුසුලලිත ලලාටස්ථ ලාභ්‍යන්තර කොට ඇති, සුප්‍රතිෂ්ඨිත කණියුග්මයක් බඳු වූ - රුහුණු මායා පිහිටි රට ය යන ත්‍රිසිංහලභ්‍යන්තරයෙන්, මායා රටට අන්තර්ගත වූ -

මෙම පින්කමට ඇතුලත් දායක මූලික කාරකාදී සකල ශ්‍රද්ධාවන්ත සත්පුරුෂ ජනයන්ට අරිෂ්ට දර්ශනීය දිග්දාහ උල්කා රුධිරාම්බර, ධූමකේතු වක්‍රානුවක්‍ර ග්‍රහසට්ටන භූමිකම්පා - ගාන්ධර්වගීත පරිවේශණ රක්තභානු ප්‍රාකාර ගොපුරද්වාර, පතනවෘක්ෂ වාපිවෙස්ට හෙද දිවා තුරඟ සූති තිසා කාකරව - පුච්ඡමණ්ඩුක ශ්වේත මණ්ඩුක දර්ශන මෘග නරප්‍රසූත ශ්වාන ශෘගාල, හෙකාර හොකරාදී රව - අකාල පුෂ්පඵල කපොත උලූක, නාශ මේඝ පක්ෂි ඇටිකුකුළු කොබෝ දෙබර ගෘහප්‍රවේශ - තෙල් වේ තුඹස් ගෙරිකුරු පහර ක්ෂුද්‍ර ස්ථූල මීබන්ධන, ජදනාගමන සූනබබිලාල කලහ කාකමෛථුන දර්ශන තිසා ඉන්ද්‍රචාප - ශකුණගෝචර ග්‍රහණ පශ්වංග, වෛකෘති පාංශු වර්ෂණ හම්‍යාරම්භ වනාරම්භ ගෘහාරම්භ ප්‍රාකාර බන්ධනාදියන් සඤ්ජාතවූ ද නොහොත්,

මෙම පිංකම කරවීමට ඇතුළත් දායක මූලික කාරකාදී සකල ශ්‍රද්ධාවන්ත සත්පුරුෂ ජනයන් ගේ - බාහ්‍යාභ්‍යන්තරොත්පන්න දුඃස්වප්න දුර්නිමිත්ත කලිකලහ, වෛකල්‍ය විග්‍රහවිවාදාදීන් වන්නා වූ - අෂ්ටාතිරෙක නවුති සංඛ්‍යාත රෝගයෙන් හා නවාතිරෙක නවුති සංඛ්‍යාත ව්‍යාධියෙන් හා - සංවත්සර ඍතු පරිවර්තනෝපක්‍රම ජන්ම නක්ෂත්‍රාධිපති ග්‍රහදූෂණාදී සකලාන්තරාය සර්වොද්‍රව නිවාරණය කොට-

කීර්ති තාරහාර තුෂාර කහ්ලාර, ක්ෂිරස්ඵටික ක්ෂීරාණිවාකාර - අරුණාකර කිරණස්ඵුරණ, තරුණා

-රුණ ප්‍රවාලංකුර ප්‍රවාලාණිවවණි, සුරභි සුරතරු හදසට නවනිධීන් සාදෘශ්‍ය වූ, සකලෛශ්වය්‍ර්‍යාභිවෘද්ධිවර්ධනය කරනු පිණිස - ධෘතරාෂ්ට්‍ර විරූඪ විරූපාක්ෂ වෛශ්‍රවණය යන සතරවරම් දෙව්මහ රජදරුවන් ඇතුළු වූ සැම දෙවියෝ ම, සහපිරිවරින් වැඩිසේක.

දොරකඩඅස්න නිමි.

5. අනුශාසනාව

මෙතැන්හි රුස් වූ දෙවියන්ට පඩුරු පිණිස -

සුප්‍රතිපන්න ඍජු භාවාදි රක්ෂිත පෝෂිත ශීලස්කන්ධ ගුණප්‍රතාපාලංකෘත - ශ්‍රී නිකේත වරචාරුදේහ ශ්‍රී සාර විරාජිත දූරිකෘතාශේෂ දෝෂාන්ධකාරප්‍රකීර්ණ නෛකගුණානුභාවෝත්පන්න මහා සංඝයා වහන්සේ -

ස්වර්ගමර්ත්‍යපාතාල සංඛ්‍යාත භුවනත්‍රයවාසී, සමස්ත සත්වහිතාභි වෘද්ධිය - පිණිස බාලජන සංසර්ග විරහිතවැ, අඛණ්ඩිතාචාර මණ්ඩිත පණ්ඩිතජන භජන සෙවන පය්රුයුපාෂාණ සම්භාෂණා දී වූ, අටතිසක් මංගල්‍ය කථාවන් - කරණකොට ගෙන අනල්ප කල්පොපචිත කුසලබල සමුද්භව දසබල චතුවෛශාරද්‍යඥාදී ගුණ ගණ මයූඛ - විසර විප්පූරිතාමිත, ධම්කාය සම්පත්තීන් විශුද්ධ වූ -

ත්‍රිභුවනෛකතිලක සකලඥෙයසාගරපාරගතානෙක ගුණරත්න මන්දිරාශේෂ ජනවන්දනීය මකුටමණි - මරීචිකදම්බචුම්බික චරණනඛකිරණශ්‍රේණීන් විරාජමාන වූ සම්‍යක් සම්බුද්ධ සර්වඥ රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේ විසින් - මධුමද මුදිත ලලිත රතිකර මනෝහර කුරවීකනාද නිර්විශෙෂාෂ්ටාංගසමුපෙත, මධුර ස්වරයෙන් දේශනාකරන ලද අඥානජන සංසර්ගාපගමාදී අෂ්ටොත්තර ත්‍රිංශත්ප්‍රභේද මංගල ලක්ෂණයෙන් උපලක්ෂිත වූ ධර්මාර්ථදේශනා ප්‍රතිවේධ ගම්භීර සුරමනුජ සුරාසුරෝග ශ්‍රවණ, ජනමන කර්ණ රසායනය වූ - මේ මංගල සූත්‍රය ගණසජ්ඣායනා කොට එහි පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේ ය.

මෙම පින්කම කරවීමට දායක වූ ප්‍රධානාප්‍රධාන, සකල සත්පුරුෂ සාධුජනයන් විසින්, සත් දවසක් මුළුල්ලෙහි දුර්වර සපරිවාර ඝෝරමාරායස්හංකාර, නිර්වා- පණෛකදක්ෂ යක්ෂ රාක්ෂස ගරුඩ ගන්ධර්ව සිද්ධ විද්‍යාධර, මෞලිමණිමාලාලංකෘත - අංඝ්‍රිපද්ම යුග්මයක් ඇති බුද්ධාදී රත්නත්‍රය විෂයෙහි පවත්වන ලද, දීප පූජා පුෂ්ප පූජා ධූප පූජා සුගන්ධ පූජා වන්දනාමානාදී සත්කාර කරණයෙන් ජනිත වූ පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේය. -

ශීල සමාධි ප්‍රඥා විමුක්ති විමුක්තිඥානාද්‍ය- නෛකගුණභූෂණ භූෂිතාශේෂ, විෂධරෝරගගරුඩ ගණසදෘශ මාරවීරතිමිරතිධන දිවාකරාකාර, චාරුතර ශ්‍රී සාර විරාජිත, ශ්‍රීඝන සකල ශාසනෝදයකාරී ශාරිපුත්‍ර මෞද්ගල්‍යාන ස්ථවිරාන්වයාගත විශුද්ධ ප්‍රාතිමෝක්ෂ

සංවරශීල සංසිද්ධ ප්‍රසිද්ධ ගුණ ප්‍රශස්ත මහා සංඝයාවහන්සේ විෂයෙහි, පවත්වන ලද ආවාසදාන, ආසනදාන, ප්‍රත්‍යයදාන, තාම්බූල දාන, කර්පූර්දාන, අංජලිකර්ම සාමිචිකර්මාදියෙන් ජනිත වූ - පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේය.

ශක්‍ර බ්‍රහ්ම විෂ්ණු මහේශ්වර සුයාම සන්තුෂිතාදී, කාමාවචර රූපාවචර දිව්‍යරාජයන් විසින් ද, එහි පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේය.

නෛකවිධ මර්ණශිඛරවිනිර්ගත අමෘතකර කිරණනිභ හිමපටල ප්‍රකටිත, ශිශිර සීකර වාරිපූරිත නිර්ඣරාකුල ගිරි නිර්ඣ නිරධාරාලංකෘත - මේරු යුගන්ධරේෂධර කරවික සුදර්ශන නෙමින්ධර විනතාකාශ්වකර්ණ කෛලාස වින්ධ්‍ය ගන්ධමාදන මන්ථාවල මලයාදී, පර්වතස්ථායි දිව්‍ය සමූහයා විසින් ද එහි පින් - පෙ -

අන්තරික්ෂ විමානයේහි වාසය කරන රවි, චන්ද්‍ර, කුජ, බුධ, ගුරු, ශුක්‍ර, ශනි, රාහු, කේතු යන නවග්‍රහයන් විසින්ද එහි පින් - පෙ -

අස්විනාදි සප්තවිංසති නක්ෂත්‍ර තාරකාවන්ට අධිපති වූ දේව වෛද්‍යාදී සප්තවිංශති දේවතාවන් විසින්ද එහි පින් - පෙ -

මේ ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි අධිගෘහිත බදිරදේහලී

වංශෝද්භූත උත්පලවර්ණ සුමන කෘත්තිකෙය විභීෂණ සංඛ්‍යාත, සතරදේවාලයෙහි දෙවි මහරජදරුවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

මහීවර වධූදර නාභිමණ්ඩාකාර ප්‍රශස්ත, කජංගල සලලවතී ශ්වේතකර්ණික ථූන උසීරධ්වජාභිධාන පර්‍යන්ත පරිච්ඡේද නිමිත්තභූත නදී ග්‍රාම නිගම ප්‍රතිමණ්ඩිත, මධ්‍යදේශයෙහි වූ - පාණ්ඩව ගිජ්ඣකූට ඉසිගිලි වෙභාර වෙපුල්ල පර්වතාදියෙහි අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින්ද, එහි පින් -පෙ -

ඉන්ද්‍රසෝමාග්නි නෛරුති වාරුණ්‍යාදී අෂ්ටදිග්පාලයන් විසින් ද එහි පින් - පෙ -

ඉන්ද්‍ර සෝම වරුණ භාරද්වාජ ප්‍රජාපත්‍යාදී අෂ්ටවිංශති යක්ෂ සේනාධිපතීණ් විසින් ද, එහි පින්-පෙ-

පුෂ්පදන්තෝර්වශ්‍ය කුවේර මණිභද්‍රාදී භූතගණයා විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

සියලු බෝධිවෘක්ෂ චෛත්‍ය ප්‍රතිමාගෘහ ග්‍රාමාරාම විහාර නගරාරාණ්‍ය තරුවන සරසරිත් සාගර විමානාදියෙහි අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද එහි පින් - පෙ -

කර්ණාට ලලාට කාම්බෝජ කාශ්මීර කාම්පිල් හරිපුක්ද්ජ නේපාල සබර බර්බර ගුර්ජර චීන, මහාචීන -

ගන්ධාර ජලධාර මොධාර සිරිරට්ට කුරුරට්ට මහරට්ට වගුරට්ට සොතත්ත පුරතත්ත පත්තුන්ත කල්‍යාණ තුරාණ මර්කටාන්ත, කොටාන්ත මහා කොටාන්ත - ගයා භෘංග අංග තුංග තුරංග කංග කොංග කාලිංග තේලිංග ලාඩ ගෞඩ ද්‍රවිඩ ඔංග පාරසී කෞශී උරුමුසී කාරල කේරල නේපාල මලයාල බංගාල - රොජ වරරෝජ ප්‍රතිකාල් අරමණ මල්ලව තෝණ්ඩ පාඩි මණ්ඩල කාවේරි කායල සිල්ලමාදි, සර්වදේශාගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

වටවිටප කිසලයාලංකෘතාන්ත න්‍යග්‍රොධාශ්වත්ථ වකුලපාටලාශෝක, සරල ශාල සල්ල්‍යකීලාශ නිකුම්භ නිම්බ ජම්බීර ජම්බු දුම්බර කදම්බාදී, තරුවන ගගණයෙහි අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද එහි පින් - පෙ -

ගංගා යමුනා සරස්වතී සින්ධු චන්ද්‍රභාගා භගීරථී නර්මදාදී වූ ගංගාවන්හි, අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

ප්‍රබල පවන බල ලුලිත නිතාන්ත සන්තතස්‍යන්දන වෙගවද් ඩිණ්ඩීර පිණ්ඩ මණ්ඩිත චණ්ඩිමග්‍රාහ ෂණ්ඩාඛණ්ඩ නිවසිත, මුඛරිත දිංමුඛ විද්‍යුත්ප්‍රාය කල්ලොලමාලා සමුල්ලසිත නිකට මුක්ත මුක්තා ප්‍රවාල උත්තුංග තරංගාභිරාම, චතුස්සාගර සංරක්ෂණයෙහි නියුක්ත ක්‍රමෝන්නත නිම්බපත්‍රාකාර, භ්‍රැයුග්මයකින් හා - භාව භාව ලීලකාටාක්ෂප්‍රේමණීය නයනාමෘත ප්‍රතිභාග

සමස්තරූපලාවණ්‍ය විශේෂ සම්පත්තියෙන් යුක්ත වූ, මණිමේඛලා නම් දිව්‍යාංගනාව විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

හෙම සිංහසනාසීන දක්ෂිණකරගෘහිත කනක කලසාභිරාම වූ මහීකාන්තාව විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

සුගන්ධ මකරන්දාකිණි පුඤ්ජ පිඤ්ජරිත මත්තාලි නිකර නිසේවිත විචිත්‍ර ශතපත්‍රාසනාරූඪ වූ සරස්වතී දිව්‍යාංගනාව විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

අසුරපුරාධීශ්වර වූ වෙපචිත්‍යාදී අසුරේන්ද්‍රයන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

උරගපුරාධීශ්වර වූ මණිකණක කිරිටකූට ප්‍රතිෂ්ඨිත ශංඛපාල මහාකාලාදී, නාගේන්ද්‍රයානන් විසින් ද එහි පින් - පෙ -

ජලස්ථල වෘක්ෂපර්වත විසෘතානේකප්‍රසූවණ ජලගම්භීර කන්දරන්තර නිස්තල නිකුඤ්ජර නිර්ඣරධර-ප්‍රපාත ගිරිශිඛර සින්ධුපද්මාකරාදීන් වාසස්ථානය කොට ඇත, දේව සමූහයා විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

මෙසේ යථෝක්ත වූ මේ සියලුම පින් අනුමෝදන්ව අධිකතර සම්පත්තීන් සමෘද්ධ වූ දිව්‍යසමූහයා විසින් - මේ පින්කම කරවීමට ඇතුළත් දායක මූලික කාරකාදීන්ට අමනෝඥ අසන්තුෂ්ට දුෂ්ටාරිෂ්ට අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් ඇත්නම් - ඔවුනට අවවාදානුසාසනා කොට අවවාදක්ෂම වූ නම්

හිතසුඛ කරණ ප්‍රවෘත්ත සාධුභාවයෙහි පිහිටුවා, කායික මානසික ව්‍යසන සහිත - තිපී කරණ හෝරා මුහුර්ත නවග්‍රහාදී පීඩා සංහිඳුවා, ආයුරාරෝග්‍යාදී සකලෛශ්වර්‍ය්‍යා-භිවෘද්ධිවර්ධනය කටයුත්තේය.

එසේත් අවවාදාක්ෂම නොවන්නාවූ ස්ථබ්ධවිපරීතාධ්‍යාශයෙන් යුක්ත වූ, අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් වූ නම් චතුර්දිශාධිපති වූ ධෘතරාෂ්ට්‍ර විරූඪ විරූපාක්ෂ වෛශ්‍රවණ යන සකල යක්ෂ රාක්ෂසාධිපති සතරවරම් දෙව් මහරජදරුවන් විසින් - භික්ෂු භික්ෂුණ්‍යාදී වූ සිවුවනක් පරිෂද්‍යයන්ගේ ගොපණ රක්ෂාවරණ අවිහිංසා ඵාසු විහරණය පිණිස, මහාකරුණාඥානයෙන් දේශනා කරන ලද්දා වූ -

සකල සත්වහිතවිධයක ප්‍රබුද්ධ බුද්ධි ඇති නෙකවාදීභ කුම්භ නිර්භෙදාහිතකෙශරී භූත, මාරවීර සර්වඥරාජෝත්තමයන් වහන්සේ විසින්, සප්තරත්නප්‍රාකාර ගොපුර පරිඛා පරික්ෂිප්ත රක්ෂාවරණයෙන් යුක්ත වූ, රාජගෘහනගරාවරාසන්නයෙහි වූ ගිජ්ඣවිහඟාකාර-කූටලංකෘත හෙයින් ගිජ්ඣකූට නම් වූ පර්වතමස්තකයෙහි, සන්ධ්‍යාවලාහකප්‍රභාරංජිත ඉන්ද්‍රචාප විද්‍යුල්ලතා පරික්ෂිප්ත තරුණ රවි කිරණ කනක ගිරිශිඛරයක් සේ අචින්ත්‍යානොපමේය වූ ප්‍රඥප්තවර බුද්ධාසනාරූඪව වැඩහිඳ දේශනා කරන ලද්දාවූ කෝටි ශතසහස්‍ර චක්‍රවාලවාසී යක්ෂ රාක්ෂසොරග ගරුඩ ගන්ධර්ව සිද්ධ භූත ප්‍රේත පිසාචාදීන් විසින් අවිලංඝනීය වූ ආඥා ඇති මේ ආටානාටිය සූත්‍රාන්ත

ධර්මදේශනාව මේ වැඩහුන් දෙදෙනාවහන්සේ ඇතුළු වූ මහා සංඝයා වහන්සේ ලවා පිරුවා වන සේක.

තුන්යම් රාත්‍රිය මුළුල්ලෙහි ක්ෂාන්තික්ෂමෝපශමාදීන් සිට බණ අසා ශාසනෝපකාරී වූ, රත්නත්‍රයසරණ පරායන සකල සත්පුරුෂ සාධුජනයන්ට - ඍතුපරිවර්තනෝපක්‍රය සුපක්ෂ ප්‍රතිපක්ෂ, යක්ෂ, රාක්ෂස තරක්ෂ වෘද්ධෝක්ෂ මහීෂ මේෂාශිවිෂෝපද්‍රව ගෘහසංක්‍රාන්ති දුඃස්වප්න දුර්නිමිත්ත කලිකලහ වෛකල්‍ය විග්‍රහ විවාදාදීන් වන්නාවූ සකලන්තරාය සර්වෝපද්‍රව නිවාරණය කොට -

කීර්ති තාර හාර තුෂාර කහ්ලාරක්ෂිරස්ඵටික, ක්ෂිරාණිවාකාර - අරුණකරකිරණස්ඵුරණ තරුණාරුණ ප්‍රවාලංකුර ප්‍රවාලාණි වවණි - සුරභි සුරතරු භද්‍රඝට නවනිධීන් සදෘශ්‍ය වූ සකලෛශ්වර්‍ය්‍යාභිවෘද්ධිවර්ධනය කටයුතු.

අනුශාසනාව නිමි.

6. දෙවියන්ට පිංදීම

ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා - දේවානාගා මහිද්ධිකා
පුඤ්ඤංතං අනුමෝදිත්වා - චිරං රක්ඛන්තු සාසනං

ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා - පෙ - චිරං රක්ඛන්තු දේසනං
ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා - පෙ - චිරං රක්ඛන්තු මං පරං

සම්බුද්ධ සාසනවරං යතිපුංගවංච
සම්පාලනාය පටිලද්ධ වරෝ මහිද්ධි
පුකද්කදනිමානි අනුමෝදිය වාසුදේවෝ
පාලේතු සන්තත මමං සුබමාවහන්තෝ

සම්බුද්ධ සාසනවරං ඉධ රෝහණස්මිං
සම්පාලනාය පටිලද්ධ වරෝ යසස්සී
පුකද්කදානුමෝදිය සළානන දේවරාජා
පාලේතු සන්තත මමං සුබමාවහන්තෝ

සම්බුද්ධපාදවරලකද්ජන සෝභිතස්මිං
වාසෝසමන්තගිරිමුද්ධනි දේවරාජා
පුකද්කදානුමෝදිය ඉදං සුමනාභිධානෝ
පාලේතු සන්තත මමංසුබමාවහන්තෝ

සංබුද්ධ තේජ ජලතිද්ධි මාහානුභාවෝ
යෝ අය්යනායක ඉතීරිත වාරුදේවෝ
පුකද්කදානිමානි අනුමෝදිය මෝදමානෝ
පාලේතු සන්තත මමං සුබාමාවහන්තෝ

රාමමාසජ්ජ ලංකායං ලද්ධ රාජත්තනෝ යසෝ
විභීසනව්හ දේවෙසෝ ඉදං පුකද්කදානුමෝදතු

සියලු සත්වයෝ නිදුක් වෙත්වා ! නීරෝගී
වෙත්වා !! සුවපත් වෙත්වා !!!

සිංහල අනුවාදය පළමුවන බණවර

පිටුව

සිංහල අනුවාදය

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

සරණාගමනය

තථාගතයන් වහන්සේ බරණැස් නුවර මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩ වෙසෙන සමයෙහි ආයුෂ්මත් යස ස්ථවිරයන් වහන්සේ හා රහත් වූ සිවුපනස් දෙනා ද එයට පෙරාතුව රහත් වූ පස් වග මහණුන් දැයි එක් සැටක් රහතුන්වහන්සේලා ලොව පහළ වී මහාජනයාට හිත වැඩ පිණිස දහම් දෙසන කල්හි සසුනෙහි පැවිද්ද හා උපසම්පදාව දෙනු පිණිස තිසරණය දෙසූ සේක.

<u>මහාවග්ගයෙහි එය මෙසේ දක්වෙයි</u> :

"මහණෙනි මෙසේ පැවිදි කළ යුතුයි" මෙසේ උපසපත් කළ යුතුයි. පළමු කොට කෙස් රවුළු ඉවත් කරවා කසාවත් හඳවා උතුරු සළුව සකස් කොට පොරවා වැඩි මහලු මහණුන් පා වන්දවා උක්කුටුකයෙන් හිඳුවා ඇඳිලි බන්දවා මෙසේ තිසරණය සමාදන් කරවිය යුතුයි.

දෙවියෝ ද මිනිස්සු ද උපාසක බැවින් හා පැවිදි බැවින් සසුනට බැස ගන්නා හෙයින් මෙය ඛුද්දකපාඨයෙන් ගෙන මෙහි මුලට යොදන ලදි.

බුදු රදුන් සරණ යෙමි. බුදු රදුන් පිහිට යයි දැන ගනිමි.
දහම් සරණ යමි. දහම් පිහිටයයි දැන ගනිමි.
සඟුන් සරණ යෙමි. සඟුන් පිහිටයයි දැන ගනිමි.

දෙවනුව ද බුදු රදුන් සරණ යෙමි.
දෙවනුව ද දහම් සරණ යෙමි.
දෙවනුව ද සඟුන් සරණ යෙමි.

තෙවනුව ද බුදු රදුන් සරණ යෙමි.
තෙවනුව ද දහම් සරණ යෙමි.
තෙවනුව ද සඟුන් සරණ යෙමි.

දස ශික්ෂා පද

රාහුල කුමාරයන් පැවිදි කොට කිඹුල්වත් පුරයෙන් නික්ම සැවැත් නුවරට පැමිණ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ මහණුන්ට ශික්ෂා පද නියම කොට ව්‍යවස්ථා කරණු සඳහා දස ශික්ෂා පද වදාළ සේක.

සාමණේරවරුන්ට ශික්ෂා පද කෙතෙක් ද? කෙබඳු ශික්ෂාපදයන්හි අප හික්මවිය යුතු ද ? යන අදහස ඇති විය. මේ නිසා ඒ අවස්ථාවේ තෙරණුන්ගේ හික්මවීම සඳහා මේ දස ශික්ෂා පද පණවමියි වදාළ සේක.

ප්‍රාණඝාතයෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

අදත්තාදානයෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

අබ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යාවෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

බොරුකීමෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

මදයටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වූ රහමෙර බීමෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

විකල් බොජුනෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂා පදය සමාදන් වෙමි.

නටනු ගයනු විසුළු දස්නෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

අඩුතැන් පිරවීමටත් සැරසීමටත් කරුණු වූ මල් ගඳ විලවුන් දැරීමෙන් වැළැක් ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

උසසුන් මහ අසුන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂා පදය සමාදන් වෙමි.

රන්රිදී මසු කහවණු පිළිගැන්මෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

සාමණේර ප්‍රශ්නය

තථාගතයන් වහන්සේට සෝපාක නම් මහ සව්වෙක් වූයේය. හේ උපන් සත් අවුරුද්දෙන් ම ප්‍රඥා බහුලය. රහත්වීමේ උපනිශ්‍රය සහිතය. බුදුරජාණන් වහන්සේ උන් වහන්සේ ගෙන් ප්‍රශ්න දහය ඇසූහ. මේ ප්‍රශ්න විසඳා ලූ හෙයින් උපසම්පදාවට අවසර දුන්හ. මේ කුමාර ප්‍රශ්න නමිනුදු ප්‍රසිඩ ය.

එක නම් කිම? සියලු සත්වයෝ අහරින් සිටින්නෝ ය.

දෙක නම් කිම? නාම රූප දෙකය.

තුන නම් කිම? සුඛ, දුක්ඛ, උපෙක්ෂා යන තුන් වේදනාවෝය.

සතර නම් කිම? දුක්ඛ, සමුදය, නිරෝධ, මාර්ග යක සතර ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයෝය. පස නම් කිම ? රූප, වේදනා, සංඥා, සංස්කාර, විඥාන යන උපාදානස්කන්ධ පසය.

සය නම් කිම? චක්ඛු, සොත, ඝාණ, ජිව්හා, කාය, මන, යන කාමයන් කෙරෙහි වූ ආයතන සය ය.

සත නම් කිම? සති, ධම්මවිචය, පීති, විරිය, පස්සද්ධි, සමාධි, උපෙක්ෂා යන බොජ්ඣංග යන සත ය.

අට නම් කිම? සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි, යන ආර්‍ය්‍ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ය.

නවය නම් කිම? නානත්තකායා, නානත්ත සඤ්ඤිය, නානත්තකායා එකත්ත සඤ්ඤිය, එකත්ත කාය නානත්ත සඤ්ඤිය, එකත්තකායා එකත්ත සඤ්ඤිය, අසඤ්ඤිය, ආකාසා නඤ්චායතනූපගය, විඤ්ඤාණඤ්චායතනූ පගය, ආකිඤ්ඤායතනූපගය, නෙව

විඤ්ඤාණාසඤ්ඤායතනූපගය යන සත්වාවාස නවය ය.

දශය නම් කිම? අසෙඛ සම්මා දිට්ඨිය, අසෙඛ සම්මා සංකප්ප, අසෙඛ සම්මා වාචාය, අසෙඛ සම්මා කම්මන්ත ය, අසෙඛ සම්මා ආජීවය, අසෙඛ සම්මා වායාම ය, අසෙඛ සම්මා සතිය, අසෙඛ සම්මා සමාධිය, අසෙඛ සම්මා ඥානය, අසෙඛ සම්මා විමුක්තිය යන අංග දසයෙන් යුත් රහත් තෙමේ යයි කියනු ලැබේ.

දෙතිස් ආකාරය

සෝපාක සාමණේරයන් වහන්සේ යම්බඳු නුවණකින් ඒ ප්‍රශ්න විසඳූ සේක් ද, එයට පදස්ථාන වූ යම් සමාධියක් වේද, එය උපදවා ගැනීමට සුදුසු බුද්ධෝත්පාද කාලයක මුත් ඉන් පෙර නොපැවති තීර්ථකයන්ට විෂය නොවූ බුදුරජාණන් වහන්සේ නන් අයුරින් පසස්නා ලද කායගතා සති භාවනාව ඇතුළත් ද්වත්තිංසාකාර කර්මස්ථානය සාමණේර ප්‍රශ්නයට අනතුරුව දක්වන ලදි.

එය මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ මෙසේ දැක්වෙයි:

"මහණෙනි, භික්ෂූන්ට කායගතා සතිය කෙසේ වඩයි ද, පත්ලෙන් උඩ හිස්මුදුනෙන් යට තමන් ගේ බඹයක් පමණ

වූ මේ ශරීරයේ හැම කොටසකම හැම තැනෙකම සැලකිල්ලෙන් පරීක්‍ෂා කර බලන යෝගාවචරයා හට මුතු හෝ මැණික් හෝ පබළු හෝ වෛදූර්‍ය්‍ය හෝ නොපෙනෙයි. සඳුන් අගිල් කොකුම් කපුරු සුවඳ සුණු ආදි ස්වල්ප මාත්‍ර වූ ද සුවඳ වර්ගයක් නොපෙනෙයි. හුදෙක් අතිශයින් දුගඳ වූ පිළිකුල් වූ දැකුම් ඇති කෙස් ලොම් ආදී නානා ප්‍රකාර අශුචියක් ම පෙනෙයි යනු සලකා නුවණින් භාවනා කොට අමාමහ නිවන පසක් කරනු සඳහාය.

ප්‍රත්‍යවේක්ෂා

දෙතිස් කුණප කොටස් විසින් අසාර වූ ආත්මභාවය යම් ප්‍රත්‍යයක් නිසා පවතී ද, ඒ ප්‍රත්‍යයන් සිහිනුවණින් යෙදී ලෝභාදි පාපධර්‍මයන් නොවඩන ලෙස පරිභෝග කළයුතු ආකාරය දක්වනු සඳහා ප්‍රත්‍යවේක්ෂා ධර්‍ම ක්‍රමය ඇතුළත් කරන ලදි.

ප්‍රත්‍යවේක්ෂාව නම් තමන් ප්‍රයෝජන ගන්නා සිවුපසය ගැන නුවණින් වෙන් වෙන්ව බැලීමයි. එය දෙවැදෑරුම් ය. චීවර ආදිය ලබන කල ද, ප්‍රයෝජන ගන්නා කල ද ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කළ යුතුය.

නුවණින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කොට ඒ ඒ ප්‍රයෝජන වෙන් වශයෙන් සලකා සිවුරු වැළඳ ගනිමි. යම්තාක් සීත නසනු

පිණිස, උෂ්ණ නසනු පිණිස ඩැහැ ලේ බොන ඇට මැසිය, විද ලේ බොන මදුරුැය. සුළඟය, අව්ව ය, සර්පාදි දීර්ඝ ජාතිය යන මොවුන් පිලිබඳ ස්පර්ශ නසනු පිණිස, ලජ්ජා ස්ථාන වසා ගන්නා පිණිස සිවුරු වැළඳ ගනිමි.

නුවණින් පරීක්‍ෂා කොට ඒ ඒ ප්‍රයෝජන වෙන් වශයෙන් සලකා පිඩු වළඳිමි. ගම් දරුවන් සේ ක්‍රීඩා සඳහා බල මද පුරුෂ මද වවනා සඳහා අංග ප්‍රත්‍යංග ප්‍රීණනයෙන් අලංකාර කරනු පිණිස සිව් පැහැය වැඩි වීමෙන් සැදීම පිණිස නොවළඳිමි. මේ ජීවිතයාගේ පැවැත්ම පිණිස, යැපීම පිණිස, බඩගිනි වේදනා නසනු පිණිස, බඹසර සපයනු පිණිස, මෙම අහර වළඳිමි.

මෙසේ වැළඳීමෙන් පැරණි වේදනා නසන්නෙමි. අලුත් වේදනා නූපදවමි. නුසුදුසු සෙවීම් දුරුකිරීමෙන් දැහැමින් සෙමින් උපන් බැවින් නිවරද බැවින් ද පමණ දැන වැළඳීමෙන් කාය බල ලදින් යෙහෙන් විසීම ද වන්නේ යයි සලකා මේ අහර වළඳමි.

නුවණින් සලකා ශීත නැසීම් ආදී ඒ ඒ ප්‍රයෝජන වෙන් වෙන් වශයෙන් සලකා මෙම සෙනසුන් වැළඳ ගනිමි. යම්තාක් ශීත පීඩා නසනු පිණිස, උෂ්ණ පීඩා නසනු පිණිස, ඩැහැ ලේ බොන මැස්සන් විද ලේ බොන මදුරුවන්, සුළඟ අව්ව හා සර්පාදීන් යන මොවුන් ගේ දුක් පහස් නසන පිණිස, හැමවිටම ඍතු උපද්‍රව නසන පිණිස, සිත එකඟ කිරීමේ ඇලෙනු පිණිස සෙනසුන් වැළඳ ගනිමි.

ඒ ඒ ප්‍රයෝජන වෙන් වෙන් කොට සලකා ගිලන්පස බෙහෙත් වළඳිමි. හැම වේලෙහිම උපන් සිරුර පෙළෙන්නාවූ දුක් වේදනා නසනු පිණිස නිරෝගී බැව් උතුම් බැවින් ගිලන්පස බෙහෙත් වළඳිමි.

ප්‍රත්‍යවේක්ෂාව නම් තමන් ප්‍රයෝජන ගන්නා සිවුපසය ගැන වෙන් වෙන්ව නුවණින් සලකා බැලීමයි. එය දෙවැදෑරුම් ය. සිවුපසය ලබන විටත් ප්‍රයෝජන ගන්නා විටත් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කළ යුතුයි.

දස ධම්ම සූත්‍රය

මෙසේ ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කොට ප්‍රත්‍යය පරිහරණ කරන භික්ෂු නම විසින් ධර්මය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කිරීම් වශයෙන් ත්‍රිවිධ ශික්ෂාව පුරා තිවන්පුර පිරවිය යුතු යයි දක්වන්නට දසධම්ම සූත්‍රය ඇතුළත් කරන ලදි. ඒ සූත්‍රයේ භික්ෂූන් වහන්සේ ගේ අභ්‍යන්තර හා බාහිර ආකල්ප දක්වෙයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ ජේතනම් කුමාරයා ගේ උයනෙහි කරවන ලද අනේපිඩු සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන්ට ආමන්ත්‍රණය කළ සේක. භික්ෂූහු එසේ ය වහන්ස යැයි උන්වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම සූත්‍රය වදාළ සේක.

මහණෙනි, මෙම දශ ධර්මයෝ ගිහිගෙය හැර පැවිදි වූවාහු විසින් එක්වන් නුවණින් සැලකිය යුත්තාහු ය.

1. මම විවර්ණ භාවයට පැමිණියෙමි යැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

2. මා ගේ දිවි පැවැත්ම අනුන් අයත් යැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

3. මා විසින් අන්‍ය වූ ආකල්පයක් කටයුතු යැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

4. කිමෙක් ද? මාගේ සිත සීලයෙන් උපවාද නො ලබාදැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

5. කිමෙක් ද? නුවණැති සබ්‍රම්සරුන් වහන්සේලා මා ගැන සීලයෙන් පරිභව නො කෙරෙත්දැයි පැවිදි වූවහු විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

6. ප්‍රිය වූ මනවඩන්නා වූ සියල්ලෙන් තොහොත් හැමදෙනා කෙරෙන් මාගේ නානාභාවය මරණයෙන් විනාශභාවය හෙවත් වෙනස්වීම හා වෙන්වීම වේ යයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

7. මම කර්මය අයත් කොට ඇත්තෙක් වෙමි. කර්මය දායාද කොට ඇත්තෙක් වෙමි. කර්මය ම යෝනි කොට ඇත්තෙක් වෙමි. කර්මය පිළිසරණ කොට ඇත්තෙක් වෙමි. යහපත්

වූ හෝ අයහපත් වූ යම් කර්මයක් කෙරෙම් ද, එයට හිමිවෙමි යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

8. කෙසේ වූ මට රෑ දවල් දෙක ඉක්මේදෝ හෝ යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

9. කිමෙක් ද? මම ශූන්‍යාගාරයෙක්හි හෙවත් මහජනයා ගෙන් හිස්වූ පෙදෙසක සියලු ඉරියව් වෙහි හුදෙකලාව ඇලෙම්දෝ හෝයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

10. මා සතන්හි උතුරු මිනිස් දම්ගුණ ඇත් ද, මා විසින් ආර්ය්‍යභාවයට සුදුසු ඥාන දර්ශන විශේෂයක් ලබන ලද දැයි මා මරණ මඤ්චකයෙහි හොත් කල්හි සබ්‍රම්සරුන් විසින් විචාරණ ලද්දෙම් තේජස් රහිත නො වෙම්දැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතුයි.

මහණෙනි, මේ දශ ධර්මයෝ ගිහිගෙය හැර මහණ වූවහු විසින් එක්වන්ව සැලකිය යුත්තාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දේශනාව මෙසේ වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව අසා විශේෂයෙන් සතුටු වූහ.

මහා මංගල සූත්‍රය

දෙවියන් සහිත ලෝකයෙහි ඒ ඒ කාලවල පස් වැදෑරුම් කෝලාහලයක් ඇති වන බව දක්වේ. මංගල යනු කුමක්දැයි විමසීම් නිසා ඇතිවන කෝලාහලය මංගල කෝලාහලයයි. ලෝක විනාශයේදී ඇතිවන කලබැගෑනිය කල්ප කෝලාහලයයි. සක්විති රජකු පහළ වන බව කියන ආන්දෝලනය සක්විති කෝලාහලයයි. බුදුවරයෙකු පහළ වන බව කියන උද්ඝෝෂණය බුද්ධ කෝලාහලයයි.

එකල දඹදිව සමූහ වශයෙන් රැස්වී රාමායණාදි විවිධ බාහිර කථා බොහෝ ධන වියදම් කොට ප්‍රීතියෙන් ඔද වැඩී සිතැතිව අසන්නාහ. ඇතැම් විට ඒ කථාවක් නිමවීමට සිවුමසක් වුවත් ගතවේ.

මේ කාලයේදී මිනිසුන් අතර මංගල නම් කුමක්දැයි පැන නැගුණු කථාවකි. එහිදී එකෙක් ඇසින් දුටු දැකුම් කළු දෙය මංගලයයි ද තවෙකෙක් කතින් ඇසූ දෙය ප්‍රිය ජනක නම් මංගල යැයි ද තවෙකෙක් නැහැයට දැනෙන සුවඳ දිවට දැනෙන සුමිහිරි රස කයට දැනෙන සුවදායක පහස මංගලයයි ද කීයේය.

මෙසේ ඔවුනතර පැන නැගුණු විවාදය බලවත් විය. පසිඳුරන්ට හමුවන රූප ශබ්ද ගන්ධ රස ස්පර්ශ යන විෂයයන් ප්‍රියවන්නාක් මෙන් ම අප්‍රිය ද විය හැකියි. එසේ

ඇති කල මංගලයයි නිශ්චය කළ හැකිදැයි විවිධ තර්ක විතර්ක ඇතිවිය.

මෙසේ මිනිස් ලොව ඇති වූ වාදය අනුක්‍රමයෙන් දෙව්ලොව දක්වා ද එතැනින් බඹලොව දක්වා ද පැතිරෙන්නට විය. මෙයින් මිනිස්සු ද දෙව්බඹහු ද දෙකොටසක් වූහ. මංගල සිතුවිල්ලෙන් වෙහෙසට පත්වූහ. මෙසේ තීරණයකට බැසගත නොහී දොළොස් වසරක්ම ඉක්ම ගියේය.

මේ අවස්ථාවේ තව්තිසා වැසි දෙව් පිරිසක් එක්සත්ව මේ මංගල ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීම පිණිස බුදුරදුන් කරා එළඹ මංගල නම් කුමක් දැයි විචාළ කල්හි මංගල සූත්‍රය දෙසූ සේක.

මේ සූත්‍රයේ අන්තර්ගත කාරණ අටතිසෙන් දෙතිසක් ලෞකික ජීවිතයට සම්බන්ධය. සයක් ලෝකෝත්තර ජීවිතයට සම්බන්ධය. මංගල යන්නෙහි තේරුම උභය ලෝකාර්ථ සංසිද්ධියයි. දෙලොව ම අභිවෘද්ධියයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර තිසා ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු මහ සිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වසන සේක. එකල්හි එක්තරා දෙවියෙක් රෑ (පෙරයම) ඉක්ම ගිය කල්හි විශිෂ්ට ශරීර සෝභා ඇත්තේ සියලු ජේතවනය ස්වකීය ශරීර ශෝභාවෙන් / බබුලුවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියේය.

එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක සිටියේය. එකත් පසෙක සිටි ඒ දෙව් තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවෙන් මෙසේ කීය.

1. මෙලොව පරලොව දෙක්හි සැප කැමති වන බොහෝ දෙවියෝ ද මිනිස්සු ද දෙලෝ වැඩ සළසන මංගල කාරණ ගැන සිතූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සළසන මගුල් වදාළ මැනවි.

2. බාලයන් ඇසුරු නො කිරීම ද, පණ්ඩිතයන් ඇසුරු කිරීම ද, පිදිය යුත්තන් පිදීම ද, මේ එක එකක් උතුම් මගුල්ය.

3. සුදුසු පෙදෙස්හි විසීම ද, පෙර කළ පින් ඇති බව ද, සිය අත්බව මනා දහම්හි පිහිටු වීම ද, උතුම් මගුල් ය.

4. බොහෝ ඇසූපිරූ තැන් ඇති බව ද, සිප්හි අත්හුරු බව ද, මොනවට හික්මුණු තුන්දොර ඇති බව ද, මොනවට කියන ලද වචනය ද, උතුම් මගුල්ය.

5. මවුපිය උවටන ද, අඹු දරුවන්ට සංග්‍රහය ද, නිරවුල් කර්මාන්තය ද, උතුම් මගුල්ය.

6. දානය ද, දසකුසල් දහම්හි හැසිරීම ද, නෑයනට සංග්‍රහයද, පෙහෙවස් විසීම් ආදි නිවැරදි කර්ම ද, උතුම් මගුල්ය.

7. පාපයෙහි නොඇලීම ද, පවින් වැලැකීම ද, මත් පැනෙන් වැලකීම ද, කුශල ධර්මයෙහි නොපමාව යෙදීම ද උතුම් මගුල් ය.

8. ගරු කළ යුත්තන්ට ගරු කිරීම ද, නිහතමානී බව ද, ලද දෙයින් සතුටුවන බවද, කෙළෙහි ගුණ දන්නා බවද, සුදුසු කල්හි බණ දහම් ඇසීමද යන කරුණු උතුම් මගුල් ය.

9. ඉවසීම ද, සුවච බව ද, ශ්‍රමණයන් දැක්ම ද, සුදුසු කල්හි ධර්ම සාකච්ඡාව ද උතුම් මගුල්ය.

10. තපස ද, බඹසර ද, චතුරාර්‍ය්‍යසත්‍ය දැකීම ද, නිවන් පසක් කිරීම ද උතුම් මගුල්ය.

11. අටලෝ දහමින් මඩනා ලද සත්වයෙකු ගේ සිත නොසැලේද, ශෝක රහිත ද, රාගාදි රහස් රහිත ද, කාමයෝගාදීන් ගෙන් නිරුපද්‍රැත ද, එබඳු රහත් හුගේ සිතෙහි ඒ නොසැලෙන බව ආදිය උතුම් මගුල්ය.

12. යම් කෙනෙක් බාලයන් ඇසුරු නොකිරීම් ආදි මංගල කාරණයන් කිරීමෙන් හැම තන්හි නොපැරදුනෝව සියලු ඉරියව්වෙහි ස්වස්ථව වෙසෙත් ද එය ඔවුනට උතුම් මගුල් නම් වෙයි.

රතන සූත්‍රය

මංගල සූත්‍රයෙන් ආත්මාරක්ෂාව සලස්වා ගැනීමෙන් අනතුරුව රතන සූත්‍රයෙන් පරාරක්ෂාව හා අමනුෂ්‍යාදීන් ගෙන් වන උවදුරු වලක්වා ගැනීම පිණිස එම සූත්‍රය ඊ ළඟට යොදන ලදි.

අතීතයේ විශාලා මහනුවර මහා දුර්භික්ෂයක් ඇතිවිය. ආහාර දුර්ලභත්වයෙන් මිනිස්සු මැරෙන්නට වූහ. මළ සිරුරු නුවරින් බැහැර කළහ. මිනී කුණු ගඳින් අමනුෂ්‍යයෝ නුවරට ඇතුල් වූහ. ඒ නිසා තව තවත් මැරෙන්නට වූහ. ඒ හේතුකොට ගෙන අහිවාතක නම් දරුණු රෝගයක් ඇති විය. මෙසේ දුර්භික්ෂ, අමනුෂ්‍ය හා රෝග යන ත්‍රිවිධ භීතියෙන් උපද්‍රැත වූ විශාලා මහනුවර වැසියෝ මෙපවත් රජවරුන්ට දැන්වූහ. රජවරු ජනතාව සන්ථාගාර ශාලාවට රැස්කර වූහ. රජුන් අත වරදක් ඇත්දැයි විමසූහ. තමන් අත වරදක් නැතැයි වැසියෝ පිළිවදන් දුන්හ.

දීර්ඝ සාකච්ඡාවකින් පසුව තථාගතයන් වහන්සේ මේ නුවරට වැඩමවා ගතහොත් සියලු උවදුරු දුරු වේයැයි තීරණයට බැසගත්හ. බිම්බිසාර රජුගේ කැමැත්ත ඇතිව ලිච්ඡවි රජවරු දෙදෙනෙක් බුදුන් වහන්සේ කරා එළඹ ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ත්‍රිවිධ භීතියකින් උපද්‍රැත වූ අපරට වැසියන්ගේ නිදුක් නීරෝගී බැව් උදෙසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අප නුවරට වැඩමවන සේක නම් අපට යහපතක් වේයයි දන්වා සිටියහ.

තථාගතයන් වහන්සේ ආරාධනාව පිළිගෙන රුවන් සුතුරෙහි අණ තෙදින් කෙළ ලක්ෂයක් සක්වල ආරක්ෂාව සිදුවෙතියි ද එයින් මහත් පිරිසකට ධර්මාවබෝධය වෙතියි ද සලකා පන්සියයක් භික්ෂූන් වහන්සේලා සමග විශාලා මහනුවරට වැඩමවා රුවන් පිරිත දෙසූහ. ඒ සමගම සිවු දිගින් කළුකොට නැගුණු මහා මේඝයෙන් මළ කඳන් ඉල්පී ගංගානම් ගඟට පාවී ගියේය. නගරය පවිත්‍ර විය. පන්සියයක් පමණ බුදුපාමොක් මහ සඟන විසල් මහනුවරට පිවිසෙත්ම සක්දෙවිඳු ඇ මහානුභාව සම්පන්න දෙවිවරු පැමිණියාහුය. ඔවුන්ගේ පැමිණීම සමගම අමනුෂ්‍යයෝ ක්‍රමයෙන් ඉවත් වී ගියාහුය.

තථාගතයන් වහන්සේ රතන සූත්‍රය වදාරා නුවර දොරටුව අබියස වැඩසිට අනඳ හිමියන් අමතා ආනන්ද, මේ රතනසූත්‍රය ඉගෙන පූජා ද්‍රව්‍ය ද ගෙන්වා ගෙන ලිච්ඡවී කුමරුන් සමග විශාලා මහනුවර තුන් පවුරු වටා හැසිරෙමින් පිරිත් දෙසවයි වදාළ සේක.

අනඳ හිමියෝ ද බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ පාත්‍රයට පිරිත් පැන් ගෙන රතන සූත්‍රය දෙසමින් මුළු නුවරට පිරිත් පැන් ඉස්සාහ. සියලු අමනුෂ්‍යයෝ පලා ගියහ. නගරය ආරක්ෂා සහිත විය. උවදුරු දුරු විය. මනුෂ්‍යයෝ සුඛිත මුදිත වූහ. සුවාසූ දහසක් ප්‍රාණීන්ට ධර්මාභිසමය විය. බුදුන් වහන්සේ දෙවන දවස්හි ද රතන සූත්‍රය වදාළහ. ඒ සමග ම සුවාසූ දහසක් ප්‍රාණීහු ධර්මාවබෝධය ලදහ. මෙසේ පිළිවෙලින් සත් දිනක් රතන සූත්‍රය දෙසූහ.

1. පොළොවෙහි වූ හෝ අහසෙහි වූ හෝ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙහි රැස්වූහු ද, ඒ සියලූ අමනුෂ්‍යයෝ ම සතුටු සිතැත්තෝ වෙත්වා. තවද මාගේ වචනය සකසා අසත්වා.

2. භූතයෙනි, එබැවින් තෙපි සියල්ලෝ මාගේ වචනය අසවු, මනුෂ්‍ය ප්‍රජාවට මෛත්‍රිය කරවු, යම් කෙනෙක් දහවල් ද රෑ ද පුද පඬුරු එලවත් ද, එහෙයින් නොපමාවම ඔවුන් රකිවූ.

3. මේ මිනිස් ලොව හෝ නාලෝ ආදි අන් ලොවක හෝ යම් ධනයක් වේද, දෙව්ලොව හෝ මහඟු රුවනක් වේද, ඔවුන් අතුරෙහි තථාගතයන් හා සදෘශයෙක් නැත්තේමය. මේ කරුණින් ද බුදුරජහු උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

4. ශාක්‍යමුනි තෙම එකඟ වූ සිත් ඇත්තේ, කෙලෙස් නැසීමට නිමිති වූ රාගයෙන් වෙන්වීමට නිමිති වූ මරණයක් නැති උතුම් වූ යම් නිවනක් පසක් කෙළේද, ඒ දහම් හා සම වූ කිසිවෙක් නැත්තේය. මේ කරුණින් ද නිවන් දහම් උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සෙත්වේවා.

5. බුද්ධ ශ්‍රේෂ්ඨ තෙම අත්‍යන්ත පරිශුද්ධ වූ යම් මාර්ග සමාධියක් වර්ණනා කෙළේද, බුද්ධාදීහු ආනන්තරික (අනතුරුවම එල දෙන) සමාධියයි යමකට කියත් ද, ඒ

සමාධිය හා සමාන අන්‍ය සමාධියක් නැත. මේ කරුණින් ද ආර්ය මාර්ගය උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

6. සත්පුරුෂයන් විසින් පසස්නා ලද යම් ආර්ය පුද්ගලයෝ අටදෙනෙක් වෙත් ද නොහොත් ප්‍රශස්ත වූ යම් එකසිය අටක් ආර්ය පුද්ගලයෝ වෙත් ද මොහු හැමදෙන සතර යුග කෙනෙක් වෙති. සුගත් බුදුරජුන් ගේ සවු වූ ඔවුහු තුමු දක්ෂිණාවට සුදුස්සෝ වෙති. මේ බුදු සව්වන් කෙරෙහි දෙන ලද දානයෝ මහත්ඵල ඇත්තෝ වෙත් මේ කරුණින් ද බුද්ධ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

7. ගෞතම බුද්ධ ශාසනයෙහි වූ සුවිශුද්ධ කායවාක් කර්ම සංඛ්‍යාත ශීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූ ස්ථිර සිතින් යුක්ත වූ ප්‍රඥාව කරණ කොටගෙන සියලු කෙලෙසුන් ගෙන් නික්මුණා වූ යම් පුද්ගල කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු තුමූ නිවනට බැසගෙන නො මිලයේම රහත්ඵල සමවත ලැබගෙන එය විඳින්නාහු වෙති. මේ කරුණින් ද ආර්‍ය්‍ය සංඝයා උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

8. යම්සේ පොළොව තුළ වැද ගෙන සිටි ඉන්ද්‍රඛීලය සිවු දිගින් හමන සුළඟින් සෙලවිය හැකි නොවේද, ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයන් ප්‍රඥාවෙන් බැසගෙන දක්නා පුරුෂයා (සෝවාන් පුද්ගලයා) එබන්දකු කොට කියමි. මේ කරුණින් ද ආර්‍ය්‍ය

සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

9. යම් සෝවාන් පුද්ගල කෙනෙක් ගැඹුරු නුවණැති බුදුරදුන් දෙසූ ආර්‍ය්‍ය සත්‍යයන් තමන්ට ප්‍රකට කෙරෙත් ද, ඔහු බෙහෙවින් පමා වූවාහු නමුත් අටවන භවයක් නොගනිති. මේ කරුණින් ද ආර්‍ය්‍ය සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

10. මේ සෝවාන් පුද්ගලයාගේ දර්ශන සම්පත්තිය හෙවත් සෝවාන් මග නුවණ පහළවීම සමගම සත්කාය දෘෂ්ටිය ද (බුද්ධාදි අටතන් හි) සැකය ද යම් මිථ්‍යාශීල ව්‍රත කෙනෙක් වූහු නම් ඒ සියල්ල ද යන මේ තුන් සංයෝජන දුරු කරණ ලද්දෝ වෙත් හෙතෙම සතර අපායයන් කෙරෙන් මිදුනේද වේ. ආනන්තර්‍ය්‍ය කර්ම පසත් මිථ්‍යාදෘෂ්ටියත් යන බැරෑරුම් පව් සය කරන්නට ද හේ අභව්‍යය. මේ කරුණින් ද ආර්‍ය්‍ය සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

11. ඒ සෝවාන් පුද්ගලතෙම කයින් හෝ වචනයෙන් හෝ සිතින් හෝ ප්‍රඥප්ති මාත්‍ර වූ කිසි වරදක් කරන්නේ නමුදු හේ එය සඟවන්නට නොහැක්කේය. දක්නා ලද නිර්වාණ පදය ඇති සෝවාන් පුද්ගලයා ගේ (වරද සැඟවීමේ) අවශ්‍ය බව බුදුරදුන් විසින් වදාරණ ලද්දේය. මේ කරුණින් ද ආර්‍ය්‍ය සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

12. වන ලැහැබ තෙමේ ග්‍රීෂ්ම ඍතුවේ පළමුවන මාසයෙහි හෙවත් බක්මහ සුපිපි අක් ඇත්තේ යම් සේ ද, එසේ වූ නිවන් පුර පමුණු වන පයර්‍යාප්ති ධර්ම රත්නය පරමහිතාවහ වූ නිවන් පිණිස ඒ බුදුරජ තෙමේ දෙසී, මේ කරුණින් ද බුදුරජ තෙමේ රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

13. උතුම්වූ නිවන දන්නා වූ, උතුම් වූ නිවන දෙන්නා වූ, උතුම් වූ නිවන් මග ගෙන හැර පාන්නා වූ, නිරුත්තර වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ උතුම් වූ දහමක් දෙසූ සේක. මේ කරුණින් ද බුදුරජ තෙම් උතුම් රුවනෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත්වේවා.

14. යම් කෙනෙකුන් ගේ පුරාතන කර්ම රහත් මගින් ක්ෂීණ වූයේ ද අලුත් කර්මයන් ගේ පහළ වීමෙකුත් නැද්ද, මතු භවයක් කෙරෙහි නො ඇලුනු සිතැති, ක්ෂීණ වූ ප්‍රතිසන්ධි විඥාන සංඛ්‍යාත බීජ ඇති, පුනර්භව සංඛ්‍යාත සංස්කාර වෘද්ධිය කෙරෙහි කැමැත්තක් නැති, ධෛර්‍ය සම්පන්න වූ ඒ රහත්හු මේ පහන මෙන් අවසන් සිත නිරුද්ධ වීමෙන් පිරිනිවෙත්, මේ සත්‍ය බලයෙන් සෙත් වේවා.

15. පොළොවෙහි හෝ අහසෙහි වූ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙතන්හි රැස්වූහු ද, ඔහු ද මම ද දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදන ලද තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ නමදිමු. සත්ව ප්‍රජාවට සෙත්වේවා.

16. පොලොවෙහි හෝ අහසෙහි වූ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙතන්හි රැස්වූහු ද, ඔහු ද මම ද දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදන ලද තථාගත වූ ධර්මය නමදිමු. සත්වයාට සෙත්වේවා.

17. පොලොවෙහි හෝ අහසෙහි වූ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙතන්හි රැස්වූහු ද, ඔහු ද මම ද දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදන ලද තථාගත වූ සංඝයා නමදිමු. සත්වයාට සෙත්වේවා.

කරණීය මෙත්ත සූත්‍රය

රතන සූත්‍රය සත්‍ය ක්‍රියා බලයෙන් අමනුෂ්‍යෝද්‍රව දුරීභූත කිරීමට දේශිත ය. කරණීය මෙත්ත සූත්‍රය ද එසේම අමනුෂ්‍යයන් ගෙන් සිදුවන උවදුරු වැළැක්වීම සඳහා දේශිතය. රතන සූත්‍රයට අනතුරුව මේ සූත්‍රය ඇතුළත් කරණ ලද්දේ එබැවිනි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙන සමයෙහි සසර කල කිරුණු පන්සියයක් භික්ෂූන් වහන්සේ බුදුන් වහන්සේ වෙතින් කමටහන් ගෙන හිමාලය වන පෙදෙසෙහි එක්වන ලැහැබෙක් ඇසුරු කොට වස් විසූහ. සිල්වත් භික්ෂූන් ගේ ගුණ තෙදින් වෘක්ෂ දෙවතාවෝ තමන් ගේ දරුවන් ගෙන රුක් විමන්වලින් බැස

ඔබ මොබ හැසිරෙන්නට වූහ. ඒ දේවතාවෝ මේ භික්ෂූහු තෙමසක් මෙහි වෙසෙති. එතෙක් අපට දරුවන් රැගෙන බිමට බැස විසිය නොහැකිය. එහෙයින් භික්ෂූන්ට බිය උපදවන අරමුණු පෙන්වා බිය දනවන හඬ නගා තැති ගන්වමුයි සිතා නානා පාකාර යක් රකුස් රූ මවා ඉදිරියෙහි සිටින්නට වූහ. භික්ෂූහු බිය වූහ. දුර්වර්ණ වූහ. සිරුර පඬුපාට විය. සිත් එකග කළ නොහැකි විය. එහෙත් කිසිවෙක් කිසිවෙකුට එපවත් නොදැන්වීය.

දිනක් භික්ෂූහු සංඝ ස්ථවිරයන් වහන්සේ හමු වූහ. භික්ෂූන් ගේ මැලවුණු සිරුරු දැක යම් උවදුරක් ඇද්දැයි විචාළහ. එවිට උන් වහන්සේ සියලු පුවත් දැන්වූහ.

සංඝස්ථවිර තෙමේ භික්ෂූන් අමතා ඇවැත්නි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවස් විසීම පසුවස් විසීම යයි වස් එළඹීම් දෙකක් වදාරා ඇත. අපට මේ සෙනස්න සැප නොවේ නම් ඒ බව බුදුරදුන්ට දන්වා වෙන සැප සෙනස්නක් ලබාගනිමු යි සාකච්ජා කළහ.

පසුව බුදුන් වහන්සේ කරා එළඹියහ. ඒ තොරතුරු ද සැල කළහ. බුදුන් වහන්සේ ආවර්ජනා කොට බැලූහ. මහණෙනි තොපට මෙයට වඩා සුදුසු සෙනස්නක් නොමැත. තෙපි දෙවියන් ගෙන් නිර්භය බව කැමති වන්නාහු නම් මේ පිරිත උගනිවු. මෙය තොපට පිරිතක් මෙන්ම කර්මස්ථානයක් ද වෙයි. මේ මෙත්ත සූත්‍රය මසකට අටවරක් බණ අසන

දිනයන්හි සජ්ඣායනා කරවූ. මෙය පදනම් කොට ධර්ම සාකච්ඡා පවත්වවූ. ධර්ම දේශනා පවත්වවූ. පසුව අනුමෝදනා කරවූ. මෙයම කර්මස්ථානයක් වශයෙන් වඩවූ. භාවනාවක් මෙන් පුහුණු කරවූ. එවිට අමනුෂ්‍යයන්ට බිය ගන්වනු නොහැකිවෙයි. දෙවියෝ හිතවත්කමක් ම දක්වති යයි වදාළ සේක.

1. යම් ඒ ශාන්ති පද සංඛ්‍යාත නිර්වාණයක් වේද, එයට පැමිණ නොහොත් එය අවබෝධ කොට වසනු කැමති අභිවෘද්ධිය සලසා ගැනීමෙහි දක්ෂයා විසින් එයට සුදුසු දෙය කළ යුතුය. නිවනට පැමිණ වසනු කැමැත්තේ සත්‍ය ප්‍රතිවේධය පිණිස පිළිපදින්නට නොහොත් කිසුණු පිරියම් කිරීම් වත් සමාදන්වීම් ආදි සියලු කාර්‍ය්‍යයන් කරන්නට දක්ෂයෙක් වන්නේය. ඍජු වන්නේය. මනාකොට ඍජු වන්නේය. අන්‍යයන්ගේ අවවාද මනා කොට පිළිගැනීම් වශයෙන් සුවච වන්නේය. මෘදු වන්නේය. අතිමාන ඇත්තේ නොවන්නේය.

2. ලද දෙයින් සතුටු වන්නෙක් ද පහසු වෙන් පෝෂණය කළ හැක්කෙක් ද ස්වල්ප කටයුතු ඇත්තෙක් ද, සැහැල්ලු පැවතුම් ඇත්තෙක් ද, සන්සුන් ඉඳුරන් ඇත්තෙක් ද, ප්‍රඥා ඇත්තෙක් ද, හැඩි දැඩි අසංවර ගති නැත්තෙක් ද කුලයන් කෙරෙහි නොඇලුනෙක් ද වන්නේය.

3. නුවණැති අන්‍යයන් නින්දා කරණ සුලු වරදක්වත් නො කරන්නේය. සියලු සත්වයෝ සැප ඇත්තෝ වෙත්වා, භය නැත්තෝ වෙත්වා. සුඛිත සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා'යි ද,

4. තෘෂ්ණා භය සහිත හෙයින් තැති ගන්නා සුලු වූ ද, තෘෂ්ණා භය ප්‍රහීණ කල හෙයින් ස්ථාවර වූ ද යම්කිසි සත්වයෝ ඇත්තාහු නම්, ඒ සියලු දෙනා ද දික් ශරීර ඇත්තෝ ද ඉතා සියුම් ශරීර ඇත්තෝ ද සථූල ශරීර ඇත්තෝ ද,

5. ඇස් හමුවට පැමිණීම් වසයෙන් දුටු සත්තු ද, ඈත සිටි හෙයින් නුදුටු සත්තු ද, දුරත් ළඟත් වසන සත්තු ද, ඉපදීම අවසන් කළ සත්වයෝ ද, මතු ඉපදීම සොයන සත්වයෝ ද යන මේ සියලු සත්වයෝ සුඛිත සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා යි ද මෙත් වඩන්නේය.

6. එකෙක් අනිකෙකු නො රවටන්නේය. අනෙකෙකුට අවමන් නො කරන්නේය. කය හා වචනය පිළිබඳ විකෘතියෙන් ද මනෝවිකාරයෙන් ද එකෙක් අනෙකුට දුකක් නො කැමති වන්නේය.

7. මව යම්සේ තමාගෙන් ඇති වූ එකම ඖරස පුත්‍රයා ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් වුවත් රක්නේ ද එපරිද්දෙන් ම සියලු සත්වයන් කෙරෙහි අප්‍රමාණ වූ මෛත්‍රී සහගත සිත වඩන්නේ ය.

8. උඩ ද යට ද සරස ද සීමාවකුදු නැතිව, අතරතුරවත් වෛර පහළවීමක් නැතිව, සතුරන් රහිතව සියලු ලෝක සත්වයා කෙරෙහි අප්‍රමාණ වූ මෛත්‍රී සහගත සිත වඩන්නේය.

9. සිටින්නේ හෝ ඇවිදින්නේ හෝ උන්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ යම්තාක් මෛත්‍රී සහගත සිහිය ඉටනු කැමැත්තේ ද, ඒ තාක් පහවූ මිද්ධය අලස බව ඇතිව අධිෂ්ඨාන කරන්නේය. මෛත්‍රී විහරණය මේ බුද්ධ ශාසනයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ විහරණයෙකැයි ප්‍රකාශ කළහ.

10. මිථ්‍යා දෘෂ්ටියට නොපැමිණ සිල්වත් වූයේ දර්ශනයෙන් යුක්ත වූයේ වස්තු කාමයන්හි ගිජු බව දුරුකොට ඒකාන්තයෙන්ම නැවත ගර්භයෙක්හි විසීමට නොපැමිණෙන්නේය. ශුද්ධාවාසයක ඉපිද එහිදී ම රහත් බවට පැමිණ පිරිනිවන් පාන්නේය.

බන්ධ පරිත්තය

සර්ප ජාතීන් කෙරෙහි මෙත් කිරීමෙන් තමන් ගේ පංචස්කන්ධය පිළිබඳ ආරක්ෂාව සලස්වා ගැනීමට කරණීය මෙත්ත සූත්‍රයට අනතුරුව කඳ පිරිත යොදා තිබේ.

අතීතයේදී අපමහ බෝසතාණන් වහන්සේ බමුණු මහසල් කුලයක ඉපද වැඩී වයසට පැමිණ පැවිදි වී පඤ්චාභිඥා

අෂ්ටසමාපත්ති උපදවා ගෙන වනයෙහි වසන්නේ තම අතවැසි තවුසන්ට සර්ප ආදීන් ගෙන් වන උවදුරු දැක මේ පිරිත දෙසූහ. එතැන් පටන් සර්පයන් ගෙන් උවදුරක් නොවීය.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි අනේපිඩු මහ සිටුහු විසින් කරවා පිළිගන්වන ලද ජේතවන නම් වූ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහි සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂු නමක් නයකු විසින් දෂ්ට කරන ලදුව කලුරිය කෙළේය.

එකල්හි බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක ද එතන්හි එළඹි සේක. එළඹ බුදුරදුන් වැද එකත් පසෙක හුන් සේක. එකත් පසෙක හුන් ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූ සේක.

"ස්වාමීනි, මේ සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂු නමක් සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරන ලදුව කාලක්‍රියා කෙළේය" යනුයි මහණෙනි, ඒ භික්ෂු තම මේ සතර සර්ප රාජ කුලයන් මෛත්‍රී සිතින් නො පැතිරවී ය යි හඟිමි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ භික්ෂු තම සතර සර්පරාජ කුලයන් මෙත් සිතින් පහළේ වී නම් මෛත්‍රිය වැඩුයේ නම් ඒ මහණ තෙම සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරන ලදුව කලුරිය නො කරන්නේය.

සතර සර්ප රාජ කුලයෝ කවරහු දයත් ? විරූපක්ඛ නම් සර්ප රාජ කුලය, ඒරාපථ නම් සර්ප රාජ කුලය,

ඡබ්‍යාපුත්ත නම් සර්ප රාජ කුලය, කණ්හාගෝතමක නම් සර්ප රාජ කුලය යන මේ සතර යි.

මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම ඒකාන්තයෙන් මේ සතර නාගරාජ කුලයන් මෙත් සිතින් නො පැතිර වීය. මහණෙනි, ඉදින් ඒ භික්ෂු තම මේ සතර අහිරාජ කුලයන් මෙත් සිතින් පැතිර වී නම් ඒ භික්ෂු තම සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරනු ලදුව කලුරිය නො කරන්නේය.

මහණෙනි, ඒ සතර නාග කුලයන් කෙරෙහි මෙත් සිත පතුරු වන්නට අවසර දෙමි. කුමක් හෙයින් දයත් ? තමා ගේ සංවරණය පිණිස, තමහට ආරක්ෂාව පිණිස පවත්තා හෙයිනැයි වදාළ සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය මෙසේ වදාළ සේක. සුගත නම් වූ ශාස්තෲන් වහන්සේ මෙය මෙසේ වදාරා යළිත් මත්තෙහි ගාථා වශයෙන් ද ප්‍රකාශ කළ සේක.

1. මාගේ මෛත්‍රිය විරූපාක්ෂ නම් සර්ප කුලයන් සමග ය. මාගේ මෛත්‍රිය ඒරාපථ නම් සර්ප කුලයන් සමග ය. මාගේ මෛත්‍රිය ඡබ්‍යාපුත්ත නම් සර්ප කුලයන් සමග ය. මා ගේ මෛත්‍රිය කණ්හාගෝතමක නම් සර්ප කුලයන් සමග ය.

2. මා ගේ මෛත්‍රිය පා නැති නාග, පිඹුරු, පොළොං ආදි දීර්ඝ ජාතීන් සමග ය. මා ගේ මෛත්‍රිය දෙපා ඇති

මිනිසුන් හා පක්ෂීන් සමග ය. මාගේ මෛත්‍රිය හස්ති, අශ්ව, ගව, මහිස ආදී සිවුපා සත්ත්වයන් සමග ය. මා ගේ මෛත්‍රිය පත්තෑ, ගෝනුසු ආදි බොහෝ පා ඇති සත්ත්වයන් සමග ය.

3. අපාදක සත්ත්වයෙක් මා නොපෙළා වා, ද්විපාදක සත්ත්වයෙක්, සිවුපා සත්ත්වයෙක්, බහුපාද සතෙක් මා නො පෙළාවා.

4. හැම සත්ත්වයෝ ද, හැම ප්‍රාණීහු ද, හුදෙක් සියලු භූතයෝ දැයි යන හැම දෙන යහපතක් ම දකිත්වා. මොවුන් කෙරෙන් කිසිවකු කරාත් දුකක් නො පැමිණේවා.

5. බුදුරුවන්හි ගුණ අප්‍රමාණ ය. දහම් ගුණ අප්‍රමාණ ය. සඟ ගුණ අපමණ ය. දීර්ඝ ජාතීහු නම් ප්‍රමාණවත් හ. එනම් සර්පයෝ ය. ගෝනුස්සෝය. බොහෝ පා ඇති සත්ත්වයෝය. මකුළුවෝය. සිකනල්ලුය. මීයෝය යන මේ විසිති.

6. තෙරුවන් ගුණ සිහි කිරීමෙනුදු මා විසින් ආරක්ෂාව කරන ලද්දීය. මා විසින් පරිත්‍රාණයෝ කරන ලද්දාහුය. මා කෙරෙහි අදහස් ඇති සත්ත්වයෝ ඉවත් වෙත්වා. මා නො වෙහෙසත්වා.

ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඳිමි. සත් බුදුවරයන්ට ද නමස්කාර කරමි.

මෙත්තානිසංස සූත්‍රය

එක් සමයක බුදුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ඇසුරු කොට දෙව්රම් මහ වෙහෙර වසන්නේ දිනෙක පැසුළු යම ලොව බලා වදාරණ සේක් මේ බඳු සිදුවීමක් දුටු සේක.

කොසොල් රට සැරිසරන මා අග්ගික්ඛන්ධෝපම සූත්‍රය දෙසීමෙන් සැට නමක් රහත් වන්නාහ. සැට නමක් කටින් උණුලේ වමාරන්නාහ. සැට නමක් සිවුරු හැර ගිහි වන්නාහ යනුයි.

භික්ෂූන් හට සංග්‍රය පිණිස චාරිකාවෙහි හැසිරෙනු කැමැති භික්ෂූන්ට දන්වන්නැයි කීහ. මෙසේ වදාල බුදුන් වහන්සේ මහත් භික්ෂු සමූහයක් පිරිවරා ගෙන ගම් නියම් ගම් පිළිවෙළින් සැරි සරමින් මහත් වූ බෙණයක් සහිත රුකක් ගින්නෙන් ඇවුලෙනු දැක මෙය අරමුණු කොට දම් දෙසමියි අග්ගික්ඛන්ධෝපම සූත්‍රය දෙසූ සේක. මෙසේ වදාල කල හැටක් උණු ලේ වැමැරූහ. සැටක් සිවුරු හළහ. පිරිසිදු සිල් ඇත්තෝ රහත් වූහ.

මේ ධර්ම දේශනාව තුන් කොටසකට ප්‍රයෝජනවත් විය. රහත් වූවන්ට ප්‍රයෝජන වනු පුදුමයක් නොවේ. සෙස්සන්ට වූ ප්‍රයෝජන කවරේද යත්? ඉදින් බුදුහු අග්ගික්ඛන්ධෝපම සූත්‍රය නො ඇසුහු නම් ප්‍රමාද විහරණයෙන් යුක්තව පව් වඩමින් අපායෙහි උපදනාහ. මේ දහම් දෙසුම අසා සාමණේර භූමියෙහි සිට දසසිල් පුරා භාවනා වඩා සෝවාන් සකෘදාගාමී

හා අනාගාමී වන්නාහ. සමහරු දෙව්ලොව උපදින්නාහ. අතික් අය මෙය නොඇසුයේ නම් කල් යත් යත් සංඝාදිසේසාදියට හා පාරාජිකාදියට පැමිණෙන්නාහ.

මේ දේශනාව ඇසූ දුසිල් මහණහු මේ ශාසනය ආශ්චර්‍යයියි. අප පැවිදි වූයේ කෙලෙසුන් තැවීමට මිස කෙලෙසුන් වැඩීමට නොවේ. අපට දිවි හිමි කොට කෙලෙසුන් නැති කරන පිළිවෙතක් පිරිය නොහැකි ය. එබැවින් උවසුදම් පුරා දුකින් මිදෙමුයි ගිහි වූහ. ඔවුහු තිසරණ පන්සිල් හා අටසිල් රැක ඇතැම් කෙනෙක් සෝවාන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් සකෘදාගාමී වූහ. කෙනෙක් දෙව්ලොව උපන්හ. මෙසේ ඔවුන්ටත් මේ දෙසුම ඵලවත් විය. මේ දේශනාව ගැන ආරංචි වූ භික්ෂූහු විසිදෙන සැටදෙන සියදෙන බැගින් සිවුරු හැර ගිහි වූහ.

මෙසේ බුදුන් වහන්සේ දහම් දෙසමින් දනවු සැරිසරා නැවත දෙව්රම් වෙහෙරට වැඩ එම ගඳ කිළියෙහි අඩ මසක් විවේකව ඵලසමවත් සුව විඳ පසුව අනඳ මහ තෙරුන් සමඟ දෙව්රම් වෙහෙර බලා හැසිරෙන සේක් පෙර කාෂාය වස්ත්‍රයෙන් බබලමින් පැවැති දෙව්රම් වෙහෙර අද මෙසේ හිස්වන්නට හේතු කවරේදැයි අනඳ හිමියන් ගෙන් විචාල සේක.

අනඳ හිමියෝ බුදුන් වහන්සේට මෙසේ පැවසූසේක.

ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ දනවූ සැරිසරා වඩිද්දී අග්ගික්ඛන්ධෝපම සූත්‍රය වදාල තැන් පටන් භික්ෂුහු සංවේගයට පැමිණ අපට මේ සසුනෙහි පිළිවෙත් පිරිය නොහැකිය. නොමනා පැවතුම් ඇති අප විසින් සැදැහැවතුන් විසින් පින් සලකා පිරිනමන ලබන දන් වැළඳීම නුසුදුසු යයි සිවුරු හැර ගියහ. මෙය ඇසූ බුදුන් වහන්සේට ධර්ම සංවේගය පහළ විය.

ඉක්බිති බුදුන් වහන්සේ අනඳ තෙරුන් ඇමතූහ. මා සමවත් සුවෙන් විවේකීව සිටියදී මෙහි කිසිදු භික්ෂුහු නමක් මගේ දරුවන්ගේ සැනසීම පිණිස අවවාදයක් නොදුන්නේය. ගඟකට බසින්නට බොහෝ තොටවල් ඇත්තාක් මෙන් සසුනෙහි සැනසෙන්නට බොහෝ දේ තිබේ.

ආනන්ද, ගඳකිළි මළුවෙහි බුඩාසනයක් පණවා භික්ෂූන් රැස්කරවයි කී සේක. මේ කාරණය අර්ථෝත්පත්ති කොටගෙන මහණෙනි, මේ සස්නෙහි යම් භික්ෂූන් නමක් අසුරු සණක් ගසන කෙටි කාලයක් නමුදු සියලු සතුන් කෙරෙහි මෙත් සිත වඩා නම් හෙවත් මෛත්‍රී කෙරේ නම් මහණෙනි, ඒ භික්ෂු නම මේ සස්නෙහි නො සිස් වූ ධ්‍යාන ඇත්තෙක් ව වසන්නේයයි ද, ශාසනානුශාසනය පිළිපදින්නේ යයි ද, අවවාද පිළිපන්නේය යි ද, දායකයන් විසින් දෙන රට්ඨ පිණ්ඩය නොසිස්ව වළඳන්නේ යයි ද කියනු ලැබේ.

යම් කෙනෙක් මෙත්සිත නැවත නැවත පුහුණු කෙරත් නම් වඩාත් නම් ඔවුන් ගැන කියනුම කවරේදැයි මෙසේ චූල්ල

අච්ඡරාසංඝ සූත්‍රය වදාරා මෙත් භාවනාවේ අනුසස් දක්වනු සඳහා මෙත්තානිසංස සූත්‍රය දෙසූ සේක.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඩු මහ සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන්ට ආමන්ත්‍රණය කළ සේක. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස යැයි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

මහණෙනි, ආදරයෙන් සෙවුනා ලද එසේම වඩනා ලද නැවත නැවත වැඩීම වශයෙන් පුරුදු කරන ලද සියලු අන්දමින් ම පුරුදු කරන ලද මොනවට පටන් ගන්නා මෛත්‍රී චෙතෝ විමුක්තිය පිළිබඳ අනුසස් එකොළොසක් කැමති විය යුත්තාහ.

කවර එකොළොසක්දයත් ?

1. සැපසේ නිදයි.
2. සැපසේ පුබුදියි.
3. නපුරු සිහිනයක් නොදකියි.
4. මිනිසුන්ට ප්‍රියවෙයි.
5. අමනුෂ්‍යයන්ට ද ප්‍රිය වෙයි.
6. දෙවියෝ රකිති.

7. මේ මෛත්‍රී විහරණ ඇති පුද්ගලයා ගේ ශරීරයෙහි ගිනි හෝ, විස හෝ, සැත් හෝ නොවදියි.
8. වහාම සිත එකග වෙයි.
9. මුහුණ පැහැපත් වෙයි.
10. නො මුලාව කලුරිය කරයි.
11. මෛත්‍රී සමවතින් මතු රහත් වන්නට නොහැකි වී නම් මරණින් මතු බඹ ලොව උපදියි.

මහණෙනි, ආදරයෙන් සෙවුනා ලද මෛත්‍රී චෙතෝ විමුක්තිය ආසේවිත භාවිත බහුලීකෘත කළ කල්හි යානාවක් මෙන් වස්තුවක් මෙන් කළ කල්හි එළඹ සිටි කල්හි පුරුදු කළ කල්හි මොනවට පටන් ගත් කල්හි මේ එකොළොස් ආනිසංසයෝ කැමති විය යුත්තාහුය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු වූ ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාවට කැමති වූහ.

මිත්තානිසංස පිරිත

මිතුරන්ට උපකාර කිරීමේ අනුසස් දැක්වීම සඳහා මිත්තතානිසංස ගාථා දේශිත ය. එය ජාතක පාලියේ මහා නිපාතයේ තේමිය ජාතකයෙහි තේමිය කුමාරයව උපන් අප මහ බෝසතුන් දෙවියන් ගේ සාධුකාරයෙන් හා තමන් ගේ ඝෝෂායෙන් මහාවනය උන්නාදයට පත් කරවමින් මිත්ත පූජා ගාථා නම් මේ ගාථා දසය දෙසන ලදි.

1. යම් පුද්ගලයෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහී නොවේ නම් හෙතෙම තමාගේ ගෙයින් බැහැර යම් තැනෙකට ගියේ නම් බොහෝ කන බොන දෑ ලබයි. බොහෝ දෙනෙක් ඔහු ඇසුරු කොට ජීවත් වෙති.

2. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහි නොවේ නම් හෙතෙම යම් යම් රටකට යේ ද, නියම් ගමකට නුවරකට යේද, ඒ හැමතැනම හේ පුදනු ලැබේ.

3. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහි නොවේ නම් ඔහුට සොරු ලං නොවෙති. රජතෙමේ අවමන් නොකෙරෙයි. ඔහු හැම සතුරන් මැඩ පවත්වති.

4. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහි නොවේ නම් හෙතෙම නොගැටුනු සිත් ඇතිව තමාගේ ගෙට එයි මිත්‍ර ද්‍රෝහි නොවන පුද්ගලයා ගේ අපමණ වූ ගුණ සභායෙහි පවා කියති. හෙතෙම නෑයින්ට උතුම් වෙයි.

5. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහි නොවේනම් හෙතෙම අනුනට සත්කාර කොට අනුන්ගෙන් සත්කාර ලබන්නෙක් වෙයි. අනුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වූයේ ඔවුන් විසින් ගරු කරනු ලබන්නේ ද වෙයි. ලෝකයා තමාගේ ගුණ වැණුම හා යසස උසස් කොට නගා ලන්නේ ද වෙයි.

6. මිත්‍රයන් පුදන තැනැත්තා ඔවුන් විසින් පුදනු ලබන්නේ ද වෙයි. බුද්ධාදි කල්‍යාණ මිත්‍රයන්ට වඳින තැනැත්තා

තෙමේ ද වැඳුම් ලබන්නෙක් වෙයි. හෙතෙම කීර්තියට ද පැමිණෙයි.

7. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහී නොවේ නම් හෙතෙම දිලිසෙන ගිනි මෙන් යස ඉසුරු පිරිවර සැපතින් උජ්ජවලිත වෙයි. දෙවියෙකු මෙන් බබලයි. ශ්‍රී කාන්තාව විසින් අත් නො හරින ලද්දේ වෙයි.

8. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහී නොවේ නම් ගවයෝ ඔහුට එල ප්‍රයෝජන දෙති. ක්ෂේත්‍රයෙහි වපුල තාක් පැල හට ගනිති. දරු සැප වලදයි.

9. යමෙක් මිත්‍ර ද්‍රෝහී නොවේ නම් දදුරෙන් පර්වතයෙන් ගසෙන් හෝ යමකින් ගිලිහුනේ නම් පිහිට ලබයි.

10. යමෙක් මිත්‍රද්‍රෝහී නොවේ නම් හෙතෙම වැඩුනු මුල් හා නුග අරටු ඇති නුග රුකක් සුළඟින් සොලවා එලන්නට නො හැක්කා සේ සතුරන් විසින් ඔහු මඩින්ට නොහැකි වෙත්.

මෝර පරිත්ත

ජාතක පාලියෙහි දුක නිපාතයෙහි එන 13 මෝර පරිත්තය සංයුත්ත නිකායෙහි දේව පුත්ත සංයුත්තයෙන් 14-15 චන්ද සූරිය පරිත්ත දෙක ද සක්ක සංයුත්තයේ එන 16 ධජග්ග පරිත්තය ද පරිත්ත 4 පළමුවන බණවර අවසනට යොදා තිබේ.

1. ලොව අඳුර දුරු කොට ලෝ වැස්සට ඇස් පාදා දුන් හෙයින් ඇස් ඇති ලොවට එළිය දෙන්නවුන් අතරෙහි එකම රජෙක් වූ රන් වන් සිරුර ඇති, මහපොළොව බබුළුවන්නා වූ මේ සූර්යයා නැගේ, රන් වන් ඒ හිරුට වදිමි. ඔබගෙන් ආරක්ෂාව ලැබූ අප මේ දවස සතර ඉරියව්වෙන් යුක්තව සැපසේ වෙසෙමු.

සවාසනා සකල ක්ලේශයන් දුරු කළ යම් බුදු කෙනෙක් සියලු දත යුතු ධර්මයන් දැන බුද්ධත්වය අවබෝධ කලාහු ද, උන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා. උන් වහන්සේලා ද මා ආරක්ෂා කරන සේක්වා. අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලාට ද මාගේ නමස්කාරය වේවා. උන් වහන්සේලාගේ නව ලොව්තුරා බෝධි ගුණයටද මාගේ නමස් කාරය වේවා.

ඒ මයුර තෙම මෙම පිරිත කියා ගොදුරු සෙවීමෙහි හැසිරෙයි. දෙවන මෝර පිරිතෙහි පෙරසේ ම මේ සූර්ය තෙම අප අතරෙන් ඉවත්වේ. ඔබගෙන් ආරක්ෂාව ලත් අපි (මුළු රැයෙහිම) සුවසේ වෙසෙමු.(සෙස්ස මුල් ගාථා දෙක මෙනි.)

චන්ද පරිත්ත

සූරිය පරිත්ත, ධජග්ග පරිත්ත

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේත නම් රාජ

කුමාරයාගේ උයන්හි අනේපිඩු මහා සිටුහු විසින් කරවන ලද අරම්හි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි චන්ද්‍ර දිව්‍ය පුත්‍ර තෙම රාහු අසුරේන්ද්‍රයා විසින් අල්ලා ගන්නා ලද්දේ විය. ඉක්බිති චන්ද්‍ර දිව්‍ය පුත්‍ර තෙම එවේලෙහි බුදු රදුන් සිහිකරමින් මේ ගාථාව කීයේය.

1. බුද්ධ වීර්යයන් වහන්ස නුඹ වහන්සේ සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙන් විශේෂයෙන් මිදුණු සේක. එසේ වූ ඔබ වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා. මම කරදරයට වැටී සිටිමි. ඒ මට පිළිසරණ වුව මැනව.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සඳ දෙව් පුත් අරඹයා රාහු අසුරේන්ද්‍රයාට මේ ගාථාවෙන් මෙසේ වදාළ සේක.

2. රාහු අසුරේන්ද්‍රය, දිව්‍ය පුත්‍ර තෙමේ නික්ලේශී වූ තථාගතයන් වහන්සේ සරණ ගියේය. බුදුවරයෝ වනාහි ලොවට අනුකම්පා කරන්නෝ ය. එහෙයින් සඳ අත්හරුවයි වදාළ සේක.

ඉක්බිති රාහු අසුරේන්ද්‍ර තෙම සඳ දෙව් පුතු තෙම අතහැර වේගයෙන් වේපචිත්ති අසුරිඳු යම් තැනක ද එතැන්හි එළඹියේය. එළඹ හටගත් සංවේග ඇති ව ලොමු දැහැගත් සිරුරු ඇතිව එකත් පසෙක සිටියේය. එසේ සිටියා වූ රාහු අසුරේන්ද්‍රයාට වේපචිත්ති අසුරේන්ද්‍රයා ගාථාවකින් මෙසේ කීයේය.

3. එම්බල රාහු අසුරේන්ද්‍රය, ඉක්මන් වූවකු මෙන් සඳු අත්හැරියේ කුමකටද? කැලඹුණු සිත් ඇත්තෙක්ව අවුත් බියවූවකු මෙන් කුමක් හෙයින් සිටින්නෙහිද?

4. බුදුරදුන් විසින් සඳු අත්හරුවයි ගාථාවකින් අස්වන ලද්දෙමි. ඉදින් සඳු අත් නො හැරීයෙම් නම් මාගේ හිස සත් කඩක්ව පැලෙයි. ජීවත් වුව ද සැපයක් නොලබමි.

සූරිය පරිත්තය

බුදුහු සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර අනේපිඬු මහ සිටුහුගේ අරම්හි වෙසෙන කල්හි සූර්ය දිව්‍ය රාජතෙම රාහු අසුරේන්ද්‍රයා විසින් අල්ලා ගන්නා ලද්දේය. එකල්හි හිරු දෙව් පුත් බුදු රදුන් සිහිකරමින් මේ ගාථාව කීයේය.

බුද්ධ වීර්යයන් වහන්ස, ඔබට නමස්කාර වේවා. ඔබ වහන්සේ හැම තැන්හිම මිදුණු සේක් මය. මම කරදරයට වැටුණෙමි. ඒ මට පිහිටවනු මැනවි.

ඉක්බිති බුදුරජාණන් වහන්සේ හිරු දෙව් පුත් ඇරඹ රාහු අසුරෙන්ද්‍රයාට ගාථාවකින් මෙසේ වදාළ සේක.

එම්බා රාහු, හිරු දෙව් පුත් අරහත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ සරණ ගියේ ය. එහෙයින් ඔහු මුදව. බුදු වරයෝ ලොවට අනුකම්පා කෙරෙති.

යම් සූර්යයෙක් ගණඳුරු දුර හැර එළිය කෙරේ ද? බබළන මඬුලු ඇත්තේ ද මහත් තේජස් ඇත්තේ ද එම්බල රාහු එසේ වූ අහස හැසිරෙන හිරු නොගිල. එම්බා රාහු. මාගේ පුත්‍ර වූ සූර්යා මුදව.

ඉක්බිති රාහු අසුරේන්ද්‍රයා හිරු දෙව් පුත් අතහැර යුහුසුළුව වේපචිත්ති අසුරේන්ද්‍රයා යම් තැනෙක ද එතැනට එළඹියේය. එළඹ කලකිරුණු සිත් ඇතිව බියෙන් තැති ගත්තෙක්ව එකත් පස්ව සිටියේය. එසේ සිටි රාහු අසුරේන්ද්‍රයාට වේපචිත්ති අසුරිඳු ගාථාවකින් මෙසේ කීය.

එම්බා රාහු කිමෙක්ද? ඉක්මන් වූවකු මෙන් හිරු අත්හැරියෙහි ද? කුමක් හෙයින් කලකිරුණු ගතියෙන් යුක්තව මෙහි පැමිණ තැතිගත්තෙකු මෙන් සිටින්නෙහි ද?

බුදුරදුන් විසින් වදාළ ගාථා දෙකක් ඇසීමි. ඒ තථාගත වචනය ඉක්මවා ඉදින් හිරු අත් නොහැරියේ නම් මාගේ හිස සත් කඩකට පැළෙන්නේය. දිවි තිබුණත් සුවයක් නොලබමි.

ධජග්ග පිරිත

එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන් ඇමතූ සේක. ඒ භික්ෂූහු වහන්සැයි භාග්‍යවතුන්

වහන්සේට පිළිදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි. දෙවියන් ගේ හා අසුරයන් ගේ යුද්ධයෙක් විය. මහණෙනි එකල්හි සක්දෙව් රජ තවුතිසා වැසි දෙවියන් ඇමතී ය. භවත්නි, ඉදින් යුද්ධයට ගිය දෙවියාට බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමු දැහැගැන්මෙක් උපදින්නේ නම් මාගේ ධ්වජාග්‍රය බලවු. මාගේ ධ්වජාග්‍රය බලන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහවන්නේ ය.

ඉදින් මාගේ ධ්වජාග්‍රය නොදක්නහු නම් එකල්හි ප්‍රජාපතී දෙව් රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය බලව. ප්‍රජාපතී දෙව් රජුගේ ධ්වජාග්‍රය දක්නා තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහවන්නේ ය.

ඉදින් ප්‍රජාපතී දෙව්රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය නොදක්නාහු නම් එකල්හි වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය බලවු. වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය දක්නා තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහවන්නේ ය.

ඉදින් වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය නොදක්නාහු නම් එකල්හි ඊසාන දෙව් රජුගේ ධ්වජාග්‍රය බලව. ඊසාන

දෙව් රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය දක්නා තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහවන්නේ ය.

මහණෙනි, සක්දෙව් රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය බලන්නවුන්ට හෝ ප්‍රජාපතී දෙව්රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය බලන්නවුන්ට හේ වරුණ දෙව්රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය බලන්නවුන්ට හෝ ඊසාන දෙව්රජු ගේ ධ්වජාග්‍රය බලන්නවුන්ට හෝ යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහවන්නේ හෝ වෙයි. පහ නොවන්නේ හෝ වෙයි. ඒ කවර හෙයින්ද යත්? මහණෙනි සක්දෙව් රජු පහ නො වූ රාග ඇත්තේ ය. පහ නොවූ ද්වේශ ඇත්තේ ය. පහ නො වූ මෝහ ඇත්තේ ය. බියවන සුලුය. තැතිගන්නා සුලු ය. පලායන සුලු ය.

මහණෙනි, මම තොපට මෙසේ කියමි. මහණෙනි ආරණ්‍යයකට ගියාහු හෝ රුක් මුලකට ගියා හෝ ශූන්‍යාගාරයකට ගියා හෝ තොපට බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ උපදනේ නම් එකල්හි ඒ භාග්‍යවත් තෙමේ මේ කරුණෙනුදු **අර්හත් ය. සම්‍යක් සම්බුද්ධ ය. විද්‍යාචරණ සම්පන්න ය. සුගත ය, ලෝකවිදු ය, අනුත්තර පුරිසදම්ම සාරථී ය. දෙව්මිනිසුන්ට ශාස්තෘ ය. බුද්ධ ය. භගවත්** යයි මා සිහිකරව. මහණෙනි, මා සිහිකරන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහව යන්නේ ය.

ඉදින් මා සිහි නොකරන්නාහු නම්, එකල්හි ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් **ස්වක්ඛ්‍යාත ය, සන්දිට්ඨික ය, අකාලික ය, ඒහිපස්සික ය, ඕපනයික ය, නුවණැත්තන් විසින් සිය සතන්හිලා දත යුත්තේ යයි** ධර්මය සිහි කරව. මහණෙනි, ධර්මය සිහිකරන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහව යන්නේ ය.

ඉදින් ධර්මය සිහි නොකරන්නා හු නම් එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ **සුපටිපන්න ය**. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ **උජුපටිපන්න ය**. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ තෙමේ **ඤායපටිපන්න ය.** භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක තෙමේ **සාමීචිපටිපන්න ය.** යම් සේ පුරුෂ යුග සතරක් වේද පුරුෂ පුද්ගල අට දෙනෙක් වේද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංඝ තෙමේ **ආහුනෙය්‍යයය, පාහුනෙය්‍යයය, දක්ඛිණෙය්‍යය, අංජලිකරණීයය, ලෝකයාගේ නිරුත්තර පින්කෙත** යැයි සංඝයා සිහිකරව. මහණෙනි සංඝයා සිහිකරන්නාවූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහව යන්නේය.

ඒ කවර හෙයින්ද යත් මහණෙනි අර්හත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ වනාහී පහවූ රාග ඇත්තාහ. පහවූ ද්වේශ ඇත්තාහ. පහවූ මෝහ ඇත්තාහ. නොබන සුලුය. නො තැති ගන්නා සුලුය. ත්‍රස්ත නොවන සුලුය. පලා නොයන සුලුය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙසේ වදාරා මේ ගාථාද වදාළ සේක.

1. මහණෙනි, අරණ්‍යයෙහි දී හෝ රුක්බමුලයේදී හෝ ශූන්‍යාගාරයේදී හේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සිහි කරන්නේ ය. (එවිට) තොපට බියෙක් නො වන්නේ ය.

2. ඉදින් ලෝක ජ්‍යෙෂ්ඨ වූ බුදු රජාණන් වහන්සේ සිහි නොකරන්නාහු නම් එකල්හි නෛර්‍යාණික වූ සුදේශිත වූ ධර්මය සිහිකරන්නේ ය.

3. ඉදින් නෛර්‍යාණික වූ සුදේශිත වූ ධර්මය සිහි නො කරන්නාහු නම් එකල්හි නිරුත්තර වූ පුණ්‍ය ක්ෂේත්‍ර වූ සංඝයා සිහිකරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මෙසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ ද සංඝයා සිහිකරන්නවුන්ට බියෙන් හෝ තැතිගැන්මෙන් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙන් හෝ නො වන්නේ ය.

සරණාගමනයේ සිට මෝර පරිත්ත අවසන දක්වා මෙලොව වැසි මනුෂ්‍යාදීන් ගේ උපද්‍රව නිවාරණය සඳහා දෙසන ලද සූත්‍ර දක්වා අනතුරුව චාතුර්මහා රාජික තාවතිංස දෙව්ලෝ වැසියන් ගේ බිය නිවාරණය සඳහා චන්ද-සූරිය හා ධජග්ග යන පරිත්ත තුන දේශනා කර තිබේ.

පළමුවන බණවර නිමි.

දුතියක භාණවාරං

දෙවන බණවර

පිටුව

අතිරේක සූත්‍ර හත ඇතුළත් බණවර

බුදුරදුන් තුල වූයේ අන්‍යයන්ගේ දර්ශන හා අදහස් ඉවසීමෙන් අසා සිට ඒවාට පිළිතුරු වශයෙන් සත්‍ය දහම පැහැදිලි කරදීමේ ක්‍රියා මාර්ගයකි.

II බණවර

උත්පත්ති දෙවියන්ට සිදුවන උවදුරුවලින් වැළකීම සඳහා දෙසන ලද විසුද්ධි දේව සංඛ්‍යාත මහ කසුප් මහ මුගලන් දෙහිමිවරුන්ට හා බුදු රදුන්ට උපන් ආබාධ සංසිඳුවීම පිණිස දෙසන ලද බොජ්ඣංග සූත්‍ර තුන දක්වන ලදි.

මහසුප් මහ මුගලන් දෙහිමිවරුන් හා බුදුන් වහන්සේ රෝගාතුර වූයේ ගිජුකුළු පව්ව පාමුල විස ගසක පිපුණු මල් පිස එන සුළඟ ආඝ්‍රාණය කිරීමෙනි.

රාගාදි මානසික රෝග සුව කිරීමේ බලය පමණක් නොව කායික රෝග සුව කිරීමේ ශක්තියක් ද බොජ්ඣංග ධර්‍මයන්හි පවතී. ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප හිමියෝ රෝගාතුර වී රජගහ නුවර පිප්ඵලී ගුහාවෙහි විසූහ. තථාගතයන් වහන්සේ එක් සන්ධ්‍යා සමයක එහි වැඩ සුවදුක් විචාරා බොජ්ඣංග ධර්‍ම දෙසූ සේක. ඒ දෙසුම අසා සිටි කසුප් හිමියෝ නිරෝගී වූ සේක. බුදු සසුනෙහි නෛර්‍යාණිකත්වය සිතන කසුප් හිමියන්ගේ සිත ප්‍රසන්න වූයේය. එයින් රුධිරයද ප්‍රසන්න විය. සියලු සිරුර පිනා ගියේය. උන් වහන්සේ ගේ රෝගය පියුම් පතෙහි දිය බිඳක් මෙන් පහ වී ගියේ ය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ තවත් අවස්ථාවක රෝගී වූ මුගලන් තෙරුන් කරා පැමිණ කරුණු විචාරා උන් වහන්සේට

ද බොජ්ඣංග ධර්මය දෙසූහ. එයින් සිත පැහැදුණු උන්වහන්සේ ගේ ද රෝගය සුව වූයේ ය.

එක් අවස්ථාවක බුදුන් වහන්සේ ද රෝගාතුරව වෙළුවනාරාමයෙහි වැඩ විසූ සේක. ආයුෂ්මත් චුන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ දක්නට එළඹ බෝධ්‍යාංග ධර්ම දෙසූහ. තථාගතයන් වහන්සේ ද නීරෝග වූ සේක. බොජ්ඣ ධර්මවල රෝග ව්‍යපසමනය කිරීමේ ශක්තියක් තිබේ. බොජඣංග යන්නෙහි තේරුම බෝධි නම් චතුමාර්ගඥානයයි. බෝධි නම් වූ සමූහයාගේ අංගයෝය යන අරුතින් ද නිර්වාණය ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන යෝගාවචරයා ගේ අංගයෝය යන අරුතින් ද බෝධ්‍ය නම් වෙයි.

බෝධ්‍යංග ධර්ම :

1.	සති	2.	ධම්මවිචය	3.	විරිය
4.	පීති	5.	පස්සද්ධි	6.	සමාධි

7. උපෙක්ඛා යන විසින් සතකි.

1. තිවන් මගට පිළිපන් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ගේ සිතෙහි පහළ වන චෛතසිකය සති සම්බොජ්ඣංග නම්.

2. ප්‍රඥා චෛතසිකය හෙවත් නුවණ ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංග නම්.

3. කය පිළිබඳ වූත් සිත පිළිබඳ වූත් වීර්‍ය්‍යය විරිය සම්බොජ්ඣංගය නම්.

4. සිත පිනවන ප්‍රීති චෛතසිකය පීති සම්බොජ්ඣංග නම්.

5. කය සිත දෙකේ තැන්පත් ගතිය ප්‍රශ්‍රබ්ධි සම්බොජ්ඣංග නම්.

6. එක අරමුණෙක්හි සිත නතර කර ගැනීම සමාධි සම්බොජ්ඣංග නම්.

7. ජීවිතයේ ඒ ඒ විපරිණාමවලදී අකම්පිතව සමසිතින් ඒවාට මුහුණදීම උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංග නම්.

(සප්ත බොජ්ඣංග ධර්ම ලෞකික ලෝකෝත්තර විසින් දෙවැදෑරුම් වේ.)

මහා කස්සපත්ථෙර බොජ්ඣංගය

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සමීපයෙහි කලන්දක නිවාප නම් වූ වෙළුවන මහා විහාරයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිර පීඩිත ව දුකට පත්ව දැඩි ගිලන් ව පිප්ඵලී ගුහාවෙහි වෙසෙයි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වේලෙහි ඵල සමවතින් නැගිට ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක වෙසේ ද ? එතැනට එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩ හුන්සේක. එසේ වැඩ හුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වදාළ සේක.

කිමෙක් ද? කාශ්‍යපය, ඔබට ඉවසිය හැකිද? කිම යැපිය හැකිද? හෙවත් ඔබගේ ශරීරය පවත්වන්නට හැකිද? කිම දුක්ඛ වේදනාවෝ පිරිහෙත් ද? අඩුවෙත් ද? කිම දියුණු නො වෙත් ද? ඒ දුක්ඛ වේදනාවන් ගේ කෙළවරක් පෙනේද? වැඩිවීමක් නො පෙනේදැයි මෙසේ විචාළ සේක.

ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට ඉවසිය නොහැකියි. සිව් ඉරියව්වෙහි සිරුර පැවැත්විය නොහැකියි. මාගේ දුඃඛ වේදනාවෝ බලවත්හ. දියුණු වනු මිස අඩු නොවෙත් වැඩි වනු මිස අඩුවක් නො පෙනේ යයි පිළිතුරු දුන්හ.

කාශ්‍යපය, මේ සප්තබෝධ්‍යාංග ධර්‍මයෝ මා විසින් මනාකොට කියන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවත පුරුදු කරන ලදහ. ඒ ධර්‍මයෝ චතුස්සත්‍ය ධර්‍මයන් විශිෂ්ටඥානයෙන් දැනගැනීම පිණිස චතුස්සත්‍යයාගේ අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්.

ඒ සප්ත බොධ්‍යංගයෝ කවරහුද යත් ?

කාශ්‍යපය, ස්මෘති සම්බෝධ්‍යංගය මා විසින් යහපත් කොට සලකන ලදි. වඩන ලදි. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදි. ඒ චතුස්සත්‍යය පිළිබඳ විශිෂ්ට දැනීම පිණිස ඔවුන් ගේ ම අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතියි.

ධර්ම විචය, මේ සම්බෝධ්‍යංග ධර්මයෝ මා විසින් මැනවින් කියන ලදහ. වැඩි වශයෙන් පුරුදු කරන ලදහ. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදහ. ඒ සප්ත ධර්මයෝ විශිෂ්ට ඥානය පිණිස, චතුස්සත්‍යාවබෝධය පිණිස, නිවන් පිණිස පවත්නාහ.

ඉක්බිති මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බෝධ්‍යංග ධර්මයෝ නම් මැනවි. බෝධ්‍යංග ධර්මයෝ ඒකාන්තයෙන් මැනවැයි සැල කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධර්මය වදාළ සේක. එයට සතුටු වූ ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ධර්මදේශනාව පිළිගත්තේය.

ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිර තෙමේ ඒ ලෙඩින් නැගිට්ටේය. ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගේ ඒ රෝගය නැවත නූපදනා පරිද්දෙන් නැතිවූයේය.

මහා මොග්ගල්ලානත්ථෙර බොජ්ඣංගය

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කලන්දක නිවාප නම් වූ වේළුවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි වනාහි ආයුෂ්මත් මහ මුගලන් ස්ථවිර තෙම හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දැඩි ගිලන් වූයේ ගිජුකුළු පව්වෙහි වෙසෙයි.

මෞද්ගල්‍යායනය, ඉවසිය හැකි ද? යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වේදනාවෝ පිරිහෙත් ද? අඩුවෙත්ද ? දුක්වේදනාවන් ගේ කෙළවරක් පෙනේ ද? වැඩි වීමක් නො පෙනේ දැයි? මෙසේ විචාළ සේක.

ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට ඉවසිය නොහැකි ය. සිරුර පැවැත්විය නො හැකිය. මාගේ දුඃඛ වේදනාවෝ බලවත් හ. දියුණුවෙත්, වැඩි වනු පෙනෙනු මිස අඩු වන මගක් නො පෙනෙයි.

මෞද්ගල්‍යායනය, මේ සප්තබෝධ්‍යංග ධර්මයෝ මා විසින් මොනවට කියන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවතත් වඩන ලදහ. ඔවුහු විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැනීම පිණිස සම්‍යක් සම්බොධිය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්,

ඒ සත කවරහුද යත්?

මෞද්ගල්‍යායනය, සති සම්බෝධ්‍යාංග මා විසින් කියන ලදි. වඩන ලදි. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදි. එය දැනීම පිණිස, මනාව දැනීම පිණිස, නිවන් පිණිස පවත්නේ ය.

ධම්ම විචය, සම්බෝධ්‍යාංග, විරිය සම්බෝධ්‍යාංග, පීති සම්බෝධ්‍යාංග, පස්සද්ධි සම්බෝධ්‍යාංග, සමාධි සම්බෝධ්‍යාංග, උපෙක්ඛා සම්බෝධ්‍යාංග පෙර සේමය.

මෞද්ගල්‍යානය, බොජ්ඣංග සත මා විසින් මනාව කියන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදහ. ඔවුහු යහපත් දැනීම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්,

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බෝධ්‍යාංග ධම්මයෝ මැනවි. ඒකාන්තයෙන්ම මැනවයි පැවසූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාව හොඳින් පිළිගත්තේ ය. ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිර තෙම ඒ ලෙඩෙන් නැගිට්ටේ ය. ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් ගේ ඒ රෝගය එයින් ම දුරු වූයේය.

මහා චුන්දතෙර්ර බොජ්ඣංගය

ම විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සමීපයෙහි වූ වෙළුවන විහාරයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගිලන් වූයේ, දුක් වූයේ බලවත් ලෙස ගිලන් බවට පැමිණ සේක.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද ස්ථවිර තෙම සවස් භාගයෙහි ඵල සමවතින් නැගී සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක ද එතැනට වැඩියේය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැඳ එකත් පසෙක හුන්නේය. එකත් පසෙක හුන්නා වූ ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක.

චුන්දය ඔබට බෝධ්‍යංග ධර්මයෝ වැටහෙත්වා.

ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ සප්ත බෝධ්‍යාංග ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මනාකොට වදාරන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදහ. ඔවුහු විශිෂ්ට ඥානය පිණිස සම්‍යක් සම්බෝධිය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්,

ඒ කවර සතක් ද යත්,

ස්වාමීනි, සති සම්බොජ්ඣංගය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් වදාරණ ලද්දේය. වඩන ලද්දේය. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලද්දේය. එය මනාව දැනීම පිණිස යහපත් අවබෝධය පිණිස, නිවන් පිණිස පවතියි.

ධම්ම විචය සම්බොජ්ඣංගය, වීරිය සම්බොජ්ඣංගය, පීති සම්බොජ්ඣංගය, පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය, සමාධි සම්බොජ්ඣංගය, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගය, පෙර සේ මැයි,

ස්වාමීනි, මේ සප්ත බොජ්ඣංග ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් දෙසන ලද්දාහු ය. වඩන ලද්දාහු ය. නැවත නැවතත් වඩන ලද්දාහු ය. ඔවුහු යහපත් දැනීම පිණිස, සම්‍යක් සම්බෝධිය පිණිස, නිවන් පිණිස පවත්නාහ.

චුන්දය, බෝධ්‍යංග ධර්මයෝ ඒකාන්තයෙන් ම සත්‍යය. චුන්දය, බෝධ්‍යංග ධර්මයෝ ඒකාන්තයෙන්ම සත්‍යය යි වදාළහ.

ආයුෂ්මත් චුන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ධර්මය ප්‍රකාශ කළ සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එය සතුටින් පිළිගත්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එම ලෙඩින් නැගි සේක. උන් වහන්සේ ගේ රෝගාබාධ එයින් ම සුව වූයේය.

ගිරිමානන්ද සූත්‍රය

එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් අරම්හි වැඩ වසන සේක. එකල්හි ගිරිමානන්ද ස්ථවිර තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි ගිලන් බව ඇත්තේ වෙයි. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැඳ එකත් පස්ව හුන්නේ ය. එකත්පස්ව හුන් ආනන්ද ස්ථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද ස්ථවිර තෙමේ උපන් ආබාධ ඇත්තේ, පැමිණි දුක් ඇත්තේ දැඩිව ගිලන් වූයේ වෙයි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් කරා වඩනා සේක් නම් මැනවි.

ආනන්දයෙනි, ඉදින් තෙපි ගිරිමානන්ද මහණහු වෙත එළඹ දශ සංඥා කියහු නම්, යම් හෙයකින් දශ සංඥා අසා ගිරිමානන්ද මහණහු ගේ ඒ ආබාධය හේතු වශයෙන් සංසිඳෙන්නේ ය.

කවර දශයෙක් ද යත්?

අනිත්‍ය සංඥාය, අනාත්ම සංඥාය, අශුභ සංඥාය, ආදීනව සංඥාය, ප්‍රහාණ සංඥාය, විරාග සංඥාය, නිරෝධ සංඥාය, සියලු ලෝකයෙහි කලකිරීම් සංඛ්‍යාත සංඥාය. සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍ය සංඥාය, ආනපාන සතිය යන දශයයි.

ආනන්දයෙනි, අනිත්‍ය සංඥාව කවරද ?

ආනන්දයෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ වලට ගියේ වේවයි.......... මෙසේ නුවණින් සලකන්නේය. චක්ෂුව අනාත්ම ය, රූප අනාත්ම ය, ශ්‍රෝතය අනාත්ම ය, ශබ්ද අනාත්ම ය, ඝ්‍රාණය අනාත්ම ය, ගන්ධය අනාත්ම ය, ජිව්හා අනාත්ම ය, රස අනාත්ම ය, කය අනාත්ම ය, ධර්ම අනාත්ම ය, මෙසේ සවැදෑරුම් ආධ්‍යාත්මික බාහිර ආයතනයන්හි අනාත්මානුදර්ශීව වාසය කරයි. ආනන්දයෙනි. මේ අනාත්ම සංඥා යයි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, අශුභ සංඥා කවර යත් ?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ පා තලින් උඩ කෙස් මතුයෙන් සම හිම්කොට ඇති නානාප්‍රකාර අශුචියෙන් පිරි මෙම කය ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නේ ය. මේ කයෙහි කේශයෝ ය. රෝමයෝ ය. නිය ය, දත් ය, සම් ය, මාංශ ය, නහර ය, ඇට ය, ඇට මිදුලු ය, වකුගඩු ය, හෘදය, අක්මා ය, දලබුය, බඩදිව ය, පපු කැණය, අතුනු ය, අතුනු බහනය, ඖදර්‍ය්‍යය, පුරීෂය, පිත් ය, ශ්ලෙස්මා ය, පූයා ය, ලේ ය, සෝදි ය, මේදස් ය, කඳුළු ය, වුරුණු තෙල් ය, කෙල ය, මුකුනු ය, සඳ මිදුලු ය, මූ ය යන මොහු ඇතැයි මෙසේ මේ කයෙහි අශුභානුදර්ශීව වාසය කරයි. ආනන්දයෙනි, මේ අශුභ සංඥාය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, ආදීනව සංඥා කවරයත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ වලට ගියේ වේවයි රුක්මුලට ගියේ වේවයි ශූන්‍යාගාරයට ගියේ වේවයි මෙසේ සලකන්නේය. බොහෝ දුක් ඇති මේ කාය බොහෝ ආදීනව ඇත්තේය. මෙසේ මේ කයෙහි විවිධ ආබාධයෝ උපදනාහ. ඔහු කවරහ යත් ? චක්ඛු රෝග ය, සොත රෝග ය, ඝාන රෝග ය, ජිව්හා රෝග ය, කාය රෝග ය, සීස රෝග ය, කණ්ණ රෝග ය, මුඛ රෝග ය, දන්ත රෝග ය, කාස ය, ශ්වාස ය, පීනස ය, දාහ ය, ජ්වර ය, කුච්ඡි රෝග ය, මූර්ජා ය, පක්ඛන්දිකා ය, ශූලාය, විශූචිකා ය, කුෂ්ට ය, ගණ්ඩ ය, කිලාස ය, ස්වාස ය, අපස්මාර ය, දද්දු

ය, කණ්ඩූ ය, රඛසා ය, විතච්ඡිකා ය, ලෝහිත පිත්ත ය, මධුමේහ ය, අංස ය, පිළිකා ය, භගන්දරා ය, පිතින් උපදනා ආබාධ ය, වාතයෙන් උපදනා ආබාධ ය, සන්නිපාතික ආබාධ ය, ඍතුපරිණාමයෙන් වන ආබාධ ය, විෂම පරිහාරයෙන් උපදනා ආබාධ ය, උපක්‍රමයෙන් උපදනා ආබාධ ය, කර්මවිපාකයෙන් උපදනා ආබාධ ය, ශීත ය, උෂ්ණ ය, සා ය, පවස ය, උච්චාර ය, පස්සාව ය යි, මෙසේ මේ කයෙහි ආදීනවානුදර්ශිව වෙසෙයි. ආනන්දයෙනි මේ ආදීනවානුසංඥායයි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, ප්‍රා හාණ සංඥා කවර යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි උපන් කාම විතර්ක නො ඉවසයි. දුරලයි. වෙසෙසින් දුරු කෙරෙයි. අභාවයට පමුණුවයි, උපනුපන් අකුශල ධර්ම නොඉවසයි. දුරලයි, වෙසෙසින් ආනන්දයෙනි, උපනුපන් අකුශල ධර්ම නොඉවසයි. වෙසෙසින් දුරු කරයි. අභාවයට පමුණුවයි. ආනන්දයෙනි, මේ ප්‍රහාණ සංඥාවය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, නිරෝධ සංඥා කවර යත්,
ආනන්දයෙනි, නිරෝධ කවර යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ වලට ගියේ වේවයි රුක්මුලට ගියේ වේව යි, ශූන්‍යාගාරයට ගියේ වේවයි මෙසේ සලකන්නේ ය. සර්ව සංස්කාරයන් ගේ යම්බඳු සමථයෙක් සර්වෝපධීන් ගේ දුරලීමෙක් තෘෂ්ණාක්ෂයෙන් විරාගයන්

නිර්වාණයෙක් වේ නම් එය ශාන්ත ය. එය ප්‍රණීත ය, මේ විරාග සංඥාය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, නිරෝධ සංඥා කවර යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණවලට ගියේ වේවයි, රුක්මුලට ගියේ වේවයි, ශුන්‍යාගාරයට ගියේ වේවයි, මෙසේ සලකන්නේ ය. සංස්කාරයන්ගේ යම්බදු සමථයක් සර්වෝපධීන්ගේ දුරලීමෙන් තෘෂ්ණක්ෂයක්, විරාගයක්, නිරෝධයක්, නිර්වාණයක්, වේ නම් එය ශාන්ත ය, ආනන්දයෙනි, මේ නිරෝධ සංඥාය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, සර්වලෝකයෙහි අනභිරත සංඥා කවර යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි භික්ෂු නමක් ලෝකයෙහි පඤ්චස්කන්ධය පිළිබඳ දැඩි ගැනීමක් හෝ සිත පිළිබඳ අරමුණු අනුව ඇතිවන කෙලෙස් හෝ වෙත් නම් ඔවුන් දුරු කරන්නේ වේද? දැඩිව අල්වා නො ගන්නේ වේද, මෙය ලෝකයෙහි කලකිරීම් සහගත හැඟීම යයි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, සියලු සංස්කාරයන් කෙරෙහි අනිත්‍ය සංඥාය කවර යත් ?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ තෙම හැම ප්‍රත්‍යුත්පන්න ධර්මයන්ගෙන් පෙළෙයි. ලජ්ජා වෙයි. පිළිකුල්

කෙරෙයි, ආනන්දයෙනි, මේ සර්‍වසංස්කාරයන් ගේ අනිත්‍ය සංඥාවයයි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, ආනාපානසති කවර යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ වලට ගියේ වේවයි රුක්මුලට ගියේ වේවයි ශුන්‍යාගාරයට ගියේ වේයයි කය ඍජුව තබා සිහි පෙරට කොට එළවා පලක් බැඳ හිඳියි. හේ සිහි ඇති සේම ආශ්වාස කෙරෙයි, සිහි ඇති සේම ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි.

දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කරනුයේ හෝ දීර්ඝ ලෙස ආශ්වාස කෙරෙමියි දනී. දීර්ඝ කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ හෝ දීර්ඝ කොට ප්‍රාශ්වාස කරමියි දනී. ලඝු කොට ආශ්වාස කරනුයේ හෝ ලඝු කොට ආශ්වාස කෙරෙමියි දනී. ලඝු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ ලඝු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි දනී. සකල ආශ්වාස කාය මුල මැද අග පහළ කරමින් ආශ්වාස කරමියි හික්මෙයි. සකල ප්‍රශ්වාස කාය මුල මැද අග පහළ කරමින් ආශ්වාස කරමියි හික්මෙයි. ඖදාරික ප්‍රශ්වාස කාය සංස්කාරය සන්හිඳුවමින් ප්‍රශ්වාස කරමින් හික්මෙයි.

ප්‍රීතිය මොනවට දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. ප්‍රීතිය මොනවට දන්නේ ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. සුඛය මොනවට දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. සුඛය මොනවට දන්නේ ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි.

චිත්තසංස්කාරය මොනවට දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. චිත්තසංස්කාරය මොනවට දන්නේ ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. ඖදාරික චිත්තසංස්කාර සංහිඳුවමින් ප්‍රශ්වාස කරමින් හික්මෙයි. සිත දන්නේ ආශ්වාස කරමින් හික්මෙයි, සිත දන්නේ ප්‍රශ්වාස කරමින් හික්මෙයි. සිත පහන් කරවමින් ආශ්වාස කරමින් හික්මෙයි. සිත පහන් කරවමින් ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. සිත අරමුණෙහි සමව තබමින් ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. සිත අරමුණෙහි සමව තබමින් ප්‍රශ්වාස කරමින් හික්මෙයි. නීවරණයෙන් සිත මුදමින් ප්‍රශ්වාස කෙරෙමින් හික්මෙයි.

අනිත්‍යානුදර්ශී වූයෙම් ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි, අනිත්‍යානුදර්ශී වූයෙම් ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. විරාගානුදර්ශී වූයෙම් ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. විරාගානුදර්ශී වූයෙම් ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. නිරෝධානුදර්ශී වූයෙම් ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. නිරෝධානුදර්ශී වූයෙම් ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. ප්‍රතිනිඃසර්ගානුදර්ශී වූයෙම් ආශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. ප්‍රතිනිඃසර්ගානුදර්ශී වූයෙම් ප්‍රශ්වාස කෙරෙමියි හික්මෙයි. මේ ආනාපාන සතිය යි. කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, ඉදින් ගිරිමානන්ද මහණහු වෙත ගොස් මේ දස සංඥා කියවූ නම් යම් හෙයකින් මේ දශ සංඥා අසා ගිරිමානන්ද මහණහු ගේ ඒ අබාධය හේතු විසින් සංහිදෙන්නේය. යන මේ කාරණය ඇත.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමුවෙහි මේ දස සංඥා උගෙන ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් කරා එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන්ට මේ දශ සංඥා කීහ. ඉක්බිති මේ දශ සංඥා අසා ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන්ගේ ආබාධය හේතු විසින් සන්හිඳුනේය. ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරණුවෝත් ඒ ආබාධයෙන් නැගී සිටියේ ය. ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් ගේ ඒ ආබාධය එසේ ප්‍රහීණ වූයේ ය.

ඉසිගිලි සූත්‍රය

බුද්ධ, ධම්ම, සංඝ යන ත්‍රිවිධ රත්නයේ ගුණ දැක්වෙන පිරිත් නිමවා පසේ බුදුවරයන් ගේ ගුණ දැක්වෙන එකම සූත්‍රය වන ඉසිගිලි සූත්‍රය දක්වන ලදි.

එක් කලෙක සවස් වේලෙහි බුදුන් වහන්සේ ඵල සමවතට සමවැද එයින් නැගී ගඳකිලියෙන් නික්ම භික්ෂු සංඝයා පිරිවරාගෙන පර්වත පස පෙනෙන මානයේ හිඳ එයත් හඳුන්වා දුන්හ.

බුදුරජාණන් වහන්සේට සෙසු පර්වත හැඳින්වීමට අනවශ්‍ය වුවත් ඉසිගිලි පව්ව හැඳින්වීමෙන් පන්සියයක් පසේ බුදුවරයන්ගේ නම් හා පද්මාවතී දේවියගේ ප්‍රාර්ථනාත් පැහැදිලි වන නිසා සෙසු පර්වත ද හැඳින්වීමට අවශ්‍ය විය.

පන්සියක් පසේබුදුවරයන් වහන්සේලා රජගහ නුවර පිඬුසිගා හැසිර ඉසිගිලි පර්වතය දෙබෑදොරක් විවෘත කර එහි ඇතුලට පිවිස රෑ වසන තැන් හා දිවා වසන තැන් පිළියෙල කොට ගෙන විසූහ. එය බලා සිටින්නවුන්ට එසේ සිටින්නහුට පසේ බුදු වරයින් දක්නට ලබෙනු මිස පිවිසි යනු දක්නට නොලැබේ. ඒ නිසා මේ පර්වතය සෘෂීන් ගිලගනිති යි **"ඉසිගිලි සූත්‍රය"** නම් විය. මේ සූත්‍රයේ පසේ බුදුවරයන් පන්සිය නමක ගේ නම් දැක්වෙයි. ඇතැම් නමකින් දහ දොළොස් නම සිටි බව කියැවේ.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ඉසිගිලි පව්වෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන් අඬගා වදාළ සේක. "පින්වතුන් වහන්ස" යි. ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි සූත්‍රය වදාළ සේක.

මහණෙනි, තෙපි තෙල වේභාර පර්වත දක්නාහු ද?

වහන්ස, එසේය. මේ පාණ්ඩව පර්වතයට අනික් නමෙක් විය. අනික් පැණවීමෙක් විය.

මහණෙනි, තොපි තෙල පාණ්ඩව පර්වතය දක්නාහු ද?

වහන්ස, එසේය, මේ පාණ්ඩව පර්වතයට අනෙක් නමක් විය. අනික් පැණවීමෙන් විය.

මහණෙනි, තෙපි තෙල වෛපුල්‍ය පර්වතය දක්නහු ද?

මහණෙනි, තෙල පෙනෙන වෛපුල්‍ය පර්වතයට ද අනෙක් නමෙක් විය. අනෙක් පැණවීමෙක් විය. මහණෙනි, තෙපි තෙල ගෘධ්‍රකූට පර්වතය දක්නාහු ද?

මහණෙනි, තෙල පෙනෙන ගෘධ්‍රකූට පර්වතයට ද අනෙක් නමෙක් වීය. අනෙක් පැණවීමෙක් වීය. මහණෙනි, තෙපි තෙල මේ ඉසිගිලි පර්වතය දක්නාහු ද?

එසේය, වහන්ස.

මහණෙනි, මේ ඉසිගිලි පර්‍වතයට තෙල සංඥාව ම විය. තෙල ප්‍රඥප්තිය ම විය. මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි. මේ ඉසිගිලි පර්‍වතයෙහි පන්සියයක් පසේ බුදුහු බොහෝ කලක් වාසය කළාහු ය. ඔහු මේ පර්‍වතයට පිවිසෙන්නාහු දක්නා ලැබෙති. පිවිසියාහු නොදක්නා ලැබෙති. ඒ දැක මනුෂ්‍යයෝ මෙසේ කීහ. මේ පර්‍වත මේ මේ ප්‍රත්‍යෙකබුද්ධ ඍෂීන් ගිල ගනී යයි.

එහෙයින් ඉසිගිලි ඉසිගිලි' යි කියා ම නම උපන. මහණෙනි පසේ බුදුවරුන් ගේ නම් පවසන්නෙමි. නම් කීර්තනය කරන්නෙමි. මහණෙනි, පසේ බුදුවරයින් ගේ නම් දෙසන්නෙමි. ඒ අසවු. මොනොවට මෙනෙහි කරවු, කියන්නෙමි.

එසේ යැ වහන්සැයි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදාළ සේක.

මහණෙනි, අරිට්ඨ නම් පසේ බුදුහු මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි බොහෝ කල් විසූහ. මහණෙනි, උපරිට්ඨ නම් පසේ බුදුහු, තගර සිඛී නම් පසේ බුදුහු, යසස්සි නම් පසේ බුදුහු, සුදස්සන නම් පසේ බුදුහු, පියදස්සී නම් පසේ බුදුහු, ගන්ධාර නම් පසේ බුදුහු, පිණ්ඩෝල නම් පසේ බුදුහු, උපාසභ නම් පසේ බුදුහු, නීත නම් පසේ බුදුහු, තථ නම් පසේ බුදුහු, සුතවන්තු නම් පසේ බුදුහු, භාවිතත්ත නම් පසේ බුදුහු මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි බොහෝ කල් විසූහ.

1. සත්වයන් කෙරෙහි සාර වූ හෙවත් උත්තම සත්ව වූ නිදුක් වූ නිස්තෘෂ්ණ වූ යම් පසේ බුදු කෙනෙක් වෙන වෙන ම සතර මාර්ග ඥාන බෝධිය අවබෝධ කළාහු ද විගත වූ රාගාදී ශල්‍ය ඇති ඒ නරෝත්තමයන් ගේ නාමයන් කීර්තනය කරන්නා වූ මාගේ බසින් අසවු.

2. අරිට්ඨය, උපරිට්ඨය, තගරසිඛීය, යසස්සිය, සුදස්සනය, පියදස්සී බුද්ධය, ගන්ධාරය, පිණ්ඩෝලය, උපාසභය, නීතය, තථය, සුතවන්තුය, භාවිතත්තය යන පසේ බුදුහු ද,

3. සුම්භ ය, සුභ ය, මෙථුල ය, අට්ඨම ය, යළි සුමේධ ය, අනීඝ ය, සුදාඨෝ ය, හිංගු ය, හිංග ය යන මහත් ආනුභාව ඇති භවනෙත්ති සංඛ්‍යාත තෘෂ්ණාක්ෂය කළ පසේ බුදුහු ය.

4. චූල්ලජාලී මහාජාලී යැයි නම් ඇති දෙ මුනිහු ය. අට්ඨක බුදුහු ය. නැවත කෝසල බුද්ධ ය. යළි සුබාහු ය. උපනෙමිස ය. නෙමිස ය, සන්තචිත්ත ය, සච්ච ය, තථ ය, විරජ ය, පණ්ඩිත ය යන පසේ බුදුහු ද,

5. කාල උපකාල යන දෙබුදුහු ය, විජිත ය, අංග ය, පංග ය, ගුතිජ්ජිතය, පස්සී නම් ඒ පසේ බුදුහු ස්බන්ධ දුඃඛයට මූල වූ උපධිහලය, අපරාජිත නම් පසේ බුදුහු මාරබල දිනූ ය.

6. සත්ථු, පවත්තු, සරභංග, ලෝමහංස, උච්චංගමාය යන නම් ඇති පසේ බුදුහු ය. අසිත, අනාසව, මනෝමය යන තුන් පසේ බුදුහු ය. නවවිධ මාන පසුන් කල බන්ධුමන්තු නම් පසේ බුදුහු ය. තදාධි මුත්තය, විමලය, කේතුමන්තුය යන පසේ බුදුහු ද,

7. කේතුම්බරාග ය, මාතංග ය, අරිය ය යන තුන් පසේ බුදුහු ය. යළි අච්චුත ය, අච්චුතගාමබ්‍යාමක ය යන පසේ බුදුහු දෙදෙන ය. සුමංගල, දබ්බිල, සුප්පතිට්ඨිත අසය්හ යන පසේ බුදුහු ය, ඛෙමාභිරත ය, සෝරත ය යන පසේ බුදුහු දෙදෙන ද,

8. දුරන්න ය, සංඝ යන පසේ බුදුහු ය, යළිදු උච්චය, අලාමක වීයඞී ඇති සය්හ නම් අන්‍ය පසේ බුදු මුනිවරයෙකු, ආනන්ද නන්ද, උපනන්ද, යන සිය දෙනකුන් බැගින් දොලොස් පසේ බුදු කෙනකු, අන්තිම ශරීරය ධරන භාරද්වාජ නම් පසේ බුදුහු ද,

9. බෝධි, මහානාම යන පසේ බුදුහු ය. යළිදු උත්තර, කේසී, සිඛී, සුන්දර හරද්වාජ යන පසේ බුදුහු ය, තෘෂ්ණා පසුන් කල සිදරී නම් පසේ බුදුහු ද,

10. වීතරාග වූ මංගල පසේ බුදුහු ද වූහ. පස්කඳ දුකට මුල් වූ තෘෂ්ණජාලිනිය සුන් කල උසභ නම් පසේ බුදුහු ය. ශාන්ත පදයට පැමිණි උපනීතය, උපෝසථය, සුන්දරය, සච්චනාමය.

11. ජේත ජයන්ත, පදුම උප්පල යන සිව් පසේ බුදුහු ද, පදුමුත්තර, රක්ඛිත පබ්බත යන තුන් පසේබුදුහු ද, මානත්ථද්ධ, සෝභිත වීතරාග යන පසේ බුදුහු ද, මොනොවට කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුණු සිත් ඇති කණ්හ නම් පසේ බුදුහු ද,

12. නාම විසින් පෙළ ආ තෙල පසේබුදුහු ද, ක්ෂය කළ භවතෘෂ්ණා ඇති අන්‍යවූත් යම් පසේ බුදු කෙනෙක් ඇත් ද, සියලු ක්ලේශයන් ඉක්මවා ගිය ස්කන්ධ පරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවන් ගුණ විසින් අප්‍රමේය වූ ප්‍රත්‍යෙක බුද්ධ මහර්ෂීන්ට නමස්කාර කරව.

දෙවන බණවර නිමි.

III වන බණවර

1 ධම්මචක්කප්පවත්තන සූත්‍රය

බරණැස ඉසිපතන නම් වූ මිගදායෙහි ඇසළ පුණු පොහෝදින පස්වග තවුසන් අමතා දම්සක් පැවතුම් සූත්‍රය දෙසූ සේක. එය බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනාවයි. එසේම එය ත්‍රිපිටකයේ සාරයයි. එහිදී මහණුන් විසින් හළ යුතු අංග දෙක පෙන්වා බුදුන් වහන්සේ අනුගමනය කළ යුතු මැදිපිළිවෙත පෙන්වා දුන්හ. මෙහි එන චතුස්සත්‍යය ත්‍රිපරිවෘත්තයකින් හා ද්වාදශකාරයකින් සමන්විතය. මේ දේශනාව ඇසීමෙන් කොණ්ඩඤ්ඤ තවුසාට ධර්ම චක්ෂුස පහළ විය.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග මහණුන් ඇමතූ සේක. මහණෙනි, ලාමක වූ ගැමි දහමක් වූ පුහුදුනුන් විසින් සෙවුණු ආර්‍ය්‍යයන් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ කාමවස්තූන් කෙරෙහි යම් යම් ක්ලේශ කාමයන්හි පුන පුනා යෙදීමකුත් වේද දුක්වූ ආර්‍ය්‍යයන් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ යම් මේ සිරුර පෙනීමෙන් මෙහි පුන පුන යෙදීමකුත් වේද, පැවිද්ද වූ විසින් මේ අන්ත දෙක නො සෙවිය යුතුය. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් ඒ මේ අන්ත දෙකට නොපැමිණ පැණැස ඇති කර නුවණැස ඇති කර මැදුම් පිළිවෙත අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්සිඳුවීම පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස, සිව් සස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී. මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, පැණැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන ඒ කවර නම් මැදුම්පිළිවෙතක් කෙලෙස් සංසිඳුවීම පිණිස, වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස, නිවන් පිණිස පවති ද යත්, මේ අරිඅටඟිමඟ මැයි, එනම්, සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජිව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සමාධි' යි, මහණෙනි පැණැස ඇති කරන, නුවණැස ඇති කරන, ඒ මේ මැදුම් පිළිවෙත තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සංසිඳුවීම පිණිසය. වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිව්සස් දැනුම නිවන් පිණිස පවතී.

මහණෙනි, මේ වූකලී, දුක්ඛායර්‍ය්‍යසත්‍යයි, ඉපදීමත් දුක්ය. ජරාවත් දුක්ය. ව්‍යාධියත් දුක්ය. මරණයත් දුක්ය. අප්‍රියයන් හා එක්වීමත් දුක් ය. ප්‍රියයන් ගෙන් වෙන්වීමත් දුක්ය. කැමති දෑ නොලැබීමත් දුක්ය. සැකවින් පඤ්ච උපාදානස්කන්ධයෝ දුක්ය. මහණෙනි, මේ වූ කලි දුක්ඛසමුදයායර්‍ය්‍යසත්‍යයි. පුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයන්හි ඇල්ම ඇති කරන යම් තෘෂ්ණාවක් වේද, එනම් කාමතණ්හා, (කාම වස්තූන් කෙරෙහි පවත්නා තෘෂ්ණාව) භව තණ්හා (ශාස්වත දෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) විභව තණ්හා (උච්ඡේද දෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) යි, මහණෙනි, මේ වූ කලී දුක්ඛ නිරෝධායර්‍ය්‍ය සත්‍යයි. ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශේෂයෙන් නොඇලීම් සංඛ්‍යාත නිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නොඇල්මෙක් වේද, එයයි, මහණෙනි, මේ වූ කලි, දුක්ඛනිරෝධගාමිණී, ප්‍රතිපදායර්‍ය්‍ය සත්‍යය ය. මේ ආර්‍ය්‍ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම් සම්මා දිට්ඨිය .... සම්මා සමාධියයි.

මහණෙනි, මට මේ දුක්ඛායර්‍ය්‍ය සත්‍යයයි, පෙර නොඇසූවිරූ ධර්ම විෂයෙහි චතුස්සත්‍ය ඥාන චක්ෂුසය පහළ විය. එහි දැනුම ඇති විය. ප්‍රඥාව ඇති විය. විද්‍යාව හෙවත් නුවණ ඇති විය. අවිද්‍යාන්ධකාරය දුරු කරන ඥානාලෝකය පහළ විය.

මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායර්‍ය්‍ය සත්‍යය පිළිබඳ දතයුතු යි... මේ දුක්ඛ සමුදයායර්‍ය්‍ය සත්‍යයි - මේ දුක්ඛ සමුදය දුරු කළ යුතුයි.

මේ දුක්ඛ නිරෝධයඃ සත්‍යයයි - මේ දුක්ඛනිරෝධය නම් වූ නිවන නුවණින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කළ යුතුයි. මේ දුක්ඛ නිරෝධයඃ සත්‍යය නුවණින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන ලද්දේ යයි ....

මේ දුක්ඛ නිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායඃසත්‍යයි - මේ දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණී ප්‍රතිපදාව වැඩිය යුතුය යි- මේ දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණී ප්‍රතිපදාව මා විසින් වඩනා ලදැයි පෙර නොඇසූවිරූ ධර්ම විෂයෙහි ප්‍රඥා චක්ෂුස පහළ විය. චතුස්සත්‍ය ඥානය, එහි ප්‍රඥාව විශිෂ්ට දැනුම, එයින් නිර්වාණාලෝකය පහළ විය.

මහණෙනි, මම යම්තාක් කල් මට චතුස්සත්‍ය ධර්ම විෂයයෙහි ත්‍රිපරිවෘත්තයක් හා දොලොස් ආකරයක් ඇති තත්වූ පරිදි පිරිසිදු අවබෝධයක් නොවූයේ ද, මහණෙනි, දෙවියන් සහිත, මරුන් සහිත, බඹුන් සහිත, ලෝකයෙහි ද, මහණ බමුණන් සහිත ප්‍රජාව අතරෙහි ද උතුම් වූ සම්බෝධිය ප්‍රත්‍යක්ෂ කෙළෙම් යයි ප්‍රතිඥා නො කෙළෙම්.

මහණෙනි, යම් අවස්ථාවක පටන් මට මේ චතුස්සත්‍ය ධර්ම විෂයෙහි මෙසේ තුන් පෙරෙළියකින් හා දොලොස් ආකරයෙන් යුත් තත් වූ පරිදි ඥාන දර්ශනය පිරිසිදු වූයේ ද මහණෙනි, එකල්හි මම දෙවියන් මරුන් බඹුන් සහිත ලෝකයෙහි මහණ බමුණන් හා දෙව්මිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව අතරෙහි උතුම් වූ සම්‍යක් සම්බෝධිය අවබෝධ කෙළම් යි ප්‍රතිඥා කෙළෙම්. චතුස්සත්‍ය ධර්මයන් කෙරෙහි මට ඥාන දර්ශනය පහළ විය. මාගේ චෙතෝවිමුක්තිය නම් වූ අර්හත් ඵල සමාධිය අකෝප්‍ය විය. මෝ තොමෝ අන්තිම උත්පත්තිය

වන්නීය. දැන් (මට) පුනරුත්පත්තියක් නැත යනුයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දම්සක් සූත්‍ර දේශනාව වදාළ සේක.

සතුටු සිත් ඇති පස්වග භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ. යම්කිසිවක් ඇතිවීම ස්වභාව කොට ඇත්තේ වී නම් ඒ සියල්ල නැතිවීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය යන නුවණයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ දම්සක් පැවැත්වූ කල්හි භූමිනිශ්‍රිත දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි ශ්‍රමණයෙකු විසින් හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින් හෝ මාරයකු විසින් හෝ බ්‍රහ්මයකු විසින් හෝ ලෝකයෙහි අන් කිසිවෙකු විසින් හෝ නො පැවැත්විය හැකි ධර්මචක්‍ර පවත්වන ලදැයි කියායි.

භූමිනිශ්‍රිත දෙවියන් ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා චතුර්මහාරාජික දෙවියෝද ඔවුන්ගේ සාධුකාර අසා තාවතිංස දෙවියෝ ද, යාම තුසිත නිම්මානරතී, පරනිම්මිතවසවර්ති, දෙවියෝද ශබ්දය අසා තාවතිංස දෙවියෝද, යාම තුසිත නිම්මානරතී, පරනිම්මිතවසවර්ති, දෙවියෝද ඔවුන් ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා බ්‍රහ්ම පාරිෂද්‍ය බඹලොව බ්‍රහ්මයෝද, බ්‍රහ්ම පුරෝහිත, මහා බ්‍රහ්ම, පරිත්තාභ, අප්පමාණාභ, ආභස්සර පරිත්තසුභ, අප්පමාණසුභ, සුභකිණ්හ, වේහප්ඵල, අවිහ, ආතප්ප, සුදස්ස, සුදස්සී, අකණිට්ඨ, බඹලොව වාසී බ්‍රහ්මයෝ ද, සාධුකාර දුන්හ.

මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි අකණිටා බඹලොව දක්වා සාධුකාර ශබ්දය ඉතා උස්ව පැන නැංගේය. මේ දස සහශ්‍රී ලෝකධාතුව කම්පා විය. අතිශයින් කම්පා විය. වෙවුලන්ට පටන් ගත්තේය. දෙවියන්ගේ දේවතානුභාවය ඉක්මවා අප්‍රමාණ වූ මහත් වූ ආලෝකයක් පහළ විය.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ ප්‍රීතිවාක්‍යය පහළ කළ සේක. පින්වත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙම චතුස්සත්‍යය අවබොධ කෙළේය. පින්වත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙම චතුස්සත්‍යය අවබෝධ කෙළේය හෙවත් නිවන් දුටුවේය කියායි.

මෙසේ මේ කාරණය නිමිතිකොට ගෙන ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤ ස්ථවිරයන් වහන්සේට අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤ යන නමෙක් විය.

මහාසමය සූත්‍රය

බුදුන් වහන්සේ ශාක්‍ය කෝලිය දෙපිරිසෙන් පැවිදි වූ 500 ක් භික්ෂු සංඝයා සමග ශාක්‍ය ජනපදයේ කිඹුල්වත් පුර අසල මහා වනයට වැඩම වූහ. අසිරිමත් මේ මහා සමාගමය දැක්මට දෙවියෝ රැස්වූහ. ඒ සමාගමයෙහි දී මේ සූත්‍රය දෙසූහ.

මහාවස්තු නමැති මහාසාංඝික බෞද්ධ සංස්කෘත ග්‍රන්ථයේ ද මෙවැනි දේවතා නාමාවලියක් දැක්වේ.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි.

එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුර අසල මහ වෙනෙහි සියලු දෙනා ම රහත් වූ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් භික්ෂුහු සමූහයක් හා වැඩ වසන සේක. දස දහසක් ලෝධායෙනුත් හගවත් බුදු රජුන් ද බික්සඟන ද දක්නා පිණිස දෙවියෝ බෙහෙවින් මූළු දෙවුණාහු වෙත්,

එකල්හි මේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි ශාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුර අසල මහ වෙනෙහි සියලු දෙනාම රහත් වූ භික්ෂුන් පන්සියයක් පමණ වූ මහත් මහණ මුල්වක් හා වැඩ වසන සේක. දස දහසක් ලෝධායෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂු සංඝයාත් දක්නා පිණිස දෙවියෝ බෙහෙවින් මූළු දෙවුනාහු වෙත්, අපිදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹෙන්නමෝ නම්, එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි එක් එක් ගයක් කියන්නමෝ නම් යෙහෙකැ'යි සතර සුදවැසි දෙවියන්ට මේ සිතවිය.

ඉක්බිති ඒ දෙවියෝ, බලවත් මිනිසෙකු වක් කළ අතක් දික් කරන්නාක් මෙන් ද, දික් කළ අතක් වක් කරන්නාක් මෙන් ද ශුද්ධාවාස දෙවියන් අතුරෙහි අතුරුදන් වුවාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ වූවාහුය. එයට පසු ඒ දෙවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක සිටියාවූ ම එක් දෙවියෙක් බුදුරදුන් හමුවෙහි මේ ගාථාව කීයේය.

"මේ මහ වනයෙහි දිව්‍යසමූහයා රුස්වූ මහාසමාගමයෙකි. කෙලෙසුන් ගෙන් නො පැරදුණු මහා සංඝයා දක්නට මේ සමාගමට පැමිණියෙමු."

ඉක්බිති අන් දෙවියෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව කීයේය.

එහි රුස්වූ සියලු භික්ෂූහු තමන් සිත එකඟ කළහ. තමන් සිත සෘජු කළහ. සාරථියක්හු රුහැන් ගෙන රිය හසුරුවන්නාක් මෙන් නැණැත්තෝ ඉඳුරන් රකිති'යි පැවසීය.

ඒ රහත්හු පසැස් ඇති බුදුරදුන් විසින් මොනවට දැමුණා වූ කෙලෙස් හුල සිඳ, කෙලෙස් කණයම සිඳ, රාග ද්වේශ මෝහ ඉන්ද්‍රකීලය උදුරා පිය, තෘෂ්ණා නැතිව, පිරිසිදු ව නිර්මල ව හැසිරෙත් යි පැවසීය.

එකල අන් දෙවියෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ,

යම් කෙනෙක් බුදුන් සරණ ගියාහු, ඔහු අපායට නොයන්නාහ. මිනිස් කය හැර දෙව් මුළුව සපුරන්නාහ' යි පැවසීය.

ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණුන් අමතා "මහණෙනි, බොහෝ සෙයින් දස දහසක් ලෝදාහි දෙවියෝ තථාගතයන් ද භික්සඟන ද දක්නට මුළු දෙවුණාහු වෙති. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් සම්මා සම්බුදු කෙනෙක් වූහු ද, ඒ භගවත් බුදුවරුන් ගේ ද, දැන් මෙසමයෙහි මගේ මෙන් මෙපමණ ම වූ දෙවියෝ රුස්වූහ. මහණෙනි අනාගතයෙහි

යම් රහත් සම්මා සම්බුදු කෙනෙක් වන්නාහු ද ඔවුන්ගේ ද දැන් මෙසමයෙහි මෙන් මෙනෙක් දෙවියෝ රැස්වන්නාහ.

මහණෙනි, දේවසමූහයන්ගේ නම් හෙළි කරන්නෙමි. මහණෙනි, දෙව සමූහයන්ගේ නම් පෙහෙළි කරන්නෙමි. මහණනි, දෙවියන්ගේ නම් දෙසන්නෙමි. එය අසවු, මොනවට මෙනෙහි කරවු කියන්නෙමි'යි වදාළ සේක.

"එසේය, වහන්සැයි". ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

"සිලොවක් කියන්නෙමි. යම් තැනෙක බුමාටු දෙවියෝ ඇත් ද, රහත්හු එතැන් ඇසුරු කළාහු වෙත්, යම් තැනෙක බූමාටු දෙවියෝ ඇත් ද, රහත් වූ එතැන් ඇසුරු කළාහු වෙත්, තිවන් කරා මෙහෙයූ සිත් ඇති, සමාධිගත සිත් ඇති, ලොමු දහගැනුම් මැඩලූ, පිරිසිදු සිතැති, නොකිළිටි වූ වෙසෙසින් පහන් වූ, නොකැලඹුණු ඒ රහත්හු විවික්ත වූ බොහෝ සිංහයන් සේ ගිරි ගුහා ඇසුරු කළාහු වෙත්".

කිඹුල්වත් පුර අසල වෙනෙහි දී ශාස්තෘහු සස්න ඇලුණු පන්සියයකට වැඩි සව්වන් දැන, ඉක්බිති ඔවුන් අමතා මහණෙනි, දේව සමූහයෝ පැමිණියාහ. ඔවුන් දිවැස් නුවණින් දනිව්'යි වදාළහ. ඔවුහු ද බුදු රජුන්ගේ හස්න අසා දිවැස උපදවනුවට වැර වැඩූහ.

වහාම ඔවුන්ට අමනුෂ්‍යයන් දක්නා නුවණ පහළ විය. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් දහසක් අමනුෂ්‍යයන් සියයක් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් දහසක් අමනුෂ්‍යයන් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් සැත්තෑ දහසක් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් සියදහසක් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් අනන්ත දෙව් බඹුන් දුටුහු. සියලු දිසාවෝ දෙව්බඹුන් ගෙන් පැතිර ගත්තෝ වූහ.

පසැස් ඇති ශාස්තෘන් වහන්සේ ඒ සියල්ල වෙසෙසි නුවණින් දැන වෙන් කොට දැන ඉක්බිති සස්න ඇලුණු ඒ සිය සව්වන් බණවා.

"මහණෙනි, දිව්‍ය සමූහයා එළඹියහ. වචනවලින් පිළිවෙළින් යම් ඒ දෙව් කෙනෙකු හෙළි කරන්නෙම් ද ඔවුන් දැන ගනිවු" යැයි වදාළ සේක.

කිඹුල්වත් පුර වැසි ඉදුමත්, බබළන, පැහැපත් යසස් ඇති සත් දහසක් බූමාටු දෙවියෝ සතුටු වන්නාහු, රහත් මහණ මුළුව දක්නට වනය කරා එළඹියාහ.

හිමවත් වැසි, නන්වැදෑරුම් පැහැසපුව ඇති, ඉදුමත්, බබළන පැහැපත්, යසස් ඇති දහසක් දෙවියෝ සතුටු වන්නාහු ඒ රහත් මහණ දක්නට වනය කරා එළඹියාහ.

සාතාගිරි පර්වත වාසි, නන් වැදෑරුම් පැහැසපුව ඇති, ඉදුමත් බබළන, පැහැපත් යසස් ඇති තුන් දහසක් දෙවියෝ සතුටු වෙමින් භික්ෂු සමාගමය දක්නට වනය කරා එළඹියාහ.

මෙසේ නන්වැදෑරුම් පැහැසපු ඇති, ඉදුමත් බබලන පැහැපත්, යසස් ඇති සොලොස් දහසක් දෙවියෝ සතුටු වෙමින් රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියාහ.

විශ්වාමිත්‍ර පර්වතවාසී, නන්වැදෑරුම් පැහැසපුව ඇති, ඉදුමත්, පැහැපත් යසස් ඇති පන්සියයක් දෙවියෝ සතුටු වෙමින් ඒ රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියහ.

රජගහ නුවර වැසි කුම්භීර නම් යක් සෙනෙවියෙක් වෙයි. විපුලගිරි පව්ව ඔහු වසන තැනය. සිය දහසකටත් වැඩි යක්කු ඔහු ඇසුරු කෙරෙති. රජගහ වැසි ඒ කුම්භිර තෙමේ ද භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියාහ.

විරූඪක වරම් රජ ඒ දකුණු දෙස පාලනය කෙරේ. කුම්භාණ්ඩයන්ට අධිපති වූ යසස්වී මහරජ ද, මහත් බල ඇති, ඉදුමත්, බබලන, පැහැපත් යසස් ඇති, ඔහුගේ ඉන්ද්‍ර නම් බොහෝ පුත්තු ද සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියාහ.

විරූපාක්ෂ වරම් රජ ඒ පැසීම් දෙස පාලනය කෙරේ. නාගයන්ට අධිපති වූ යශස්වී වූ ඒ වරම් මහරජ ද මහ බලැති ඉදුමත් බබලන, පැහැපත් යසස් ඇති ඔහුගේ ඉන්ද්‍ර නම් බොහෝ පුත්තු ද සතුටු වන්නාහු භික්ෂු සමාගමය දක්නට පැමිණියාහ.

කුවේරම් වරම් රජ ඒ උතුරු දිග පාලනය කෙරේ. යක්ෂයින්ට අධිපති වූ යශස්වී වූ ඒ මහරජු ද ඉන්ද්‍ර යන මහ බලැති ඉදුමත් ද්‍යුතිමත් වර්ණවත්, යශස්වී වූ ඔහුගේ බොහෝ පුත්තු ද සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියාහු ය.

ධෘතරාෂ්ට්‍ර වරම් රජ පෙරදිග ද විරුඪක වරම් රජ දකුණු දිග ද, විරූපාක්ෂ වරම් ලද පැසිම් දිග ද, කුවේර වරම් රජ උතුරු දිග දැයි ඒ සතර වරම් මහරජහු කිඹුල්වත් පුර වනයෙහි හාත්පස අතිශයින් බබලමින් සිටියහ.

ඔවුන්ගේ මායාවී වූ වංචනික වූ ශඨ වූ කපට වූ කුටේණ්ඩ වූ වේටේන්ඩු, විටු, විටූඩ යන දාසයෝ ද,

චන්දන, කාමසෙට්ඨ, කින්නු, නිඝණ්ඩු, නිඝණ්ඩුපනාද, ඕපමඤ්ඤ, දෙව් රියැදුරු මාතලී යන දෙවියෝද, චිත්‍රසේන යන ගාන්ධර්ව ද නල නම් දෙව් රජ ද, ජනවසභ දෙව් පුත් ද,

පන්සිළු දෙව් පුත් ද, තිම්බරු නම් ගාන්ධර්ව රජුද සූරියවච්චසා දෙව් දූ ද යන මේ සියල්ලෝ ද අන්‍ය ගාන්ධර්ව රජහු ද සතුටු වන්නාහු සිය රජුන් සමග භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියහ.

තවද ආකාශස්ථ නාගයෝද විශාලා නාග පුර වැසි නාගයෝද තක්ෂක නම් නාගයන් කැටුව ආහ. කම්බල

අස්සතර යන කුල දෙකේ නාගයෝ ද ප්‍රයාග වාසී නාගයෝ ද නෑයන් කැටුව ආහ.

යසස් ඇති යමුනා නදී වසන නාගයෝ ද ධෘතරාෂ්ට කුලයට අයත් නාගයෝ ද ඓරාවන ඒ මහානාගයා ද භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියහ.

පිරිසිදු ඇස් ඇති යම් දිව්‍ය ගරුඩ පක්ෂි කෙනෙක් නා රජුන් වහා ඩැහැගෙන එත්ද ඔහු අහසින් වනයට පැමිණියාහ. චිත්‍ර සුපර්ණ ද යනු ඔවුන්ගේ නම් ය.

එදා නාරජුට අභය විය. බුදුරජහු ගරුඩයන් කෙරෙන් නිරුපද්‍රැත බව කළහ. නාගයෝද ගරුඩයෝද මොළොක් බසින් උනුන් කැඳවන්නාහු බුදු රජුන් සරණ ගියහ.

සක් දෙව්දෙව්දුන් විසින් දිනන ලද මුහුද ඇසුරු කළ සක්දෙව් රජු භ්‍රාතෘ වූ ඉදුමත් යශස් ඇති අසුරයෝ ද ,

කාලකංජක දානවේඝස නම් යන නම් ඇති මහ බියකරු අසුරයෝ ද වේපචිත්ති සුචිත්ති යන අසුරයෝ ද පහාරාද නම් අසුර ද නමුචීහු කැටුව ආහ. හැම දෙනාම වේරෝචන නම් ඇති, බලි අසුරයා පුත් සියදෙනා ද බලයෙන් සන්නද්ධ කොට ගෙන රාහු අසුරිඳු වෙත එළඹියාහ. ඔබට සෙත් වේවා! දැන් භික්ෂූන්ගේ සමාගමේ දක්නට වනයට යන්නට කල් පැමිණියේ යයි ඔහු සැල කළාහ.

අප් දේවතාවෝ ද, පෘථිවි දේවතාවෝ ද, තේජෝ දේවතාවෝ ද, වායු දේවතාවෝ ද එයට ආහ. වරුණ වාරුණ යන දෙව්හුද සෝම දෙවියා ද යසස් දෙවියා ද කැටුව ආහ. යශස් ඇති මෙත්තා කායික කරුණා කායික දෙවියෝ ආහ.

නන් වැදෑරුම් පැහැති දස පරිද්දෙන් වූ ඉදුමත් වූ ධෘතිමත් වූ වර්‍ණවත් වූ යශස්වි වූ දශ දේව සමූහයෝ සතුටු වන්නාහු. භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනය කරා දස අයුරකින් එළඹුනාහ.

විෂ්ණු දේව නිකායේ දෙවියෝ ද, සහලී නිකායේ දෙවියෝ ද, අසම නම් නිකායේ දෙවියෝ ද යම නම් දේව නිකාය දෙකක දෙවියෝ ද ආහ. සඳමඬල නිසා වසන දෙවියෝ සඳ දෙව් පුතු පෙරටු කොට ආහ.

හිරු මඬල නිසා වසන දෙවියෝ හිරු දෙව් පුතු පෙරටු කොට ගෙන ආහ. නකත් තරු ඇසුරු කොට වසන දෙවියෝ නකත් තරුවලට අධිපති දෙවියන් පෙරටු කර ගෙන ආහ. මන්ද වලාහක දෙවියෝ ද ආහ.

වසු දේවතාවුන්ට නායක වූ පුරින්දද යන අපර නාමාංගයක් ඇති සක් දෙවිඳු ද ආයේය.

නන් පැහැති ඉදුමත් ද්‍යුතිමත් වර්‍ණමත් යශස්වී වූ දස නිකාය කෙනෙක් සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන්ගේ ඒ සමාගමය දක්නට දස සැටියකින් වනයට ආහ.

ඉක්බිති සහභූ නම් දෙවියෝ ගිනි සිළුමෙන් දිලිසෙන්නාවූ වනයට ආහ. දියබෙරලිය මල් පැහැති අරිට්ඨක නම් දෙවියෝ ද, රෝජ නම් දෙවියෝ ද, වරුණ ධම්ම, අච්චුත, අනෝජක යන නම් ඇති දෙවියෝද ආහ. සුලෙය්‍ය රුචිර යන දෙවියෝද ආහ. වාසවනෙසී දෙවියෝ ද ආහ.

නන් පැහැති සෘද්ධිමත් ද්‍යුතිමත් වර්ණවත් යශස්වී වූ මේ දශ දේව සමූහයෝ ද සතුටු වන්නාහු. භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනය කරා දස පරිද්දෙකින් ආහ.

සමාන, මහාසමාන, මානුස, මානසුත්තම, ඛිඩ්ඩා පදෝසික නම් දෙවියෝ ද ආහ. මනෝපදෝසික නම් දෙවියෝ ද ආහ. ඉක්බිති හරි නම් දෙවියෝ ද ආහ. රතුවත් හඳනා යම් දෙවි කෙනෙක් ඇත් ද, ඔහු ද යසස් ඇති පරාග මහාපරාග ඇති දෙවියෝ ද මේ දස දෙවි මුලුහු භික්ෂූන් ගේ ඒ සමිතිය දක්නට වනය කරා දස පරිද්දෙකින් ආහ.

සුක්ක, කරුම්හ, අරුණ යන දෙවියෝ වේඛනස යන දෙවියන් හා ආහ. ඕදාත ගය්හ පාමොක්ඛ විචක්ඛණ යන දෙවියෝද ආහ.

යසස් ඇති සදාමත්ත හාරගජ යන නමැති දෙවියෝ ද, මිස්සක නම් දෙවියෝ ද ආහ. යමෙක් දිශාවන් තෙමන්නේ ද ඒ පර්ජන්‍ය දෙවි ද අහස ගුගුරු වමින් ආයේ ය.

නානාවර්ණ ඇති සෘද්ධිමත් වූ වර්ණවත් වූ යශස්වී වූ මේ සියලු දශ දේව සමූහයෝ සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට ආවෝ ය.

කීර්තිමත් ඛේමිය නම් වූ දෙවියෝ ද තුසිත යාම කට්ඨක ලම්බිත කාලාම සෙට්ඨ ජෝති ආසව නම් ඇති දෙවියෝ ද, නිම්මාණරතී නම් දෙවියෝ ද ආහ. ඉක්බිති පරනිම්මිත නම් දෙවියෝ ද ආහ.

තත් පැහැති ඍද්ධිමත් ද්‍යුතිමත් වර්ණමත් යසස් ඇති දශ දේව නිකායයෝ සතුටු වෙමින් භික්ෂූන් සමාගමය දක්නට දස අයුරින් වනයට එළඹියාහ.

තත් පැහැති මේ සියලූ සැටෙක් දේව නිකායයෝ තවද තමන්ට සමාන යම් අන් දේව කෙනෙක් ඇත් ද, ඔවුන් ද කැටුව නම් පිළිවෙළින් ආහ.

වැස නිමවූ ජාති ඇති, කෙලෙස් හුල් නැති, සතර කෙලෙස් මහ වතුර තරණය කල ආසාව නැති, අරි සඟන ද, ඕඝයන් තරණය කළ අගතියට නො යන අඳුරු පැහැ ඉක්මී සඳනු වැනි බුදුරජ දකිම්හයි ආහ.

මහ බඹ තෙම බඹලෝ දහසක් අභිබවා සිටි බඹලොව උපන් ද්‍යුතිමත් බිහිසුණු මහ කයක් ඇති, කීර්තිමත් හෙතෙමේ ද ආයේය.

වෙන් වෙන්ව සිය පිරිස් සිය වශයෙහි පවත්වන ඊශ්වර වූ බඹුහු දසදෙනෙක් ද මෙහි ආහ. ඔවුන් මැදි බඹ පිරිස විසින් පිරිවැරුණු හාරිත නම් බ්‍රහ්ම තෙම පැමිණියේය.

එළඹ සිටි ඉන්ද්‍රයා සහිත බ්‍රහ්මයා සහිත ඒ සියලු දෙවියන් කරා මාර සේනාවෝ පැමිණියාහ. බලව මරහු ගේ මුළාවෙක හැටි.

එවු, ගනිවු, බඳිවු, මොහු හැම රාගයෙන් බඳින ලදුවෝ ම වෙත්වා! හාත්පසින් පිරිවරවු, තෙපි ඒ කිසිවෙකු ද නොමුදවු. මෙසේ බිහිසුණු හඬ කොට අත්ලෙන් පොළොව පැහැර මාර දිව්‍ය පුත්‍ර තෙම මරසෙන් එහි යැවීය.

යම් සේ වැසි සමයෝ වසින මේඝය ගර්ජනා කරනුයේ විදුලිය සහිත වනුයේ ද, එසේම එදා ඒ මරදෙව් පුත් ඒ දෙව් පිරිස තමා වශයෙහි පැවැත්විය නුහුණුයේ ඉතා කිපියේ පෙරළා නැඟී ගියේය.

පැණැස් ඇති ශාස්තෘන් වහන්සේ ඒ සියල්ල දැන වෙසෙසා දැක ඉක්බිති සස්න ඇලුණු ඒ සව්වන් බණවා මහණෙනි, මරසෙන්හු ආහ. ඔවුන් දැනගනිවු යි වදාළ සේක.

ඔහු ද බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ අනුශාසනය අසා වැර වැඩූහ. පහ වූ රාග ඇති ඒ භික්ෂූන් කෙරෙන් මාර සේනාවෝ ඉවත්ව ගියහ. ඒ රහතුන් ගේ ලෝමයකුදු සොලවනු නොහැකි වූහ.

ජනයා කෙරෙහි ප්‍රකට වූ ඒ සියලූ බුදු සව්වෝ දිනූ මර යුද ඇත්තාහු බිය ඉක්මියාහු එහෙයින් ම කිර්තිමත් වූවාහු. අරි සව්වන් හා සතුටු වෙත්.

ආලවක සූත්‍රය

සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වසන බුදුරජාණන් වහන්සේ අළුයම ලොව බලා වදාරන සේක් අලව් කුමරුට අනාගාමී ඵලප්‍රාප්තිය පිණිස හේතු සම්පත් ඇති බවත් ඔවුන් දෙදෙන උදෙසා වදාරණ බණින් සූවාසූ දහසක් දෙනා නිවන් දක්නා බවත් යන මේ සියල්ල දිවැසින් දැනගත් බුදුන් වහන්සේ ආලවක යක්ෂයා ගේ විමනට වැඩි සේක.

ඒ අවස්ථාවේ අලව්යකු හිමාලය වනයේ යක්ෂ සමාගමයට ගොස් සිටිය බැවින් අලව් විමන රැකීමට සිටිය ගද්‍රභ යක්ෂයා බුදු රදුන් වෙත පැමිණ ඔබ වහන්සේ කුමකට මෙහි පැමිණියෙහිදැ යි ඇසීය. උන් වහන්සේ පැමිණි කරුණු වදාළහ. ගද්‍රභයාට වුවමනා වූයේ උන් වහන්සේ එතැනින් පිටත්කර හැරීමටය. එහෙත් එය පිළිවන් නොවී ය. ගද්‍රභයා අලව් යකුගේ රෞද්‍රකම කීයේය. එයින් පලක් නොවීය. කෝපයෙන් දිලිහෙමින් ආලවක යක්ෂයාද පැමිණියේය. බුදු රදුන් තම විමානයෙන් පිටමං කිරීමට මුළු ශක්තිය යෙද වූයේ ය. එහෙත් එයින් පලක් නොවිනි. මේ සූත්‍රයේ ආලවක දමනය විස්තර වශයෙන් දැක්වෙයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අලවු නුවර සමීප යෙහි වූ ආලවක යක්ෂයා ගේ විමානයෙහි වැඩ වසන සේක. ඉක්බිති ආලවක යක්ෂයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේ ය.

මහණ, නික්ම යව, මැනව ඇවැතැයි නික්මුණු සේක. එව, මහණ, මැනවි ඇවැතැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිවිසි සේක. දෙවන වරටද අලව්යක් භාග්‍යවත් වහන්සේට එසේ කීයේය. මහණ නික්ම යව. මැනව ඇවැතැයි නික්ම ගිය සේක. එව මහණයි කීයේය. මැනව ඇවැතැයි පිවිසි සේක. තෙවන වරද අලව්යක් මහණ නික්ම යව යි කීයේ ය. මැනව ඇවැතැයි නික්මුණු සේක. එව මහණැයි කීයේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිවිසි සේක.

සිව්වන වර ද අල්වයක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මහණ නික්ම යවයි කීයේය. මම නොයමි. තා විසින් යමක් කළහැකි නම් කරවයි වදාළ සේක.

මහණ ඔබගෙන් විසඳිය නොහැකි ප්‍රශ්නයක් විචාරමි ඉදින් මට පැහැදිලිව නො කියන්නේ නම් ඔබගේ සිත හෝ පෙරළන්නෙමි. ළය හෝ පළන්නෙමි. දෙපය හෝ ගෙන පරසක් වළට දමන්නෙමි.

ඇවැත, යමෙක් මාගේ සිත හෝ පෙරළා නම් හදවත හෝ පළා නම් දෙපය හෝ අල්ලා ගඟිනෙතර දමා ගසා නම් එබන්දකු දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෝකයෙහි හෝ මහණ බමුණන් සහිත දෙව් මිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි නොම දකිමි. එහෙත් ඇවත කැමැත්තෙහි නම් යමක් විචාරව. අලව්යක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවෙන් කීයේය.

1. මේ ලෙව්හි පුරුෂයාට කවර දනයක් ශ්‍රේෂ්ඨ වේ ද? මොනවට පුරුදු කරන ලද කවරක් සුව එළවා ද? කවරෙක් රසයන් අතුරෙන් මියුරු වේ ද? කෙසේ ජීවත් වන්නහු ගේ ජීවිතය ශ්‍රේෂ්ට වේද?

2. මෙලොවැ ශ්‍රද්ධාව ශ්‍රේෂ්ඨ ධනය වේ. ධර්මය මොනවට පුරුදු කරන ලදුවේ සුව එළවයි. රසයන් අතුරින් සත්‍යය ඒකාන්තයෙන් මධුර වෙයි. ප්‍රඥාවෙන් ජීවත්වන්නහු ගේ ජීවිතය ශ්‍රේෂ්ඨය.

3. කවර ප්‍රකාරයකින් ඕඝයන් තරණය කරේ ද? කවර පරිද්දදෙකින් සංසාර සාගරයෙන් එතෙර වේ ද? කවර පරිද්දෙකින් සසර දුක් දුරුකෙරේ ද? කවර ප්‍රකාරයකින් පිරිසිදු වේද?

4. ශ්‍රද්ධාව කරණකොට ගෙන සසර සැඩ පහරින් එතෙර වෙයි. අප්‍රමාදයෙන් සසර සයුර එතෙර කෙරේ. වීර්යය කරණ කොටගෙන දුක දුරු කෙරේ. ප්‍රඥායෙන් පිරිසිදු වේ.

5. කෙසේ ප්‍රඥා ලබා ද? කෙසේ වස්තුව ලබා ද? කෙසේ කීර්තියට පැමිණේ ද? කෙසේ මිතුරන් සපයා ද? මෙලොවින් පරලොව ගොස් කෙසේ ශෝක නො කෙරේද?

6. කුශලාකුශල ධර්මයන්ගේ විපාක දන්නා වූ අප්‍රමාද වූ පුද්ගල තෙම රහතුන් පැමිණි නිවනට පැමිණෙනු පිණිස බණ අසා ඇදහීම් ඇත්තෙක්ව ප්‍රඥාව ලබයි.

7. අධිගම ලාභය පිණිස යෙදූ උපාය ඥාන ඇති, බහා නො තබන ලද වීර්යය ඇති පටන්ගන්නා ලද වීර්ය ඇති පුරුෂ තෙම ලෞකික වූ ද ලෝකෝත්තර වූ ද ධනය ලබයි. සත්‍ය වචනයෙන් කීර්තියට පැමිණෙයි දෙන තැනැත්තේ මිතුරන් සපයයි.

8. ගිහිගෙයි වසන යම් සැදැහැවත් පුරුෂයකුට සත්‍යය ද, ධර්මය ද, ධෛර්‍ය්‍ය ද පරිත්‍යාගය දැයි යන සතර ධර්මයෝ වෙත් නම් හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් පරලොවහි ශෝක නොකරයි.

9. සත්‍ය, ඉන්ද්‍රිය දමනය, පරිත්‍යාගය, ඉවසීමය, යන මේ සතර ධර්මයන්ට වඩා උසස් වූ ධර්මයක් නැත්තේය. එහෙයින් අනෙකුදු ධර්ම කෙනෙක් තවත් ඇත්නම් බොහෝ වූ මහණ බමුණන් අතින් එය වහාම විචාරා දැන ගනුවයි වසාළ සේක.

10. පරලොව විපාක දෙන්නා වූ යම් අර්ථයක් වේනම් මම අද ඒ අර්ථය වදාළ පරිද්දෙන්ම දනිමි. දැන් නොයෙක් මහණ බමුණන් අතින් කුමට විචාරම්ද ?

11. සර්වඥයන් වහන්සේ මට වැඩ පිණිස අළව් නුවර මගේ විමානයට වැඩ වදාළ සේක. යම් තැනෙක්හි දෙන දානය මහත්ඵල වේද? ඒ අග්‍ර දක්ෂිණෙය්‍ය වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මම අද විශේෂයෙන් දනිමි.

12. ඒ මම ගමක් ගමක් පාසා නගරයක් නගරයක් පාසා, සම්‍යක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේට ද, සද්ධර්මයට ද, සම්මුති සංඝයා සහිත වූ අෂ්ටාර්‍ය පුද්ගල සංඝයාට ද වදිමි. තුණුරුවන්හි ගුණ පවසමින් හැසිරෙමි යනුයි.

මෙසේ කී කල්හි ආලවක යක්‍ෂ සේනාධිපති තෙම බුදුරජාණන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළේය. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව ඉතා යහපති. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යටිකුරු කර තැබූ භාජනයක් උඩුකුරු කොට තබන්නාක් මෙන් යටපත් වූ නිධානයක් විවෘත කරන්නාක් මෙන් මංමුලාවකුට මඟ කියන්නාක් මෙන් "ඇස්" ඇත්තෝ රූප දකිත්වා'යි අන්ධකාරයෙහි තෙල් පහනක් දල්වන්නාක් මෙන් ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් කරුණුවලින් ධර්මය දේශනා කොට වදාරන ලද්දේය. ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද, ධර්මය ද, භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද, සරණ කොට යෙමි" භවත් ගෞතමයාණන් වහන්ස, අද පටන් මා දිවි කෙලවර කොට සරණ ගියාවූ උපාසකයෙක් යැයි සිත්හි ලා දරණ සේක්වා.

කසීභාරද්වාජ සූත්‍රය

බුදුන් වහන්සේ එක් අවස්ථාවක ඒකනාලා නම් බමුණුගම දක්ඛිණ ගිරි වෙහෙර වැඩ විසූ සේක. එසේ එහි වැඩ සිටියේ කසීභාරද්වාජ බමුණාගේ ඉන්ද්‍රිය පරිපාකය වන තුරුය.

භාරද්වාජ නම් සුප්‍රසිද්ධ බ්‍රාහ්මණ ගෝත්‍රයකි. එහෙත් මේ බමුණා කෘෂිකර්මාන්තයෙන් දිවි පෙවෙත රැක ගත්තෙකි.

බමුණාගේ වප්මඟුල් දිනය එළඹිති. බමුණා ප්‍රථම කොට කළයුතු පුද පිළිවෙත් පවත්වා බමුණන්ට ආහාර වළඳවන අවස්ථාව එළඹියේය. බමුණු දෙමහල්ලෝ සිය කාර්යයෙහි නියුක්ත වූහ.

මේ අවස්ථාවේ බුදුන් වහන්සේ මේ ස්ථානයට වැඩි සේක. බමුණාට පෙනෙන පරිදි සවනක් බුදුරැස් පතුරවමින් එහි වැඩ හුන්ය. කෑම කා අවසන් වූ පිරිස එතැනට රොක්වූහ. මේ අවස්ථාවේ එතැනට පැමිණි බමුණා හා බුදුන් වහන්සේ අතර සාකච්ඡාව ඇතිවිය. සාකච්ඡාවෙන් පසුව කසීභාරද්වාජ සූත්‍රය දේශනා කළසේක.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මගධ දනව්වේ දක්ඛිණ ගිරියෙහි එකනාලා නම් බමුණු ගම්හි වැඩ වසන කල්හි කසීභාරද්වාජ නම් බමුණා විසින් වප් දවස්හි පන්සියයක් පමණ නගුල් යොදන ලද්දේ වෙයි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පා සිවුරු ගෙන කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයාගේ කර්මාන්ත ස්ථානය කරා වැඩී සේක. එසමයෙහි කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයාගේ අනුභව කරවීම පවතී. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුභව කරවන තැන යම්තැනෙක්හි ද, එතැන්හි එළඹි සේක. වැඩ එකත් පසෙක සිටි සේක. කසීභාරද්වාජ

බමුණා පිඩු පිණිස වැඩ සිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුටු සේක. දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල බස් කීයේය.

මහණ, මම සීසාමි, වපුරමි, සීසා වපුරා වළඳමි, මහණ තොපි, සීසා වපුරා වළඳවයි කීවේය.

බමුණ, මමත් සීසාමි, වපුරමි, වපුරා වළඳමි.

අපි භවත් ගෞතමයන්ගේ වියගස, නගුල්, හී වැල් කෙවිටි, ගෙරිසරක් නො දකිමු, එතකුදු වුවත් භවත් ගෞතම තෙමේ මෙසේ කියයි. "මම ද බමුණ සීසාමි, වපුරමි, සීසා වපුරා වළඳමි" ඉක්බිති කසීභාරද්වාජ තෙමේ ගාථාවෙන් මෙසේ කී.

කසිකයෙමියි ප්‍රතිඥාකෙරෙහි. තොපගේ කෘෂිභාණ්ඩ නො දකිම්හ. යම් පරිද්දකින් තොපගේ කෘෂිභාණ්ඩ දනුවෝ නම් එපරිද්දෙන් පුළුවුස්නා ලද තොපි අපට කෘෂිභාණ්ඩ කියවයි.

මාගේ ශ්‍රද්ධාව බිජුවටයි. තපස වැසි දහර වේ. ප්‍රඥාව විය නගුල් වෙයි. හිරිය නගුලිස යි. චිත්තය විය රැහන් වෙයි. ස්මෘතිය මාගේ හීවැල හා කෙවිටයි.

කාය සුචරිතයෙන් ගුප්ත යෙමි, චතුර්විධ වාග් සුචරිතයෙන් ගුප්ත යෙමි. සිව්පසයෙහි සංයතයෙමි, අවිසන්වාදන සංඛ්‍යාත සත්‍ය වශයෙන් කැම්පීම් කෙරෙමි. සුරත භාවය මාගේ විය මිදීම වේ.

"නිර්වාණ සංඛ්‍යාත යම් ක්ෂෙමයකට ගොස් ශෝක නොකෙරේ නම් ඒ නිවන කරා නොපවත්වමි යන සම්‍යක් ප්‍රධාන වීර්ය මාගේ ධූර වාහක වේ. මෙසෙයින් මා විසින් තෙල සීසෑම කරන ලදි. ඒ කෘෂිකර්මය අමා ඵල ඇත. තෙල කෘෂිකර්මය කොට සී සා හැම දුකින් මිදෙය"යි වදාළ හ.

ඉක්බිති කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා මහ රන්තලියෙක්හි කිරිපිඩු වඩා යම් හෙයකින් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අමෘත ඵලවත් කෘෂිකර්මය කරන්නාහු නම් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ එබඳු කර්ෂක වන්නාහ. භවත් ගෞතමයෝ පායාස වළඳත්වා'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරි නැමී.

බ්‍රාහ්මණය, ගී ගැයුමින් ලත් පායාසය මා විසින් වළඳනට නොනිසිය. සම්‍යක් ආජීව පාරිශුද්ධිය දක්නා බුදුවරයන්ට තෙල ධර්මය නොවේ. සර්වඥයෝ ගී ගැයුමින් ලත් භෝජනය බැහැර කෙරෙත්. බමුණ ආර්‍ය්‍යයන් ගේ ආචාර ධර්මය ඇති කල්හි මේ ජීවිකා වෘත්තියයි.

සියලු ගුණයෙන් යුක්ත වූ මහර්ෂි වූ ක්ෂීණාශ්‍රව වූ සන්සුන් කුකුස් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේට අන්‍ය ආහාර පානයකින් ම උවටැන් කරවූ. යම් හෙයකින් ඒ පින් කැමතියහුට පින් කෙත් වේද එහෙයිනි.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එසේවත් ම මේ පායාසය මම් කවරකුහට දෙම් ද?

බමුණ, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ලොව දෙව් මිනිසුන් සහිත මහණ බමුණන් සහිත සත්වාබ්‍යප්‍රජාවෙහි තථාගතයන් වහන්සේ හෝ තථාගත ශ්‍රාවකයකු හෝ විනා යමෙකු විසින් ඒ පායාසය වළඳන ලද්දේ මොනවට පරිණාමයට යේ නම් එබන්දකු නොදක්මි. බමුණ එකරුණින් තෝ ඒ පායාසය තිල් තණ නැති බිමෙක හෝ දමව. එයින් නැසෙන ප්‍රාණීන් රහිත දියෙහි හෝ උල්පවාලව.

ඉක්බිති කසීභාරද්වාජ බමුණු ඒ පායාසය ප්‍රාණීන් රහිත දියෙහි උල්පවාලීය. එකල්හි ඒ පායාසය දියෙහි බහාලන ලදුයේ, චිච්චිට යන අනුකරණය කෙරයි. චිට චිට යන අනුකරණය කෙරෙයි. හාත්පසින් දුමයි. අධිමාත්‍රව හාත්පසින් දුමයි. යම්සේ දවසක් තැවුණු සීවැලක් දියෙහි බහාලන ලදුයේ චිටි චිටි යන අනුකරණය කෙරේද, චිටචිට යන අනුකරණය කෙරේද, හාත්පසින් දුමා ද අධිමාත්‍රව හාත්පසින් දුමා ද එලෙසින්ම ඒ පායාසය දියෙහි බහාලන ලදුයේ චිට චිට යන ශබ්ද කෙරෙයි. චිටි චිටි යන ශබ්දය කෙරෙයි. හාත්පසින් දුමයි. අධිමාත්‍රව හාත් පසින් දුමයි.

එකල්හි කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා සංවිග්න වූයේ හටගත් ලොමුදහ ඇත්තේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ පාමුල්හි හිසෙන් වැඳ හෙව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැලකළ සේක.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස ඉතා මැනවි. භවත් ගෞතමයන්

වහන්ස, යම්සේ වානහි යටිකුරු කොට තබන ලද්දක් උඩුකුරු කොට තබන්නේ වේ ද, පිළිසන් වුවක් වැසුම් හරනේවේ ද, මංමුළාවූවෙකුට හෝ මග කියන්නේ වේ ද, ඇස් ඇත්තාහු දැ දක්නාහයි අඳුරෙහි හෝ තෙල් පහනක් දල්වන්නේ වේද, එපරිදිම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නන් අයුරින් ධර්මය දෙසන ලදී. මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේද ධර්මය ද, සංඝයා ද සරණ කොට යෙමි. මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ සමීපයෙහි පැවිද්ද ලබම්වා. උපසපුව ලබම්වා.

කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි පැවිද්ද ලැබීය. උපසපුව ලැබීය. උපසපුව ලැබූ නොබෝ කල් ඇත්තේ ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ එකලා වූයේ කයින් සිතින් වෙන් වූයේ නොපමා වූයේ කෙලෙස් තවන වැර ඇති වූයේ නිවනට මෙහෙයූ සිත් ඇතිව වෙසෙන්නේ යම් රහත් ඵලයක් පිණිස කුලපුත්‍රයෝ මනාකොට ගිහි ගෙයින් නික්ම පැවිද්දට පැමිණෙත්ද මාර්ග බ්‍රහ්මචර්‍ය්‍යය අවසන් කොට ඇති රහත් ඵලය ඉහතාත්මයෙහි තමා විසින් දැන පසක් කොට සපයා විසී. ජාතිය ක්ෂීණ විය. බඹසර වස් පුරා අවසන් කෙළේය. සිවු මගින් කළයුතු කටයුතු කරන ලද්දේ විය. යළි මේ භවයට නො එම්යි දැන ගත්තේ ය. ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ රහතුන් කෙරෙහි එක්තරා මහ රහත් තෙරනමක් වූයේය.

කසීභාරද්වාජ සූත්‍රයයි.

පරාභව සූත්‍රයයි.

පරාභව සූත්‍රය මංගල සූත්‍රයේ ප්‍රතිවිරෝධතාව සේ සැලකිය හැකියි. බුදුරදුන් වෙත පැමිණ පරිහානියට හේතුවන කාරණා විමසූ එක්තරා දෙවතාවකුට වදාරණ ලද්දකි. කෙනෙකු දහමට ඇලුම් කරතොත් හේ උන්නතියට ද දහමට ද්වේෂ කරතොත් අවනතියට ද පත්වේය යන ආදී කරුණු මෙහි අන්තර්ගතයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර දෙව්රම් නම් අනේපිඩු සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල එක්තරා දෙවියෙක් රෑ පෙරයම ඉක්ම ගිය කල්හි විශිෂ්ට වර්ණ ඇත්තේ සියලු ජේතවනය එකලු කෙරෙමින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹී යේය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැඳ එකත්පස්ව සිටියේය. එකත්පස්ව සිටි ඒ දෙවි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථායෙන් මෙසේ සැළ කළේය.

1. අපි පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගෙන් පිරිහෙන පුද්ගලයා කෙබඳුදැයි විචාරමු. අපි පිරිහීමේ කරුණු මොනවාදැයි දනගනු පිණිස පැමිණියෙමු.

2. දියුණුවන පුද්ගලයා ද, ඒ ඒ කරුණුවලින් දත හැකි වෙයි. පිරිහෙන පුද්ගලයා ද එසේ ම දත හැකි වෙයි. දශ කුශල ධර්මයට කැමැති වූ පුද්ගල තෙමේ දියුණු වෙයි. ධර්මයට ද්වේෂ කරන තැනැත්තේ පිරිහෙයි.

3. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාළ පරිද්දෙන් මේ කාරණය දනිමු. හේ පළමුවන පිරිහීමේ දොරටුවයි. පිරිහීමට හේතුවන දෙවන කාරණය වදාළ මැනවි.

4. මොහුට අන්‍ය ශාස්තෲහු ප්‍රිය වෙත්ද, බුද්ධාදි සත් පුරුෂයන් ප්‍රිය නො කෙරෙත්ද දෙසැටක් මිථ්‍යා දෘෂ්ටි ඇති අසත් පුරුෂ ධර්මයට ප්‍රිය කෙරෙත්ද? මේ කරුණු තුන පිරිහීමේ දෙවන දොරටුව ය.

5. මෙසේ දෙවන පරිහානිය දනිමි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, පිරිහීමට හේතුවන තෙවන කාරණය කුමක්දැයි ප්‍රකාශ කරනු මැනවි.

6. යම් මිනිසෙක් නිදන සුලුවේද, ගණයා කෙරෙහි ඇලෙන සුලුවේද, උට්ඨානවීර්‍ය්‍ය නැත්තේද උපතින් ම අලස වේද, ක්‍රෝධය ලක්ෂණ කොට ඇති වේද? මේවා පිරිහීමට හේතුවන කාරණාය.

7. මෙසේ මේ තෙවන පරිහාණි කාරණය දැන ගතිමු. පිරිහීමේ හේතු වූ හතරවන කාරණය ප්‍රකාශ කරනු මැනවි.

8. යමෙක් පොහොසත් වූයේ ජරාවෙන් දිරාගිය ඉක්ම වූ යොවුන් බව ඇති මව හෝ පියා පෝෂණය නො කරයිද, එය පිරිහීමට කරුණෙකි.

9. අපි මෙය මෙසේ දනිමු. ඒ සිවුවන පිරිහීමේ කාරණයි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, පිරිහීමට හේතු වූ පස්වන කරුණ කුමක්දැයි ප්‍රකාශ කරනු මැනවි.

10. යමෙක් බමුණකු වේවයි, මහණකු වේවයි, අන්කිසි යදියකු වේවයි මුසාවායෙන් රවටානම් එය පිරිහීමට කරුණුය.

11. මෙසේ මේ කරුණු දැන ගතිමු. පිරිහෙන පුද්ගලයා ගේ සවන කාරණය කුමක්දැයි වදාළ මැනවි.

12. බොහෝ රන් රුවන් කහවණු ඇති සූපව්‍යඤ්ජන භෝජනයෙන් සමෘද්ධ වූ පුරුෂයා තනිවම පිණිබොජුන් වළඳා නම් එය පිරිහීමේ කාරණාවෙකි.

13. මෙසේ යම් කරුණ දැන ගතිමු. පිරිහීමට හේතු වූ සත්වන කාරණය වදාළ මැනවි.

14. යම් මිනිහෙක් ජාතිමානයෙන් තද වූයේ ධන මානයෙන් තද වූයේ කුලමානයෙන් තද වූයේ සිය නෑයන් ඉක්මවා සිතා ද එය පිරිහීමට කරුණුය.

15. මෙසේ මේ කරුණ දැන ගතිමු. පිරිහීමට හේතු වූ අටවන කාරණය වදාළ මැනවි.

16. යම් මිනිසෙක් ස්ත්‍රී ධූර්ත වූයේ සුරා ධූර්ත වූයේ අක්ෂ ධූර්ත වූයේ ලද ලද දෑ වනසයි ද එය එය පිරිහීමට කරුණුය.

17. මෙසේ මේ කාරණය දැන ගතිමු. පිරිහීමට හේතු වූ නවවන කාරණය වදාල මැනවි.

18. සිය බිරියන් විසින් නො සතුටුවූයේ වෙශ්‍යාවන් කරා පැමිණේද, එය පිරිහීමට කරුණුය.

19. මෙසේ මේ කාරණය දැන ගතිමු. පිරිහීමට හේතුවන දහවන කාරණය වදාළ මැනවි.

20. ඉක්ම ගිය යොවුන් බව ඇති පුරුෂයා තිඹිරිපල බඳු පියොවුරු ඇති තුරුණු දැරියක් ආවාහ කොට ගනීද, හේ ඇයට ඊර්ෂ්‍යාවෙන් නො නිදා ද ඒ පිරිහීමේ කරුණුය.

21. මෙසේ මේ කාරණ දැනගතිමු. පිරිහීමට හේතුවන එකොලොස්වන කාරණය වදාල මැනවි.

22. මත්ස්‍ය මාංස මද්‍යපාන ආදියෙහි ලොල් වූ ඒ සඳහා ධනය විසුරුවන මාගමක් හෝ එබඳු පුරුෂයෙකු ආධිපත්‍යයෙහි තබා ද එය පිරිහීමේ කරුණුය.

23. මෙසේ මේ කාරණය දැනගතිමු. පිරිහීමට හේතුවන දොලොස්වන කාරණය වදාල මැනවි.

24. අල්ප භෝග ඇති, මහත් භෝග තෘෂ්ණා ඇති යමෙක් ක්ෂත්‍රිය කුලයෙහි උපදී ද, හේ රාජ්‍යය අතා නම් ඒ පිරිහීමට කරුණු ය.

25. පණ්ඩිත වූ ඒ පරාභවය දක්වා නුවණැති ඒ ආර්‍ය්‍ය පුද්ගලයා ලෝකයේ එම පරිහාණී කාරණා පිරිසිඳ දැන දෙව්ලොවට පැමිණෙයි.

පරාභව සූත්‍රය

අග්ගික භාරද්වාජ සූත්‍රය

එක් සමයෙක්හි බුදු රජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයේ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙන සේක. ඉක්බිති එක් දිනෙක පෙරවරු සමයෙහි සැවැත් නුවර පිඩු පිණිස වැඩි සේක.

ඒ අවස්ථාවේ අග්ගික භාරද්වාජ බමුණා ගේ ගෙදර අසල ගිනි දල්වා හෝමය පටන් ගන්නා ලදී. බුදුන් වහන්සේද ඒ අවස්ථාවේ එතැනට එළඹී සේක. බුදුන් වහන්සේ දුටු බමුණා කෝපාවිෂ්ටව වසල වාදයෙන් බැණ වැදුණේය. එතැනට එන්නට එපාය යි ඔහි නවතින්නැයි කෑ ගැසුවේය.

එවිට බුදුන් වහන්සේ බමුණාණෙනි ඔබ වසලයා කවරෙක්ද? වසල බව ඇති කරන කරුණු දන්නෙහි දැයි විචාළ සේක. ස්වාමීනි, මම නොදනිමි. එය වදාළ මැනවැයි කීවේය. ඒ අවස්ථාවේ වසල බව ඇති කරන කරුණු **34**ක් වදාළහ.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් අනේපිඩු සිටුහු ගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන සැවැත් නුවරට පිඩු සිගා වැඩි සේක. එසමයෙහි අග්ගිකභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවෙස්න සමීපයෙහි හෝම ගින්න දල්වන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ගෙපිළිවෙලින් පිඩු සිගා වඩිනා සේක් අග්ගික භාරද්වාජ

බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවෙසට වැඩ සේක. අග්ගික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණ දුරම වඩිනා භාග්‍ය වතුන් වහන්සේ දුටුයේය. දැක තෙල බස් කීයේය. ශ්‍රමණකය, මුණ්ඩකය, වසලය ඔහිම සිටවු යනුයි.

මෙසේ කී කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අග්ගික භාරද්වාජ බමුණාට මෙය වදාළහ. බමුණ, තෝ වසලයාවේවයි, වසල කරන ධර්ම වේවයි දන්නහේදැයි ඇසී.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මම වසලයා වේවයි වසල කරණ ධර්ම වේවයි නො දනිමි. ඉදින් භවත් ගෞතමයන් ගෙන් යම් පරිදි මම් වසල වේවයි වසල කරන ධර්ම වේවයි දැනගනිම්ද? එපරිදි භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ දහම් දෙසන සේක්වා.

බ්‍රාහ්මණය, එසේ නම් අසව. මොනොවට මෙනෙහි කරව කියන්නෙමියි කීහ. භවත්නි, එසේය යි අග්ගික භාරද්වාජ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සූත්‍රය වදාළ සේක.

1. යම් මිනිසෙක් කිපෙන සුලු වූයේත් බඳනා ලද වෛර ඇතියේත් පව්ටු ලාමක ගුණමකු වූයේත් විපර්‍යාස්ත දෘෂ්ටි ඇතියේත් මායාවීත් වේද, ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

2. මෙලොව යමෙක් ඒකජ වේවායි, ද්විජ වේවයි, ප්‍රාණීන් දිවි ගලවා ද, යමක් හට ප්‍රාණීන් කෙරෙහි දයා නැත්ද, ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

3. යමෙක් ගමුදු නියම් ගමුදු වනසා ද, වටලා ගනීද, "ගම් පහරන සොරෙකැ" යි ප්‍රකට වේද? ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

4. ගම්හි වේවයි වල්හි වේවයි අනුන් විසින් මමත්වය කල (හිමියන් විසින්) නොදුන් වස්තුවක් සොර සිතින් ගනීද, ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

5. යමෙක් එකැතින් ණය ගෙන චෝදනා කරනු ලබන්නේ තට මගේ ණයක් නැතැ'යි පලා යේ නම් ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

6. යමෙක් අල්පමාත්‍ර වූද, කිසිවක් කැමැත්තෙන් මගැ යන ජනයා නසා බඩු වෝලෝ ගනීද, ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

7. යමෙක් ආත්ම හේතුයෙන් හෝ පරහේතුයෙන් හෝ වේවායි තවද යම් මිනිසෙක් ධනය හේතුවෙන් හෝ සාක්ෂි කොට පුළුවුස්නා ලද්දේ දැන දැන මුසා බෙනේ ද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

8. යමෙක් නෑ සබඳුන් ගේ වේවයි යහළුවන් ගේ වේවයි අඹුවන් කෙරෙහි බලහත්කාරයෙන් හෝ දෙදෙනාගේ සහායෙන් හෝ අනාචාරයෙහි හැසිරේද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

9. යමෙක් අර්ථෝපකාරණයෙන් පොහොසත් වූයේ ජරාවෙන් දිරූ පහ වූ යොවුන් බව ඇති මව හෝ පියා හෝ නො පුස්නෝ ද ඔහු වසලෙයෙකැයි දන්නේය.

10. යමෙක් මව හේ පියා හෝ බෑයා බුහුන හෝ පෙළා ද වචනයෙන් හෝ කෝප උපදවා ද, ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

11. යමෙක් අර්ථය පුළුවුස්නා ලද්දේ ඔහුට අහිතයක් ම පවසා ද අර්ථය ම වුවත් සඟවා කථා කරන්නේද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

12. යමෙක් පව් කම් කොට, මා නහමක් දකීවායි කැමැති වේද, යමෙක් ප්‍රතිච්ජන්න කර්ම ඇති සේක් වේද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

13. යමෙක් පරකුලයට ගොස් පිණි බොජුන් වළඳා තම නිවෙසට පැමිණියහුට ප්‍රතිපූජා නො කෙරේද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

14. යමෙක් බමුණකු වේවයි මහණකු වේවයි අන්කිසි යදියකු වේවයි මුසාවායෙන් රවටා ද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

15. යමෙක් භෝජන කාලය එළඹෙත් ම බමුණකු වේව යි මහණකු වේවයි පරොස් බසින් කෝප උපදවා ද, කිසිත් නොදේ ද, ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේය.

16. යමෙක් මෝහයෙන් වෙළුනේ කිසිවක් ගනු කැමැත්තේ අසත් බස්තෙපලා ද ඔහු වසලයෙකැයි දත්තේය.

17. යමෙක් ස්වකීය මානයෙන් ඉතා හීන වූයේ තමා හුවා දක්වා ද, මෙරමා හෙලා දකී ද, ඔහු වසලයෙකැයි දත්තේය.

18. මෙරමාහට කෝප උපදවනුයේ තද මසුරු වූයේත් වේද, ලාමක වූ ඊප්සා ඇත්තේද මසුරු බැව් ඇත්තේද, ශඨ භාවයෙන් යුක්ත වේ ද, පවට ලැජ්ජා නැත්තේ පවට බිය නැත්තේ වේද, ඔහු වසලයෙකැයි දත්තේය.

19. යමෙක් සම්මා සම්බුදුනට පරිභව බෙණේද නොහොත් උත්වහන්සේ ගේ සවු වූ පැවිද්දෙකුට වේවා යි ගැහැවියකට වේවා යි අපවාද කෙරේද? ඔහු වසලයෙකැයි දත්තේය.

20. යමෙක් රහත් නො වූයේ මම රහත්මි යි පිළින කෙරේද, බඹුන් සහිත වූ ලොව්හි සොරකු වූ මේ තෙමේ ම අධම වූ ම වසලයෙක් වෙයි. යම් පුහුල් කෙනෙක් මා විසින් තොපට පවසන ලද්දාහු ද මොහු ඒකාන්තයෙන් ම වසලයෙකැයි කියන ලදහ.

21. ජාතියෙන් වසල නොවෙයි. ජාතියෙන් බමුණු ද නොවේ. කර්මයෙන් වසල වෙයි. කර්මයෙන් බ්‍රාහ්මණ වේ.

22. යම් ප්‍රකාරයකින් මාගේ මේ තිදසුන වේද, එකරුණ මේ ප්‍රකාරයෙහිනුදු දැනගතිවූ. (කෑමට) බලු මස් උයන ශ්වපාක නම් සැඩොල් පුතෙක් මාතංගය යි ප්‍රසිද්ධ විය.

23. ඒ මාතංග හීනකුලෝත්පන්නයකු විසින් ඉතා දුර්ලභ වූ යම් යශසකට පැමිණියේද, ඔහුට උවැටනට බොහෝ ක්ෂත්‍රියෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද පැමිණියහ.

24. හේ බුද්ධාදීන් විසින් පිළිපන් බැවින් මහා මාවතක් වූ අෂ්ට සමාපත්ති යානයට නැගී කාමරාගය දුරු කොට බ්‍රහ්මලෝකයට පැමිණියේ විය.

25. ජාතිය බඹලොව උපතින් නොවැළකීය. වේද හදාරණ කුලෙහි උපන් වේදය පිළිසරණ කොට ඇති ඒ බ්‍රාහ්මණයෝ ද නිතර පව් කම්හි දක්නා ලැබෙත්.

26. ඉහතාත්මයට ගැරහීමට පත්වූවාහු පරලොව්හි දුගතියට පත්වූවාහු දක්නා ලැබෙති. ජාති තොමෝ ඔවුන් දුගතියෙන් හෝ ගැරහීමෙන් නො වළහයි.

27. ජාතියෙන් වසල නොවේ. ජාතියෙන් බ්‍රාහ්මණ නොවේ. කර්මයෙන් වසල වේ. කර්මයෙන් බ්‍රාහ්මණ වේ.

මෙසේ වදාළ කල්හි අග්ගික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා මෙසේ සැළ කෙළේය. (සූත්‍රාවසානය ආලවක සූත්‍රයෙහි මෙනි)

සච්ච විභංග සූත්‍රය

තථාගතයන් වහන්සේ බුද්ධත්වයෙන් දෙමසකට පසු ඇසළ පුන් පොහෝදා බරණැස ඉසිපතන නම් මිගදායෙහි දී පස්වග තවුසන් අමතා දම්සක් පැවතුම් සූත්‍රය දෙසූ සේක. එය සංක්ෂිප්ත දේශනාවකි. එහි චතුරාර්‍ය්‍ය සත්‍යය ත්‍රිපරිවෘත්ත ද්වාදශාකාර වශයෙන් හා ආර්‍ය්‍ය අෂ්ටාඞ්ගික මාර්ගය මාතෘකා වශයෙන් ද දේශනා කරන ලදී,

එහිදී සැකෙවින් දෙසූ ඒ සූත්‍රය සැරියුත් හිමියන් ලවා විස්තර වශයෙන් දේශනා කරනු කැමති වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ භික්ෂූන් අමතා අගසව් දෙනම ගේ ගුණ පවසා උන් වහන්සේලා ඇසුරු කරන්නට අවවාද දී චතුරාර්‍ය්‍ය සත්‍යය දේශනාවෙහි ශාරිපුත්‍ර හිමියන් ගේ විශේෂ සාමර්ථ්‍යය දක්වා ගඳ කිළියට වැඩිසේක.

මහණෙනි, තෙපි සැරියුත් මුගලන් දෙනම ඇසුරු කරවූ. ඒ දෙනම නැණවත්ය. භික්ෂූන් හට සංග්‍රහ කරන්නේ ය. සැරියුත් තෙර වැදූ මව සමාන ය. මුගලන් තෙර කිරි මවු සමාන ය.

මෙසේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙමේ තමන් වෙත පැවිදි වූ හෝ අනුන් වෙත පැවිදි වූ හෝ පැවිද්දන්ට ආමිෂයෙන් ධම්මයෙන් සංග්‍රහ කරමින් ගිලනුනට උවටැන් කෙරෙමින් නොගිලනුන්ට කමටහන් දෙමින් අවවාද කරමින් සෝවාන් පෙළෙහි පිහිටුවති. මෙසේ සෝවාන් ඵලය ලැබුව මෙයින් මතු ඉතිරි තුන් මඟෙහි

කටයුතු කරගත හැකිවෙයි ඔවුන් කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිතව වෙනත් නවක තෙරවරුනට අවවාද කෙරෙති.

මුගලන් හිමි ද තමන් වෙත හෝ අනුන් වෙත හෝ පැවිදි වූ කුල පුත්‍රයන්ට එසේ සංග්‍රහ කොට කමටහන්හි යොදවා රහත් ඵලය දක්වා නෙමගෙහි හික්මවයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස් නුවර මිගදාය නම් ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩ වාසය කරන සේක. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ "මහණෙනි" කියා මහණුන් ඇමතු සේක. ඒ මහණහු වහන්සැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

මහණෙනි, අර්හත් සම්‍යක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් විසින් බරණැස ඉසිපතන නම් මුව වනයේ මහණකු විසින් වේවයි බමුණකු විසින් වේවයි දෙවියකු විසින් වේවයි මරහු වේසින් වේවයි බඹහු විසින් වේවයි ලොව කිසිවකුහු විසින් වේවයි නොපැවැත්විය හැකි අනුත්තර ධර්ම චක්‍රය පවත්වන ලදී. ඒ කෙසේද යත්?

චතුරාර්‍ය්‍ය සත්‍යයන් පැවසීම දෙසීම පැණවීම තැබීම වියරණය විභාගය පළකිරීමයි. කවර සතර දෙනෙකු ගේ යත්, දුඃඛාර්‍ය්‍යසත්‍යයා ගේ පැවසීම දෙසීම පැණවීම තැබීම විවරණය විභජනය උත්තානිකරණය දුඃඛ සමුදයාර්‍ය්‍ය සත්‍යයාගේ - පෙ- දුඃඛනිරොධාර්‍ය්‍යසත්‍යයාගේ - පෙ- දුඃඛ නිරොධාගාමිනී ප්‍රතිපදාර්‍ය්‍යසත්‍යයා ගේ පැවසීම, දෙසීම පැණවීම තැබීම විවරණය විභජනය උත්තානිකරණයයි.

මහණෙනි, සැරියුත් මුගලන් දෙදෙන සේවනය කරවු. මහණෙනි, සැරියුත් මුගලන් දෙදෙන භජනය කරවු. ඒ භික්ෂූහු දෙදෙන පණ්ඩිතයහ. සබ්‍රහ්මචාරීන්ට අනුග්‍රාහකයෝ ය. මහණෙනි, ශාරිපුත්‍රයෝ විජාතමාතෘ සදෘශයහ. මහණෙනි මෞද්ගල්‍යායනයෝ පෝෂක උපමාතෘ සදෘශයහ. මහණෙනි ශාරිපුත්‍රයෝ සෝවාන් පෙළෙහි හික්මවති. මෞද්ගල්‍යානයෝ අර්හත්වයෙහි පිහිටුවති. මහණෙනි, ශාරිපුත්‍රයෝ චතුරාර්‍ය්‍ය සත්‍යයන් විස්තර විසින් පවසන්නට දෙසන්නට පණවන්නට පිහිටුවන්නට විවරණය කරන්නට විභාග කරන්නට ප්‍රකට කරන්නට ප්‍රභූ වෙති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ. සුගතයන් වහන්සේ මෙය වදාරා හුනස්සෙන් නැගී විහාරයට වැඩියහ.

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩනා හා මැ ඇවැත්ති මහණෙනි යි භික්ෂූන් ඇමතූහ. ඒ භික්ෂූහු ඇවැත්තියි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ තෙල සච්චවිභංග සූත්‍රය වදාළහ.

ඇවැත්ති, අර්හත් සම්‍යක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් විසින් බරණැස ඉසිපතන නම් මුව වනයේදී මහණකු වේවයි, බමුණකු වේවයි, දෙවියකු වේව යි,මාරයකු වේව යි ලොව කිසිවකුහු විසින් නොපැත්විය හෙන අනුත්තර ධර්මචක්‍රය පවත්වන ලදි. ඒ කෙසේද යත්, චතුරාර්‍ය්‍ය සත්‍යයන් ගේ පැවසීම, දෙසීම පැනවීම තැබීම විවරණය විභජනය

උත්තානිකරණයයි. කවර සතර දෙනෙකුන් ගේ ද යත් ? දුඃඛායර්‍ය සත්‍යයා ගේ, දුඃඛ සමුදයායර්‍ය සත්‍යයාගේ දුඃඛනිරෝධායර්‍ය සත්‍යයාගේ, දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායර්‍ය සත්‍යයාගේ පැවසීම, දෙසීම, පැනවීම, තැබීම, විවරණය, විභජනය, උත්තානි කරණය යි.

ඇවැත්නි දුඃඛායර්‍ය සත්‍යය කවරේදයත්? ජාතියක් දුකය. ජරාවක් දුකය. මරණයක් දුකය. ශෝකපරිදේව දුඃක දෞර්මනස්‍ය උපායාසායෝද දුක්ය. රිසි යමක් නොලබානම් එය ද දුකය. සැකෙවින් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ දුක්ය.

ඇවත්නි, ජාතිය කවරේදයත් ? ඒ ඒ සත්වයන්ගේ ඒ ඒ සත්වනිකායයෙහි යම් ඉපැත්මෙක් ස්කන්ධයන්ගේ පහළවීමෙක් ආයතනයන්ගේ ප්‍රතිලාභයෙක් වේද, ඇවැත්නි, මේ ජාතියයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, ජරා කවරේදයත් ? ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව නිකායෙහි යම් දිරීමක් දිරන අයුරෙක්, කැඩුණු බවෙක්, පලිත ඇතිබවෙක්, ඇඟ රැලි වැටුනු බවෙක් ආයු පිරිහීමෙක් ඉඳුරන් පැසීමෙක් වේද, ඇවැත්නි, මේ ජාතියයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි මරණය කවරේදයත් ? ඒ ඒ සත්වයින්ගේ ඒ ඒ සත්ව නිකායයෙන් යම් ච්‍යුතියෙක් චවනාකාරයෙක් බිඳීමෙක් අතුරු දහනෙක් මෘත්‍යුසංඛ්‍යාත මරණයෙක් කාලක්‍රියාවෙක් ස්කන්ධයන් ගේ බිඳීමෙක් ශරීරයා ගේ

නික්ෂේපයෙක් ජීවිතින්ද්‍රියයාගේ උපච්ඡේදයෙක් වේද, ඇවැත්නි මේ මරණය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, ශෝක නම් කවරේද යත්? ඇවැත්නි අන්‍යතර ව්‍යසනයෙකින් සමන්නාගත වූ අන්‍යතර දුඃඛයකින් පහරණ ලද්දාහු ගේ යම් ශොකයෙක් වේද, ශෝක කළ බවෙක් වේද? අභ්‍යන්තර ශෝකයක් වේද? ඇවැත්නි, මේ ශෝකයයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි පරිදේව නම් කවරේදයත්? ඇවැත්නි, අන්‍යතර ව්‍යවසනයකින් සමන්නාගත වූ අන්‍යතර අන්‍යතර දුඃඛයකින් පහරණ ලද්දහු ගේ නම් ගොත් දක්වමින් හැඬීමෙන් නම කියා හඬන අයුරෙක් නම් ගොත් කියා හඬන බවෙක් වේද? ඇවැත්නි, මේ පරිදේවයයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුඃඛය කවරේදයත්? යම් කායික දුඃඛයෙක් කායික අමධුරයෙක් කාය ස්පර්ශයෙන් උපන් දුකෙන් නොමිහිරක් වේද නාවෙක් වේද ඇවැත්නි, මේ දුඃඛයයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දොම්නස කවරේදයත්? යම් චෛතසික දුඃඛයක්, චෛතසික අමධුරයෙන් මනොසම්ඵස්සයෙන් හටගත් දුඃඛ වේදනාවෙක්, අමධුර වේදනාවෙක්, ඇද්ද ඇවැත්නි, මේ දොම්නස යයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, උපායාසය කවරේදයත්? ඇවැත්නි, අන්‍යතර අන්‍යතර වූ ව්‍යසනයකින් යුක්ත වූවහු ගේ අන්‍යතර අන්‍යතර

වූ දුඃඛ ධර්මයකින් පහළහු ගේ යම් ආයාසයක් උපායාසයක් ආයාසාකාරයෙක් ඇද්ද ඇවැත්නි, මේ උපායාසයයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, 'යම් ඉච්ඡාවක් නො ලබානම් ඒද දුකය. ඇවැත්නි, ජාතිස්වභාවය ඇති සත්වයාට මෙබඳු ඉච්ඡායෙක් උපදනේ ය. අපි ජාතිස්වභාව ඇත්තමෝ නොවන්නමෝ නම් මනා මැනු? උත්පත්තිය අප වෙත නො ඒනම් මනා මැනු කියායි. එය ඉච්ඡායෙන් නො ලැබිය හැක්කකි. මෙ ද යම් ඉච්ඡාවක් නො ලබා නම් එද දුක ය. යනුවෙනි. ඇවැත්නි, ජරාස්වභාව ඇති සත්වයන්ට ...... ඇවැත්නි, මරණස්වභාවය ඇති සත්වයනට ඇවැත්නි, ශෝක - පරිදේව - දෞර්මනස්ස්‍ය ස්වභාව ඇත්තමෝ නො වන්නමෝ නම් මනා මැනු? ශෝක - පරිදේව - දුඃඛ - දෞර්මනස්ස්‍ය - උපායාසයෝ අප කරා නොපැමිණෙත් නම් මනා මැනු කියාය. තෙල ඉච්ඡායෙන් නො ලැබිය හැක්කකි. මෙද යම් ඉච්ඡාවක් නො ලබා නම් ඒද දුකය යනු නම් වෙයි.

ඇවැත්නි, සංක්ෂේපයෙන් දුඃඛ වූ පඤ්චෝපාදානස්කන්ධයෝ කවරදයත්? හේ මෙසේය. රූපෝපාදානස්කන්ධය, වෙදනෝපාදානස්කන්ධය යි, සංඥාඋපාදානස්කන්ධය, සංඛාරෝපාදානස්කන්ධය, විඥානෝපාදානස්කන්ධය යි. ඇවැත්නි, මොහු සැකෙවින් දුඃඛ වූ පඤ්චෝපාදානස්කන්ධය යි කියනු ලැබෙත්. ඇවැත්නි, මේ දුඃඛාර්‍යසත්‍යයයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුඃඛ, සමුදායයර්‍ය සත්‍යය කවරේද යත්? පුනර්භවය පිණිස වැටෙන නන්දිරාග සහගත වූ ඒ ඒ භවයෙහි ඇලුම්කරන යම් තෘෂ්ණායෙක් ඇද්ද ඒ කෙසේද යත්? කාමතෘෂ්ණා ය, භව තෘෂ්ණාය, විභවතෘෂ්ණාය. මේ දුඃඛ සමුදය ආර්‍ය සත්‍යයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුඃඛ නිරෝධ ආර්‍යය සත්‍යය කවරේද යත්? ඒ තෘෂ්ණාව ගේ මැ යම් අශේෂ විරාග නිරෝධයක් ත්‍යාගයෙක් නෙරූපීමෙක් මිදීමෙක් නොඇල්මෙක් ඇද්ද, ඇවැත්නි, මේ දුඃඛ නිරෝධ ආර්‍යය සත්‍යයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුඃඛ නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදා - ආර්‍ය සත්‍යය කවරේද යත්? මේ අරි අටඟිමග මැයි, ඒ කෙසේදයත්, සම්‍යක් දෘෂ්ටිය, සම්‍යක් සංකල්පය, සම්‍යක් වචනය, සම්‍යක් කර්මාන්තය, සම්‍යක් ආජීවය, සම්‍යක් ව්‍යායාමය, සම්‍යක් ස්මෘතිය, සම්‍යක් සමාධිය යි.

ඇවැත්නි, සම්‍යක් සංකල්පය කවරේදයත්? නෛෂ්ක්‍රම්‍ය සංකල්පය, අව්‍යාපාද සංකල්පය, අවිහිංසා සංකල්පය. ඇවැත්නි, මේ සම්‍යක්සංකල්පය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සම්‍යක් වචනය කවරේද යත්? මුසාවායෙන් වැලකීම, පිසුණු බසින් වැලකීම, පරොස් බසින් වැලකීම හා ප්‍රලාපයෙන් වැලකීම යි, ඇවැත්නි, මේ සම්‍යක් වචනය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සම්‍යක් කර්මාන්තය කවරේදයත්, පණිවායෙන් වැළකීම, අයිනාදනින් වැළකීම, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකීම යි. මේ සම්‍යක් කර්මාන්තය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සම්‍යක් - ව්‍යායාමය කවරේදයත් ? ඇවැත්නි, මේ සස්නෙහි මහණ නූපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් නූපදනා පිණිස කර්තු කම්‍යතා කුශලච්ජන්දය උපදවයි. ව්‍යායාම කෙරෙයි. වීර්‍ය්‍යය පවත්වයි. සිත නඟයි. ප්‍රධන් වීර්‍ය්‍ය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුශල ධර්මයන් දුරු කරනු පිණිස කුසලච්ජන්දය උපදවයි. ව්‍යායාම කෙරෙයි. වීර්‍ය්‍ය පවත්වයි. සිත නඟයි ප්‍රධන් වීර්‍ය්‍ය කෙරෙයි. උපන් කුශල ධර්මයන්ගේ පැවැත්ම පිණිස නොනැසීම පිණිස බහුල භාවය පිණිස විපුල භාවය පිණිස පරිපූර්ණය පිණිස කර්තු කම්‍යතා කුසලච්ජන්දය උපදවයි. ව්‍යායාම කෙරයි. වීර්‍ය්‍යය පවත්වයි. සිත නඟයි. ප්‍රධන් වීර්‍ය්‍ය කෙරෙයි. ඇවැත්නි, මේ සම්‍යක් ව්‍යායාමයයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සම්‍යක් ස්මෘතිය කවරේදයත්, ඇවැත්නි, මේ සස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව නුවණින් දක්නා සුලුවැ කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව සම්‍යක් ප්‍රඥා ඇතිව ස්මෘතිමත්ව පඤ්චස්කන්ධය ලෝකයෙහි අභිධ්‍යා දෞර්මනස්‍ය දුරුකොට වාසය කෙරෙයි. වේදනාවෙහි.... චිත්තයෙහි .... ධර්මයෙහි නුවණින් දක්නා සුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... අභිධ්‍යා දෞර්මනස්‍ය දුරුකොට වාසය කෙරෙයි. ඇවැත්නි, මේ සම්‍යක් ස්මෘතියයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සම්‍යක් සමාධිය කවරේදයත්, ඇවැත්නිණි මේ සස්නෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව අකුසල් දහමින් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිසුඛ ඇති පළමුවන දැහැන උපයා වාසය කෙරෙයි. විතර්ක විචාරයන් ගේ ව්‍යුපශමනයෙන් සිය සිතෙහි පැහැදීම කරන චිත්තා ගේ එකාග්‍රතාව ඇති විතර්ක විචාරයන් ගේ ව්‍යුපශමනයෙන් සිය සිතෙහි පැහැදීම කරන චිත්තාගේ ඒකාග්‍රතාවය ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් උපන් ප්‍රීති සුඛ ඇති දෙවන දැහැන් - තුන්වන දැහැන් - සිවුවන දැහැන් උපයා වාසය කෙරෙයි. ඇවැත්නි, මේ සම්‍යක්සමාධියයි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, අර්හත් සම්‍යක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස් නුවර මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයේදි මහණකු විසින් වේවයි, බමුණකු විසින් වේවයි, දෙවියෙකු විසින් වේවයි, නො පැවැත්විය හැකි අනුත්තර ධර්මචක්‍රය පවත්වන ලදි. යම් මේ චතුරාර්‍ය්‍ය සත්‍යන්ගේ විභාග තොට පැවසීමෙක් වේද, දෙසීමෙක් වේද, පැනවීමෙක් වේද, ස්ථාපනයක් වේද, විවෘත කිරීමෙක් වේද, බෙදාලීමෙක් වේද, ප්‍රකට කිරීමෙක් වේද, එයයි.

ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මේ සච්චවිභංග සූත්‍රය සතුටු සිත් ඇති ඒ මහණහු ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගත්හ.

සච්චවිභංග සූත්‍රයයි.

තතියක භාණවාරං

තුන්වන බණවර

සතරවන බණවර

ආටානාටිය සූත්‍රය

පිරිත් දේශනාව අවසන් කරනු පිණිස සජ්ඣායනා කරනු ලබන මේ සූත්‍රය දස ලක්ෂ සීයක් තරම් වූ ලෝක පද්ධතීන් කෙරෙහි බලපෑමක් කළහැකි බැව් දක්වේ. විපස්සී බුදුන් ගේ පටන් බුදුවරුන් සත් නමක් නමස්කාර කෙරන අතර වෙනත් දෙව් දේවතාවන් ද නම් කෙරේ.

භික්ෂු භික්ෂුණී, උපාසක උපාසිකා යන සිවුවණක් පිරිසට අමනුෂ්‍යාදීන්ගෙන් පැමිණෙන උවදුරු වලක්වා ගැනීම සඳහා සිවුවරම් දෙවියන් වෙනුවෙන් වෛශ්‍රවණයා විසින් බුදුරජුන්ට පැවසුවේය යි කියන ආටානාටිය සූත්‍රය ඇසීමට මිනිසුන් වඩාත් ප්‍රිය කරන්නේ යකුන් එළවීමේ බලයක් මේ සූත්‍රයේ අන්තරගත වේය යන විශ්වාසය නිසයි. භික්ෂූන් වහන්සේත් මෙය දේශනා කළේ භය සම්ප්‍රයුක්ත ගෞරවයකින් යුක්තව ය.

යක්ෂාවේශ වූ රෝගියෙකු සුවකිරීමේ දී පිරිත සජ්ඣායනා කළයුතු අන්දම සුමංගල විලාසිනියෙහි විස්තර වශයෙන් දක්වා තිබේ. එහි සඳහන් වන හැටියට මෙත්ත, රතන, සහ ධජග්ග සූත්‍ර සත් දවසක් සජ්ඣායනා කළ යුතුය. එසේ කිරීමෙන් පසුව ද අමනුෂ්‍යයා මිනිසා අත්හැර නොගියහොත් ආටානාටිය සූත්‍රය සජ්ඣායනා කළ යුතු වේ. එහෙත් මුලින් සඳහන් කළ සූත්‍ර නොකියවා ආටානාටිය සූත්‍රය සජ්ඣායනා කරනු සුදුසු නොවේ. පිරිත් සජ්ඣායනා කරන භික්ෂූන්ට මෙමම කාලය තුළ මස් හෝ පිටියෙන් සෑදූ අහරක්

හෝ වැලඳීම නුසුදුසුය. සුසාන භූමියක නොවිසිය යුතුය. විහාරයේ සිට ගිහියා ගේ නිවස දක්වා පලිහවලින් මැනවින් කළ ආරක්ෂා සහිතව යා යුතුවේ. සජ්ඣායනා කළ යුත්තේ ගෙයක් තුළය. එහි දොර කවුළු සියල්ල වසා තැබිය යුතු අතර ආයුධ ගත් අත් ඇති මිනිසුන් භික්ෂූන්ට වටේ සිට ආරක්ෂා කළ යුතුවේ. භික්ෂූනට මෛත්‍රී සහගත සිතුවිලි සිතෙහි ප්‍රමුඛව තබාගෙන පිරිත් සජ්ඣායනය ඇරඹිය යුතුවේ. එවිට ද අමනුෂ්‍යයෝ නොගියහොත් රෝගියා චෛත්‍ය මළුවකට ගෙන ගොස් එහිදී මංගල ගාථා සජ්ඣායනා කළ යුතුය. සියල්ල ම අසාර්ථක වුවහොත් දෙවියන් අයැද, "දෙවියනි, මෙසේ දනිව්, මේ අමනුෂ්‍යයා අප කීවත් නොකර යි. දැන් අපි බුදුන්ගේ ආඥාව කරන්නෙමු". යි කිව යුතුය.

අමනුෂ්‍යයකු භික්ෂු නමකට ආවේෂ වුවහොත් බුදුන්ට දුම් මල් පහන් පුදා පැමිණි පිරිසට එම පින් අනුමෝදන් කොට උපද්‍රැත වූ භික්ෂුව ගේ යහපත පිණිස සෙසු භික්ෂූන් විසින් පිරිත් සජ්ඣායනා කළ යුතුවේ. සිල්වත් භික්ෂු නමකට හිරිහැර නොකරන ලෙස ද අමනුෂ්‍යයන්ට කියා සිටිය යුතුය.

මා විසින් මෙසේ අසනලදි. එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර නිසා ගිජ්ජකූළු පව්වෙහි වැඩ වසනසේක. එකල වරම් දෙව් මහරජහු සතර දෙනා මහත් යක්ෂ සේනායෙන් ද මහත් ගාන්ධර්ව සේනායෙන් ද මහත් කුම්භාණ්ඩ සේනායෙන් ද මහත් නාග සේනායෙන් ද සතර දෙස රැකවල් තබා, සතර දෙස බල මුළු පිහිටුවා, සතර දිග මුරකරුවන් රඳවා, රෑ පෙරයම ඉක්ම ගිය කල්හි අභිරාම

වණී ඇතිව, සියලු ගිජුකුළු පව්ව එකලු කොට, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියාහුය. එළඹ ඔබ ආදරයෙන් වැඳ එකත් පස්ව හුන්හ. ඔවුන් පිරිවර වූ ඒ යක්කු ද ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආදරයෙන් වැඳ එකත් පසෙක උන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සතුටු වූහ. සතුටට කරුණු වූ සිත රුදවිය යුතු වූ කථාව නිමවා එක් පසෙක හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් නම් ගොත් අස්වා එක් පසෙක හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් නිහඬ ව එක් පසෙක හුන්හ.

එක් පසෙක හුන් වෙසවුණු මහරජ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණ සැළ කළේය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නො පැහැදුණු මහ තෙදැති යක්කු වෙත්ම ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පැහැදුණු මහ තෙදැති යක්කු ද වෙත්මය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නොපහන් වූ මැදුම් තෙදැති යක්කු ද වෙත්ම ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නොපහන් වූ හීන තෙද ඇති යක්කු ද වෙත්මය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පහන් වූ හීන තෙදැති යක්කුද වෙත්මය. වහන්ස, බොහෝ සෙයින් යක්කු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නොපැහැදුණෝ ම වෙත්, ඒ කවර හෙයින් ද යත්, වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි පණිවායෙන් වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක. අයිනාදනින් වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක. කාමයන්හි වැරදි හැසිරීම වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක. මුසාවෙන් වළක්නා පිණිස දහම් දෙසන සේක. මත් බවට හා පමාවට කරුණු වූ රහමෙර බීමෙන් වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක.

යක්කු වනාහි බොහෝ සෙයින් පණිවායෙන් නො වැළැක්කාහු මය. අයිනාදින් නො වැළැක්කාහුම ය. කාමයන්හි වැරදි හැසිරීමෙන් නො වැළැක්කාහුම ය. මුසාවායෙන් නො වැළැක්කාහුම ය. මත් බවට ද පමාවට ද කාරණ වූ රහමෙර පීමෙන් නොවැළැක්කාහුම ය. ඔවුනට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දහම් දෙසුම අප්‍රිය වේ. අමනාප වේ. වහන්ස, යම් කෙනෙක් අල්ප ශබ්ද ඇති, මඳ වූ හඬ ඇති පහවූ ජනවාතය ඇති, මිනිසුන් ගේ හුදෙකලාව කළයුතු ක්‍රියාවනට නිසි වූ, එකලාව හිඳීමට සුදුසු වූ, අරණ්‍ය වනප්‍රස්ථයන් ද බොහෝදුර සෙනසුන් ද සේවනය කෙරෙත් ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සස්නෙහි නො පහන් වූ ඒ පැහැදීම පිණිස මහණුන් ගේ මෙහෙණින් ගේ උවසුන් ගේ උවැසියන් ගේ ගුප්තිය පිණිස, ආරක්‍ෂාව පිණිස, පීඩාවක් නොවනු පිණිස, පහසු වාසය පිණිස ආටානාටිය පිරිත උගන්වා සේක්වා'යි කීයේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිහඬව ඉවසූ සේක.

ඉක්බිති, වෙසවුණු මහරජ භාග්‍යවතුන් ඉවසූ නියාව දැන එවේලෙහි මේ ආටානාටිය පිරිත කීයේය.

පසැස් ඇති සිරිමත් වූ විපස්සී බුදු රජුන්ට නමස්කාර වේවා. සියලු සත්නට අනුකම්පා ඇති සිඛී බුදු රජුන්ට නමස්කාර වේවා. සෝදා හළ කෙලෙස් ඇති තපස්වී වූ වෙස්සභූ බුදු රජුන්ට නමස්කාර වේවා. මරසෙන් මැඩලූ කකුසඳ බුදුරජුන්ට නමස්කාර වේවා.

බාහිත පාපී වූ, වැස නිම වූ මග බඹසර ඇති කෝණාගමන බුදු රජුන්ට නමස්කාර වේවා. හැම දැයෙහි මිදුණා වූ කසුප් බුදු රජුන්ට නමස්කාර වේවා.

යමෙක් දුක් දුරලන මේ ධර්මය දෙසී ද ශ්‍රීමත් වූ ඒ ශාක්‍ය පුත්‍ර අංගීරසයන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

ලොව යම් කෙනෙක් තුමූ නිවුණාහු තත් වූ පරිදි (සත්‍යයන්) විවසුන් නුවණින් දුටුහු ද, මහත් වූ, පහවූ බිය ඇති, මාත්‍ර භාණී වූ (මුසවා කේලාම් ඈ නො කියන) ඒ ක්ෂීණාශ්‍රවයෝ.

දෙව් මිනිසුන්ට හිත වූ විද්‍යා හා චරණ ධර්මයෙන් සම්පූර්ණ වූ, මහත්වයට පැමිණී, පහවූ බිය ඇති යම්බඳු වූ ගෞතමයන් වහන්සේට නමස්කාර කෙරත් ද, ඒ බුදු රජුන්ට ද ඔබට පළමුව සිටි බුදුවරුන්ට ද නමස්කාර වේවා.

මහාරශ්මි මණ්ඩලයක් ඇති ආදිත්‍ය සංඛ්‍යාත සූර්‍යයාතෙමේ යම් තැනෙකින් උදාවේ ද, යම් ඒ හිරුහු නැගෙනා කල්හි රාත්‍රියත් අතුරු දහන්වේ ද,

යම් දිනෙක හිරු නැගි කල්හි දහවලැයි කියනු ලැබේද, ඒ දිග පිවිසුණු නදී ජලය ඇති සමුද්‍ර නම් වූ ගැඹුරු ජලාශය වෙයි.

මෙසේ එහි එය නදී ජලය ඇති මුහුදයැයි දනිත් කීර්තිමත් ඒ මහරජෙක් යම් දිශාවක් පාලනය කෙරෙයි ද, එය මෙතැනින් පෙරදෙස යයි මහජන තෙමේ කියයි.

ගන්ධර්වයන්ට අධිපති වූ, නම් වශයෙන් ධෘතරාෂ්ට්‍රයයි ප්‍රකට වූ හේ ගාන්ධර්වයන් විසින් පෙරටු කරන ලද්දේ, නැටුම් ගැයුම්වලින් සිත් අලවා වෙසෙයි.

ඔහුට ඉන්ද්‍ර යන එක්ම නමක් ඇති පුතුන් ද බොහෝ ඇතැයි මා විසින් අසන ලදි. මහ බලැති ඉන්ද්‍ර නම් වූ ඔහු අසූවෙක් ද දශයෙක් ද එකෙක් ද වෙත්.

ඔහුද සූර්‍ය්‍ය බන්ධු වූ කෙලෙස් නින්දෙන් පිබිදියා වූ මහත්වයට පැමිණි පහ වූ භය ඇති බුදු රදුන් දැක,

ආජානෙය පුරුෂයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා. පුරුෂෝත්මයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවායි දුරසිටැ මැ නමස්කාර කෙරෙත්.

ඔබ නිපුණ වූ සර්වඥතාඥානයෙන් මහජනයා දෙස බලතියි කියා අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වඳිති. මෙය අප විසින් එක්වත් අසන ලදී. එහෙයින්,

තෙපි ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ වඳිහුදැ යි අපි මෙසේ ප්‍රශ්න වශයෙන් කියම්හ. අපි ගෞතම ජිනයන්වහන්සේ වඳිම්හ. විද්‍යාචරණ සම්පන්න වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වඳිම්හයි (පිළිතුරු දෙති).

මහ රුස්මඬුලු ඇති, ආදිත්‍ය නම් වූ හිරු යම් දිනෙක බස්නේ ද, යම් ඒ හිරු බස්නා කල්හි දහවලත් අතුරු දහන්වේ ද?

යම් දිනකට හිරු බැස ගිය කල රාත්‍රියයි කියනු ලැබේ ද, ඒ දින පිවිසුණු නදී ජලය ඇති සමුද්‍ර නම් වූ ගැඹුරු ජලාශය වෙයි.

මෙසේ එහි එය නදී ජලය ඇති මුහුදු යැයි දනිත්. යසස් ඇති ඒ මහ රජෙක් යම් දිගක් පාලනය කෙරෙයිද, එය මෙතැනින් පැසිම් දෙස යයි මහජනයා කියයි.

නාගයන්ට අධිපති වූ නම් විසින් විරූපාක්ෂ යැයි ප්‍රකට වූ හේ නාගයන් විසින් පෙරටු කරන ලද්දේ, නැටුම්, ගැයුම්වලින් සිත් අලවා එහි වෙසෙයි.

ඔහුට එක්ම නමක් ඇති පුතුන් ද බොහෝ ඇතැයි මා විසින් අසන ලදී. මහ බලැති ඉන්ද්‍ර නම් වූ ඔහු එක්අනූ දෙනෙක් වෙත්.

ඔහු ද සූර්‍ය්‍යබන්ධු වූ, කෙලෙස් තිත්දෙන් පිබිදියා වූ මහත්වයට පැමිණි පහවූ බිය ඇති බුදු රජුන් දැක,

ආජානේය පුරුෂයෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා, පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා යි දුර සිට ම නමස්කාර කෙරෙත්.

ඔබ නිපුණ වූ සර්වඥතාඥානයෙන් මහ ජනයා දෙස බලතියි අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වදිත්. මෙය අප විසින් එක්වත් අසන ලදී. එහෙයින්,

තෙපි සර්වඥයන් වහන්සේ වදිහුදැයි මෙසේ අපි ප්‍රශ්න කරම්හ. ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ වඳුම්හ. විද්‍යාචරණ සම්පන්න වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වඳුම්හයි ඔහු කියත්.

යම් දිග් භාගයක ඉතා දකුම් කලූ මහාමේරු පර්වත වෙයි. එහි සිත්කලූ වූ උතුරු කුරුව වෙයි. එහි මමත්වය නැති ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි පරිග්‍රහයක් නැති මිනිස්සු උපදිති.

ඔහු ධාන්‍ය බිජුවට නො වපුරත්. නගුල් ද කෙතට නො පමුණුවනු ලැබේ. ඒ මිනිස්සු නො සානා ලද බිම තමන් ම නැගී පැසුණු හාල් පරිභෝග කරත්.

කුඩු නැති, තොහො නැති, ශුද්ධ වූ සුවඳ ඇති සහල් සැළියෙක බහා පිස එයින් ගෙන බොජුන් වළඳත්.

එහි වෙසවුණු රජු ගේ පිරිවර යක්කු එළදෙන එක් කුරු‍ති වාහනයක් කොට ගෙන දිශාවෙන් දිශාවට යෙත්. සිවුපාවකු එක් කුරයක් ඇති වාහනයක් කොට ගෙන දෙසින් දෙස යත්.

ගැබිනි ස්ත්‍රියක වාහන කොට ගෙන දෙසින් දෙස යෙත්. පුරුෂයකු වාහන කොටගෙන දෙසින් දෙස යත්.

කුමරියක වාහන කොට ගෙන දෙසින් දෙස යත්. කුමරකු වාහන කොට ගෙන දෙසින් දෙස යත්.

ඒ වෙසවුණු රජු ගේ පරිවාරක යක්ෂයෝ එළඹ සිටි හස්තියානය ද අශ්වයානය ද දිව්‍යයාන ද යන එකී යානයන් අරා සියලු දික් සිසාරා යෙති.

යසස් ඇති වෙසවුණු මහ රජුට ප්‍රාසාද සිවි ගෙවල් ද වෙත්. නුවරෙක්ද, එයින් ඔබ්බෙහි ජනොඝ නම් නුවරෙක් ද අන්‍ය නව නවතිය නම්, නුවරෙක් ද, අම්බර අම්බර වතිය නම් නුවරෙක්ද, අන්‍ය ආලකමන්දා රාජධානියෙක් ද ඇත. නිදුකාණනි, කුවේර මහ රජුගේ රජදහන විසාණා නම, එහෙයින් කුවේර මහරජ වෙස්සවණ (වෙසවුණු) යැයි නම් කරනු ලැබෙයි. එහි තතෝලා, තත්තලා, ඕජසී, තේජසී, තතෝජසී, සූරරාජ, අරිෂ්ට, නේමි, අරිෂ්ට නේමි යන නම් ඇති (දොළොස්) යක් රැටියෝ කරුණු විමසා පවසත්.

යම් පොකුණකින් දිය ඇද ගෙන මේඝයෝ වසිත් ද, යම් පොකුණකින් වර්ෂාවෝ පැතිරෙත් ද, එසේ වූ ධරණී නම් ජලාශයක් ද, එහි වෙයි. එහි තෙර යකුන් රැස්ව හිදනා භගලවතී නම් රුවන් මඩුවෙක් වෙයි.

එහි විවිධ පක්ෂි සමූහයන් ගෙන් යුක්ත වූ මොනරුන් කොස්වාලිහිණියන් ද විසින් දුන් නාද ඇති, කෝකිලාදීන් විසින් මනෝඥ නාදයෙන් උන්නාදිත වූ නිති එල දරණ වෘක්ෂයෝ වෙත්.

මෙහි පියුම් වෙනෙහි ජීව ජීව යයි හඬ නගන පක්ෂි කෙනෙක්ද තව උට්යව චිත්තක නම් පක්ෂීහු ද, වැලි කුකුලෝද, රන්වන් කකුළුවෝද ඒ පොක්ඛරසාතක නම් පක්ෂීහු ද වෙත්.

මෙහි ගිරවුන් ගේද, සැළලිහිණියන් ගේ ද හඬ ඇත. දණ්ඩ මානවක නම් පක්ෂීහු ද මෙහි හැසිරෙත්. මෙසේ හැම කල්හි ඒ කුවේරයා ගේ පියුම් විල හොබනේ ය.

යසස් ඇති ඒ කුවේර මහරජ යම් දිගක් පාලනය කෙරෙයි ද, මේ තැනින් උතුරු දෙස යැයි මහජන තෙමේ කියයි.

නම් විසින් කුවේර යයි ප්‍රකට වූ, යක්ෂයන්ට අධිපති වූ, හෙතෙමේ යකුන් විසින් පෙරටු කර ගන්නා ලද්දේ නෘත්‍ය ගීතයෙන් සිත් අලවා වෙසෙයි.

ඔහුට එක් නම් ඇති බොහෝ පුතුන් ද වෙතියි මා විසින් අසන ලදී. ඔහු ඉන්ද්‍ර යන නම ඇති බලැති එක් අනූ දෙනෙකි.

ඔහු ද සූය්‍යබන්ධු වූ ක්ලේශ නිද්‍රායෙන් පිබිදුණු මහත්ත්ව ප්‍රාප්ත පහවූ බිය ඇති බුදු රදුන් දැක, ආජානේය පුරුෂයාණනි, ඔබට නමස්කාර වේවා. උත්තම පුරුෂයාණනි, ඔබට නමස්කාර වේවායි දුර සිට ම නමදිත්.

ඔබ නිපුණ වූ සර්වඥතාඥානයෙන් මහජනයා වෙත බලතියි කියා අමනුෂ්‍යයෝද ඔබ වදිත්. මෙය අප විසින් එක්වන් අසන ලදී. එහෙයින්,

ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ වදිහුද'යි මෙසේ (ප්‍රශ්න කොට) කියම්හ. ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ අපි වදිමු. විද්‍යාචරණ දෙකින් සම්පූර්ණ වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වදිමු'යි ඔහු උත්තර දෙත්.

නිදුකාණන් වහන්ස, මහණුන්ට ද, මෙහෙණන්ට ද, උවසුවන්ට ද, උවැසියන්ට ද ගුප්තිය පිණිස, රැක්ම පිණිස, නො වෙහෙසීම පිණිස, සැපවිහරණය පිණිස වූ ඒ ආටානාටිය පිරිත නම් මෙය ය. නිදුකාණන් වහන්ස, යම්කිසි මහණක්හු හෝ මෙහෙණක හෝ උවසුවකු හෝ

උවැසියක විසින් මේ ආටානාටිය පිරිත මනාකොට උගන්නා ලද්දේ, අර්ථව්‍යංජනයෙන් පිරිපුන් කොට පුහුණු කරන ලද්දේ වී නම් යක්ෂයෙක් හෝ යක්ෂණියක් හෝ යක්ෂ පෝතකයෙක් යක්ෂ පෝතිකාවක් හෝ යක්ෂ මහාමාත්‍රයෙක් හෝ යක්ෂ පාරිෂද්‍යයෙක් හෝ යක්ෂ පරිවාරකයෙක් හෝ ගන්ධර්වයෙක් හෝ ගන්ධර්වියක් හෝ ගන්ධර්ව පෝතකයෙක් හෝ, ගන්ධර්ව පෝතිකාවක් හෝ ගන්ධර්ව මහාමාත්‍රයෙක් ගන්ධර්ව පාරිෂද්‍යයෙක් හෝ ගන්ධර්ව පරිවාරකයෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩයෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩියක් හෝ කුම්භාණ්ඩ පෝතකයෙක් කුම්භාණ්ඩ පෝතිකාවක් හෝ කුම්භාණ්ඩ මහා මාත්‍රයෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩ පාරිෂද්‍යයෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩ පරිවාරකයෙක් හෝ නාගයෙක් හෝ නාගිනියක් හෝ නාග පෝතකයෙක් හෝ නාග පෝතිකාවක් හෝ නාග මහා මාත්‍රයෙක් හෝ නාග පාරිෂද්‍යයෙක් හෝ නාග පරිවාරකයෙක් හෝ මෙකී යම් කිසි අමනුෂ්‍යයෙක් ද්වේශයෙන් ප්‍රදූෂිත සිතැත්තේ

මහණකු හෝ මෙහෙණක හෝ උවසුවකු හෝ උවැසියක හෝ මේ කිසිවකු යන්නාහු අනුව යන්නේද, සිටියහු වෙත සිටින්නේ ද, උන්නහු වෙත ඉඳුනේද, හොත්තහු වෙත හෝනේ ද, නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂ්‍ය තෙමේ මාගේ ගම්හි හෝ නියම්ගම්හි හෝ සත්කාරයක් හෝ ගෞරවයක් හෝ නො බලන්නේය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂ්‍ය තෙමේ මගේ ආලකමන්දා රාජධානියෙහි වසන ගෙයක් හෝ නවාතැනක් හෝ නො ලබන්නේය.

නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂ්‍ය තෙමේ මගේ යක්ෂ සමාගමයට යන්නට හෝ නො ලබන්නේය.

වැලිදු නිදුකාණන් වහන්ස, අමනුෂ්‍යයෝ ඔහු ආවාහයක් නො කොට හැක්කකුදු විවාහයක් නොකට හැක්කකු ද කරන්නාහ. තවද නිදුකාණන් වහන්ස, අමනුෂ්‍යයෝ ඔහුට අත් බව එළවා කියනු ලබන පරිපූර්ණ පරිභව වචනයෙන් බණින්නාහ. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අමනුෂ්‍යයෝද හිම් වූ ලෝහ පාත්‍රයක් යටිකුරු කොට හිස ලන්නාහ. තව ද නිදුකාණන් වහන්ස, අමනුෂ්‍යයෝ ඔහු හිස සත් කඩක් කොට පළන්නාහුද වෙති.

නිදුකාණන් වහන්ස, නපුරු වූ, සතුරු වූ, කළ දැයම වැඩියක් කරන්නා වූ අමනුෂ්‍යයෝ ද ඇත. ඔහු සතරවරම් මහරජදරුවන් ගේ බස් නොම පිළිගනිත්, වරම් රජුන් අයත් සෙනෙවියන් ගේ බස් ද නොම පිළිගනිත්. වරම් රජුන් වෙත සිටිනා යක් සෙනෙවියන් ගේ මෙහෙකරු වන්ගේ බස් දු නොම පිළිගනිති. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වරම් මහරජුන් ගේ සතුරෝ නමැයි කියනු ලැබේ.

නිදුකාණන් වහන්ස, යම්සේ මගධාධිපති රජු ගේ රටෙහි මහ සොරහු ඇති ද , ඔහු මගධාධිපති රජු ගේ වචන නොමපිළිගනිත් ද, මගධාධිපති රජු ගේ සෙනෙවියන් ගේ මෙහෙකරුවන් ගේ වචනත් නොමපිළිගනිත් ද, නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මහසොරු මගධාධිපති රජුහු ගේ වචනත් නොමපිළිගනිත් ද, නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මහ සොරු මගධාධිපති රජුහු ගේ සතුරෝ නමැයි කියනු ලැබෙත් ද, එසේම නිදුකාණන් වහන්ස, නපුරු වූ සතුරු වූ කළ එකට වැඩියක් කරන්නා වූ අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් වෙත් මය. ඔහු වරම් මහරජුන් ගේ සෙනෙවියන් බස් ද නොම පිළිගනිත්. වරම් මහරජුන් අයත් සෙනෙවියන් ගේ මෙහෙකරුවන් බස් දු නො පිළිගනිත්. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වරම් මහරජුන් ගේ සතුරෝයයි කියනු ලබත්.

නිදුකාණන් වහන්ස, යකෙක් හෝ හෝ යකින්නක් හෝ යක් දරුවෙක් හෝ යක් දැරියක් හෝ යක් දෙටුවෙක් හෝ යක් පිරිසදැ වූවෙක් හෝ යක් මෙහෙකරුවෙක් හෝ ගදෙව්වෙක් හෝ ගදෙවියක් හෝ ගදෙව් දරුවෙක් හෝ ගදෙව් දැරියක් හෝ ගදෙව් දෙටුවෙක් හෝ ගදෙව් පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ ගදෙව් මෙහෙකරුවෙක් හෝ, කුම්භාණ්ඩයෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩියක් හෝ කුම්භාණ්ඩ දරුවෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩ දැරියක් හෝ කුම්භාණ්ඩ දෙටුවෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩ පර්ෂත්හි වූවෙක් හෝ කුම්භාණ්ඩ පරිවාරකයෙක් හෝ, නාගයෙක් හෝ නැයිනියක් හෝ නා දරුවෙක් හෝ නා දැරියක් හෝ නා දෙටුවෙක් හෝ නා පරිසදවූවෙක් හෝ නා මෙහෙකරුවෙක් හෝ මෙකී කිසි අමනුෂ්‍යයෙක් ද්වේෂයෙන් ප්‍රදූෂිත සිතැත්තේ

මහණකු හෝ මෙහෙණක හෝ උවසුවකු හෝ උවැසියක හෝ මේ කිසිවක්හු යන්නාහු පසුපස යන්නේ වී නම්, සිටියහු පසුපස සිටින්නේ වී නම්, හෝ හුන්නාහු වෙත හිඳින්නේ වීනම් හෝ හොත්තාහු වෙත හෝනේ වී නම් හෝ මේ යකුන්ට යක් සෙනෙවියන්ට යක් මහසෙනෙවියනට මේ යක්තෙමේ මා අල්ලා ගනී, මේ යක් තෙමේ වෙසෙසින් මා පෙළනේයි, මේ යක් තෙමේ මට හිංසා කෙරෙයි. අල්ලා ගනී. මේ යක් තෙමේ වෙසෙසින් මා පෙළන්නේයි, මේ යක් තෙමේ මට හිංසා කෙරෙයි, මේ යක් තෙමේ මා නොමුදා අත් නොහරියයි දැන්විය යුතු. හඩ නගා කියැ යුතු. මූරගා කිය යුතු.

(එසේ දැක්විය යුත්තේ) කවර යකුන්ට ද? කවර මහා යකුන්ට ද? කවර යක් සෙනෙවියන්ට ද? කවර මහා යක් සෙනෙවියන්ට ද?

ඉන්ද්‍රය, සෝමය, වරුණය, භාරද්වාජ, ප්‍රජාපතිය, චන්දනය, කාමශ්‍රෙෂ්ඨය, කින්නිඝණ්ඩුය, නිඝණ්ඩුය, පණාදය, ඕපමඤ්ඤය, දේවසූතය, මාතලිය, චිත්‍රසේනය, ගන්ධර්වය, නලය, රාජය, ජනර්ෂභය, සාතාගිරය, හේමවතය, පූර්ණකය, කරතියය, ගුලය, මන්දියය, පඤ්චාලචණ්ඩය, ආලවකය, පර්ජන්‍යය, සුමනය, සුමුඛය, මණිය, මානිය වරය, දීර්ඝය, සේරිසකය යන මොවුන්ටය.

මේ යක්ෂයන්ට ද මහා යක්ෂයන්ට ද යක්ෂ සේනාපතියන්ට ද මහා යක්ෂ සේනාපතින්ට ද,

මේ යක් තෙමේ මා අල්ලා ගනි යයි,මේ යක් තෙමේ මට ආවිෂ්ට වේ ය'යි මේ යක් තෙමේ මා පෙළා යයි, මේ යක්

තෙමේ වෙසෙසින් පෙළා යයි, මේ යක් තෙමේ මට හිංසා කෙරේය යි, මේ යක් තෙමේ මා වෙසෙසා යයි, මේ යක් තෙමේ මා නොමුදා යැයි දැක්විය යුතු. හඬ නගා කිය යුතු.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ මහණුන්ට මෙහෙණන්ට උවසුන්ට උවැසියන්ට ගුප්තිය පිණිස, රැකවරණය පිණිස, නො වෙහෙසීම පිණිස පහසු විහරණ පිණිස වූ ආටානාටිය පිරිත ය.

නිදුකාණන් වහන්ස, අපි දැන් යම්හ. අපි බොහෝ කෘත්‍යය ඇත්තම්හ. බොහෝ කටයුතු ඇත්තම්හ'යි වරම් රජහු කීය.

මහරජුනි, තෙපි යම් ගමනකට දැන් කල්වේ යයි සලකන්නහු ද, ඒ ගමන කරනු ලැබේවා යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

ඉක්බිති සතර වරම් මහ රජහු හුනස්සෙන් නැගී, සාදරව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට, එහි ම අතුරුදහන් වූහ. ඒ යක්කු ද හුනස්සෙන් නැගී ඇතැම් කෙනෙක් සාදරව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට එහි ම අතුරුදහන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සතුටු වූහ. සතුටට කරුණ වූ සිත රැඳවිය යුතු වූ කථා නිමවා එහිම අතුරුදහන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හි ද ඒ දිසාවට දොහොත් නමා එහි ම අතුරුදහන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් නිහඬ වූවාහු එහි ම අතුරුදහන් වූහ.

පිරිත් ගාථාවලින් කළ හැකි හාස්කම්

පිරිත් ගාථාවලින් කළහැකි හාස්කම්

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1. මහා මංගල සූත්‍රයෙන් කළහැකි හාස්කම්

1 ඒවංමේසුතං ඒකං සමයං භගවා, සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමේ, අථඛෝ අඤ්ඤතරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ජේතවනං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමි උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි.

(මෙයින් ඉරුවා රදයට 108 වරක් තෙල් කිරි මතුරා උදය තුනක් ගානු. සුවවේ.)

2. ඒකමන්තං ඨිතා ඛෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි.

බහූ දේවා මනුස්සාච මංගලානි අචින්තයුං
ආකංඛමානා සොත්ථානං බ්‍රෑහි මංගල මුත්තමං

(මෙයින් 108 වරක් පැන් මතුරා පිස්සන්ට පොවනු. සුවවේ.)

3. බාහුසච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච විනයෝ ච සුසික්ඛිතෝ
සුභාසිතා ච යා වාචා ඒතං මංගල මුත්තමං
මාතාපිතු උපට්ඨානං - පුත්තදාරස්ස සංගහො
අනාකුලා ච කම්මන්තා - ඒතං මංගල මුත්තමං

(මේ ගාථා දෙකින් සර්පවිෂට 108 වරක් දෙහි අත්තෙන් මතුරනු. බල්ලන් කැවාට තෙල් මතුරා ගානු.)

4. දානඤ්ච ධම්මචරියාච - ඤාතකානඤ්ච සංගහෝ
අනවජ්ජානි කම්මානි - ඒතං මංගල මුත්තමං
ආරති විරති පාපා - මජ්ජපානා ච සඤ්ඤමෝ
අප්පමාදෝ ච ධම්මේසු - ඒතං මංගල මුත්තමං
ගාරාවෝ ච නිවාතෝ ච - සන්තුට්ඨී ච කතඤ්ඤුතා
කාලේන ධම්ම සවණං - ඒතං මංගල මුත්තමං

(මේ ගාථා තුන පුස්කොළයක ලියා තුන් වරක් පේ කොට තබා දහස්වරක් ජපකර අත තබාගෙන යනු. යුක්තිය දිනයි.)

2. ඛන්තී ච සෝවචස්සතා - සමණානඤ්ච දස්සනං
කාලේන ධම්මසාකච්ජා - ඒතං මංගල මුත්තමං
ඵුට්ඨස්ස ලෝකධම්මේහි - චිත්තං යස්ස නකම්පති
අසෝකං විරජං ඛේමං - ඒතං මංගල මුත්තමං
ඒතාදිසානි කත්වානං - සබ්බත්ථ මපරාජිතා
සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති - තං තේසං මංගල මුත්තමන්ති

(මෙයින් යක්ෂ බැල්ම ප්‍රේත බැල්ම ඇති ගෙදර උදය සවස පිරිත් කරනු. අඹ මතුරා ගෙට ඉසිනු ගේ සිව් කොණෙහි නො පැගුන ගල් මතුරා වළලනු.)

2. රතන සූත්‍රයෙන් කළහැකි හාස්කම්

1. කෝටිසතසහස්සේසු - චක්කවාලේසු දේවතා
යස්සානං පතිගණ්හන්ති - යඤ්ච වේසාලියං පුරෙ -
රෝගාමනුස්ස දුබ්භික්ඛ සම්භූතං තිවිධං භයං

ඛිප්පමන්තරාධාපෙසි - පරිත්තං තං භණාමහෙ -

1. යානීධ භූතානි සමාගතානි -
භුම්මානිවා යානිව අන්තලික්ඛෙ
සබ්බෙව භූතා සුමනා භවන්තු -
අථෝපි සක්කච්ච සුණන්තු භාසිතං

2. තස්මා හි භූතා නිසාමේථ සබ්බෙ -
මෙත්තං කරෝථ මානුසියා පජාය
දිවාච රත්තෝච හරන්ති යේ බලිං -
තස්මාහි නෙ රක්ඛථ අප්පමත්තා

(මේ ගාථා දෙකින් පිරිත් කරන කල ඉස්සෝදා නහා පිරිසිදු වස්ත්‍ර ඇඳ චෛත්‍යස්ථානයකට පැමිණ තිසරණ පන්සිල්හි පිහිටා ඒකාන්ත ශුද්ධ චිත්තයෙහි යෙදී මල් පහන් සුවඳ ආදිය බුදුන්ට පුදා ගිතෙලින් පහනක් බුදුන්ට පුදා විවේකීව හිඳ මාගේ අභිමතය සිද්ධ වේවායි අධිෂ්ඨාන කොට දෙවියන්ට පින්දී මේ ගාථා දෙක 108 වරක් කියා සැතපෙනු. කැමැත්ත සිහිනෙන් පෙනේ. මේ හැර යක් ලෙඩට පිරිත් කර නූල් බඳිනු. රෙදි කොනකට මතුරා ගැට ගසනු. බිළිඳුන්ගේ බාලගිරි දොසට කිරිතෙල් මතුරනු.)

3. යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධවා හුරංවා -
සග්ගේසුවායං රතනං පණීතං
නනෝ සමං අත්ථි තථාගතේන -
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

i. (මේ ගාථාවෙන් පිරිත් කරන කල මුලින් කී පරිදි සීලාදී ගුණයෙහි පිහිටා චෛත්‍යයක් සමීපයෙහි බුදුන්ට විල ද, කිරිබත්, පුදා තමන් ගේ අභිමතය දෙවියන්ට කියා ඔයකින් හෝ මුහුදු වෙරළකින් හෝ වැලිගෙන 108 වරක් මතුරා ගෙහි දමනු, යක්ෂ දිෂ්ටි දුරුවේ. සොල්මන්

නැතිවේ. භය දුරුවේ. භය ඇති මාර්ගයක යන විට තුන් පුරුකක් ඇති ඊතණ ගසක් කඩා 108 වරක් පිරිත් කර හිසෙහි පැළඳ එම ගාථාව කිය කියා යනු. භය දුරුවේ.)

ii. ගෝරෝචන ගෙන වස්තු කඩක රඳා මෙයින් මතුරා තිලක දී රජුන් දකිනු, වසඟ වේ.

iii. බාල දරුවන් හඬන කල පිරිසිදු අළුවලට මතුරා තිලක දෙනු, ඇඬීම නවතී.

iv. ප්‍රේත බැල්මට නොයිඳුල් පැන් මතුරා ලෙඩාට දෙනු.

4. ඛයං විරාගං අමතං පණීතං -
යදජ්ඣගා සක්‍යමුනී සමාහිතෝ
න තේන ධම්මේන සමත්ථිකිඤ්චි -
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථිහෝතු.

i. මේ ගාථාවෙන් පිරිත් කරන කල ද පෙර කී ලෙස සීලාදී ගුණයෙහි පිහිටා සෑම පිල්ලී, අංගම්, සූනියම්වලට 108 වරක් හඳුන් මතුරා ඉන තබා යනු, නොවදී.

ii. සර්ප විෂට මතුරා ඇඟ ගානු, විෂ බසියි.

iii. සතුරන් දකිනු, මිතුරු වේ.

iv. තෙලට මතුරා ඇඟ ගානු, විෂ බසියි.

v. 108 වරක් පිරිත් කිරීමෙන් රුජා ද දුරුවේ.

5. යම්බුද්ධ සෙට්ඨෝ පරිවණ්ණයී සුචිං -
සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු
සමාධිනාතේන සමෝ න විජ්ජති -

ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු ...

i. මෙයින් පෙර කී ලෙසම සීලාදි ගුණයෙහි පිහිටා 108 වරක් සමන් මල් මතුරා දාගැබක් සමීපයේ පුදනු. සැම රෝග උපද්‍රව දුරුවේ.

ii. මෙසේ ම පැන් මතුරා ඉරි පැන්නුම් ලෙඩට බොන්ට දෙනු. සමන් මල් මතුරා හරක් ගාලේ දමනු. ගවයෝ බෝවෙත්.

iii. සපුමලට 108 වරක් මතුරා ගවයන් නාවනු, ගවයෝ බෝවෙත්.

iv. ස්ත්‍රීන් ඔසප් වූ දවසේ මෙයින් 108 වරක් පිරිත් කර පොවනු දරුගැබ සිටියි.

vii. එසේම 108 වරක් සපුමලට මතුරා රෙදි පිළි තිබෙන තැනද, වී කොටුවල ද තබනු. එහි උපද්‍රව දුරුවෙයි.

6. යේ පුග්ගලා අට්ඨසතං පසත්ථා -
චත්තාරි එතානි යුගානි හොන්ති
තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා -
ඒතෙසු දින්නානි මහප්ඵලානි
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මෙයින් තුන්දොස් හිරකරපු රෝගවලට දෙහි මතුරා කපනු.

ii. තැඹිලි කස පැනට 108 වරක් මතුරා බොනු ශ්‍රියා වැඩේ, භය දුරුවේ, සතුරෝ නැතිවේ.

iii. අනුන් හා යුක්ති බණින විට සිහිකර බණනු. දිනයි.

iv. රජුන් දැකීමට 108 වරක් තැඹිලි තෙල් මතුරා ගානු.

7. යේ සුප්ප යුත්තා මනසා දළ්හේන -
නික්කාමිනො ගෝතම සාසනම්හි
තේ පත්ති පත්තා අමතං විගය්හ -
ලද්ධා මුධා නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මෙයින් සහල් ගැරූ තැනෙකින් ගල්කැට 07 ක් ගෙන එක එක ගලට 07 වර බැගින් මතුරා ගෙහි සතර කොනේද, ගේ මැද ද, ඉස් දොර පාමුල ද, තබනු තමාගේ රහස් ද, රහස් ද, රහසේ තැබූ බඩු ද එළි නොවේ.

ii. කුරුම්ණියන් කෑ පත්‍රයක මෙය ලියා 108 වරක් පිරිත් කර තමන් ගේ ඉන තබාගනු. වංසගත නො වදියි.

8. යථින්දඛීලෝ පඨවිංසිතෝ සියා -
චතුබ්භිවාතේභි අසම්පකම්පියෝ
තථූපමං සප්පුරිසං වදාමි -
යෝ අරිය සච්චානි අවෙච්ච පස්සති
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මෙයින් 108 වරක් බෝමැඩකදී සමන් මල් මතුරා චෛත්‍යයට පුදා දෙවියන් ගෙන් ආරක්ෂා පතා සතුරන් මැදට යනු, මිතුරු වේ.

ii. කුළුහරකුන් ගේ හයට ද ලියා පේ කොට අත තබා යනු, උපද්‍රවයක් නො වේ.

9. යේ අරිය සච්චානි විභාවයන්ති -
ගම්භීර පඤ්ඤේන සුදේසිතානි

කිඤ්චාපි තේ හොන්ති භුසප්පමත්තා -
න තේ භවං අට්ඨමං ආදියන්ති
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

i. මෙයින් මී තෙලය 108 වරක් මතුරා ඇග ගානු. ශ්‍රියා ඇතිවේ.

ii. යක්ෂ ප්‍රේත භය හා තමන්ට වෙනත් යම් භයක් ඇති වූ විට මේ ගාථාවෙන් පිරිත් කරනු. දුරු වෙයි. නපුරක් වනවිට සඳුන් මතුරා තිලක තබනු.

iii. බෝවෙන රෝගවලින් වැලකීම කොට්තෙලට 108 වරක් මතුරා ළඟ තබාගනු.

10. සහාවස්සදස්සන සම්පදාය -
තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති
සක්කාය දිට්ඨී විචිකිච්ඡිතඤ්ච -
සීලබ්බතංවාපියදත්ථි කිඤ්චි
චතූහ'පායෙහි ච විප්පමුත්තො -
ඡචාභි ඨානානි අභබ්බෝ කාතුං
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

මෙයින් 108 වරක් තෙල් මතුරා කකුලේ ගා ගමන් යනු, වේදනාවක් නො දැනෙයි. පහසුවෙන් ගමන් කළ හැකියි.

11. කිඤ්චාපි සෝ කම්මං කරෝති පාපකං -
කායේන වාචා උදචේතසා වා.
අභබ්බෝ සෝ තස්ස පටිච්ඡාදාය -
අභබ්බතා දිට්ඨ පදස්ස වුත්තා

ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මේ ගාථාව කියා කුඹුර සී සානු, ඌරෝ නොකත්, සොරුන් ගෙන් උපද්‍රව නො වේ.

ii. මෙයින් බෙහෙත්වලට මතුරා දෙනු, සියලු ආරක්ෂාවට යහපති. සිහිකරනු.

12. වනප්පගුම්බේ යථා ඵුස්සිතග්ගෙ -
ගිම්හානමාසේ පඨමස්මිං ගිම්හෙ,
තථූපමං ධම්මවරං අදේසයි -
නිබ්බානගාමිං පරමං හිතාය.
ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මෙයින් 108 වරක් පැන් මතුරා පොවනු. ගර්භිණීහු වහා ප්‍රසූත කෙරෙත්.

ii. වීවලට 108 වරක් මතුරා වපුරනු. අස්වැන්න වැඩි වෙයි.

iii. තෙලට 108 වරක් දෙන විට මතුරා දෙනු. සුව වේ.

iv. බෙහෙත් දෙන විට මතුරා දෙනු. සුව වේ.

13. වරෝ වරඤ්ඤූ වරදෝ වරාහරෝ -
අනුත්තරෝ ධම්ම වරං අදේසයි
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මේ ගාථාවෙන් 108 වරක් වතුර මතුරා ඉසිනු. ඉපියන් මීයන් ආදි සතුන්ගේ උපද්‍රව නැතිවෙයි.

ii. පැනට පිරිත් කොට ළදරුවන් නාවනු. උපද්‍රව දුරුවේ.

iii. තැඹිලි තෙල් 108 වරක් මතුරා ගා යනු නඩු දිනත්.

iv. සිරුරේ ගඩු ඇති විට අතට 108 වරක් මතුරා පිරිමදිනු සුවවේ.

14. ඛීණං පුරාණං නවං නත්ථි සම්භවං -
විරත්ත චිත්තා ආයතිකෙ භවස්මිං
තෙඛීණ බීජා අවිරල්ච්ඡන්දා -
නිබ්බන්ති ධීරා යථායම්පදීපෝ
ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං -
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු.

i. මෙයින් පිස්සු බල්ලන් කැවාට 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.

ii. මෙයින් පිරිත් පැන් ගෙයි ඉසිනු. උපද්‍රව දුරුවේ.

iii. මෙයින් පිරිත් කොට හරක් ගාලට ගත් කල සියලු උවදුරු දුරුවී ගවයෝ බෝවේ.

iv. ඉදුල් කැවීමේදී තෙල් මතුරා දෙනු.

15. යානීධ භූතානි සමාගතානි -
භුම්මානිවා යානිව අන්තලික්ඛෙ
තථාගතං දේව මනුස්ස පූජිතං -
බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

16. යානීධ භූතා-පෙ-ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

17. යානීධ භූතානි-පෙ-සංඝං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

i. මෙයින් මී මැස්මොරට 108 වරක් තැඹිලි වතුර මතුරා සතියක් බොන්ට දෙනු.

ii. සියලු ආරක්‍ෂාවට නිතර සිහි කරනු.

කරණීය මෙත්ත සූත්‍රයෙන් කළ හැකි හාස්කම් ඃ

1. යස්සානුභාවතෝ යක්ඛානෙව දස්සෙන්ති හිංසනං
යම්හිවෙවානුයුඤ්ජන්තො-රත්තින්දිව මතන්දිතො
සුඛං සුපති සුත්තොව-පාපං කිඤ්චි න පස්සති
එවමාදි ගුණෝපේතං-පරිත්තං තං භණාමහෙ

i. පොල් ගස් කුරුම්ණියන් කනවාට ලියා ගසේ තබනු.

ii. වී පෙට්ටිවලට තලකොළේ ලියා දමනු.

2. කරණීය මත්ත කුසලේන-පෙ-
සුවචෝ චස්ස මුදු අනතිමානී
සන්තුස්සකෝ ච සුභරෝච-පෙ-
අප්පගබ්භෝකුලේසු අනනුගිද්ධෝ
නව ඛුද්දං සමාචරෙ කිඤ්චි-පෙ-
සබ්බෙ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා

i. මීයන් කනවාට මේ ගාථා ලියා දෙකොනේ තබනු.

ii. උඳුගොව්වා කනවාට මීතෙල් මතුරා ගානු.

3. යේ කේ චි පාණ භූතත්ථි - පෙ -
මජ්ඣිමා රස්සකාණුකථූලා
දිට්ඨා වා යේව අද්දිට්ඨා - පෙ -
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා

(මෙය මැස්සන් බොනවාට ලියා එල්ලනු.)

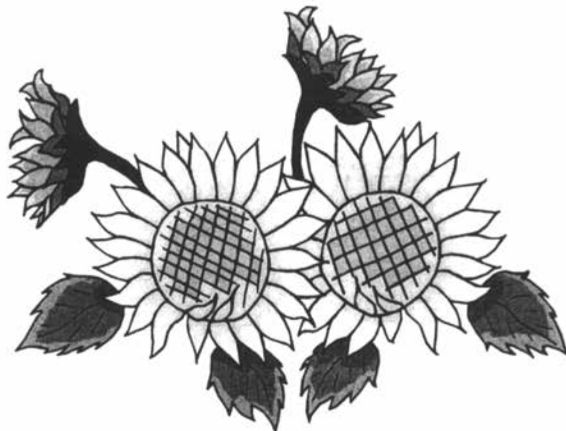
4. මාතා යථා නියං පුත්තං - පෙ -
මානසංභාවයේ අපරිමාණං
මෙත්තංච සබ්බ ලෝකස්මිං - පෙ-
අසම්බාධං අවේරං අසපත්තං
තිට්ඨං චරං නිසින්නෝ වා - පෙ-
බ්‍රහ්ම මේතං විහාරං ඉධ මාහු

(මේ ගාථා තුනේ මුලකුරු තුන බුලතේ ලියා මෙයින් 108 වරක් මතුරා කන්ට දෙනු. ප්‍රසූත කරත්.)

5. දිට්ඨීඤ්ච අනුපගම්ම සීලවා - පෙ- පුනරේතීති

i. මෙයින් ගල් මතුරා පට්ටියේ වළලනු. ගවයෝ බෝ වෙත්.

ii. කමතේ මුදුන් කණුව ළඟ ගල් මතුරා වළලනු. අස්වැන්න වැඩි වෙයි.

කඳ පිරිතෙන් කළ හැකි හාස්කම් ඃ

1. සබ්බාසිවිසජාතීනං - දිබ්බ මන්තා ගදංවිය
යං නාසෙසි විසං ඝොරං - යෙසඤ්චාපි පරිස්සයං
ආණක්ඛෙත්තම්හි සබ්බත්ථ - සබ්බදා සබ්බ පාණිනං
සබ්බසෝපි විනාසේති - පරිත්තං තං භණාමහෙ

i. මෙයින් සර්ප විෂට 108 වරක් දෙහි අත්තෙන් මතුරනු.

ii. බලු විෂට 108 වරක් මුරුංගා පොතු යුෂට මතුරා ගානු.

2. විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තං - පෙ -
මෙත්තං කණ්හාගොතමකෙහිච
අපාදකෙහි මෙ මෙත්තං - පෙ-
මෙත්තං බහුප්පදෙහි මේ

(මෙයින් වෙඩි වැලැක්වීමට සිහි කර සූණු මතුරා අත උඩ ගානු.)

3. මාමං දිපාදකො හිංසි - පෙ-මා මං හිංසි බහුප්පදෝ
සබ්බේ සත්තා - පෙ- මා කඤ්චිපාපමාගමා
අප්පමාණෝ බුද්ධෝ අප්පමාණෝ ධම්මො, අප්පමාණො සංඝෝ
පමාණවන්තානි සිරිංසපානි
අහිවිච්ඡිකා සතපදී උණ්ණානාභී.

(මෙයින් පොල් මුල් වේයන් කනවාට ලියා ගසේ එල්ලනු.)

සරභූ මූසිකා කතා මේ රක්ඛා කතා මේ පරිත්තා
පටික්කමන්තු භූතානි සෝහං නමෝ භගවතෝ නමෝ
සත්තන්නං සම්මා සම්බුද්ධානන්ති

(මෙයින් 108 වරක් මතුරා වසංගත, බෝවන රෝගවලට රසඳිය අත බඳිනු.)

මෝර පිරිතේ හාස්කම් :

1. පූරෙන්තෝ බෝධි සම්භාරේ - නිබ්බත්තෝ මොරයෝනියං
යේන සංවිහිතාරක්ඛා - මහාසත්තං වනේ චරං
චිරස්සං වාය මන්තාපි - නේව සක්ඛිංසු ගණ්හිතුං
බ්‍රහ්ම මන්තන්ති අක්ඛාතං - පරිත්තං තං භණාමහේ

(මීයන් ගෙවල් හාරනවාට කොළයක ලියා ගේ මැද වළලනු. ඊට උඩින් නො නිදනු.)

2. උදේතයං - පෙ - ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා
මොරෝ චරති එසනා

(මේ ගාථාව යන්ත්‍රයක් මෙන් ලියා 108 වරක් මතුරා රක්තශ්‍රාවයට ඉනේ බඳිනු.)

3. අපේතයං - පෙ - ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා
මොරෝ වාසමකප්පයීති

(මෙයින් ඇවිලිල්ලට 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.)

ධජග්ග සූත්‍රයේ භාස්කම් :

1. යස්සානුස්සරණේනාපි-අන්තලික්ඛෙපි පාණිනෝ
පතිට්ඨමධිගච්ඡන්ති - භූමියං විය සබ්බථා
සම්බුපද්දව ජාලම්හා - යක්ඛ චොරාරි සම්භවා
ගණනා නච මුත්තානං පරිත්තං තං භණාමහේ

(මේ ගාථාව ලියා බඩුවල තබනු. හොරු නො ගනිති.)

2. ඒවං මේසුතං එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවන අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි භික්ඛවෝති භදන්තේති. තෙ භික්ඛූ භගවතෝ පච්චස්සෝසුං භගවා එතදවෝච භූත පුබ්බං භික්ඛවෙ දේවාසුර සංගාමෝ සමූපබ්බුල්හො අහෝසි. අථඛෝ භික්ඛවෙ සක්කෝ දේවානමින්දෝ දේවේ තාවතිංසේ ආමන්තේසි.

(මෙයින් මතුරා කකුළට කෙළ ගසා යනු. සර්පයෝ නොකත්.)

3. "සචේ මාරිසා දේවානං සංගාමගතානං උප්පජ්ජෙය්‍ය භයං වා, ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේව තස්මිං සමයේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ: මමංහි වෝ ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා පහීයස්සති. නෝචේ මේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ අථ පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාථ පජාපතිස්සහි වෝ දෙවරාජස්ස

ධජග්ගං උල්ලොකයතං යං භවිස්සති භයංවා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීස්සති. නෝ චේ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ග උල්ලෝකෙය්‍යාථ අථ වරුණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, වරුණස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති. නෝ චේ වරුණස්ස දේවාරාජස්ස ධජග්ග උල්ලෝකෙය්‍යාථ අථ ඊසාණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ ඊසාණස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

(මෙයින් නූල් හත් පොටක් ගෙන ගැට හතක් ගසා 108 වර මතුරා අත බඳිනු. සන්ති දහඅට ගුණවේ.)

4. තං බෝපන භික්ඛවෙ සක්කස්ස වා දේවානමින්දස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං පජාපතිස්ස වා දේවාරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං වරුණස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං ඊසාණස්ස වා දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති, භයං වා ඡම්භිතත්තංවා ලෝමහංසෝ වා සො පහීයේථාපි නොපි පහීයෙථ තං කිස්සහේතු?

(මෙයින් කැමට මතුරා විරුද්ධ අයට කන්ට දෙනු. මිතුරු වේ.)

5. සක්කෝ භික්ඛවෙ දේවානමින්දෝ අවීතරාගෝ අවීත දෝසෝ, අවීත මොහෝ, භීරුච්ඡම්භි උත්‍රාසි පලායි. අහංච ඛෝ භික්ඛවෙ එවංවදාමි. සචේ තුම්හාකං භික්ඛවෙ අරඤ්ඤගතානංවා රුක්ඛමූලගතානං වා සුඤ්ඤාගාර ගතානංවා උප්පජ්ජේය්‍ය භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේව තස්මිං සමයෙ අනුස්සරෙය්‍යාථ,

(මෙයින් හරක් වනවලට අලු මතුරා දමනු. පණුවෝ දුරුවෙත්.)

6. ඉතිපිසෝ භගවා අරහං.... බුද්ධෝ මමංහි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං යං භවිස්සති. භය වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

(මෙයින් තෙල් මතුරා ගා යනු, යුක්ති දිනත්. රාජ වසියට ශුභයි.)

7. නෝ චේ මං අනුස්සරෙය්‍යාථං "ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ - පෙ වේදිතබ්බබෝ විඤ්ඤූහීති. ධම්මංහි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති, නෝචේ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ අථ සංඝං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

(සතුරන් දුටුතැන සිහිකරනු, මිතුරු වේ. සියලු වසීයට ද විශ්වාසයි.)

8. "සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ උජුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ ඤායපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ-පෙ-පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලෝකස්සාති.

i. හරකුන්ගේ කෑම බැරිවීමට කෑමට මතුරා දෙනු.

ii. සියලු පලතුරු වර්ගවලට මෙයින් පැන් මතුරා ඉසිනු. සත්තු නො කත්.

9. "සංඝංහි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං යං හවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

(හරකුන් ගේ ගෙඩිවලට මෙයින් මතුරනු. සුවවේ.)

10. "තං කිස්ස හේතු තථාගතෝ භික්ඛවෙ අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ වීතරාගෝ වීතදෝසෝ, වීතමෝහෝ අභිරූ අච්ඡම්භි අනුත්‍රාසී අපලායිති, අරඤ්ඤේ රුක්ඛමූලෙ වා, සුඤ්ඤාගාරෙව භික්ඛවො, අනුස්සරේථ සම්බුද්ධං භයං තුම්හාක නෝ සියා, නෝ චේ බුද්ධං සරෙය්‍යාථ ලෝක ජෙට්ඨං නරාසභං, අථ ධම්මං සරෙය්‍යාථ නියානිකං සුදේසිතං, අථ සංඝං, සරෙය්‍යාථ පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං, එවං බුද්ධං සරන්තානං ධම්මං සංඝඤ්ච භික්ඛවෝ. භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ න හෙස්සතීති.

(මෙය ලියා කුඹුරේ එල්ලනු. සත්තු නොකත්.)

ඇණවුම් පිරිතේ හාස්කම් :

1. යෙ සන්තා සන්ත චිත්තා තිසරණ සරණා එත්ථ ලෝකන්තරෙවා භුම්මා භුම්මා ච දේවා ගුණගණ ගහණබ්‍යාවටා සබ්බකාලං,

(බඩරුජාවට මෙයින් 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.)

2. එතේ ආයන්තු දේවා වරකනකමයේ මේරුරාජේ වසන්තෝ සන්තෝ සන්තෝ සහෙතුං මුනිවර වචනං සොතු මග්ගං සමග්ගං

(වමනයට මෙයින් 108 වරක් හුනු මතුරා ගානු.)

3. සබ්බේ තං අනුමෝදිත්වා සමග්ගා සාසනේ රතා, පමාද රහිතා හොන්තු ආරක්ඛාසු විසේසතෝ,

(සියලු ගෙඩිවලට මෙයින් 108 වරක් මතුරනු. ගෙඩි ඉසිරේ.)

4. සාසනස්සච ලෝකස්ස වුද්ධි භවතු සබ්බදා
සාසනම්පි ච ලෝකඤ්ච දේවා රක්ඛන්තු සබ්බදා

(මෙයින් ගර්භනීන්ට වතුර මතුරා දෙනු. දරුවා බිහිවේ.)

5. සද්ධිං හොන්තු සුඛී සබ්බේ - පරිවාරෙහි අත්තනෝ
අනීඝා සුමනා හොන්තු - සහ සබ්බෙහි ඤාතිභී

(උළුක්කුවට මෙයින් තෙල් මතුරා ගා අදිනු.)

6. රාජතෝ වා චෝරතෝ වා මනුස්සතෝ වා අමනුස්සතෝ වා අග්ගිතෝ වා උදකතෝ වා පිසාචතෝ වා ඛාණුකතො වා කණ්ටකතෝ වා නක්ඛත්තතෝ වා ජනපද රෝගතෝ වා

(මෙය සියලු යක්ෂ භයට සිහිකරනු.)

7. අච්ඡතරච්ඡ සූකර මහිස යක්ඛ රක්ඛසාදීහි නානා භයතෝ වා නානා රෝගතෝ වා නානා උපද්දවතෝ වා ආරක්ඛං ගණ්හන්තු.

i. මෙය සිහිනෙන් භය වෙනවාට සිහිකරනු.

ii. තඹ තහඩුවක හෝ රිදී තහඩුවක යන්ත්‍රය වශයෙන් ලියා ආරක්ෂාවට අතේ බඳිනු.

8. පණිධානතෝ පට්ඨාය තථාගතස්ස දසපාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථ පාරමියො.

i. මෙයින් ඉසරදයට 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.

ii. බඩේ කැක්කුමට ඉඟුරු මතුරා දෙනු.

9. පඤ්චමහා පරිච්චාගෙ තිස්සො චරියා
පච්ඡිමහවෙ ගබ්භාවක්කන්ති.
ජාතිං අභිනික්ඛමනං පධාන චරියං
බොධිපල්ලංකේ මාර විජයං

(මෙයින් අනවින කැවුනාට ද, යක්ෂ අජීර්ණයට ද 108 වරක් පැන් මතුරා දෙනු.)

10. සබ්බඤ්ඤුත ඤාණ පටිවේධං නවලෝකුත්තර ධම්මේති සබ්බේපිමේ බුද්ධගුණේ ආවජ්ජිත්වා වේසාලියා තීසු පාකාරන්තරේසු.

(බල්ලන් බුරා එන විට සිහිකරනු.)

11. නියාම රත්තිං පරිත්තං කරොන්තෝ ආයස්මා ආනන්ද
ථේරෝ විය කාරුඤ්ඤ චිත්තං උපට්ඨපෙත්වා.

(මෙයින් කිඹුලන් ගෙන් අන්තරා නැතිවීමට දියට ගල් මතුරා දමනු.)

ආටානාටිය සූත්‍රයෙන් කළහැකි දස්කම් :

අප්පසන්නේහි නාථස්ස - සාසනේ සාධු සම්මතෙ
අමනුස්සේහි චණ්ඩේහි - සදා කිබ්බිස කාරිහි
පරිසානං චතස්සන්නා - මහිංසායච ගුත්තියා
යං දේසේසී මහාවීරෝ - පරිත්තං තං භණාමහේ
විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛු මන්තස්ස සිරිමතෝ
සිඛිස්සපි නමත්ථු - සබ්බ භූතානු කම්පිනෝ

(මෙයින් උළුක්කුවට, කොරයට 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.)

2. වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නහාතකස්ස තපස්සිනෝ
නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනා පමද්දිනෝ
කෝනාගමනස්ය නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසීමතෝ
කස්සපස්ස නමත්ථු - විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි
අංගීරසස්ස නමත්ථු - සක්‍ය පුත්තස්ස සිරිමතෝ
යෝ ඉමං ධම්ම මදේසේසී - සබ්බ දුක්ඛා පනූදහං
එතෙචඤ්ඤෙච සම්බුද්ධා - අනේක සත කෝටියෝ
සබ්බේ බුද්ධා අසමසමා - සබ්බේ බුද්ධා මහිද්ධිකා
(මෙයින් ගෙඩි ගැට වෙන්ට 108 වර මතුරනු.)

3. සබ්බේ දස බලූපේතා - වේසරාජ්ජේසු පාගතා
සබ්බේ තේ පටිජානන්ති - ආසභණ්ඨාන මුත්තමං
සීහනාදං නදන්තේ තේ - පරිසාසු විසාරදා
බ්‍රහ්ම චක්කං පවත්තෙන්ති - ලෝකේ අප්පති වත්තියං
උපේතා බුද්ධ ධම්මේහි අට්ඨාදසහි නායකා
ද්වත්තිංස ලක්ඛණූපේතා - සීත්‍යානුබ්‍යඤ්ජනාධරා
ව්‍යාමප්පභාය සුප්පභා - සබ්බේ තේ මුනිකුඤ්ජරා
බුද්ධා සබ්බඤ්ඤුනෝ එතේ - සබ්බේ ඛීණාසවා ජිනා

මෙයින් වෙඩිසැර, හෙනසැර, වදිනවාට මතුරා ආරක්ෂා කරනු.

4. මහප්පභා මහා තේජා මහාපඤ්ඤා මහබ්බලා මහා කාරුණිකා ධීරං සබ්බේසානං සුඛාවහා දීපංනාථා පතිට්ඨාච තානා ලේනාච පාණිින ගතීච මහාස්සා සා හරණාච හිතේසිනෝ. සදේවකස්ස ලෝකස්ස සබ්බේ එතේ පරායනා, තේසාහං සිරසා පාදේ වන්දාමි පුරිසුත්තමේ, වචසා මනසා චෙව වන්දා මෙතේ තථාගතේ සයනේ, ආසනෙ ඨානේ, ගමනේ චාපි සබ්බදා, සදා සුඛේන රක්ඛන්තු බුද්ධා සන්ති කරා තුවං, තේහි ත්වං රක්ඛිතෝ සන්තෝ මුත්තෝ සබ්බ භයේනච, සබ්බ රෝග විනිම්මුත්තෝ සබ්බ සන්තාප වජ්ජිතෝ සබ්බවේර මතික්කන්තෝ නිබ්බිතෝච තුවං භව, සබ්බීතියො විවජ්ජන්තු සබ්බ රෝගො විනස්සතු මා තේ භවත්වන්තරායෝ සුඛී දීඝායුකො භව අභිවාදනසීලිස්ස නිච්චං වද්ධාපචායිනෝ චත්තාරො ධම්මා වඩ්ඪන්ති ආයුවණ්ණෝ සුඛං බලන්ති.

(මෙයින් තෙල් මතුරා පොර පොල් ගෙඩියේ ගා යවනු. දිනත්. තැඹිලි තෙල් 108 වර මතුරා නළලේ ගා යනු යුක්ති දිනත්.)

අංගුලිමාල පිරිතේ හාස්කම්

පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්නට්ඨාන ධොවනං
උදකම්පි විනාසෙසි - සබ්බ මෙව පරිස්සයං
සොත්ථිනා ගබ්භ වුට්ඨානං - යඤ්ච සාධෙති තං ඛණේ
ථේරස්සංගුලිමාලස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං
කප්පට්ඨායිං මහාතේජං - පරිත්තං තං භණාමහෙ
යතෝ හං භගිනි අරියාය - ජාතියා ජාතෝ
නාභිජානාමි - සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා
වොරෝපේතා තේන - සච්චෙන සොත්ථි තෙ
හෝතු සොත්ථි ගබ්භස්සාති

(මෙයින් තැඹිලි පැන් මතුරා බොන්ට දෙනු. තෙල් මතුරා බඩේ ගානු.)

බොජ්ඣංග පිරිතේ හාස්කම් :

1. බොජ්ඣංගා සතිසංඛාතෝ - ධම්මාන විචයෝ තථා
විරියං පීති පස්සද්ධි - බොජ්ඣංගාච තථාපරේ

සමාධ්‍යුපෙක්ඛ බොජ්ඣංගා - සත්තේ සම්බුද්ධදස්සිනා
මුනිනා සම්මදක්ඛාතා - භාවිතා බහුලීකතා

සංවත්තන්ති අභික්ඛාය - නිබ්බානායාව බෝධියා
එතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

(මෙය ලියා මෙයින් මතුරා පලේ යට කරනු, වේයෝ නොකත්.)

2. එකස්මිං සමයේ නාථෝ - මොග්ගල්ලානඤ්ච කස්සප
ගිලානේ දුක්ඛිතේ දිස්වා - බොජ්ඣංගං තස්ස දේසයි

තේච තං අභිනන්දිත්වා - රෝගා මුච්චිංසු තං ඛණේ
එතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

එකදා ධම්ම රාජා - ගේලඤ්ඤෙනාභි පීළිතො
චුන්දත්ථෙරෙන තං - යෙව භණාපෙත්වාන සාදරං

සම්මෝදිත්වාච ආබාධා - තම්හා වුට්ඨාසි ඨානසො
එතේන සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තේ හෝතු සබ්බදා

පහීණා තේච ආබාධා - තිණ්ණන්නම්පි මහේසිනං
මග්ගහත කිලේසාව - පත්තානුප්පත්ති ධම්මතා
එතේ න සච්ච වජ්ජේන - සොත්ථි තෙ හෝතු සබ්බදා
යංදුන්නි මිත්තං-පෙ - බුද්ධානු භාවේන විනාස මෙන්තු

යංදුන්නි මිත්තං-පෙ - ධම්මානු භාවේන විනාස මෙන්තු
යංදුන්නි මිත්තං-පෙ - සංඝානු භාවේන විනාස මෙන්තු

දුක්ඛප්පත්තාච නිද්දුක්ඛා - භයප්පත්තාච නිබ්භයා

සෝකප්පත්තාව නිස්සෝකා - හොන්තු සබ්බෙ පි පාණිනෝ
එත්තාවතාව අම්හේහි - සම්භතං පුඤ්ඤ සම්පදං
සබ්බේ දේවානුමෝදන්තු - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා
දානං දදන්තු සද්ධාය - සීලං රක්ඛන්තු සබ්බදා
භාවනාභිරතා හොන්තු - ගච්ඡන්තු දේවතා ගතා
සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා - පච්චේකානංච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන - රක්ඛ බන්ධාමි සබ්බසෝ

(මෙයින් සියලු යක්ෂ භයට ද, ලෙඩට ද පිරිත් කර නූල් බඳිනු. ඇස්වහට නො ඉඳුල් පැන් මතුරනු.)

රන්දෙනේ ගාථාවලින් කළහැකි හාස්කම් :

1. සබ්බ සඞ්ඛත ධම්මේසු - ඔත්තප්පාකාර සණ්ඨිතං
කඥාණමෝහිත භාරානං - ධම්ම සංවේග සඤ්ඤතා
ඕං තස්ස විරෙණ භගෝ - දේවස්සිය දේව මහා චතුර්වේද
මූලස්ස භවිසානයය ඕන්නමො නමඃ

i. රන්දෙන විවෘත වූ ගාථාවත් සමගයි. මෙයින් ගර්භනීන්ට දෙහි කපනු. තෙල් මතුරනු. මෙයින් පොල් ගෙඩියක් ගෙන පේ කොට මතුරා එළිපතට තබා බඳිනු. ප්‍රසූත කරත්. සර්ප විෂට ද කටු උගුරේ ඇණුනාට ද වතුර මතුරා පොවනු.

ii. එළකටරොළු ඉස්ම අතේ ගා 108 වර අතට මතුරා දොරට අතගසනු. දොරෙ ඇරේ. සීලයෙහි පිහිටා මේවා කරනු.

2. යස්සරීක තරො නාථො - කේතුමාලාය ලංකතෝ
දක්ඛිණාවත්ත කෙසෝසී - නිලා මල සිරෝරුහො
නමො ශ්‍රී ගති ශ්‍රී වාං ශ්‍රී බුද්ධරාජෙ ස්වාහං

(රන්දෙණ වැහුණු ගාථාවත් සමගයි.)

(මෙයින් ත්‍රිවිධ වශියට නැඹුල් බුලත් මතුරා දෙනු. සර්පවිෂට මතුරනු. කකුල් දෙකට මතුරනු. සර්පයෝ නොකත්. බල්ලා කැවාට තෙල් මතුරනු. උණට ද, බඩේ රුජාවටද මතුරනු.)

3. උණ්හීස සිසො රුචිරෝ - පරිපූණ්ණ සිරෝ වරෝ
අනො ලෝකිය මුද්ධාසි - සුගන්ධවර මුද්ධනෝ

(මෙයින් විෂ කැවුණාට ද, තුන්දොස් බැඳුන්වලට ද, මැස්වැලකුම් හිර කෙරුම් යනාදි කැපීමට ද හොඳයි. යකුන් ආරූඪ වූ අයට මතුරා පිඹිනු. වැටේ.)

4. උණ්හීස රුචිරෝදාර - ලලාටතල සෝභිතෝ
මුදුතුලාති හෝදත - උණ්ණ මණ්ඩල මණ්ඩිතෝ
නමෝ රාජගුරු, සූරගුරුබෝධි මණ්ඩලෙස්වාහඃ

(ධාතු මංගල්‍ය පැවැත්වූ ගාථාවත් සමගයි. මෙයින් නැව්වුවාට ප්‍රලය නොවන්නට වීදියේ ගොක්කොළයට මතුරා ගැට ගසනු. වස්තු පෙට්ටිවල දැමීමට ද, වී අටුවල දැමීමට ද දරුවන් දොරට වැඩීමට ද දරුවන්ට ඉඳුල්කට ගැමට ද යහපති.)

5. ඉන්දවාපනී හෝනීල - හුතටාක සුසජ්ජිතෝ
කකද්වනං කුසංගංකාස - තුංග නාසෝ විරෝචති

i. වස විස කැවුනාට බත්පිඩු මතුරා ගිලිනු.

ii. යක්ෂ දෝෂ මූර්ජාවට පැන් මතුරා ඉසිනු.

iii. අංගම් පිල්ලි යක්ෂ දිෂ්ටි හොල්මන්වලට පැන් මතුරා ඉසිනු.

iv. උළුක්කුවට තෙල් කිරි මතුරනු. සර්ප විෂට මතුරනු.

v. අජීර්ණයට ඇඹුල් මතුරනු.

6. ලොචනද්වය මාහාති - පකද්වවණ්ණ සමුජ්ජලං
දේහදේව විමානම්හි - මණිජාලුප මුත්තමං
ඕං කුරු කුරු දලේස්වාහඃ ගාථාවන් සමගයි.

(මෙයින් වස් දොස් දුරු කිරීමට ද සියලු භය උන්මාද, අපස්මරා, අතීසාර, බඩේ රුජාදියට ද බෙහෙත් පැන් මතුරා පොවනු.)

7. රංසීමාල නමෝ තුය්හං - බුද්ධ සේනාධිපකද්ජරං
එවං තං බුද්ධ ජානාථ - බුද්ධංදස විලෝචනං
තවසාරි ච සෝගතං - උණ්හයරිච තිබ්බුතිං
සුවණ්ණතෝ පතිතං නාග - කෝහිංසි යාය නායකා
ඕං කුරු කුරු ජ්ස්වාහඃ ඕං නමෝ ශ්‍රී ජ්ස්වාහඃ

(රංසිමාල යන ගාථා සියල්ලට ම ඇතුළත් ගාථාවයි. මෙයින් ගල් මතුරා කෙතට දමනු. ආරක්ෂාවයි. එසේම පට්ටියේ වළලනු. ගවයෝ බෝවෙත්. දිවියා නාල්ලයි. ගැට හීර කපනු. මෙයින් තීන්දු ක්‍රියා කරනු.)

පිරිත් සූත්‍රයන්හි ආරම්භක ගාථා

දසධම්ම සූත්‍රය

භික්ඛූනං ගුණසංයුත්තං - යං දේසෙසි මහාමුනි
යං සුත්වා පටිපජ්ජන්තො - සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති

මහාමංගල සූත්‍රය

යං මංගල ද්වාදසසු - චින්තයිංසු සදේවකා
සොත්ථානං නාධිගච්ඡන්ති- අට්ඨතිංසඤ්ච මංගලං
දේසිතං දේව දේවේන - සබ්බ පාප විනාසනං
සබ්බලෝක හිතත්ථාය - පරිත්තං තං භණාමහෙ

රතන සූත්‍රය

කෝටිසත සහස්සේසු - චක්කවාලේසු දේවතා
යස්සාණං පතිගණ්හන්ති - යංච වේසාලියං පුරේ
රෝගා මනුස්ස දුබ්භික්ඛ - සම්භූතං තිවිධං භයං
ඛිප්පමන්තරධාපේසි - පරිත්තං තං භණාමහේ

කරණීය මෙත්ත සූත්‍රය

යස්සානුභාවතෝ යක්ඛා - නේවදස්සෙන්ති භිංසනං
යම්හිචෙවානු යුඤ්ජන්තො-රත්තින්දිව මතන්දිතෙව

සුඛං සුපති සුත්තෝච - පාපං කිඤ්චි නපස්සති
එවමාදි ගුණෝපේතං - පරිත්තං තං භණාමහේ

ඛන්ධ පරිත්තය

සබ්බාසි විසජාතීනං-දිබ්බමන්තා ගදං විය
යං නාසෙසි විසං ඝෝරං - සේසං චාපි පරිස්සයං
ආණක්ඛෙත්තම්හි සබ්බත්ථ-සබ්බදා සබ්බ පාණිනං
සබ්බසෝපි විනාසේති - පරිත්තං තං භණාමහේ

මෙත්තානිසංස සූත්‍රය

අග්ගික්ඛන්ධෝපමං සුත්වා - ජාතසංවේග භික්ඛූනං
අස්සාදත්ථාය දේසේසි - යං පරිත්තං මහාමුනි
සබ්බලෝක හිතත්ථාය - පරිත්තං තං භණාමහේ

මිත්තානිසංස සූත්‍රය

පූරෙන්තෝ බෝධිස්ම්භාරේ-නථෝ තේමිය ජාතියං
මිත්තානිසං යං ආහ - සුනන්දං නාම සාරථිං
සබ්බලෝකහිතත්ථාය - පරිත්තං තං භණාමහේ

මෝර පරිත්තය

පූරෙන්තෝ බෝධිසම්භාරේ - නිබ්බත්තෝ මෝරයෝනියං
යේන සංවිහිතාරක්ඛං - මහා සත්තං වනේ චරා

චිරස්සං වායමන්තාපි - නේව සක්ඛිංසු ගණ්හිතුං
බ්‍රහ්ම මන්තනත්ති අක්ඛාතං - පරිත්තං තං භණාමහේ

චන්ද පරිත්තය

රාහුනෝ ගහිතෝ චන්දෝ - මුත්තෝ යස්සානු භාවතෝ
සබ්බ වේරි භයං නාසං - පරිත්තං තං භණාමහේ

සූරිය පරිත්තය

සූරියෝ රාහු ගහිතො - මුත්තෝ යස්සානුභාවතෝ
සබ්බ වේරි භයං නාසං - පරිත්තං තංභණාමහේ

ධජග්ග පරිත්තය

යස්සානුස්සරණේනාපි - අන්තලික්ඛේපි පාණිනෝ
පතිට්ඨමධිගච්ඡන්ති - භූමියං විය සබ්බථා
සබ්බුපද්දව ජාලම්හා - යක්ඛ චොරාදි සම්භවා
ගණනා නච මුත්තානං - පරිත්තං තංභණාමහේ

මහා කස්සපත්ථෙර බොජ්ඣංග පරිත්තය

යං මහා කස්සපත්ථෙරෝ - පරිත්තං මුනිසන්තිකං
සුත්වා තස්මිං ඛණේයේව - අහෝසි නිරුපද්දවෝ
බොජ්ඣංග බලසංයුත්තං-පරිත්තං තං භණාමහේ

මහා මොග්ගල්ලානථෙර බොජ්ඣංග පරිත්තං

මොග්ගල්ලානෝපි ථෙරෝයං-පරිත්තං මුනිසන්තිකං
සුත්වා තස්මිං ඛණේයේව - අහෝසි නිරුපද්දවෝ
බොජ්ඣංග බල සංයුත්තං-පරිත්තං තං භණාමහේ

මහාචුන්දථෙර බොජ්ඣංග පරිත්තං

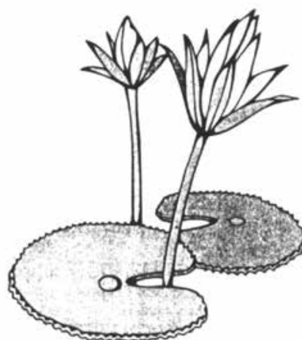
භගවා ලෝකනාථෝයං - චුන්දථෙරස්ස සන්තිකා,
සුත්වා තස්මිං ඛණේයේව - අහෝසි නිරුපද්දවෝ
බොජ්ඣංග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහේ

ගිරිමානන්ද සූත්‍රය

ථේරෝයං ගිරිමානන්දෝ - ආනන්දථෙර සන්තිකේ
සුත්වා තස්මිං ඛණේයේව - අහෝසි නිරුපද්දවෝ
දසසඤ්ඤුප සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහේ

ඉසිගිලි සූත්‍රය

පච්චෙක බුද්ධනාමානි - දේසෙන්තෝයං අදේසයි
අනන්ත බලසංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහේ

බණ පිරිත් කතිකාවත

බණ පිරිත් කතිකාවත

ශ්‍රී සුගත තථාගත අප භාග්‍යවත් සම්‍යක් සම්බුද්ධ සර්වඥරාජෝත්තමයාණන් වහන්සේ විසින් භික්ෂු, භික්ෂුණී, උපාසක, උපාසිකා සංඛ්‍යාත සිවුවණක් පර්ෂදුන්ගේ රක්ෂාවරණ ගෝපන වශයෙන් ඓහලෞකිකාභිවෘද්ධිය ද තන්මූලක වූ ශීල-ධූත ව්‍රතාදීන් ගේ වශයෙන් පාර ලෞකිකාභිවෘද්ධිය දැයි යන උභය ලෝක විජය ප්‍රතිපදාව සඳහා දක්වා වදාරන ලද මහා කරුණා ඥාන ප්‍රවෘත්ත වූ පරිත්‍රාණ ධර්ම දේශනාව සිංහල දේශ භාෂා ව්‍යවහාරයෙහි "බණ පිරිත" යන නාමයෙන් දක්නා ලැබේ.

ඒ මේ බණ පිරිත් දේශනාව වනාහි ධර්ම විනය වශයෙන් ද්විවිධි වූ ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ධර්ම නම් ලද සූත්‍රාන්ත පිටකයෙහි සංගෘහීත වූවත් ඒ සම්බන්ධ වූ වත්පිළිවෙත් විධිය විනය පිටකාන්තර්ගත වේ.

එහෙයින් බණ පිරිත් සම්බන්ධ සියලූ කර්තව්‍යම ධර්මානුගතව ද, විනයගතව ද, සිද්ධ කටයුත්තේ ය.

හෙද සම්‍යක් සම්බුද්ධ මතානුයායි, අනුබුද්ධ ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිර විනයධර **උපාලි ස්ථවිර** අට්ඨකථාචාර්‍යවරයන් වහන්සේලා විසින් සංගායනා කර වදාරන ලද - "අන්තො ගාමේ'පි ගිලානස්සත්ථාය විහාරං පේසෙන්ති පරිත්තං භණන්තු'ති භණිතබ්බං, අන්තෝගාමේ

රාජගේහාදිසු රෝගේවා උපද්දවේ වා උප්පන්නේ පක්කෝසාපෙත්වා භණාපෙන්ති, ආටානාටිය සුත්තාදීනි භණිතබ්බානි" යනාදි විනයනය ලෙස සම්බුද්ධශාසන ශ්‍රී භාරධාරීවූ මහාවිහාර වංසාගත පුරාතන මහාස්ථවිර උතුමන් විසින් සස්නෙහි නො පහන් පැණවතුන් ගේ ප්‍රසාදය ඇති වෙන ලෙස ද, පහන් සිත් ඇති පැණවතුන් ගේ ප්‍රසාද භූයෝභාවය වන ලෙසට තදනුකූල උපචාර විධීන් සමලංකෘත ව්‍යවස්ථිත විධිවිධානයෙන් යුක්තකොට පුලස්තිපුර රාජධානිකාලයෙහි පටන් "**බණ පිරිත් පින්කමය**" යන නාමයෙන් විශාල පුණ්‍යෝත්සවයක් වශයෙන් පවත්වන සේ ලක්දිව වැසි සරාජක බෞද්ධ මහා පිරිසට පුරුදු පුහුණු කරන ලද්දේය.

මෙහි ප්‍රාරම්භ උත්සවය රජ මන්දිරාසන්නයෙහි සියලු කල්හි ම ප්‍රතිෂ්ඨාපිත වූ ශ්‍රී දංෂ්ට්‍රා දළදා මන්දිරයෙහි දළදා සාමීන් ප්‍රමුඛ කොට තුනුරුවන් පිදීමේ විධි විධාන සහිතව පැවැත ආ බැව් මේ සම්බන්ධ පුරාතන ලිපි වශයෙන් නැණවතුන්ට සුප්‍රකාශ වේ. ශ්‍රද්ධාබුද්ධි - තේජෝබල පරක්‍රමාන්විත බෞද්ධ රාජකීය අනුග්‍රහයෙන් තොරව සාමාන්‍ය බෞද්ධ මහජනයා ගේ සාමර්ථ්‍යයෙන්ම ලක් සසුන් පවත්නා වර්තමාන කාලයෙහි යථෝක්ත පුණ්‍යෝත්සවය අනුක්‍රමයේ තේජශ්ශක්ති විරහිතව සුළු තරම් සමූහයක් විසිනුදු නොයෙක් ලෙස පවත්වන්නට වන් හෙයින් මෙකල එකී ආශ්චර්ය්‍ය අද්භූත බැරෑරුම් ස්වභාවය ඌන වන්ට පටන් ගෙන තිබේ.

මහා සංඝයාවහන්සේට ද දායක කාරක සමූහයන්ට ද ඒ කරණකොට ගෙන නොයෙක් ආපදා බොහෝ විට පැමිණෙන බවද, ශ්‍රද්ධා බුද්ධි විරහිත ජනයන් නොයෙක් විට ඒ මගින් පව් සිදු කරගන්නා බවද, නිතර අසන්ට, දකින්ට ලැබීම ඛේදයක්ව පවත්නේ ය.

චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර සීමා උල්ලංඝනය කිරීමෙන් සුචරිත ක්‍රියාවල යෙදෙන්නන් පවා දුසිරිතට පැමිණිය හැකි බැවින් ඒ වළක්වා ගෘහස්ථ, ප්‍රව්‍රජිත මහාපර්ෂදුන් සම්බන්ධව පැවැත්ත යුතු වූ මෙම ගරුතර පුණ්‍යෝත්සවය ද, ලෝකශාසන චාරිත්‍ර මාර්ගානුකූලව ව්‍යවස්ථා සහිතව විධි නො වරදවා පවත්වන රඟට කතිකා කළ මැනවැයි බෞද්ධ ප්‍රභූ මතුන් සමූහයක් විසින් ආරාධිත වූ මහා සංඝයා වහන්සේ විසින් ශික්ෂාශාසන ගෞරවයෙන් බණ පිරිත් පින්කම් සම්බන්ධ මේ කතිකාවත සම්මත කරනු ලැබේ.

1. "මෙත්තචිත්තං පුරෙචාරිකං කත්වා වත්තබ්බං පඨමං සික්ඛාපදානි ගාහාපෙත්වා සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස පරිත්තං කාතබ්බං යනු විනය නියමය බැවින් පිරිත් හදාරන මහා සංඝයාවහන්සේ විසින් ශ්‍රවණය කරන පිරිස කෙරෙහි මෛත්‍රීය චිත්තය පෙරදැරි කොට ගෙන ලාභ කීර්ති, ප්‍රශංසා, පරවශ නොව නිස්සරණාධ්‍යාශයෙන් යෙදී පිරිත් වදාළ යුතු."

2. වෙනුව - සප්තාහාදි කාල වශයෙන් නියමිත කාලයන් තුළ නො කඩවා පිරිත් වදාරණ පිණිස සම්මත වූ යුග පිරිතෙහි යෙදෙන භික්ෂූන් විසින් ද තම තමන්ට පැමිණි කාලප්‍රමාණය මෛත්‍රී පූරස්සර සිතින් අත්‍යවිහිත නොව නිරතුරු පිරිත් දේශනාව පවත්නාසේ ව්‍යඤ්ජන බුද්ධිය නො පිරිහෙළා ගීතස්වර හෝ ආර්තස්වර හෝ මන්දස්වර හෝ නොපවත්නා ශ්‍රවණීයමාත්‍රඥතායෙන් පැවැත්විය යුතු යුග පිරිත් දේශනාවේදී දෙනම ම එකවිට විශ්‍රාමයට නො පැමිණෙන සේ උත්සාහ කටයුතු.

3. වෙනුව- ධර්ම මණ්ඩපයට තුන්වේලේ මහපිරිතට වඩනා මහ සඟන විසින් පූජ්‍යාසනප්‍රාප්ත වූ ධාතු චෛත්‍යය සිරිත් ප්‍රකාර තුන්වේලේ නමස්කාර කටයුතු.

4. වෙනුව- පිරිසිදු මනහර පරිෂ්කාරධරව සුසංවෘත ඉන්ද්‍රියයෙන් හා සුපාරුත වේශයෙන් ද ශ්‍රමණ සාරුප්‍ය විධියෙන් මණ්ඩපයට ගමනාගමනය කටයුතුයි.

5. වෙනුව- ගෘහස්ථ මහ පිරිස් මැද මහ පිරිතට වඩනා භික්ෂූන් එකවිට පෙළ නොකැඩී මණ්ඩපයට වැඩීම ද, එසේම නිකුත් වීම ද විනා කඩකඩ ව ගමනාගමන නොකට යුතු.

6. වෙනුව- මහජනතාව රැස්වන සූත්‍ර දේශනා, ආටානාටිය දේශනා දින දෙකේහි මණ්ඩපයෙහි නිතර වැඩ හිඳිනා

භික්ෂූන් ද තම තමන්ට පැමිණෙන ක්‍රියාචාර අපේක්ෂා කරමින් තුෂ්ණිම්භූත ව සුසංවෘත ව අනාවිහිත නොව වැඩ හිඳිනු මිස වෙනයම් කායික, වාචසික ක්‍රියාවන්හි නො යෙදිය යුතු.

7. වෙනුව- දායක පිරිස වෙනුවෙන් දේවදූතයකු ලවා පවත්වන දොරකඩ අස්න ද, මහසඟන වෙනුවෙන් භික්ෂු කෙනෙකු ලවා පවත්වන විහාර අස්න හා අනුශාසනාව ද පවත්නා වේලාවදී ඒ එක එක පුද්ගල කෙනෙකුගේ රන්ධ්‍රගවේසී නොව හැම දෙනම බලවත් කරුණා මෛත්‍රී සිතින් හා ශුභප්‍රාර්ථනාවෙන් යෙදී සාවධානව හින්ද යුතු.

8. වෙනුව- මහ පිරිත් වදාරණ සඟන අතුරින් පුරන ස්ථවිරයන් උපදවන ශබ්දයට අනුරූපව ශ්‍රවණය පමණින් සෙසු භික්ෂූන් විසින් උච්චාරණය කටයුතු වනු මිස වෙන වෙනම තම තමන් කැමති කැමති නානාස්වර ඉපදවීම හා නානාක්ෂරයන්හි උච්චාරණය ගෙන යාම ද නො කටයුතු.

9. වෙනුව - ආටානාටිය සූත්‍ර දේශනාව වදාරන විට ද දෙපස යුග දෙකෝහි භික්ෂූන් සම ප්‍රමාණ මධුර මනෝහර ශබ්දයෙන් ම උච්චාරණය කරනු මිස මහ හඬින් උද්ඝෝෂණය නො කොට යුතු.

10. වෙනුව - පිරිත් මණ්ඩපයට පැමිණි මහා සංඝයා වහන්සේ ද විනය ප්‍රතිපත්තියක් සිද්ධ කරන්නට පැමිණියන් හෙයින් එහි ශික්ෂා සමාදාපන අවවාදානුශාසනාදී ප්‍රස්තාවෝචිත සියලු කටයුතු ථේරාධීනද ව්‍යක්ත ප්‍රතිඵලාධීන වේයයි සලකා මහාසථවිරානුමතයෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල භික්ෂූන් ලවා ම කරවිය යුතුයි.

ආරාධක වත

බණ පිරිත් පින්කම් කරවනු කැමැති දායක පක්ෂය කුලුපග වූ හෝ සමීප විහාරයෙක් හි ආවාසික වූ හෝ පැවිදි කෙනෙකුන් ආධාර කොට ගෙන සංඝස්ථවිරයන් වසන වෙහෙරකට පැමිණ ආරාධනා කටයුතුයි. යටත් පිරිසෙයින් පස්විසිනමකින් අඩු නොවන මහා සංඝයාවහන්සේ ලබාගත යුතුයි. සංඝයා ගේ ගමනාගමන ප්‍රත්‍යය පහසු ආදිය ආරාධනා කළ දායක පක්ෂය විසින් සැලැස්විය යුතුයි. ලැබෙන පමණ මහසඟන හෝ එයින් කොටසක් හෝ සංඝයා අසල් තැනක රැස්කරවා සැප පහසු දී සිරිත් පරිදි පෙරහරකින් පූජ්‍යවස්තු ප්‍රමුඛව වැඩමවා ගත යුතුයි.

උපස්ථාන ශාලාවට වැඩම වූ මහසඟනට ආගන්තුක සත්කාර පවත්වා සංඝසභාවේ තත්කාලීන කටයුතු කථාබස් නිමිකල ආවාස පිළිගැන්විය යුතුයි. මහාස්ථවිර උපස්ථවිර දෙනමකට ගරු විවේක සෙනසනක් ද එසේ ම ව්‍යක්ත මුක්ත

ස්ථවිර නමක් හෝ දෙනමකට ඊට සුදුසු විවේක සෙනස්නක් ද ඉතිරි භික්ෂූන් යුගය යුගය බැගින් පළමුවෙනි යුගය පටන් පිළිවෙළට වැඩ වසන සෙනසුන් ද, තේවාවේ භික්ෂු නමක් හෝ දෙනමට කට දොර යතුරු සහිත සුරක්ෂිත සෙනස්නක්ද පිළිගැන්විය යුතුයි. ඒ ඒ සෙනසුන්හි දායක පක්ෂයේ ශක්තිය පමණින් ඇඳ ඇතිරි තිර වියන් ආදි සෙනසුන් උපකරණ පිරිසිදු ලෙස සම්පූර්ණ කටයුතුයි.

උපස්ථාන ශාලාව සකස්ව සුපිරිසිදු වියන් ඇතිරි ආදියෙන් ද නිරතුරු පැන වූ අසුන්වලින් ද සමන්විත විය යුතුයි. එහි පැන වූ කිසිවක් අතරතුර ගිහින් ගේ ප්‍රයෝජනයට නො ගන්නා සේ සුරක්ෂිත කටයුතුයි. පාන භෝජනා දි ද්‍රව්‍ය කරණකොට ගෙන දුගඳ නොවන සේ පවත්වන ආරක්ෂකයෙක් එහි නිතර ම වැසවිය යුතුයි. ආගන්තුකව එන යන භික්ෂූන්ට පසය ද ගිලන් භික්ෂූන්ට පසය ද සියලුවිට ම එහි සැලසී තිබිය යුතුයි.

යථාකාලයෙහි මහසඟන වැඩමවා උපස්ථාන කටයුතුයි. අවාසාංගයක් වූ වැසිකිලි කෙසිකිලි උපස්ථාන ශාලාවෙන් දුරුව ආවාස පශ්වාද්භාගයෙක්හි නුදුරු නොළංව කරවිය යුතුයි. ආවාසයන්හි රක්ෂණ ගෝපණය සඳහා දිවා රාත්‍රී දෙක්හි ම නිතිපතා ආරක්ෂකයෙක් තැබිය යුතුයි. තේවාවේ භික්ෂූන් විසින් දැනුම් දෙන පරිද්දෙන් උපස්ථානයට සුදුසු දැහැටි දඬු ආදිය ද උණු පැන් සිහිල් පැන් ආදිය ද සපයන මෙහෙකරු ජනයා සැලැස්විය යුතුයි.

මහ සඟන බණ පිරිත් ආරම්භයට වැඩම වූ තැන් පටන් සත් දින තුළම ධර්ම මණ්ඩපයේ වත් පිළිවෙත් ද, තූර්යනාද, ජන සමූහයා සාවධානව යෙදවීම ද, යුග පණිවිඩ ගෙන ඒමද, සොරභය ගිනිභය ආදියෙන් ආරක්ෂා කිරීම ද, මහ පිරිත් ආරම්භයේදී පෙනී සිටීම ද, දේවදූතයකු පේව සිටින සේ සලස්වා ආරක්ෂා කිරීම ද පැමිණි පිරිසගෙන් ලබන ආධාර සමාදම්-පිරිස නො පෙලා ඝෝෂා නො පවත්වා සන්සුන් ලෙස ලබා ගැනීම ද සිරිත් සමාදම් මිස විශේෂ සමාදම් නො පැවැත්වීම ද, තුනුරුවන් උදෙසා සැදැහැවතුන් දෙන පුදක් ඇතහොත් එය සුරක්ෂිත කොට මහ සඟනට හෝ උපකාරී සංඝ සභාවට හෝ සැලකර ලැබෙන අවසරයකින් ක්‍රියාකිරීම ද, පින්කමේ කටයුතු සඳහා ලැබෙන මිල මුදල් දෙදෙනකු වෙත ලේඛන දෙකක් සඳහන් කොට භාණ්ඩාගාරික ප්‍රධාන තැනක් භාරයේ තැබීම ද, අතරතුර ලැබෙන සාංඝික පිරිකරත් ඇතහොත් තේවාවේ භික්ෂූන් ගෙන් අනුදැක්මෙන් ඒ ඒ විට ම බෙදා දීම හෝ අවසානයෙහි බෙදීම ද, පින්කම සම්බන්ධ නියම පරික්ෂාකාර පූජාව උපකාරී සභාවේ අවසර ලෙස දායක පක්ෂයේ ශක්ති පමණින් පැවැත්වීම ද, ඒ පිණිස වැඩි ලාභයක් ලැබී ඇතහොත් මහ සඟන වෙතින් නොවිචාරා අනිකකට පිරිනොනැමීම ද, පින්කම්පල අසල සූරාධූර්තාදී අශික්ෂිත ජනයන් රැස්නොවන සේ සුරක්ෂිත කරගන්ට ශක්ති පමණින් උත්සාහ ගැනීම ද, අවට ගම්වලින් පෙරහර ආදියක් පැමිණි විට නෘත්‍යගීත ගිතිකෙළි ආදි පැවතුම් ඔවුන්ට රිසි රිසි

තැන කැමැති කැමැති වේලාවක් පවත්වන්නට අවකාශ නොදී "දායක සභාවේ හෝ සංඝ සභාවේ" හෝ අවසරයක් ලෙස ඉඩදීම ද, දායක පිරිස නිතරම අඛණ්ඩ පඤ්ච ශීලයෙන් හා ශ්‍රද්ධාබුද්ධියෙන් යෙදී හගය ලෝකාර්ථ සිද්ධිය මුදුන්පත් කොට ගෙන කරුණා මෛත්‍රීයෙන් ක්‍රියා කිරීම ද යුතුයි.

ආවාසික වත

බණ පිරිත් පින්කම් සම්බන්ධව දායකයන්ට උපදේශ දෙන කුලූපග භික්ෂු කෙනකුන්ට දායක පක්ෂයේ අදහස දැන්වූ විට තමන් ගේ ආචාර්‍ය්‍ය උපාධ්‍යායන්ට නොදන්වා අවසර නොමැතිව ඊට සම්බන්ධ නොවිය යුතුයි. අවසර ලද්දා වූ හෝ සංඝස්ථවිර කෙනෙක් වූ කුලූපග භික්ෂු කෙනෙකුන්ට දායක පක්ෂයේ ආරාධනාව ලැබුණු විට සංඝයා ලැබිය යුතු ආකාරය සලකා දායකවරුන්ලවා ම මහසඟන වෙත සත්කාර පුරස්සර ආරාධනාව පැමිණ විය යුතුයි.

ධම්මමණ්ඩප උපස්ථානශාලා ආවාසාදි කටයුතු දායක පක්ෂයට කියා දිය යුතුයි.

මණ්ඩප සැරසිලි ආදිය ගැන උපදේශ පමණකින් මුත් කම්කරු විලාසයෙන් ක්‍රියා නො කට යුතුයි" වැඩමවාගත් භික්ෂූන් ගේ සැපපහසු සෙවීම ද, අඩුලුහුඩු පිරිමැස්වීම ද, සංඝ ගෞරවයෙන් කරවීම ද, ඒ කිසි ක්‍රියාවක් නිසා අතිරේක

ලාභයක් නො ඉවසීම ද, ආරාධක වූ කුලූපග භික්ෂූන් ගේ යුතුකම වේ.

ආරාධනා ලත් මහා සංඝයා ගේ වත

යම් සංඛ්‍යාවක් පැමිණෙන සේ ආරාධනා ලද්දාහු නම් ඒ ගණන් නො පිරිහෙළා ආරම්භ දින සවස් භාගයෙහි පින්කම්පලට පැමිණීමද, පත්, පොත්, සිවුරු පිරිකර ගෙන්වා ගෙන ඒ රැක බලාගන්නා පිණිස සුවිනීත අතවැසියන් ඇතිව පැමිණීම ද, උපස්ථාන ශාලාවට රැස්ව ග්‍රීෂ්ම නිර්වාපනය කළ පසු පින්කමේ යෙදිය යුතු භික්ෂූන් තෝරා ගෙන තාවකාලික වශයෙන් තනතුරු සම්මත කිරීමේදී මහාස්ථවිර, උපස්ථවිර, අනුශාසක, ලේඛක, අනුමෝදක, ධර්මකථික, උපස්ථායක, තනතුරුවලට සුදුසු ස්ථවිරාදීන් සම්මත කොට මෙකී තනතුරු ලත් භික්ෂූන් කාරක සභාවක් පත්කොට නියම කිරීම ද, යුග පිරිත් දෙසන පිළිවෙළ ද, නියමකොට කල්නොයවා සෙනසුන් පිළිගැනීම ද, පිරිත් පේ කිරීමේ පටන් සියලු මහපිරිත්හි ම අනලසව ගිලන් කෙනෙකුන් හැර සියලු මහසඟනට පැමිණීම ද, දේවදූතයෙකු නියම වූ පසු ඔහු සුදුසු භික්ෂු කෙනෙකුන් භාරයේ ප්‍රගුණත්වයට පැමිණවීම ද, උපස්ථාන ශාලාවෙහි ඝන්ටාරාවයෙන් කාලොද්ඝෝෂණය කළවිට නිකරුණේ පමානොව සඟ පිරිස රැස්ව විශේෂ ආගමානුකූල වත් පිරිත් නියායෙන් හා ප්‍රත්‍යවෙක්ෂණයෙන් ආහාර කෘත්‍යය කරනු මිස කායික වාචසික චාපල්‍ය නොපැවැත්වීමට ද, අහරකිස නිමවූ පසු ධර්මවිනයානුගත

කථාවක් පිණිස මුත් අන් කිසි කථා සඳහා උපස්ථාන ශාලායෙහි වගී වගී ව නොරැඳීම ද තම තමන්ට පැමිණි ක්‍රියාචාර පණිවිඩ වූ කල නොපහසු ගිලන්කම් නොදක්වා යුහුවම පිළිගැනීම් ද, කිසියම් ගිලන්කමක් ඇති වුවහොත් පණිවුඩ එවන්ට පළමුව උපස්ථායක භික්ෂු නමට දන්වා ලීම්ද, සියලු භික්ෂූහූම සභාග සාධු සාමීචි පැවැත්මෙන් මිස කිසිවෙකිනුත් අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රතිවිරුද්ධතාවක් නො උපදවා ගැනීම ද, ප්‍රමාද දෝෂයක් හැඟුණුවිට මහාස්ථවිරාදි කාරක සභාවට හෝ එයින් එක් නමකට හෝ අප්‍රකාශ ලෙස සැලකර සාමග්‍රිය සලස්වා ගැන්ම ද ගිහි පැවිදි සභාග ප්‍රශ්නයක් උපන්විට කාරක සභාවෙන් හෝ එසේත් නොහැකි විට මහා සංඝ සභාවෙන් හෝ එය නිර්වේෂ්ටනය කරගැනීමද, චිරකාල ප්‍රවෘත්ත නිකායාන්තර මතාන්තර වාද භේද ගැන ව්‍යාපෘත නොවීම ද, පින්කමට සම්බන්ධ වූ භික්ෂූන් එම ස්ථානෝපචාරයෙන් බැහැර අන්කිසි කටයුතු සඳහා ගමනාගමනය නොකිරීම ද, එක් වරුවක් නමුත් බැහැර යා යුතු කෘත්‍යයක් වී නම් තමන් වෙනුවට කෙනෙකු පත්කර සභාවේ අවසර ලද හොත් යාම ද, බලවත් අන්තරායක් වී නම් සභාවෙන් කරුණා අවසරයක් ලබාගැන්ම ද, සර්වප්‍රකාරයෙන් සංඝකර්තව්‍යයන්ගේ ශෝභාව සමෘද්ධවන ලෙස සුවිනීත ප්‍රියශීලි ගුණයෙන් ක්‍රියා කිරීම ද, මාත්‍රඥතායෙන් යුක්තව ක්ලිෂ්ට භෝජනාදියෙන් තොරව සුපිරිසිදුව පැවැත්ම ද, පිරිත් මණ්ඩපය තුළ දී සිසිල් පැන් උණු පැන් හැර අන් කිසි විශේෂ පාන වර්ග නො පිළිගැන්ම

හා මණ්ඩපය තුළ කෙල බඳුන් නොතැබ්බවීමද 'යි යනාදී වත් මහ සඟන විසින් සැලකිය යුතුයි.

උපස්ථායක වත

සතියක් පරිත්‍රාණ දේශනාව පවත්වා අවසාන වූ කල්හි රොගෝපද්‍රවාදියක් නොමැතිව නැවත සතියක් නැවත සතියක් පිරිත් දේශනා කෙරෙත්වායි අතරක් නොමැතිව බණ පිරිත් පවත්වන්නට ආරාධනා කරන්නවුන්ගේ යාඥා පරිද්දෙන් ම ඒ ආයාචනා නො පිළිගෙන විශේෂ ශාසනාධාර උදාරතර නිමිත්තක් ඇති විට අතර අතික් පින් කමක් කළ පසු දෙවන බණ පිරිතක් පවත්වන සේ ඒ ආරාධකයන් සුදුසු ලෙස යෙදවීම ද, සංඝ උපස්ථානයෙහි විධි විධාන මේ මේ යැයි සලකා වතාවත්කරුවන් ලවා අනලස්ව කරවීම ද, සුදුසු වේලා බලා මහ පිරිත් ආරම්භ කරවීම ද, සෙනසුන්හි සැප පහසු පරීක්ෂා කිරීම ද, රාත්‍රී කාලයෙහි යුග පිරිත් සඳහා අවදිකරවා භික්ෂූන් වැඩමවා ගන්නා පණිවුඩ කාරයන්ට විශේෂ වශයෙන් දැනුමැතිකම් දීමද කාරක සභාවේ කැමැත්ත ලෙස තුන් වේලේ මහපිරිතට කල් නියම කොට ඒ එසේ පවත්වා ලීම ද, ගිහි පැවිදි සභා දෙකින් තමන් වෙත පවත්වන අයදුම් හා නියෝග සාදරයෙන් පිළිගැන්වීම ද, තමන්ට අපහසුවක් පෙනේ නම් මහසඟන වෙත සැලකර උපස්ථම්භක හෝ ඉවත්ව ගිය භික්ෂූන් නිසා හෝ පිළිවෙළ වියවුල් නොවන ලෙස නුවණින් ක්‍රියා කිරීම ද, තමන් භාරයට පත්වන දළකඩමය විජිනිපත් ආදි ගුරු පරික්ෂාකාරයන් සුරැකි කොට දීම ද කාරක සභාව විසින් නිශ්චය කටයුතු තරම් කරුණක් පැමිණි විට ස්වකීය මතයෙන්ම නිශ්චය නො

කොට සභාවේ මතය ලබා ගැනීම ද, පූජ්‍යාසනයේ ධාතු චෛත්‍යය සම්බන්ධව පූජා විධි සම්පූර්ණ කරමින් තමන් සැප විහරණය යථාවකාශයෙන් සැලකීම ද යුතුයි.

කාරක සංඝ සභාවේ වත

මුළු මහා සංඝ සභාව කිසිවිටකවත් රැස්වන්ට අවකාශ නො ලැබෙන බැවින් මුළු සභාවේ බලය ලත් කාරක සභාව විසින් භික්ෂූන්ගේ ද දායකවරුන්ගේ ද සාමග්‍රිය සුරක්ෂිත කටයුතුයි. භික්ෂු කෙනෙකුන් සම්බන්ධව හෝ අතවැසි කැපකරුවන් සම්බන්ධව හෝ දායක කාරවරුන්/ සම්බන්ධව හෝ යම්කිසි ව්‍යාකූලයක් දුටු ඇසූ වහාම ඒ සන්සිඳුවා ලීම ද, ගිලන්තැන් ආදීන් ගෙන් පැමිණෙන පුරප්පාඩු පිරිමසාලීම් ද අමුතුවෙන් සම්බන්ධ කටයුත්තක් පැමිණිය හොත් පත්කර ගැනීම ද, පත්වූ කෙනකුන් ඉවත් කළයුතු වීනම් එසේ කිරීම ද, පින්කමේ ගිහි පැවිදි පිරිස් සම්බන්ධව හෝ සුදුසු අණපනත් ආදිය සැලැස්වීම ද, මුළු පින්කමේ සමෘද්ධිය හා ගෞරවයත් රැකබලා ගැන්ම ද, කාරක සභාවේ වැඩි පක්ෂයේ කල්පනාවෙන් ආගම සිරිත් ප්‍රකාර කටයුතුයි.

මෙසේ මේ කතිකාවත ස්ථිරව පවත්වන ලෙසට නියම කරන්නට යෙදුණේ ශ්‍රී සෛංඛණ්ඩ ශෛලාභිධාන ශ්‍රී වර්ධනපුර ප්‍රවාරභ්‍යන්තරයෙහි වූ පුෂ්පාරාම භාරයෙහි විංශතිවර්ගික කාරක මහා සංඝ සභාවේ කැමැත්ත ඇතිව උපෝසථ පුෂ්පාරාම විහාර පදවිය ලැබී කරවන තිබ්බටුවාවේ ශ්‍රී සිද්ධාර්ථ සුමංගලාභිධාන මහානායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ

සහ එසේ ම අනුනායක පදවිය ලැබී කරවන වටරක රත්නජෝති සෝහිතාභිධාන අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද අනුක්කනේ සංඝරක්ඛිත සරණංකරාභිධාන අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද යන අප විසින්ය. (අත්සන්)

බණපිරිත් කතිකාවතෙහි සඳහන් බණ පිරිත් විධි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1. ඵග්ගුනමාසෙ කාලපක්ඛෙ එකාදසී දිවසෙ සබ්බේ භික්ඛු නායකාදයො රාජගෙහෙ සන්නිපතන්ති, සබ්බෙ අමච්චාදයො මණ්ඩපංවා මණ්ඩපධාරංවා ඨපෙත්වා උදකකුම්භං වා මංගල සුත්තං වා රක්ඛෙද පරිභොගං වා මණ්ඩපාධාරේ ඨපෙන්ති, සබ්බේ භික්ඛු අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ධම්මං භණන්ති.

2. අවිජ්ජා පච්චයා-අවිජ්ජායත්වෙව-අනෙකජාති-ඉතිපිසෝ භගවා-ස්වාක්ඛාතෝ - සුපටිපන්නෝ බාහුං සහස්ස-භවතුසබ්බ මංගලං-නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං, යාවතතියවාරං.

3. නිට්ඨිතං-තුරියං පවත්තේති,

4. පුනභික්ඛු සූත්තං ජපෙන්තො තාලවණ්ටං ගහෙත්වා පරිත්තං භණන්ති, කරණීය මෙත්ත සුත්තං-යංකිඤ්චි චිත්තං, යාව ඛීණං පුරාණං-යංදුන්නි මිත්තං-දුක්ඛප්පත්තාව-සබ්බේ බුද්ධා.

5. නිට්ඨිතං-තුරියං පවත්තේති.

6. එකෝ නායකෝ පරිත්ත සුත්තං ගහෙත්වා මණ්ඩපං අනුපරියායති, එකෝ නායකෝ උදක භාජනං ගහෙත්වා අන්තෝ රාජගේහේ අබ්භුක්කිරති.

7. පුනදිවසෙ පච්චූසකාලෙ භික්ඛු රාජගේහේ සන්නිපතන්ති, එකෝ අමච්චෝ පූජාසක්කාරං කත්වා විපත්ති පටිබාහාය සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා-සබ්බ භය-දුක්ඛ-රොග විනාසාය පරිත්තං බෲථ මංගලන්ති-යාව තතිය වාරං ආරාධනං කරෝති.

8. ද්වෙ භික්ඛු පරිත්තං භණන්තා පඨමක භාණවාරෙ සරණ ගමනං - දසසීල - සාමණේරපඤ්හං ද්වත්තිංසා කාරං - පච්චවෙක්ඛණා - දස ධම්ම සුත්තං නිට්ඨා පෙන්ති.

9. සබ්බෙ භික්ඛු පරිත්තං භණන්තා මංගල සුත්තං-රතන සුත්තං - කරණීය මෙත්ත සුත්තං - නිට්ඨාපෙත්වා- මහාකාරුණිකො - ජයන්තො - සක්කත්වා - යංකිඤ්චි රතනං - නත්ථිමේ - සබ්බීතියො - භවතු සබ්බ මංගලං - නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං යාව තතිය වාරං නිට්ඨාපෙත්වා ආරාමං ගච්ඡන්ති. තුරියං පවත්තේති,

10. යමකා භික්ඛු පුන දසධම්ම සුත්තතෝ පට්ඨාය පඨමක භාණවාරං නිට්ඨාපෙන්ති, තුරියං පවත්තේති, පුන යමකා භික්ඛු දුතියක භාණවාරං නිට්ඨාපෙන්ති, තුරියං පවත්තේති, එවං දුතිය දිවසේපි.

11. සුත්තාරම්භ දිවසේ පඨම සජ්ජිතානි අපනෙත්වා පුනසජ්ජිතානි කත්වා සායණ්සමයෙ සබ්බේ භික්ඛු මණ්ඩපං ගහෙත්වා පුබ්බේ වුත්තනයේනෙව මංගල සුත්තං - රතනං සුත්තං - කරණීය මෙත්ත සුත්තං - මහා කාරුණිකො - ජයන්තෝ - සක්කත්වා - යංකිඤ්චි රතනං - නත්ථිමෙ - සබ්බීතියෝ - භවතු සබ්බ මංගලං නක්ඛත්ත - ද්වෙනායකා ආසනං ආරුහන්ති - නිට්ඨිතං තුරියං පවත්තේති,

12. නමෝ තස්ස - සරණා ගමනං - ධම්මචක්කප්පවත්තනං නිට්ඨාපෙත්වා ආරාමං ගච්ඡන්ති, පුන අඩ්ඪරත්තේ ද්වෙ භික්ඛු ජසුත්තං නිට්ඨාපෙත්වා පරිත්තං භණන්ති,

13. සත්තමේ දිවසේ පඨමං පුබ්බණ්හේ යෙව සබ්බේ භික්ඛු සන්නිපතිත්වා තීනි සුත්තානි භණන්ති. හෙට්ඨා ඨිතේනේව දිවසනක්ඛත්තං කථෙත්වා දේවාලය පත්තං අක්ඛරානි අවිනාසෙත්වා ලිඛන්තෙන, තස්ස පුරෙතරමෙව ආසනස්ස පිට්ඨිභාගෙ ඨිතකෙන, විහාර සාසනං වාචෙත්වා නිට්ඨිතකාලෙ දේවාලය පත්තං ලිඛිතබ්බං

14. තං දිවසං සායණ්හ කාලේ සබ්බේ භික්ඛූ මංගල සුත්තං නිට්ඨාපෙන්ති, ද්වෙ නායකා ආසනේ නිසීදිත්වා ඉසිගිලි සුත්තෙ අන්තිමා ද්වෙ ගාථායො භණන්ති, පුන දෙවදූතෙ පුන එකෝ භික්ඛූ අනුසාසනං නිට්ඨිතං-තුරියං පවත්තේති,

15. පුන ආසනේ නිසින්නාදයො චත්තාරො භික්ඛූ ද්වෙ පොත්ථකානි ගහෙත්වා ද්වේ භාණවරානි චුද්දස වාරං නිට්ඨාපෙන්ති-ද්වෙ නායකා ආටානාටිය සුත්තං නිට්ඨාපෙන්ති-තුරියං පවත්තේති.

16. පරිත්තං නිට්ඨාපෙන්තේහි පන සබ්බේහි භික්ඛූ පරිත්ත සුත්තං ගහෙත්වා රතන සුත්තං, කරණීය මෙත්ත සුත්තං, යං දුන්නිමිත්තං, දුක්ඛප්පත්තාච, සබ්බේසු චක්කවාලෙසු, ගච්ඡන්තු දේවතාගතා, ආරක්ඛං ගණ්හන්තු, එත්තාවතා ච, සබ්බේ බුද්ධා, පුන මහාකාරුණිකාදයො පුබ්බෙච, සබ්බේ බුද්ධා, භණනකාලෙ පරිත්ත සුත්තෙ බන්ධනං කත්වා ඨපිතානි ද්වෙ වා තීනි වා චත්තාරි වා නාලිකෙර පණ්ණානි මොචෙතබ්බානි.

17. තදනන්තරං තුරියං පවත්තේතබ්බං, ඉතිපිසෝති ආදිනා බුද්ධාදි රත්නත්තයං වන්දිත්වා ඛමාපේතබ්බං, දානං දදන්තාවසානෙ සුත්තා ධාරං භණ්ඩිතබ්බන්ති නිට්ඨිතං.

බණ පිරිත් විධිය

සරසන ලද පිරිත් මණ්ඩපයෙහි හැම සංඝයා ම බද්ධපර්‍යඞ්කව හිඳ විජිනිපත් පසෙක තබා වැඳගෙන නමස්කාරය නොකියා, අවිජ්ජා - පෙ - සමුදයෝ හෝතු, අවිජ්ජායත්වෙව-පෙ - නිරෝධෝ හෝති - අනේක ජාති සංසාරං - පෙ - මජ්ඣධභාති, ඉතිපිසෝ භගවා, ස්වාක්ඛාතෝ, සුපටිපන්නෝ, බාහුං සහස්ස - පෙ - නරෝසපඤ්ඤෙදා - භවතු සබ්බ මංගලං-නක්ඛත්ත - හේවිසි කරවා-කරණීයමත්ථ කුසලේන - යංකිඤ්චි චිත්තං - ඛීණං පුරාණං - යන්දුන්නිමිත්තං - දුක්ඛප්පත්තා -සබ්බේ බුද්ධා-පෙ-රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ-හැම සංඝයාම නැගිට සබ්බේ බුද්ධා-යන ගය කිය කියා පිරිත් හුව මැදිකොට ගොප්කොළ ගැට ගසා පිරිත් හුව දකුණට අදිනු, පිරිත් හුව ඇද හේවිසි කරවා දණ බිම ඔබා වැඳ නමස්කාරය කියා-ඉතිපිසෝ බුද්ධං ජීවිතං, බුද්ධෝ බමතු තං මමං ස්වාක්ඛාතෝ, ධම්මං ජීවිතං, ධම්මෝ බමතු තං මමං, සුපටිපන්නෝ, සංඝං ජීවිතං, සංඝෝ බමතු තං මමං, බුද්ධ ධම්මා ච, මය්හං පණාම තේජේන චිත්තං පාපෙහි මුඤ්චතං.

මෙසේ බුදුන් වැඳ පිරිත් පේ කොට දෙවෙනිදා උදය පිරිත් පුරන දෙන ම ආසනේ හිඳ හැම සංඝයාට ම සඳුන් කිරිපැන් දී පිරිත් හුව දී "විපත්ති පටිබාහාය" යන ගයින් ආරාධනා කරවා හේවිසි කරවා පුරන දෙනම නමස්කාරය කියා සරණාගමනය "තතියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි" කියා

නැවත නමස්කාරය කියා "පාණාතිපාතා වේරමණී" ආදීන් දසසිල් කියා එකනාමකිං-අත්ථි ඉමස්මිං-පටිසංඛා යෝනිසො-දසධම්ම සූත්‍රයන් කියා 'නැවත ආසනේම හිඳ හැම සංඝයා සමග තුන් සූත්‍රය කියා මහාකාරුණිකෝ, ජයන්තෝ, සක්කත්වා යංකිඤ්චි, නත්ථි මෙ, සබ්බීතියෝ භවතු සබ්බ මංගලං, නක්ඛත්ත යක්ඛ (සුභුතොව-පෙ-)උදය දවල් සවස තුන් සූත්‍රය කියා 'මහාකාරුණිකෝ' යන්නෙන් පටන් ගෙන නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං යනු දක්වා මහ පිරිත කියනු, පිරිත පටන්ගත් සවෙනිදා සවස මහා පිරිත කියා පිරිත් පූරන දෙනම ආසනේ හිඳ හේවිසි කරවා නමස්කාරය කියා බුද්ධං, ධම්මං, සංඝං සරණං ගච්ඡාමි යන්නෙන් සරණා ගමනය කියා "ධම්ම චක්කය" කියනු.

නැවත අනුශාසනාව කියන දේවාල පත ලියන දෙනම නමස්කාරය කියා සරණාගමනය කියා මහාසමය සූත්‍රය කියා, මෙසේ නමස්කාරය සරණා ගමනය කියා සූත්‍ර හත පිළිවෙලින් කියා හත්වෙනිදා උදය මහ පිරිත කියා ඉක්බිති පිරූ දෙනම ආසනේ හිඳ යුගය නොකියා ඉන්දදී සූත්‍රය කී දෙනම ද නිශ්ශබ්දව ආසනයෙහිම හින්ද දී හැම සංඝයාම, පිළිවෙලින් හිඳ පිරිත් හුව දී අල්ලා සිටියදී ම, දේවාලපත ලියන නම ආසනයට දකුණු පස, වලය ම ළඟ පිරිත් හුව ඉදිරිපිට සිටුවා අනුශාසනාව කියන නම ආසනේ වම්පස සිටුවා දේවාලපත ලියන නම ලිත කී ඉක්බිති අනුශාසනා කියන නම විහාර අස්න කී ඉක්බිති දේවාල පත ලියා ලිවූ නම ඒ පත කියා සමාප්ත කළ පසු පිරිත් හුව අකුළා නැවත

සූත්‍ර පටන් ගෙන කියනු-ලිවූ දේවාල පතෙන් පත් තුනක් ලියා ඒ සතරම සුළි කොට කසා පැනින් නහවා දුම් අල්ලා පිරිසිදු කොට සතර කොන බුලත් පළු කැන් පුවක් මල් ඉති සමග බැඳ දුම් අල්ලා උසක තබා මහදන් වළඳා පෙරසේම මහපිරිත කියා සූත්‍ර කියන්ට හැර මහපෙරහරින් පිටත්ව යනකල හේමකද පත ලිවූ නම දේවදූතයාට දී දේවාලයට ගොස් මල් පහන් පුදවා දුම්මල ගස්වා පසු ජයමංගල කියා තල්පත් බෝමැඩ සිව්කොන එල්වා එනු.

සවස හැම සංඝයා රැස්ව හිඳ පිරිත් හුවදී පිරූ දෙනම ආසනයේ හිඳ නමස්කාරය කියා මංගල සූත්‍රය පටන් ගෙන හැම ම කියා පසු දොරකඩ අස්න අනුශාසනාව කියා පසුව පිරූ දෙනම හමාරක් කියා පැන් දී ඉක්බිති අනුශාසනාව කිවූ දේවාල පත ලිවූ දෙනම හමාරක් කියා අතිරේක සංඝයා හමාර කියා අරුණු වේලාවට පිරූ දෙනම ආටානාටිය සූත්‍රය හමාරකොට හැම දෙනම රතන සූත, කරණීය සූත, මහපිරිත යුගය කියා නක්ඛත්ත යක්ඛ යන ගය දක්වා කියා යන්දුන්නිමිත්තං, දුක්ඛප්පත්තා, දේවතාගතා, සබ්බේ බුද්ධා පෙ-සබ්බසෝ-මෙසේ කිය කියා බැඳ තුබූ පූළුන් කොළ ගැට හුනා පිරිත්හුව අකුළා පෝය කරන ලෙස බුදුන් වැඳ යනු.

බණ පිරිත් විධිය නිමි.

පළාත්බද පිරිත් චාරිත්‍ර විධි

තිස් පැයේ පිරිත

ගෞරව භක්ති සම්මාන සහිතව මණ්ඩපයට සංඝයා වැඩමවූ පසු දැහැත් වට්ටියක් පිළිගන්වා ආරාධනා කිරීම.

1. මණ්ඩපය වටා ඇති කලස්වල දායකයන් ලවා පහන් දැල්වීම.

2. හඳුන් කිරි පැන් හෝ සුවඳවලින් අත් පිරිසිදු කොට පොරි හා මල් සංඝයාගේ අතිනත යවා ධාතු කරඬුවට මල් පූජා කිරීම හා පොරි ඉසීම.

3. පන්සිල් දීම.

4. දායකයාගේ අදහස විචාරීම.

5. පිරිත් අවවාදය.

6. මගුල් බෙර.

7. දේවතාරාධනාව
(සමන්තා චක්කවාලේසු..... යනාදීන්)

8. නමස්කාරය තෙවරක් කියා පටන් ගෙන සමහර භික්ෂූන් වහන්සේ පටිච්චසමුප්පාදය කියති. ඉතිපිසෝ භගවා-ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මො-සුපටිපන්නෝ භගවතෝ

සාවක සංඝෝ-බාහුං සහස්ස-භවතු සබ්බ මංගලං-නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං යන්නෙන් අවසන් කෙරෙති.

9. බෙරය පමණක් එකවරක් ගස්වා පිරිත් නූල් ඇද (රුහුණේ පිරිත්හුය තිස් පැයේ පිරිතටගෙන යැමක් නැත.) තුන් සූත්‍රය කියා මහාකාරුණිකෝ නාථෝ, යනාදීන් දකුණු පළාතේ අවසන් කෙරෙති. (සමහර පළාත්වල භික්ෂූන් වහන්සේ තුන් සූත්‍රය කියා යංදුන්නිමිත්තං, දුක්ඛප්පත්තාව නිද්දුක්ඛා, සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා යි අවසන් කෙරෙති).

10. යුග දේශනා පවත්වා සූත්‍ර දෙසා, හමාර කියා, උදේ පිරිත, කරණීයමත්ථ කුසලෙන, යංදුන්නිමිත්තං දුක්ඛප්පත්තාව නිද්දුක්ඛා, සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා, ජයාසන ගතාවීරා, තණ්හංකරෝ මහාවීරෝ, මහාකාරුණිකෝ නාථෝ, වන්දාමි චේතියං සබ්බං, ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මෙන, උපජ්ඣායා ගුණුත්තරා, කායෙන වාචා චිත්තෙන, ඕකාස ද්වාරත්තයෙන'යි අවසන් කෙරෙති.

11. අනතුරුව සිටින පිරිසට පන්සිල් දී, පිරිත් අනුමෝදනා කෙරෙති.

12. (පිරිත් පැන් දීමේදී ප්‍රධාන) දායක මහතාට හෝ ලෙඩාට, යංකිඤ්චි චිත්තං, යම්බුද්ධ සෙට්ඨයෝ, යේ පුග්ගලා යනාදි ගාථා තුන කියා සබ්බීතියෝ, භවතු, සබ්බ, නක්ඛත්ත

යක්ඛ භූතානං, යනාදිය කියති. නූල් බැඳීමේදී නවගුණ පාඨාදිය හා සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා යනාදිය කියති.

තුන් තිස් පැයේ හෙවත් තුන්වේලේ පිරිත

1 සිට 7 දක්වා තිස් පැයේ පිරිත මෙනි.

4 අංකයේ දී මෙත් දායකයාගේ අදහස් විචාරා, විපත්ති පටිබාහාය සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා, සබ්බ දුක්ඛ විනාසාය පරිත්තං බ්‍රෑථ මංගලං-පෙ-සබ්බ භය විනාසාය, පෙ-සබ්බ රෝග විනාසය පරිත්තං බ්‍රෑථ මංගලං, යනුවෙන් දායකයා ලවා කියවිය යුතුයි.

8. නමස්කාරය පුරමින් පටන් ගෙන පටිච්ච සමුප්පාදය කියා ඉතිපිසෝ භගවා, ස්වාක්ඛාතෝ, සුපටිපන්නෝ, බාහුංසහස්ස, භවතු සබ්බ, නක්ඛත්ත යක්ඛ යනාදිය දේශනා කරති.

9. බෙරය වරක් ගස්වා: [1] කරණීය සූත්‍රයෙන් පටන් ගෙන, ඛීණං පුරාණං, යන ගයෙන් අවසන් කොට යන්දූන්ති මිත්තං, දුක්ඛප්පත්තා, එත්තාවතා, සබ්බේ බුද්ධා, යන ගයෙන් තුන්වරක් කීමෙන් පසු සියලූ ම සංඝයා නැගිට[2] පිරිත්හුය මණ්ඩපය උඩ වටා ගැටගැසිය යුතුයි.[1] පිරිත අවසන් කරන්නේ තිස්පැයේ පිරිතට සමානවය. කප

ගහ වෙනුවට ගන්නේ සූරිය ලීයකි. එහි වටාපතක් මෙන් ඉන්ද්‍රකීලය සරසා බඳියි.

පස්වේලේ (තිස්පෑ පහේ) පිරිත

මෙහි චාරිත්‍ර තුන් තිස් පැයේ පිරිත මෙනි.

හත්වේලේ (තිස්පෑ හතේ) පිරිත

සිරිත් විරිත් තුන් වේලේ මෙනි.

1. චිරාගත සම්ප්‍රදාය අනුව පැවැත්වෙන ක්‍රමය පිරිත පේකල දිනයේ රාත්‍රි මහපිරිතෙන් පසු පිරිත් මණ්ඩපය වසා දැමීමයි. පසුදින උදේ මහ පිරිතෙන් පසු යුග දේශනාව ආරම්භ කරයි. මෙම චිරාගත ක්‍රමය ඇතැම් තැන්හි අදත් පැවැත්වෙන අතර, බොහෝ තැන්හිදී මුල් දිනයේම රාත්‍රී මහපිරිතෙන් පසු යුග දේශනාව ද කීම සිරිතක් කරගෙන තිබේ. මහපිරිතෙන් පසු වුව ද පිරිත් ශ්‍රවණය කරන මහජනයා නතර ව සිටින බැවින් මෙසේ යුග දේශනාව පවත්වන බව පෙනේ. පිරිත පේකල දවසේ සිට 3 වන දින රාත්‍රි මහපිරිත කියා සූත්‍ර දේශනාව පවත්වා උදේ මහපිරිත කියා දෙනමක් යුග දේශනාව පවත්වති. නැවත උදේ 9 ට පමණ සංඝයා මණ්ඩපය වටා ගැටගසා විහාර අස්න පටන් ගනියි.

2. විහාර අස්න කියා අවසන් වූ විට දේවාල පත්‍රය හිටගෙන ම ලියා කියවයි. අනික්වා පහසු අන්දමට ලියති.

3. සවස සංඝයා රැස්ව මණ්ඩපය වටා හෝ කොටසක් තිරවලින් ආවරණය කොට දූතයා ගෙන යන දේවාල කද නොහොත් හේමකද බඳියි.

5. අනුශාසනා භික්ෂුව හා දේවදූතයා වැඩමවා දේවාල පෙරහරේ යන අයට පන්සිල් දී 4 පිරිත් පැන් කොතලය, තෙල් මල් ආදී පූජා ද්‍රව්‍ය හේමකද 5 දූතයාට දෙයි.

6. පෙරහැරේ දවුල් ශබ්දය නොඇසෙන තරමට ගමන් කල විට මහ පිරිත කියා පැන් දෙයි. දේවාලයට ගොස් ආපසු පැමිණෙන පෙරහරේ හේවිසි ශබ්දය ඇසෙන විට දක්ෂ දෙනමක් මහාසමය සූත්‍රදේශනාව පටන් ගනිති. 1

අළුත්කුරු-සියනෑ කෝරළ බද පිරිත

තිස්පැයේ පිරිතෙහි සරසන ලද ධර්ම මණ්ඩපයට පළමු කොට ධාතු කරඬුව සහිත පිරිත් පොත් වහන්සේ ඇතුළු මහාසංඝයා වහන්සේ වැඩමවා ඉක්බිති පිරිත් පැන් ද වැඩමවා පිරිත් හුය ඇද්ද යුතු,

ඊට පසු දායක මහතා සියලු සංඝයා වෙනුවෙන් මහ තෙරුන් වහන්සේලාට දැහැත් වට්ටියක් පිළිගන්වා මෙලොව ආරක්ෂා පිණිසත් පරලොව දෙව් මිනිස් සැප හා නිවන් සැප

පිණිසත් කරුණාවෙන් පිරිත් ධර්මය දේශනා කරන සේක්වා'යි ආරාධනා කළ යුතුයි.

එයින් පසු ව්‍යක්ත තෙර නමක් ධර්මානුශාසනයක් කොට පසවු මල්පැලවල හා කලස්වල පහන් දල්වා දුවඳ දුම් අල්වා හේවිසි කරවා මණ්ඩපයෙහි ලද පස්මල්[6] ඉස පන්සිල් සමාදන් කරවා දේවතාරාධනාව කළ යුතුයි. (අසනීපයකට නම් දේවතාරාධනාව නොකොට පුරන දෙනම ඇණවුම් පිරිත කියා) පසුව පිරිත් පේකොට පිරිත් හුය ගැටගසා හේවිසි කරවා පිරිත් හුය සංඝයා අතට දී මහපිරිත දේශනා කළ යුතුයි.

තිස් පැය **3-5-7** පිරිත් වලදී පළමුසේම ඒ කටයුතු කොට සූත්‍ර කියන දින සවස තෙල්, මල්, පිරිත් පැන් රැගෙන දායක මහතුන් විහාරස්ථානයකට හෝ දේවාලය චෛත්‍ය වෘක්ෂයක් වෙත එළඹ, මල් පහන් පුද හේවිසි කරවා, දෙවියන්ට පින් දී සූත්‍ර දේශනාව හා ආටානාටිය දේශනා ශ්‍රවණයට පැමිණෙන ලෙස දෙවියන්ට ආරාධනා කළ යුතුයි.

සතියේ බණ පිරිත්වල පළමු දින මහාසංඝයා වහන්සේ වැඩම කළ ගෙඩිය ගසා දාන ශාලාවට රැස්කරවා ගිලන්පස පිළිගන්වා අවසන් වූ පසු ප්‍රධාන මහාතෙරුන් වහන්සේ ගේ අවසරය ලෙස ඒ ඒ තනතුරුවලට සංඝයා පත්කොට ආවාස පිළිගන්වා පසුව පස්නමකට නොඅඩු වූ සංඝයා දායක වරුන් සමග විහාරයට ගොස් මල් පහන් පුදා බුදුන් වැඳ දෙවියන්ට පින් දී "මේ පින්කම ඇතුළත කටයුතු කරන මහා සංඝයා හා දායකවරුන් නිරුපද්‍රැතව ආරක්ෂා කරන ලෙස " ආරාධනාවක් ද කෙරෙයි.

ඊට පසුව ධාතු කරඬුව සහිත පිරිත් වහන්සේ විසිතුරු කොට සරසන ලද මණ්ඩපයට වැඩමවා පසුව පිරිත් පැන් ද වැඩමවා පිරිත් හුය ඇද පසුව මහා සංඝයා වහන්සේ හේවිසි, උඩුවියන් සහිතව වැඩමවා ඉක්බිති දායකවරුන් සතියක් පිරිත් ධර්ම දේශනා කරන ලෙස ආරාධනා කළ ඉක්බිති මහතෙරුන් වහන්සේ විසින් පින්කමේ අදහස හා දොරකඩ අස්න, අනුශාසනා දිනයත් දොරකඩ අස්නය සඳහා දේවදූතයකු ගැනත් විචාරා පසු දින අලුයම්හි වතාවත් කරනු පිණිස දේවදූතයා මෙහි ධර්ම මණ්ඩපය ඉදිරිපිට පමුණුවන ලෙස නියම කොට එයින් ව්‍යක්ත තෙර නමක් විසින් ධර්මානුශාසනාවක් කළ යුතුයි.

ඉක්බිති මල්පැල වල හා කලස්වලත් පහන් දල්වා හේවිසි කරවා පසුව පන්සිල් දී කතිකාවතෙහි සඳහන් පරිදි පිරිත පේකොට හේවිසි කරවා පිරිත්හුය සංඝයා අතට දී මහපිරිත් දේශනා කොට අවසන්හි පිරිත්හුය බැඳ සතර දොරටු වෙහි පිරිත් පැන් ඉස බුදුන් වැඳ දොරටු වස්වා මණ්ඩපයෙහි රැකවල් තබා පැමිණිය යුතුයි.

---

1. පිරිත් හුය නොඅදියි. පිරිත පේ කරන දින එය නැත.
2. හතරවන වාරයේ පටන් පිරිත් හුය බැඳ අවසන් වනතෙක් දෙසිය යුතුයි.
3. පිරිතට වැඩම වීමට පෙර බුදුන් වැඳ ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.
4. අනුශාසනා කියන භික්ෂුව එහිදී පන්සිල් දීම කළ යුතුයි.
5. හේමකඳ මල් එල්ලූ කොටස ඉස්සර කොට කරේ තබා ගත යුතුයි.
6. විළඳ, සමන්පිච්ච කැකුලුණී ඊතන, අබ, සුන්සහල්, යන පස්වර්ගයයි.

පිරිත පේකළ දිනට පසු අලුයම පිරිත් පිරීමට නියම වූ දෙනම මණ්ඩපයට පැමිණ දේවදූතයා ලව පහන් දල්වා පන්සිල් දී ඔහු ලවා පිරිතට ආරාධනා ගාථා කියවා දේවතාරාධනා කොට නමස්කාරය කියා පොත පටන් ගෙන දසධම්ම සූත්‍රාවසානයෙහි මහ පිරිත් කියා යළිත් යුග පිරිත් පටන් ගත යුතුයි.

මෙසේ නොකඩවා පිරිත කියා හවෙනි දින මණ්ඩපය අලුත් වැඩියා කොට ළද පස් මල් ඉස රාත්‍රි සූත්‍ර දේශනාව පවත්වා හත්වෙනි දින විහාරස්න කියා දේවාලපත් ලියා සවස ගෞරව සමාචාර විධිවලින් දේවාල තල්පත් දේවදූතයා අත යැවිය යුතුයි. දේවාල පෙරහැර පිටත් වූ පසු පළමු දිනයෙහි ආරම්භ කළ තැන සිටම යළිත් "බුද්ධ සරණං ගච්ඡාමි" යන තැන පටන් ගෙන දසධම්ම සූත්‍රය දක්වා කියූ කල මහ පිරිත කියා යුග පිරිත් පටන් ගත යුතුයි. එදින රාත්‍රී සියලු සංඝයා වහන්සේ ධර්ම මණ්ඩපයට වැඩමවා මංගල සූත්‍රය සජ්ඣායනා කොට දොරකඩ අසුන් අනුශාසනා පවත්වා සතර නම බැගින් ආටානාටිය සූත්‍රය දේශනා කොට පසුව දා අලුයම පිරිත අවසන් කළයුතුයි.

මේ සියලු සිරිත් විරිත් බණ පිරිත් කතිකාවතට අනුව සිදුකළ යුතුයි. වෘද්ධ මහාස්ථවිරෝපදේශාශ්‍රයෙන් දැක පුරුද්ද හා කළ පුරුද්දත් මේවා ක්‍රමානුකූලව පවත්වාගෙන යෑමට හේතුවන බව ද සැලකිය යුතුයි.

උඩරට, හතර කෝරලේ පිරිත් දේශනා කිරීමේදී අනුගමනය කරනු ලබන චාරිත්‍ර විධි :

තිස්පැයේ පිරිත් දේශනාව

පිරිත් දේශනා කරන ස්ථානයේ මිදුලේ ගෙට මුහුණ ලා සිටින සේ පහන් පැලක් සාදනු ලැබේ. එහි පහන් පහක්ම දල්වනු ලබන්නේ සතරවරම් දෙවිවරුන් හා ගම්භාර දෙවියන් වෙනුවටයි. අනතුරුව වඩා රැබෝවීමට පෙර එනම් රාත්‍රී 7.30 ට පමණ මහා සංඝයා වහන්සේ තිවසට වැඩමවා. දැහැත් ගිලන්පස පිරිත් මණ්ඩපයට වැඩමවනු ලැබේ.

ඉතික්බිතිව පිරිත් පැන් වැඩමවීම සඳහා අලුත් කලයක් රැගෙන හේවිසිකාරයින් සමග එක්තරා පිරිසක් අලුත තැනූ ළිඳ ළඟට ගොස් පැන් පෙරා හේවිසි මධ්‍යයේ උඩු වියනක් අල්වාගෙන පැන් කලය වැඩමවා ගෙනවිත් ලොකු පොල් මලක් පුබුදුවා පැන්කලය තුළට බහා කලය වටේ ගොක්කොළවලින් බැඳ, ඉඩ ඇත්නම් මණ්ඩපය තුළ ඇති මේසය මත කෙළවරක තැන්පත් කරයි. මේසය ඉඩ මදි නම් ටීපෝ එකක් ගෙන එයට සුදු පිරුවටයක් දමා මණ්ඩපයේ ප්‍රධාන දොරටුව පැත්තට පෙනෙනසේ තබා අනතුරුව තුන් නූල්, පිරිත් පොතේ ධාතු කරඬුවේ හා පැන් කලයේ බඳිනු ලැබේ.

අනතුරුව ප්‍රධාන දායක මහතා ලවා මහා සංඝරත්නයට දැහැත් වට්ටියක් පිළිගන්වා, මේ තුන්යම් රාත්‍රිය මුලුල්ලෙහි

පිරිත් දේශනා කිරීම සඳහා වැඳ ගෙන ආරාධනා කරනු ලැබේ.

විපත්තිපටිබාහාය - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා
සබ්බ දුක්ඛ විනාසාය - පරිත්තං බ්‍රෑථ මංගලං
විපත්ති පටිබාහාය - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා
සබ්බභය විනාසාය- පරිත්තං බ්‍රෑථ මංගලං
විපත්ති පටිබාහාය - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා
සබ්බ රොග විනාසාය - පරිත්තං බ්‍රෑථ මංගලං

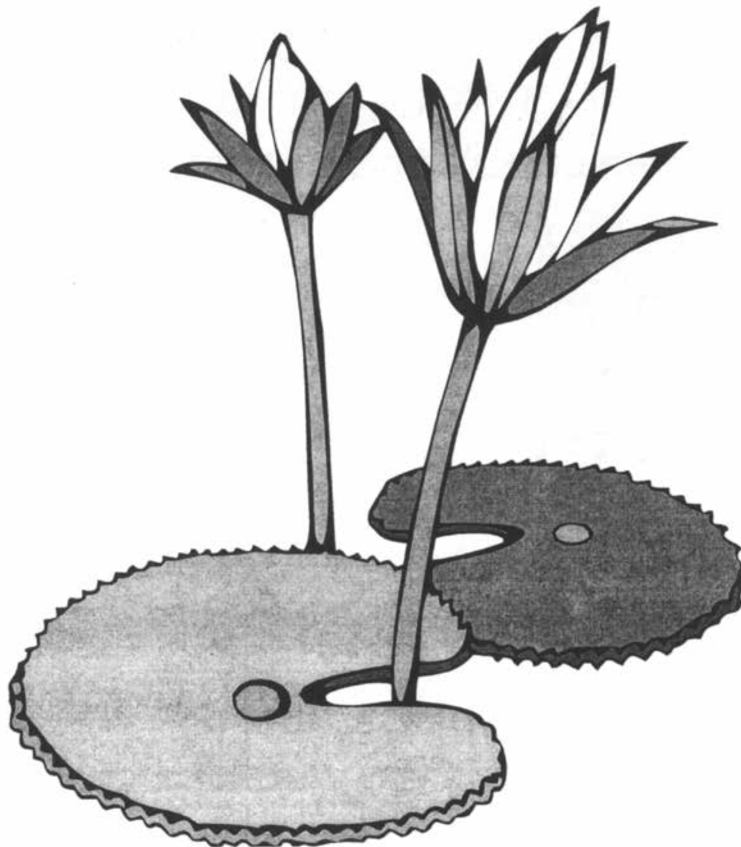
භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් විසින් මේ ගාථා කියවා අවසන් වූවාට පසු පිරිත් අනුශාසනාව අවසන් කර, නිවස ඉදිරියේ තනා ඇති පහන් පැලේ පහන් දල්වා සුවඳ දුම් අල්ලා එයට හේවිසි කරවා, දේවතාරාධනාව කර පිරිත් පේකිරීම පටන් ගනු ලැබේ. ඒ අවස්ථාවේ ම මණ්ඩපය තුළ ද සුවඳ දුම් දීම, කපුරු පත්තුකිරීම හා කලස්වල පහන් දල්වා, පිරිත් පේකිරීම සඳහා මහාසංඝරත්නය නමස්කාරය පටන්ගන්නා විටම ලෙලි ඉවත් කරන ලද පොල් ගෙඩියක් කලින් සූදානම් කර මණ්ඩපයේ ප්‍රධාන දොරටුව අසල බිමට ගෝනියක් හෝ පැදුරක් එලා ඒ මත ලෙලි ඉවත් කරන ලද පොල් ගෙඩිය තබා, ඒ මත පොල්තෙල් වැටියක් දල්වා තබා කැත්තකින් හෝ ලොකු පිහියකින් එක පහරින් බිඳී යනසේ කෙටීම සිදුකරනු ලැබේ.

පිරිත් පේ කිරීම අවසන් වූ පසු මණ්ඩපය ඉදිරියේ මගුල් බෙර හා හේවිසි වාදනය කර මහපිරිත් දේශනය ආරම්භ කරනු ලැබේ. එය අවසන් වූවාට පසු පිරිත් පොත්

දෙක මේසය දෙපැත්තේ තබා එක පැත්තකට දෙනම බැගින් දෙපැත්තට 4 නමක් බැගින් වැඩ හිඳ පිරිත් දේශනාව පටන් ගනු ලැබේ.

පහන් වනවිට මෙසේ පිරිත් පොත සම්පූර්ණයෙන් කියා අවසන් කර සෙත් පිරිත (මහ පිරිත) කියා පිරිස පන්සිල්හි පිහිටුවා පින් අනුමෝදන් කර පිරිත් පැන් දී පිරිත් නූල් බැඳ, අවසන් කරනු ලැබේ.

තුන්වේලේ, හත්වේලේ ආදී පිරිත් වලදී අනෙකුත් ප්‍රදේශවල අනුගමනය කරන චාරිත්‍ර විධි හතරකෝරලයේත් එලෙසම අනුගමනය කරනු ලැබේ.

බුද්ධ වන්දනාව

සහ

බෝධි වන්දනාව

බුද්ධ වන්දනාව
සහ
බෝධි වන්දනාව

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

දුතියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
දුතියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
දුතියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

තතියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
තතියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
තතියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

පාණාතිපාතා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
අදින්නාදානා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
කාමෙසු මිච්ඡාචාරා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
මුසාවාදා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
පිසුණාවාචා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
ඵරුසා වාචා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
සම්පප්ඵලාපා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි
මිච්ඡා-ජීවා වේරමණී සික්ඛාපදං සමාදියාමි

මේ තිසරණ සහිත වූ ආජීව අට්ඨමක සීලය මාර්ගඵල නිවන් පිණිසම හේතු වේවා !

සම්පූරිතා පමිත පාරමිතා බලේන
විද්ධංසියෝ බිල කිලේස සමෝහ ජාලං
තේ තේව ලද්ධ අරහං අරහෝති නාමං
වන්දාමි බුද්ධ මමලං හදයේ ඨපෙත්වා

නමො තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමො තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස
නමො තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

ඉතිපි සෝ භගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදූ අනුත්තරෝ පුරිසධම්ම සාරථී සත්ථා දේව මනුස්සානං බුද්ධෝ භගවාති.

බුද්ධං ජීවිත පරියන්තං සරණං ගච්ඡාමි
යේච බුද්ධා අතීතාච යේච බුද්ධා අනාගතා
පච්චුප්පන්නාචයේ බුද්ධා අහං වන්දාමි සබ්බදා
නත්ථිමේ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්ච වජ්ජේන හෝතු මේ ජය මංගලං
උත්තමංගේන වන්දේහං පාදපංසු වරුත්තමං
බුද්ධෙයෝ ඛලිතෝ දොසෝ බුද්ධෝ ඛමතුතං මමං

ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒහි පස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං වෙදිතබ්බෝ විඤ්ඤූහීති.

ධම්මං ජීවිත පරියන්තං සරණං ගච්ඡාමි
යේච ධම්මා අතීතාච යේච ධම්මා අනාගතා
පච්චුප්පන්නාච යේ ධම්මා අහං වන්දාමි සබ්බදා
නත්ථිමේ සරණං අඤ්ඤං ධම්මෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු මේ ජය මංගලං
උත්තමංගේන වන්දේහං ධම්මංච තිවිධෝත්තමං
ධම්මේයෝ ඛලිතොදෝසෝ ධම්මෝ ඛමතුතං මමං

සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ -
උජුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ
ඤායපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ
සාමීචිපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝ
යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිසපුග්ගලා
ඒස භගවතෝ සාවක සංඝෝ, ආහුණෙය්‍යෝ
පාහුණෙය්‍යෝ දක්ඛිණෙය්‍යෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ
අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සාති.

සංඝං ජීවිත පරියන්තං සරණං ගච්ඡාමි
යේච සංඝා අතීතාච යේච සංඝා අනාගතා
පච්චුප්පන්නාචයේ සංඝා අහං වන්දාමි සබ්බදා
නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං සංඝෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්ච වජ්ජේන හෝතු මේ ජය මංගලං
උත්තමංගේන වන්දේහං සංඝං ච තිවිධං වරං
සංඝෙයෝ ඛලිතෝදෝසෝ සංඝෝ ඛමතුතං මමං

දුක්ඛේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
දුක්ඛ සමුදයේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
දුක්ඛ නිරෝධේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
දුක්ඛ නිරෝධගාමිණී
පටිපදාය ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
අත්ථ පටිසම්භිදේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
ධම්ම පටිසම්භිදේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
නිරුක්ති පටිසම්භිදේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
පටිභාන පටිසම්භිදේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං

ඉන්ද්‍රිය පරෝපරියත්තේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
ආසයානුසයේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
යමක පාටිහාරියේ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
මහාකරුණා සමාපත්තියා ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
සබ්බංඤුත ඤාණං බුද්ධ ඤාණං
අණාවරණ ඤාණං බුද්ධ ඤාණං

ඉමේහි බුද්ධ ඤාණේහි සමත්තාගතං සම්මා සම්බුද්ධං
තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි අරහං අරහං වත සෝ භගවා
අරහං තං සරණං ගච්ඡාමි අරහං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි සම්මා සම්බුද්ධෝ සම්මා සම්බුද්ධෝ
වත සෝ භගවා
සම්මා සම්බුද්ධං තං සරණං ගච්ඡාමි සම්මා සම්බුද්ධං
තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ විජ්ජාචරණ සම්පන්නෝ වත සෝ භගවා විජ්ජාචරණ සම්පන් නං තං සරණං ගච්ඡාමි විජ්ජාචරණ සම්පන්නං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි සුගතෝ සුගතෝ වත සෝ භගවා සුගතං තං සරණං ගච්ඡාමි සුගතං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි ලෝකවිදූ වත සෝ භගවා ලෝක විදූං තං සරණං ගච්ඡාමි ලෝකවිදූං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි අනුත්තර පුරිසධම්ම සාරථී අනුත්තර පුරිසධම්ම සාරථී වත සෝ භගවා අනුත්තර පුරිසධම්ම සාරථීං තං සරණං ගච්ඡාමි අනුත්තර පුරිසධම්ම සාරථීං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි සත්ථා දේවමනුස්සානං සත්ථා දේව මනුස්සානං වත සෝ භගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං තං සරණං ගච්ඡාමි සත්ථා දේව මනුස්සානං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි බුද්ධෝ බුද්ධෝ වත සෝ භගවා බුද්ධං තං සරණං ගච්ඡාමි බුද්ධං තං සිරසා නමාමි

සෝ භගවා ඉතිපි භගවා භගවා වත සෝ භගවා භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි භගවන්තං සිරසා නමාමි

මාගේ ස්වාමී වූ බුදුරජාණන්වහන්සේ කෙලෙසුන් කෙරෙන් දුරුවූ සේක. කෙලෙස් සතුරන් නැතිකළ සේක. සියලු පාපයන්ගෙන් මිදුන සේක. රහසින්වත් පව් නොකළ සේක. සියලු ලෝ වැසියන්ගේ ආමිස පූජා ප්‍රතිපත්ති පූජා සියල්ලටම සුදුසුවන සේක.

බුදුරජාණන්වහන්සේගේ දාන පාරමිතාව මහා ආශ්චර්‍ය්‍යය. පාරමී පූරණ සමයේ

අඹුදරුවන් දන් දුන් සේක
මහා රාජ්‍ය දන් දුන් සේක
ඇස් උපුටා දන් දුන් සේක

බුදුරජාණන්වහන්සේගේ කරුණා ගුණය මහා ආශ්චර්‍ය්‍යය. කෝටියක් මව්වරුන්ගේ කෝටියක් පියවරුන්ගේ කරුණා ගුණය එක පිඩක් කළද බුදුරජාණන්වහන්සේගේ කරුණා ගුණයට උපමා කළ නොහැක.

මෙසේ අනන්ත වූ අප්‍රමාණ ගුණ ඇත්තාවූ බුදුරජාණන්වහසේ මහා භාග්‍ය ඇති සේක. බුදුරජාණන්වහන්සේ සැරියුත් තෙරුන් වැනි වූ වැඩිමහල් වූ පුතනු කෙනෙකුන් ලද සේක.

බුදුරජාණන්වහන්සේ මුගලන් තෙරුන් වැනිවූ
සෘද්ධිබල ඇත්තාවූ පුතනු කෙනෙකුන් ලද සේක.
බුදුරජාණන්වහන්සේ මහා කාශ්‍යප
තෙරුන්වැනිවූ ධූ තංගධාරීවූ පුතනු කෙනෙකුන්
ලද සේක.
බුදුරජාණන්වහන්සේ උපාලි තෙරුන් වැනිවූ
විනය දම් දත්තාවූ පුතනු කෙනෙකුන් ලද සේක
බුදුරජාණන්වහන්සේ රාහුල තෙරුන් වැනිවූ
සුවච කීකරුවූ පුතනු කෙනෙකුන් ලද සේක.
බුදුරජාණන්වහන්සේ කුමාරකස්සප තෙරුන්
වැනිවූ මිහිරි හඬින් දම් දෙසනා පුතනු
කෙනෙකුන් ලද සේක.
බුදුරජාණන්වහන්සේ අනද තෙරුන් වැනි වූ
උපස්ථායකවූ පුතනු කෙනෙකුන් ලද සේක.
බුදුරජාණන්වහන්සේ අනේපිඬු සිටු වැනිවූ මහ
උවසුවන් ලද සේක
බුදුරජාණන්වහන්සේ විශාඛා වැනිවූ මහ
උවැසියන් ලද සේක
බුදුරජාණන්වහන්සේ සක්දෙව් රජු වැනිවූ ගෝල
බාලයින් ලද සේක
බුදුරජාණන්වහන්සේ බුද්ධත්වය වැනි වූ
සම්මාන තනතුරු ලද සේක

මෙසේ අනන්ත වූ අප්‍රමාණ ගුණ ඇත්තවූ, අසමවූ, අසම සමවූ, දෙවියන්ට දෙවිවූ, මටම ස්වාමිවූ, මගේම බුදු මැණියන් වූ, මගේම බුදු පියාණන් වූ, මොහඳුරට ළහිරු මඩලක්වූ, කෙලෙස් ගින්නට මහා මේඝයක්වූ, ගමනින් ශාන්තවූ, පැවැත්මෙන් සංවරවූ, අනාථ නාථවූ, අසරණ සරණවූ, අග්‍රදක්ෂිණෙය්‍යවූ බුදුරජාණන් වහන්සේට

මේ පහන් පූජා කරමි	පූජා වේවා
මේ සුවඳ දුම් පූජා කරමි	පූජා වේවා
මේ සුවඳ මල් පූජා කරමි	පූජා වේවා
මේ සිසිල් පැන් පූජා කරමි	පූජා වේවා
මේ ගිලන්පස පූජා කරමි	පූජා වේවා
මේ දැහැත් පූජා කරමි	පූජා වේවා

මේ සියලූ පූජාවෝ නිර්වාණ ශාන්තිය පතා සංසාර දුකින් අත්මිදීමපතා බුදුරජාණන්වහන්සේට පූජා කරමි.

පූජා වේවා ! පූජා වේවා !! පූජා වේවා !!!

නමාමි සුගතං බුද්ධං ලෝක ජෙට්ඨං නරාසභං
නමාමි සුගතං ධම්මං නිය්‍යාණිකං සුදේසිතං
නමාමි සුගතං සංඝං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං,
නමාමි සුගතං බොධිං අස්වත්ථං ලෝක පූජිතං

විත තණ්හං වීත දෝසං වීත මෝහං අනාසවං
වන්දේ නිපුණ සම්බුද්ධං අනන්තනය දේසිතං

වන්දාමි චේතියං සබ්බං සබ්බඨානේසු පතිට්ඨිතං
සාරීරික ධාතු මහා බොධිං බුද්ධ රූපං සකලං සදා

මහියංගණං නාගදීපං කල්‍යාණං පද ලාඤ්ඡනං
දිවාගුහං දීඝවාපි ච චේතියං ච මුතිංගණං
තිස්ස මහා විහාරං ච බෝධිං මරිචවට්ටියං
සොණ්ණමාලී මහාචේතිං ථූපාරාම භයාගිරිං
ජේතවනං සේල චෙතියං තථා කාචර ගාමකං
ඒතේ සෝළස ඨානානි අහං වන්දාමි මුද්ධනා/සබ්බදා

ඝනසාරප්ප දිත්තේන දීපේන තමධංසිනා
තිලෝක දීපං සම්බුද්ධං පූජයාමි තමොනුදං

සුගන්ධිකාය වදනං අනන්ත ගුණ ගන්ධිනං
සුගන්ධිනාහං ගන්ධේන පූජයාමි තථාගතං

වර්ණගන්ධ ගුණෝපේතං එතං කුසුම සන්තතිං
පූජයාමි මුනින්දස්ස සිරිපාද සරෝරුහේ.

සුගන්ධං සීතලං කප්පං පසන්න මධුරං සුභං
පානීය මේතං භගවා පතිගණ්හාතු මුත්තමං

සුදු බුදුරුස් දහරින් ලොව තාවා
බුදු හාමුදුරුවො හොඳ බණ කීවා
පුද මී පහන් මම සිරිපද ගාවා
බිඳ බව දුක සැනසුම හිමි වේවා

මේ මල් මෙන් සිත පිරිසිදු වේවා
මේ මල් මෙන් කය ගැන වැට හේවා
මේ මල් මුනිඳුට පූජා වේවා
මේ මල් සේ නිවනට යොමු වේවා

ගුණ දම් රස අපමණ බව දනිමි
තිබඳ අමා ගුණ සයුරේ ගිලෙමි
මහද සිසිල් ගඳකිළියක් කරමි
සුවඳ දුමින් මගෙ බුදු හිමි පුදමි

අධිවාසේතුනෝ භන්තේ ගිලාන පච්චයං ඉමං
අනුකම්පං උපාදාය පතිගණ්හාතු මුත්තමං

අධිවාසේතු නෝ භන්තේ තාම්බූලං පරිකප්පිතං
අනුකම්පං උපාදාය පතිගණ්හාතු මුත්තමං

කායේන වාචා චිත්තේන පමාදේන මයා කතං
අච්චයං ඛමමේ භන්තෙ භූරිපඤ්ඤ තථාගත

කායේන වාචා චිත්තේන පමාදේන මයා කතං
අච්චයං ඛමමේ ධම්ම සන්දිට්ඨික අකාලික

කායේන වාචා චිත්තේන පමාදේන මයා කතං
අච්චයං ඛමමේ සංඝ සුපටිපන්න අනුත්තර

අනන්ත සසර පටන් මේ මොහොත දක්වා මාගේ සිත, කය වචන යන තිදොරින් සිදුවුනා වූ සියළු දෝෂයනට බුද්ධ රත්නයෙන්ද, ධම්මරත්නයෙන්ද, සංඝ රත්නයෙන්ද මට සමාව ලැබේවා !

දෙවනුවද මට සමාව ලැබේවා !!
තෙවනුවද මට සමාව ලැබේවා !!!

යස්සමූලේ නිසින්නෝ ව සබ්බාරි විජයං අකා
පත්තෝ සබ්බඤ්ඤුතං සත්ථා වන්දේතං බෝධි පාදපං
ඉමේ ඒතෙ මහා බෝධි ලෝක නාථේන පූජිතා
අහම්පිතේ නමස්සාමි බෝධි රාජා නමත්ථු තේ.

රත්වන් පාටින් දළු ලන බෝධිය
තිල්වන් පාටින් කොල ලන බෝධිය
ගෞතම මුනිඳුන් පිට දුන් බෝධිය
අපිත් වඳිමු ජයසිරි මහ බෝධිය

දඹදිව් තලයේ හටගත් බෝධිය
සිරිලංකාවට වැඩමෙව් බෝධිය
ගෞතම මුනිඳුන් පිට දුන් බෝධිය
අපිත් වඳිමු ජයසිරි මහ බෝධිය

දඹදිව්තලයේ හටගත් බෝධිය
සඟමිත් තෙරණින් ගෙනවැඩි බෝධිය
ගෞතම මුනිඳුන් පිටදුන් බෝධිය
අපිත් වඳිමු ජයසිරි මහ බෝධිය

දඹදිව්තලයේ හටගත් බෝධිය
මහමෙව්නාවේ රෝපිත බෝධිය
ගෞතම මුනිඳුන් පිටදුන් බෝධිය
අපිත් වඳිමු ජයසිරි මහ බෝධිය

දෙව්ලොව දෙවියන් පුදකළ බෝධිය
නාලොව සතියක් පුද ලද බෝධිය
දෙනෝදහක් දෙන වඳිනා බෝධිය
අපිත් වඳිමු ජයසිරි මහ බෝධිය

මම මේ මළුවට යනවා එනවා
බෝමුල් බෝපත් මට පෑගෙනවා
සමාව දී මගෙ පව් අර වනවා
බෝ රජුනේ මට අවසර දෙනවා

උඩ මළුවේ බෝ රජු වැජඹෙනවා
දෙවැනි මළුවෙ මල් පහන් දිලෙනවා
වැලි මළුවේ මහ සෙනඟ වඳිනවා
මතු මත්තේ අපි නිවන් දකිනවා

පුන්සඳ මෙන් කඳු මුදුනෙන් දිස්වෙන
රංවන් සිවුරක් පොරවා රූස්දෙන
තුන් ලොවටම මෙත් කරුණා වස්සන
අන්න බලන් බුදු සමිඳුගෙ ලස්සන

සම්මා සම්බුදු සමිඳුගෙ මූනේ
ලස්සන වෙන කිසි මලකත් නැතේ
අපි පුද දෙන මල් මිටි මිටි ගානේ
සමිඳුගෙ ඉදිරියෙ පරවෙන වානේ

නෙත සැනසිල්ල බුදු හිමි රුව දැකීමය
ගත සැනසිල්ල බුදු හිමි හට වැඳීමය
සිත සැනසිල්ල බුදු හිමි ගුණ සිතීමය
භව සැනසිල්ල හිමි ගත් මඟ ගැනීමය

කරදරමයි ජීවිතයක හැමදා ම
මරණයටයි ටික ටිකවත් ළංවී ම
පින පමණයි තරමකවත් සෑහී ම
නිවණතමයි අපි කාටත් සැනසී ම

බුදු ගුණ අරහං නව ගුණ වේවා
අරහං නව ගුණ හද තුළ වේවා
මරණෙදීමට කිසි බියක් නො වේවා
මරණෙදී බුදු ගුණ මට සිහි වේවා

යමෙක් ලොවේ සුවපත් වූවෝනම් ඒ හැම බුදු හිමි
සරණ ගියෝ
යමෙක් ලොවේ සුවපත් වූවෝනම් ඒ හැම සදහම්
සරණ ගියෝ
යමෙක් ලොවේ සුවපත් වූවෝනම් ඒ හැම මහසඟ
සරණ ගියෝ
යමෙක් ලොවේ සුවපත් වූවෝනම් ඒ හැම තිසරණ
සරණ ගියෝ

යමෙක් වනාහී දුක් නැසුවෝනම් ඒ හැම බුදු හිමි
සරණ ගියෝ
යමෙක් වනාහී දුක් නැසුවෝනම් ඒ හැම සදහම්
සරණ ගියෝ
යමෙක් වනාහී දුක් නැසුවෝනම් ඒ හැම මහසඟ
සරණ ගියෝ
යමෙක් වනාහී දුක් නැසුවෝනම් ඒ හැම තිසරණ
සරණ ගියෝ

සව්සත බුදු හිමි සරණ ගොසින් හැම දුකින් මිදී
සුවපත් වේවා
සව්සත සදහම් සරණ ගොසින් හැම දුකින් මිදී
සුවපත් වේවා
සව්සත මහසඟ සරණ ගොසින් හැම දුකින් මිදී
සුවපත් වේවා
සව්සත තිසරණ සරණ ගොසින් හැම දුකින් මිදී
සුවපත් වේවා

සිතක් සිතක් පාසා ඉවසිලි වේවා
ගෙයක් ගෙයක් පාසා සැනසිලි වේවා
ගමක් ගමක් පාසා සමගිය වේවා
රටක් රටක් පාසා සුවසෙත වේවා

කරණීය මෙත්ත සුත්තං

1. කරණීයමත්ථ කුසලේන
යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච
සක්කෝ උජූ ච සුහුජූ ච
සුවචෝ චස්ස මුදු අනතිමානී.

2. සන්තුස්සකෝ ච සුභරෝ ච
අප්පකිච්චෝ ච සල්ලහුකවුත්ති
සන්තින්ද්‍රියෝ ච නිපකෝ ච
අප්පගබ්භෝ කුලේසු අනනුගිද්ධෝ.

3. න ච ඛුද්දං සමාචරේ කිඤ්චි
යේන විඤ්ඤූ පරේ උපවදෙය්‍යුං
සුඛිනෝ වා ඛේමිනෝ හොන්තු
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා.

4. යේ කේචි පාණභූතත්ථි
තසා වා ථාවරා වා අනවසේසා
දීඝා වා යේ මහන්තා වා
මජ්ඣිමා රස්සකාණුකථූලා.

5. දිට්ඨා වා යේව අද්දිට්ඨා
යේ ච දූරේ වසන්ති අවිදූරේ
භූතා වා සම්භවේසීවා
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා.

6. න පරෝ පරං නිකුබ්බේථ
නාතිමඤ්ඤේථ කත්ථචි නං කඤ්චි
බ්‍යාරෝසනා පටිඝසඤ්ඤා
නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍ය.

7. මාතා යථා නියංපුත්තං
ආයුසා ඒකපුත්තමනුරක්ඛේ
ඒවම්පි සබ්බභූතේසු
මානසං භාවයේ අපරිමාණං

8. මෙත්තං ච සබ්බලෝකස්මිං
මානසං භාවයේ අපරිමාණං
උද්ධං අධෝ ච තිරියඤ්ච
අසම්බාධං අවේරං අසපත්තං.

9. තිට්ඨං චරං නිසින්නෝ වා
සයානෝ වා යාවතස්ස විගතමිද්ධෝ
ඒතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍ය
බ්‍රහ්මමේතං විහාරං ඉධමාහු.

10. දිට්ඨිඤ්ච අනුපගම්ම සීලවා
දස්සනේන සම්පන්නෝ
කාමේසු විනෙය්‍ය ගේධං
නහි ජාතු ගබ්භසෙය්‍යං පුනරේතීති.

එත්තාවතාච අම්හේහි සම්භතං පුඤ්ඤසම්පදං
සබ්බේ දේවා අනුමෝදන්තු සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා

ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා දේවා නාගා මහිද්ධිකා
පුඤ්ඤං තං අනුමෝදිත්වා චිරං රක්ඛන්තු සාසනං

සම්බුද්ධ සාසනවරං යතිපුංගවංච සම්පාලනාය
පටිලද්ධ වරෝයසස්සී
පුඤ්ඤානි මානි අනුමෝදිය වාසුදේවෝ පාලේතුමං
සතත සාත හිතා වහන්තෝ

සම්බුද්ධ සාසන වරං ඉධ රෝහණස්මිං සම්පාලනාය
පටිලද්ධ වරෝ මහිද්ධී
පුඤ්ඤානුමෝදිය සලානන දේව රාජා පාලෙතු මං
සතත සාත හිතාවහන්තෝ

සම්බුද්ධපාද වරලඤ්චන සෝභිතම්හි වාසෝ සමන්ත
ගිරිමුද්ධනිදේව රාජා
පුඤ්ඤානුමෝදිය ඉදං සුමනාභිධානෝ පාලේතුමං
සතත සාත හිතා වහන්තෝ

ඉදං මේ ඤාතීනං හෝතු සුඛිතා හොන්තු ඤාතයෝ
ඉදං මේ ඤාතීනං හෝතු සුඛිතා හොන්තු ඤාතයෝ
ඉදං මේ ඤාතීනං හෝතු සුඛිතාහොන්තුඤාතයෝ
ඉදං මේ පුඤ්ඤං ආසවක්ඛයා වහං හෝතු
ඉදං මේ පුඤ්ඤං ආසවක්ඛයා වහං හෝතු
ඉදං මේ පුඤ්ඤං ආසවක්ඛයා වහං හෝතු

මා විසින් රැස්කළාවූ සීලමය, වන්දනාමය, බුද්ධ පූජාමය, බෝධිවන්දනාමය, සුවිසිගුණ මනසිකාරමය සියලූ පුණ්‍ය ධර්මයෝ මාගේ දෙමාපියන්ටද, මාගේ ගුරුවරුන්ටද, මාගේ වැඩිහිටියන්ටද, සියළු දෙනාටද අයිති වෙත්වා ! මමද සියල්ලන්ගේම සියළු පුණ්‍ය ධර්මයන් සාදර ගෞරවයෙන් ආදර භක්තියෙන් අනුමෝදන් වෙමි. මටද මේ සියළු පින් බලයෙන් ජරා මරණාදී සංසාර දුකින් අත්මිදී නිර්වාණ සුවයම අවබෝධ වේවා ! නිවන් දකිම්වා !

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනම

අත්හළ, අසරණ, අනාථ ළමයින් සියලු දෙනාටම නොහැකි වුවත් සුළු පිරිසකට හෝ රැකවරණය ලබාදීමේ කාරුණික, පින්බර හැඟීමෙන්, තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක ත්‍රිපිටකවේදී බෝදාගම චන්ද්‍රිම නාහිමියන් විසින් බණ්ඩාරගම, විදාගම අක්කර 13 ක පමණ නිසංසල, රමණීය බිම් පියසෙක ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනම ඇරැඹිණි. මෙම ළමා නිවාසය ප්‍රධාන කොට දැනට කෝටි දෙකකට ආසන්න මිල මුදල් වැය කොට ගොඩනැගිලි සංකීර්ණයක් ඉදිවී ඇත. මෙහි ළමයින් 100 කට පමණ පහසුකම් සහිතව ජීවත් වීමට ළමා නේවාසිකාගාරයක්, කෑම ශාලාවක්, පුස්තකාලයක්, කියවීම් ශාලාවක්, මුළුතැන්ගෙයක් හා ශ්‍රවණාගාරයක් ද, බොදු සිත් සතන් පහන් කරවන බුරුමයේ සිට වැඩම වූ ශ්‍රී ලංකාවේ දී අතිශය දුර්ලභව දිටිය හැකි කිරිගරුඬ සමාධි බුදු පිළිම වහන්සේ සහිත රමණීය බුදු මැදුරක් සහ පරිපාලන ඒකකයන්ද ගොඩනගා ඇත.

පුණ්‍යායතනයක් ලෙස පාර්ලිමේන්තු පනතකින් සංස්ථාගත කරන ලද, ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනම යටතේ පාලනය වන පරිවාස හා ළමා රක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි ළමා නිවාසයක් වන මෙහි පළමු අදියර උදෙසා පිළිසරණ විය යුතු පිරිමි ළමයින් 50 ක් පමණ නේවාසික වීමට කටයුතු යොදා ඇති අතර පියවරින් පියවර ඉදිරියේදී ළමයින් 100 දක්වා බඳවා ගැනීමට අදහස් කර තිබේ. මෙම දරුවන්ගේ ආහාරපාන, ඇඳුම්, පැළඳුම්, සෞඛ්‍ය, ක්‍රීඩා හා සෞන්දර්ය කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය සියලු පහසුකම් ආයතනය විසින් සපයා දී ඇත. ළමයින් පිළිබඳ සැබෑ සෙනෙහසින් හා සුරක්ෂිතව කටයුතු කළ හැකි අධීක්ෂණ මට්ටමේ උපදේශක මණ්ඩලයක් හා කාර්ය මණ්ඩලයක් මගින් ආයතනික වැඩසටහන් දෛනිකව ක්‍රියාත්මක කෙරේ.

පාසල් යන වයසේ පසුවන ළමයින් සියලු දෙනාම විධිමත් පාසල් අධ්‍යාපනයේ නියැලී සිටින අතර ඔවුන්ගේ දක්ෂතාව අනුව අනාගතයේදී වෘත්තීය පුහුණුවීම් ලබාදීමට හා උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා යොමු කිරීමෙනුත්, පසුහාර වැඩසටහන් වලින් අහිමි සම්පත් පිළිබඳ පසුතැවිලි වීමට ඉඩ නොතබා උරුම සම්පතින් පුනර්ජීවනය ලබා රටට දැයට වැඩදායක දයාව, අනුකම්පාව අගයන ගුණගරුක විනීත පුරවැසියන් පිරිසක් බිහි කරලීම ආයතනයේ අපේක්ෂාවයි.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ පරමාර්ථ

- ශ්‍රී ලංකාවේ වරප්‍රසාද අඩු ළමයින්ගේ සමාජීය, අධ්‍යාපනික හා සංස්කෘතික වර්ධනය උදෙසා කටයුතු කිරීම.
- විශේෂයෙන්ම දිළිඳු, අනාථ සහ රෝගී තැනැත්තන්ට සහන, පෝෂ්‍යාහාර, ඇඳුම් පැළඳුම් හා නිවාස සැපයීම.
- සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ශාරීරික, ආධ්‍යාත්මික සහ සමාජ සුභ සාධනය වැඩි දියුණු කිරීම.
- සංස්ථාවේ පරමාර්ථ ඉටුකර ගැනීමේ කාර්යය සඳහා කෙළින්ම හෝ වෙනත් සංවිධාන සමග සහයෝගිතාවයෙන් ආයතන පිහිටුවා පවත්වා ගෙන යාම.
- සංස්ථාවේ පරමාර්ථ හා සමාන පරමාර්ථ දරන, ශ්‍රී ලංකාවේ හෝ විදේශ රටවල පිහිටි වෙනත් ආයතන සමග සම්බන්ධතා පවත්වාගෙන යෑම.
- ජාතීන් අතර සමගිය, ජාත්‍යන්තර මිත්‍රත්වය හා අවබෝධය නංවාලීම, ප්‍රවර්ධනය කිරීම හා දිරි ගැන්වීම හා තරුණ තරුණියන් අතර විනය හා ආත්ම විශ්වාසය පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති කිරීම.
- ථෙරවාදී බෞද්ධ දර්ශනය හා ජීවන මාර්ගය ආරක්ෂා කිරීම හා පතළ කිරීම.
- ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ තරුණියන්ට වෘත්තීය හා අධ්‍යාපන පාඨමාලා පැවැත්වීම.
- තරුණ තරුණියන් ස්වයං රැකියාවල යෙදිය හැකි අන්දම පිළිබඳව ඔවුන් පුහුණු කිරීම සහ ප්‍රයෝජනවත් පුරවැසියන් වශයෙන් ස්ථාපනය වීම පිණිස ඔවුන්ට මුදලින් හෝ අන්‍යාකාරයකින් සහාය වීම.
- සංස්ථාවේ පරමාර්ථ වැඩි දියුණු කිරීමෙහිලා නිරතව සිටින භික්ෂූන් වහන්සේලාට, ස්වේච්ඡා සේවකයින්ට හා තරුණ තරුණියන්ට ශිෂ්‍යත්ව පිරිනැමීමෙන්, මුදලින් හෝ අන්‍යාකාරයකින් ආධාර කිරීම.
- සංස්ථාවේ පරමාර්ථ වැඩි දියුණු කිරීමෙහිලා ප්‍රදර්ශන, දේශන, සම්මන්ත්‍රණ, සාකච්ඡා, වැඩමුළු, පංති, විවාද, සම්මේලන හෝ වෙනත් කටයුතු ප්‍රවර්ධනය කිරීම, පිළියෙල කිරීම, සංවිධානය කිරීම හා පැවැත්වීම.
- පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම සහ කළමනාකරණය කිරීම හා සම්බන්ධ කවර හෝ අංශයකට අදාළව, උපමාන ප්‍රවර්ධනය කිරීම, භාර ගැනීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම.

ඉහත සඳහන් පරමාර්ථ මුදුන්පත් කර ගැනීම පිණිස අවශ්‍ය හිතකර හෝ ඒවාට ආනුශංගික වෙනත් සියලු ක්‍රියා කිරීම.

අනාගතය
දුර දක්නා නුවණින් ගොඩනංවමු
අපේක්ෂා මල් ඵල ගන්වමින්.

1. දිවා සුරැකුම් මධ්‍යස්ථානයක්.
2. අසරණ දක්ෂ සිසුන් උදෙසා ශිෂ්‍යත්ව ක්‍රමයක්.
3. විදේශ භාෂා පුහුණු ඒකකයක්.
4. සිවුසැට කලා කුශලතා වර්ධනය කිරීමේ ව්‍යාපෘතියක්.
5. පෙර පාසලක්.
6. වැඩිහිටියන්ට රැකවරණය සැලසීමේ ආයතනයක්.
7. වෘත්තීය පුහුණු පාඨමාලාවක්.

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.
May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

【斯里蘭卡巴利文課誦本（增訂版）】

財團法人佛陀教育基金會 印贈
台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website:http://www.budaedu.org

Printed in Taiwan
6,000 copies; February 2014
SR030-12012

